Hacettepe University Graduate School of Social Sciences

Department of English Linguistics

CHARACTERIZING MULTI-PARTICIPANT TV DEBATE AS AN ARGUMENTATIVE ACTIVITY TYPE: A PRAGMA-DIALECTICAL ANALYSIS OF THE ARGUMENTATIVE DISCOURSE IN *SİYASET MEYDANI*

Yeliz Demir

PhD Dissertation

Ankara, 2014

CHARACTERIZING MULTI-PARTICIPANT TV DEBATE AS AN ARGUMENTATIVE ACTIVITY TYPE: A PRAGMA-DIALECTICAL ANALYSIS OF THE ARGUMENTATIVE DISCOURSE IN *SİYASET MEYDANI*

Yeliz Demir

Hacettepe University Graduate School of Social Sciences

Department of English Linguistics

PhD Dissertation

Ankara, 2014

KABUL VE ONAY

Yeliz Demir tarafından hazırlanan "Characterizing Multi-Participant TV Debate as an Argumentative Activity Type: A Pragma-Dialectical Analysis of the Argumentative Discourse in *Siyaset Meydanı*" başlıklı bu çalışma, 07/07/2014 tarihinde yapılan savunma sınavı sonucunda başarılı bulunarak jürimiz tarafından doktora tezi olarak kabul edilmiştir.

Prof. Dr. Aysu Erden (Başkan)

Prof. Dr. S. Nalan Büyükkantarcıoğlu (Danışman)

Prof. Dr. Işıl Özyıldırım

Doç. Dr. Çiğdem Sağın Şimşek

Yrd. Doç. Dr. Emine Yarar

Yukarıdaki imzaların adı geçen öğretim üyelerine ait olduğunu onaylarım.

Prof. Dr. Yusuf Çelik

Enstitü Müdürü

BİLDİRİM

Hazırladığım tezin tamamen kendi çalışmam olduğunu ve her alıntıya kaynak gösterdiğimi taahhüt eder, tezimin kağıt ve elektronik kopyalarının Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü arşivlerinde aşağıda belirttiğim koşullarda saklanmasına izin verdiğimi onaylarım:

- ■ Tezimin tamamı her yerden erişime açılabilir.
- ☐ Tezim sadece Hacettepe Üniversitesi yerleşkelerinden erişime açılabilir.
- ☐ Tezimin ..... yıl süreyle erişime açılmasını istemiyorum. Bu sürenin sonunda uzatma için başvuruda bulunmadığım takdirde, tezimin tamamı her yerden erişime açılabilir.

07/07/2014

Yeliz Demir

ACKNOWLEDGEMENTS

I would like to express my gratitude to the following people who have provided valuable directions, contributions, and support to me during the long and demanding process of completing this dissertation project.

First of all, I am grateful to Prof. Dr. Frans van Eemeren, the founding father of Pragma-Dialectics, who, during the 6-month study I have conducted at the University of Amsterdam in 2012, helped me improve my study significantly. Thanks to those informative and “critical discussions” we made concerning my work, I was able to situate my study on a more theoretically and methodologically strong basis. Besides, his love for learning, contribution to science, and enthusiasm to share and spread his knowledge with others will always be inspirational to me in my academic career.

I would also like to express my thanks to my dissertation supervisor Prof. Dr. Nalan Büyükkantarcıoğlu, who introduced me with Pragma-Dialectics four years ago and who provided important support during the whole project. Thanks also to my dissertation committee members Prof. Dr. Işıl Özyıldırım and Prof. Dr. Aysu Erden for their constructive directions in the committee meetings held every 6 months since 2010.

Thanks also to the scholars of Department of Speech Communication, Argumentation Theory and Rhetoric at the University of Amsterdam, who were always willing to answer my questions and remedy my need for directions and clarifications about theoretical and methodological issues. Special thanks to Roosmaryn Pilgram, who has given valuable feedback to me on some parts of my dissertation.

The completion of a dissertation project does not only require academic support or assistance. Equally important is the moral support you receive from your beloved ones. I am indebted to the love and support of my sweet family during

the whole process and grateful for their trust and pride in me in whatever I accomplish.

I would also like to appreciate the support of my friends Seda Bilir, Hilal Çelik, and Mine Polat, for they stand by me in all hardships and moments of happiness.

I reserve my deepest gratitude for my *geregistreerd partner*, Willem van Scheppingen, who has always given me a reason to strive hard in the accomplishment of this work. This dissertation could have never been completed without his love and the positive vibe and value he has added to my life.

ÖZET

DEMİR, Yeliz. *Çok Katılımcı İçeren Tartışma Programının Argümantatif Aktivite Tipi Olarak Sınıflandırılması: Siyaset Meydanı'nda Geliştirilen Söylemin Edimsel-Eytişimsel Yaklaşımla Çözümlenmesi*, Doktora Tezi, Ankara, 2014.

Bu çalışma, çok katılımcı içeren tartışma programını (ÇKTP), savlama içeren bir etkinlik tipi olarak sınıflandırmak amacıyla yapılmıştır. Bu sınıflandırmayı yapabilmek için söz konusu etkinlik tipinin iletişim türünü belirlemek ve bu etkinlik tipindeki sav geliştirme süreçlerini kısıtlayan kurumsal bağlamı tanımak gerekmektedir. Bu araştırma, sav geliştirme kuramını temel almakta ve ÇKTP bağlamı içerisinde sav geliştirme süreçlerini incelemek amacıyla kuramsal ve yöntemsel çerçeve olarak edimsel-eytişimsel yaklaşımı (van Eemeren & Grootendorst, 1982; 1984; 1992; 2004; van Eemeren & Houtlosser, 2002, 2003, 2004; van Eemeren, 2010) benimsemektedir. Bu yaklaşım, sav geliştirme sürecinin incelenmesinde eleştirel tartışmanın ideal modelini referans almakta ve kabul edilebilir tartışma biçimlerini belirlemek amacıyla normatif ve tanımlayıcı standartlar getirmektedir. Bu çalışma, çok katılımcı içeren tartışmanın bir örneği olarak *Siyaset Meydanı* programının verilerinden yararlanmakta, yapılan sınıflandırma ve analizleri desteklemek için kullanılan örnekler bu programın "Vatandaşın Bütçesi" ve "Türkiye'nin Vizyonu" başlıklı iki bölümünden alınmaktadır. Çalışma genel olarak nitel bir çalışma olarak tasarlanmıştır, ancak, sınırlı da olsa nicel bulgular da içermektedir.

Çalışmanın birinci boyutunda ÇKTP, savlama içeren bir etkinlik tipi olarak sınıflandırılmıştır. Bunu yaparken eleştirel tartışmanın dört aşamasına karşılık gelen 4 parametreden yararlanılmıştır. Bu parametreler, başlangıçtaki durum, prosedürel ve malzemesel hareket noktaları, sav geliştirme yolları ve olası sonuçtur. Çalışmanın ikinci boyutu olarak ÇKTP'de stratejik manevra yapmanın olası yolları ve incelenen verilerde bu olası stratejik manevraların nasıl gerçeklik kazandığı ortaya konulmuştur. Akla uygun ve etkili sav geliştirme biçimleri olan stratejik manevralar üç açıdan analiz edilmiştir: konu potansiyelinden

yararlanma, hedef kitlenin beklentisine hitap etme ve sunumsal araçlardan etkili bir biçimde yararlanma. Çalışmanın son boyutu ise ÇKTP bağlamında yanıltmaca içeren, yani eleştirel tartışma kurallarını ihlal eden, sav geliştirme biçimlerinin belirlenmesi ile ilişkilidir. Çalışmanın bu boyutunda, verilerde gözlemlenen yanıltmacaların hem nitel hem de nicel bir analizi sunulmuştur ve en çok başvurulan yanılmaca biçimi MPTD bağlamına ilişkin olarak yorumlanmıştır.

ÇKTP'deki sav geliştirme söyleminin incelenmesi sonucunda, kurumsal bağlamına uygun olarak kendine özgü sav geliştirme biçimleri sergileyen bu etkinlik tipinin, kısmen-uzlaşımsal bir iletişim pratiği olduğu sonucuna varılmıştır. Bu nedenle çok katılımcı içeren tartışmayı savlama içeren ayrı bir etkinlik tipi olarak sınıflandırabiliriz.

Bu çalışmada çok katılımcı içeren TV tartışma programına yönelik sunulan sınıflandırma, moderatör tarafından yönetilen tartışmaların dinamikleri anlamak açısından yararlı olacaktır.

Anahtar Sözcükler: Çok katılımcı içeren TV tartışma programı, savlama içeren etkinlik tipleri, edimsel-eytişimsel yaklaşım, görüş oluşturma amaçlı müzakere

ABSTRACT

DEMİR, Yeliz. *Characterizing Multi-Participant TV Debate as an Argumentative Activity Type: A Pragma-Dialectical Analysis of the Argumentative Discourse in Siyaset Meydanı, PhD Dissertation*, Ankara, 2014.

This dissertation sets out to characterize multi-participant TV debate (MPTD) as an argumentative activity type by introducing the genre of communication and the institutional context of the activity type which constrain argumentative moves made in this activity type. This research draws on insights from argumentation theory and takes pragma-dialectical approach to argumentation (van Eemeren & Grootendorst, 1982; 1984; 1992; 2004; van Eemeren & Houtlosser, 2002, 2003, 2004; van Eemeren, 2010) as a theoretical and methodological framework in analyzing argumentation in this context. The approach takes the ideal model of critical discussion as a point of reference in the analysis of argumentation and brings a descriptive and normative standard for acceptable argumentation. The study uses the data of *Siyaset Meydanı* as an instance of MPTD, and draws examples from two episodes, namely "Budget of the Citizens" and "Turkey's Vision", to exemplify the characterization made in the study. It is mostly designed as a qualitative empirical study, but, though limited, it also comprises quantitative findings.

The first dimension in the study was to characterize MPTD argumentatively by distinguishing in this activity type the empirical counterparts of the four stages of a critical discussion. The four parameters used to this end are the initial situation, procedural and material starting points, argumentative means, and possible outcome. The second dimension in the study was to identify the possible and actual cases of strategic maneuvering in the data of MPTD. The analysis of strategic maneuvering, as a reasonable and effective argumentative move, involved revealing the ways in which participants of an MPTD make use of the topical potential, meet the audience demand, and exploit the presentational devices effectively. The last dimension in the study was to

identify in the data of an MPTD the fallacious moves, that is, unreasonable argumentative moves made by violating the rules of a critical discussion. In this dimension of the study, both qualitative and quantitative accounts of fallacies were provided with an emphasis on the most widely committed fallacy.

As a result of the analyses of argumentative discourse in MPTD, it was concluded that an MPTD is a moderately-conventionalized communicative practice that exhibits peculiar argumentative characteristics preconditioned by the institutional constraints of the activity type; therefore, we can characterize it as a distinct argumentative activity type.

The characterization of MPTD that is proposed in this study will be instrumental in understanding the dynamics of other moderator-controlled debates.

Keywords: multi-participant TV debate, argumentative activity types, pragma-dialectics, deliberation aimed at opinion-formation.

TABLE OF CONTENTS

KABUL VE ONAY……i

BİLDİRİM……ii

ACKNOWLEDGEMENTS……iii

ÖZET……v

ABSTRACT……vii

TABLE OF CONTENTS……ix

LIST OF ABBREVIATIONS……xiv

LIST OF TABLES……xv

LIST OF FIGURES……xvi

CHAPTER 1. INTRODUCTION……1

1.1. Multi-Participant TV Debates as Object of Research……1

1.2. The Study……4

1.2.1. Purpose of the Study and Research Questions……4

1.2.2. Methodology……9

1.2.2.1. The Data of the Research: *Siyaset Meydanı (Political Arena*)……9

1.2.2.2. Data Analysis and Evaluation: Empirical Tools of Pragma-Dialectics……13

1.2.3. Significance of the Study……16

1.2.4. Limitations……17

1.2.5. Organization of the Study……18

CHAPTER 2. THEORETICAL BACKGROUND……20

2.1. Pragma-Dialectics in Analyzing Contexts of Argumentation……20

2.2. Strategic Maneuvering in Reconciling Dialectical Aims with Rhetorical Aims in Argumentation……..……30
2.2.1. Fallacies as Derailments of Strategic Maneuvering……32
2.2.2. Three Aspects of Strategic Maneuvering…….....34
2.2.3. Strategic Maneuvering in Conventionalized Argumentative Contexts……..……..……..36

CHAPTER 3. MULTI-PARTICIPANT TV DEBATE AS AN ARGUMENTATIVE ACTIVITY TYPE……..41

3.1. The Place of MPTD among Communicative Activity Types that Involve Debating……...41
3.2. Argumentative Activity Types in Pragma-Dialectics……50
3.2.1. Initial Situation……...52
3.2.2. Starting Points……61
3.2.2.1. Procedural Starting Points ……..62
3.2.2.2. Material Starting Points……..68
3.2.3. Argumentative Means…….……..69
3.2.4. Possible Outcome……..……..77
3.3. Conclusion……...79

CHAPTER 4. STRATEGIC MANEUVERING IN MPTD……....82

4.1. Budget of the Citizens…….……..87
4.1.1. Topical Potential……88
4.1.1.1. Exploiting the Topical Potential in the Confrontation Stage…..……..……..89
4.1.1.2. Exploiting the Topical Potential in the Opening Stage……..……89
4.1.1.3. Exploiting the Topical Potential in the Argumentation Stage……..90
4.1.1.4. Exploiting the Topical Potential in the Concluding Stage……..91
4.1.2. Audience Demand……..92

4.1.2.1. Meeting the Audience Demand in the Confrontation Stage……...93
4.1.2.2. Meeting the Audience Demand in the Opening Stage……..93
4.1.2.3. Meeting the Audience Demand in the Argumentation Stage……..……..……94
4.1.2.4. Meeting the Audience Demand in the Concluding Stage……..……...95
4.1.3. Presentational Devices…….96
4.1.3.1. Using Presentational Devices Efficiently in the Confrontation Stage……..97
4.1.3.2. Using Presentational Devices Efficiently in the Opening Stage…….. 97
4.1.3.3. Using Presentational Devices Efficiently in the Argumentative Stage…….98
4.1.3.4. Using Presentational Devices Efficiently in the Concluding Stage……99
4.2. Turkey's Vision……..…..100
4.2.1. Topical Potential……..101
4.2.1.1. Exploiting the Topical Potential in the Confrontation Stage…….…..102
4.2.1.2. Exploiting the Topical Potential in the Opening Stage……..…...102
4.2.1.3. Exploiting the Topical Potential in the Argumentation Stage……103
4.2.1.4. Exploiting the Topical Potential in the Concluding Stage……...105
4.2.2. Audience Demand……..…..106
4.2.2.1. Meeting the Audience Demand in the Confrontation Stage……..……..107
4.2.2.2. Meeting the Audience Demand in the Opening Stage……..……..……107

4.2.2.3. Meeting the Audience Demand in the Argumentation Stage……..……..…….108
4.2.2.4. Meeting the Audience Demand in the Concluding Stage……..……...110
4.2.3. Presentational Devices……...112
4.2.3.1. Using Presentational Devices Efficiently in the Confrontation Stage……113
4.2.3.2. Using Presentational Devices Efficiently in the Opening Stage……..113
4.2.3.3. Using Presentational Devices Efficiently in the Argumentative Stage……114
4.2.3.4. Using Presentational Devices Efficiently in the Concluding Stage……115
4.3. The Effect of Turn-Taking Arrangement on Strategic Maneuvering in MPTD……116
4.4. Conclusion……126

CHAPTER 5. FALLACIES IN MPTD……..…128

5.1. Pragma-Dialectical Conception of Fallacies……128
5.2. Fallacies Committed in "Budget of the Citizens" and "Turkey's Vision"……..135
5.3. The Fallacy of *Ignoratio Elenchi*: Irrelevant Argumentation in MPTD…..……150
5.4. Fallacies in Dependent and Independent Argumentative Turns……157
5.5. Conclusion……164

CHAPTER 6. AN OVERALL DISCUSSION AND CONCLUSION……166

6.1. An Evaluation of the Contributions of the Present Study……...171
6.2. Directions for Further Research……...173

REFERENCES……...175

APPENDIX 1. ENGLISH FORMS OF THE EXAMPLES PROVIDED IN CHAPTERS…….....182

APPENDIX 2. DATA OF THE STUDY: TWO EPISODES OF *SİYASET MEYDANI* (POLITICAL ARENA)……..……197

1. Vatandaşın Bütçesi (“Budget of the Citizens”)……197
2. Türkiye’nin Vizyonu (“Turkey’s Vision”)……225

ÖZGEÇMİŞ……252

LIST OF ABBREVIATIONS

ABD: the United States of America (Turkish abbreviation)

AK Party: Justice and Development Party (governing party in Turkey)

AKP: A variant abbreviation for Justice and Development Party

CHP: Republican People's Party (Main Opposition Party in Turkey)

CIA: Central Intelligence Agency

ET: English translation

EU: European Union

FME: Free Market Economy

GS: Guest speaker

IP: Indirect participant

IR: Interviewer

IMF: International Monetary Fund

IE: Interviewee

KOSGEB: Republic of Turkey Small and Medium Enterprises Development Organization.

M: Modarator

MEP: Member of Parliament

MP: Member of Parliament

NATO: North Atlantic Treaty Organization

OECD: Organization for Economic Co-operation and Development

ÖTV: Special Consumption Tax

PR: Public representative

SP: Student participant

MPTD: Multi-participant TV debate

RTUK: Radio and Television Supreme Council

TOBB: The Union of Chambers and Commodity Exchanges of Turkey

TÜİK: Turkish Statistical Institute

TÜSİAD: Turkish Industry and Business Association

USA: The United States of America

LIST OF TABLES

Table 1: *Argumentative Characterizations of Some Genres of Communicative Activity*

Table 2: *Characterizing Multi-Participant TV Debate as an Argumentative Activity Type*

Table 3: *Three Aspects of Strategic Maneuvering with Two Dimensions in Four Discussion Stages*

Table 4: *Examples of Strategic Maneuvering by Exploiting the Topical Potential in the Episode "Budget of the Citizens"*

Table 5: *Examples of Strategic Maneuvering by Meeting the Audience Demand in the Episode "Budget of the Citizens"*

Table 6: *Examples of Strategic Maneuvering by Using Presentational Devices Efficiently in the Episode "Budget of the Citizens"*

Table 7: *Examples of Strategic Maneuvering by Exploiting the Topical Potential in the Episode "Turkey's Vision"*

Table 8: *Examples of Strategic Maneuvering by Meeting the Audience Demand in the Episode "Turkey's Vision"*

Table 9: *Examples of Strategic Maneuvering by Using Presentational Devices Efficiently in the Episode "Turkey's Vision"*

Table 10: *Overview of the Fallacies Coming out as a Result of Violation of the Rules of a Critical Discussion in the Context of an MPTD*

Table 11: *Fallacies that Participants Commit by Violating the 10 Rules of a Critical Discussion in the Episodes "Budget of the Citizens" and "Turkey's Vision"*

Table 12: *The Frequency each Fallacy Was Committed in the Episodes "Budget of the Citizens" and "Turkey's Vision"*

Table 13: *Number of Fallacies Coming out of the Violation of the Rules of a Critical Discussion*

Table 14: *Fallacies Committed in Dependent and Independent Argumentative Turns in "Budget of the Citizens" and "Turkey's Vision"*

Table 15: *Total Number and Percentage of Fallacies Committed in Dependent and Independent Argumentative Turns*

LIST OF FIGURES

Figure 1: The structure of argumentation presented by PR5 in favour of the standpoint “The budget of the citizens is in a good state”

Figure 2: The structure of argumentation presented by PR4 in favour of the standpoint “The budget of the citizens is in a bad state”

Figure 3: The structure of the argumentation presented by PR3 in favour of the standpoint “There are both positive and negative indicators for the budget of the citizens”

Figure 4: Organization of the debate in terms of participants’ turn-taking in “Budget of the Citizens”

CHAPTER 1. INTRODUCTION

1.1. MULTI-PARTICIPANT TV DEBATES AS OBJECT OF RESEARCH

Television makes it possible for large audiences to attain knowledge on what is going on around the world that surrounds them, build viewpoints on world affairs, and develop and/or change those viewpoints when needed. Without doubt, television debate programs create one of the best opportunities to achieve all these by bringing together people from different statuses, background, or ideology to voice their opinions about the issues, events, or phenomena that are of concern to them. These debate programs not only serve as a domain where people can put forward their opinions about the issue being discussed but also hear about other viewpoints, which help them compare and contrast their ideological tendencies, standards of judgment, and prospects with those of others who are not in their own line of thinking.

Television debates can be centered upon topics as varied as politics, economics, art, environment, sports, music, and entertainment, but since political issues are relatively more central to people's living and their future, debates on these issues can have a larger coverage in comparison to other debates broadcast on TV channels. In Turkey, for instance, though we cannot come up with a scientific study on the frequency of broadcasting different sorts of debates on TV channels, mere observation can reveal that most of the debate programs which are broadcast on news channels take political topics as their main theme of discussion. In these programs, people from different backgrounds and ideological tendencies come together to voice their opinions on the issue being discussed, exchange ideas, and present reasons to support their viewpoints in order to be convincing not only for the participants of the debate but also for the audience of the program in general.

TV debates have a dual significance for a scholar who wants to delve into their discoursal features. On the one hand, he can describe them as interactive

speech events in which participants can share their ideas on certain issues. In doing this, he doesn't have to hold a normative perspective with regard to how these debates have to be structured; rather he can confine himself to describing the features that make them a speech event of a particular type. On the other hand, TV debates are also domains of argumentation where people can argue for the standpoints they hold towards a certain issue and construct arguments in support of these standpoints while casting doubt on other viewpoints that they do not find convincing. This argumentative quality of TV debates can also urge the analyst to look into their structure from a normative perspective, since argumentation has to be subjected to norms of reasonableness in order to be convincing for a critical audience. The fact that there are at least two different ways of dealing with the discourse of TV debates indicates the reason why several conversation or discourse analysts and argumentation scholars have recently developed an interest in the argumentative discourse of these debates. Studies from both perspectives (in some cases an integrated perspective of conversation analysis and argumentation analysis) concentrate on the conversational and argumentative features of these debates to shed more light on this dual aspect of TV debates.

Luginbühl (2007), for instance, tries to develop the concept of "conversational violence" in TV debate programs by drawing on the data from *Arena*, a Swiss political debate show, and demonstrate how verbal violence (such as shouting or interrupting) used by politicians serve to promote their dominance and enhance their self-image while undervaluing the opinions of others. Hess-Lüttich (2007), on the other hand, draws attention to the theatricality of argumentation in TV debates, displaying them as programs centering not upon a real quest for finding solutions to the existing problems, but upon creating pseudo-controversy or pseudo-cooperation for the purpose of creating a TV show. Looking at TV discussions from a rather conversational aspect, Guillot (2008) draws on the seemingly straightforward format of the TV panel discussions as constrained by the host's mediation between attendants, the guests' turn-taking practices and their discourse characteristics. According to

Guillot, panel discussions can go off the clear-cut line drawn as to the function and the conduct of the debates and can involve a “free-talk”, which may have paradoxical and pervasive effects such as escalating the conflict. This feature makes it obligatory to postulate a hybrid genre representing a crossover between panel discussion and the talk-show genre.

Though the studies mentioned above focus on the general concept of “TV debate”, a distinction should be made between a face-to-face debate and a multi-participant debate, for both the conversational and the argumentative features of the debates will vary accordingly. A face-to-face TV debate can provide the participants with more ground for direct interaction and longer use of time to get their ideas across while a multi-participant debate program may impose more constraints on the participants in terms of speaking time and interactivity. The former type of TV debates can be exemplified by US presidential election debates, which give presidential candidates an opportunity to discuss their plans about or voice their opinions with regard to various issues that are of concern to the public in order to attract the attention of undecided voters. Partly due to their popularity and significance for the fulfillment of democratic ideals, these debates have attracted wider attention than other sorts of TV debates as an object of research. There are numerous studies on the argumentative (c.f. Zarefsky, 2008; Morris & Johnson, 2011), functional, and conversational features of these debates (c.f. Benoit & Henson, 2009; Hinck & Hinck, 2002). However, the conversational and argumentative features of multi-participant TV debates have not received the due attention in the literature, though they provide a valuable domain for research as speech events that enable interpersonal communication, exchange of ideas, and defense of standpoints by argumentation. The present research aims to fill in this gap by providing an argumentative analysis of multi-participant TV debate (henceforth MPTD), and endeavors to characterize MPTD as a distinct argumentative activity type (van Eemeren & Houtlosser, 2005; van Eemeren, 2010), characterized by a conventionalized genre in order to serve its institutional aim.

1.2. THE STUDY

1.2.1. Purpose of the Study and Research Questions

Debate programs (mostly political oriented) enjoy a popularity in the media due to the opportunity they offer as a domain for exchanging ideas, voicing opinions on the issues being discussed, and hearing views different than ours, which enables us to compare our way of conceiving of events or states of affairs in the world with those of others. This popularity of debate programs is acknowledged by media monitoring systems, too. As a result of a study conducted by Interpress (2012), a media monitoring agency in Turkey, discussions about debate programs were found to have the most coverage in the printed-media (i.e., 744 articles written on debate programs only within February, 2012) compared to other 74 categories of programs ranging from films and music to sports and talk shows. However, much of the commentary on these programs concentrates on the topics being discussed, including different opinions that were voiced and the attitudes of participants towards other debate participants. Little or no word is uttered about argumentation, the strategies participants use to formulate their points of view and challenge opposing views. In other words, attention is paid highly on “what is being said” rather than “how it is said”. This is expectable since articles about these programs on media focus more on the thematic or popular aspects of these programs than their structural and communicative aspects which scholarly articles would be more centered upon.

Scholarly interest in the language of TV debates, on the other hand, has focused widely on describing the conversational characteristics of these debates with an attention to participants’ turn-taking strategies (Guillot, 2008; Mondada, 2013), interruption (Luginbühl, 2007), (im)politeness aspects and face-saving strategies as well as linguistic representations of ideological and gender differences of discussants (Proctor & I-Wen Su, 2010; Fracchiolla, 2011).

However, TV debates, which are inherently argumentative, provide a valuable material for analyzing argumentation in context. This is the reason why studies exploring the argumentative aspects of these debates have flourished in recent years. One common point characterizing the debates that are object of research in these studies is their interactive quality since they are more often than not in the form of face-to-face debates (i.e., debates in which participants can interact with each other directly by asking questions or answer their opponents' claims instantly as in the case of political debates or debate shows broadcast on TV) (c.f. Conrad, 1993; Benoit, 2007; Morris & Johnson, 2011 on US presidential debates; Lauerbach, 2007 on political talk show interviews; and Ilie (1999) on talk shows). The interactive quality of face-to-face debates enables the analyst to observe in a relatively more clear way the argumentative aspects of putting forward a standpoint (by the protagonist), casting doubt on standpoints (by the antagonist), answering the challenges and settling the dispute. These aspects can be detected in a less straightforward way in TV debates where multiple participants[1] are involved, and thus, the interactivity has to be limited in order to give everybody the right to voice their opinions in a limited amount of time. Nevertheless, MPTDs have their own characteristics to enable argumentation, and it is maintained in this study that MPTD exhibits a peculiar argumentative context that imposes certain constraints on argumentation; in this regard, we can characterize it as a distinct argumentative activity type. Characterizing an activity type argumentatively involves identifying the genre of communication and institutional aim the activity type has to serve, both of which have implications on the argumentation developed.

In characterizing MPTD as an argumentative activity type, this research draws on insights from argumentation theory and takes pragma-dialectical approach to argumentation (van Eemeren & Grootendorst, 1982; 1984; 1992; 2004; van

[1] The expression "multiple participants" is used to contrast MPTD with debates involving two or a few participants, which allow for face-to-face interaction. Although it is not possible to indicate a certain number to meet the criterion of "multiple", we can say that MPTD involves many participants, whose interactions are mediated by a moderator and who are constrained by time and the amount of contribution they can make to the debate. The MPTD *Siyaset Meydanı,* which forms the data of this study, involves more than 20 participants, an indication that the so-called constraints are dominant in the present context.

Eemeren, 2010) as a theoretical and methodological framework in analyzing argumentation in this context. In the light of this perspective, the study aims to find answers to the following research questions:

1. What are the peculiarities of an MPTD as an argumentative activity type?
   - 1.1. What institutional goal does an MPTD serve?
   - 1.2. What is/are the genre/s of communication adopted in an MPTD?
   - 1.3. What are the empirical counterparts of the four stages of a critical discussion in an MPTD?

2. In what way do the institutional constraints of this activity type create preconditions for strategic maneuvering in line with the institutional point?
   - 2.1. What are the possibilities for strategic maneuvering based on the institutional preconditions constraining argumentative moves in this activity type?
   - 2.2. In what ways do the participants of the debates make use of the opportunities for strategic maneuvering?
     - 2.2.1. How do they make use of the topical potential of the debate?
     - 2.2.2. What strategies do they use to meet the audience demand?
     - 2.2.3. What presentational devices do they use in order to be convincing for the audience?
   - 2.3. How do the preconditions of turn-taking arrangement affect strategic maneuvering?

3. In what ways can attempts to maneuver with reasonableness dimension go wrong in an MPTD?
     - 3.1.1. What are the examples of fallacies committed in the data?
     - 3.1.2. What is the most widely committed fallacy and how can we explain its wide occurrence in the context of an MPTD?
     - 3.1.3. Does the institutional organization of the MPTD in terms of the argumentative turns have an implication about the frequency of the fallacies committed?

The first question, together with its sub-questions, concerns characterizing MPTD as an argumentative activity type. This characterization starts with identifying the institutional goal of this activity type. The institutional preconditions applying to the macro context of the activity type in question affect the argumentative moves made by the participants of the debate; therefore, specifying what preconditions prevail in this activity type is key to understanding the function and relevance of the moves made. Characterizing an activity type argumentatively also involves showing how the conduct of argumentative moves in the discourse is conventionalized for the relevant activity type in accordance with the institutional point it has to serve (van Eemeren & Houtlosser 2005; van Eemeren, 2010). In this regard, it is important in the context of MPTD to determine the genre of communication since it will indicate to us the characteristic conventions arguers need to follow in order to reach the institutional aim for this activity type. These conventions are realized in the four stages of a critical discussion. In characterizing an MPTD argumentatively it is essential to identify in this activity type the empirical counterparts of the four stages of a critical discussion. Such a characterization will enable us to see how the participants in this debate type go through these stages to fulfill their aim of resolving the difference of opinion on their own merits. An argumentative characterization of an activity type by presenting its institutional context is deemed as an essential first step to analyze and evaluate the argumentative moves made by the discussants in their attempt to resolve the difference of opinion on the merits.

Once the institutional point of an MPTD is identified, we can address how extrinsic institutional preconditions for this activity type impose constraints on strategic maneuvering. As for van Eemeren (2010), identifying conventions for strategic maneuvering is important in characterizing a speech event as an instance of a certain activity type since what is considered as an acceptable argumentative move in one activity type may not be acceptable in another; thus, the context of an activity type influences strategic maneuvering accordingly. The goal of asking Research Question 2, in this respect, is to show how strategic

maneuvering in MPTD is influenced by the institutional constraints prevailing for this activity type. The first sub-question (2.1) aims at giving an analytic account of possible ways in which strategic maneuvering can be employed in this activity type. Determining the possible ways of strategic maneuvering in this activity type is instrumental in understanding how these strategies are implemented in real-life speech events. It is the goal of the next sub-question (2.2) to give an empirical account of how strategic maneuvering is actually realized in the MPTDs that form the data of this study. While studying strategic maneuvering in an MPTD, attention will be paid to how participants of the debate exploit three aspects of strategic maneuvering (i.e., making use of the topical potential, meeting audience demand, and exploiting presentational devices) in their attempt to maintain delicately the balance between the dialectical goal of being reasonable and the rhetorical goal of achieving effectiveness (van Eemeren and Houtlosser, 2002). The final sub-question addresses the turn-taking conventions adopted in this activity type. It is assumed that the institutional arrangement of turn-taking practice has implications for what sort of structural restrictions the activity type imposes on the participants to put forward their standpoints and argue critically against opposing standpoints. Turn-taking is always some way regulated in an MPTD; the right to take the turn is institutionally determined and executed by the moderator of the debate. The participants cannot normally take turns as they wish, and they cannot keep on talking without a limit. The institutional constraints on turn-taking, along with other extrinsic preconditions of this activity type, do have role in affecting the way participants maneuver strategically while they are raising standpoints, articulating critical reactions, and answering challenges. All in all, a deeper understanding of how strategic maneuvering is exercised in MPTD necessitates taking into account the institutional preconditions concerning this activity type.

Regarding the final research question, this dissertation sets outs to examine the ways in which attempts to maneuver strategically go wrong and result in fallacious acts of various sorts. In studying fallacious acts, this study will take

the pragma-dialectical perspective and, following van Eemeren (2010), treat them as speech acts that frustrate efforts to resolve a difference of opinion on the merits. In other words, fallacious moves are taken to be derailments of strategic maneuvering in which a rule of a critical discussion is violated. To this end, Research Question 3 aims to provide an account of the fallacies committed in an MPTD. Firstly, it will depict the instances of fallacies observed in the data, and next, it will identify what sort of fallacy is most widely committed. The prevalence of the relevant fallacy will be evaluated with respect to the context of an MPTD. The institutional organization of an MPTD imposes certain constraints on argumentative turns used by the participants. As the last part of this research question, this study will investigate whether the institutional organization of an MPTD in terms of the argumentative turns has an implication about the frequency with which fallacies are committed.

1.2.2. Methodology

1.2.2.1. The Data of the Research: *Siyaset Meydanı (Political Arena*)

In characterizing MPTD as an argumentative activity type, the present study draws on the data from *Siyaset Meydanı (Political Arena)*, a well-established multi-participant debate program which has had 19 years of broadcasting in Turkey. The program has taken it as its mission to bring together different views on topics that are of concern to the public. Depending on the issue that becomes popular or significant at a given time, the topics chosen for debating in the program may range from political, economic and social problems to topics as varied as arts, science, and sports. Produced and presented by Ali Kırca, a well-known journalist and anchorman in Turkey, *Siyaset Meydanı* hosts a fixed group of participants, what they call as “Halk Meclisi” (People’s Assembly) in each program, accompanied by a number of special guests – usually experts in the relevant topic – to discuss an issue that is currently significant for the country and also of public concern. The fixed participants of *Halk Meclisi* are selected from among the public – usually laymen, without a prior TV experience

– representing different dimensions of the society as they come from a variety of different professions. The members of this large group range from highly educated individuals to low-educated ones. The other group is a special group of guests – formed by specialists, politicians, or popular characters related with the issue being discussed – invited to the relevant program to discuss their points of view in relation to the topic of the debate and also answer the questions coming from the moderator and at times from *Halk Meclisi*.

Siyaset Meydanı kept the format with multiple participants till 2011 and then underwent a structural change, inviting only a few guests to each program. The program had its final episode on 6 June, 2013 and it is no longer broadcast on TV channels.

Multi-participant *Siyaset Meydani,* which this study draws on, starts with the moderator presenting the topic to be discussed in the relevant episode, and then he picks one participant to start his/her speech in order to express his viewpoints about the topic (or an aspect of that topic) under discussion. Usually all participants have a preparation for the speeches they will make or at least they have outlined the points that they want to cover during their speeches.

First right to speak is normally given to the members of *Halk Meclisi*. The people who constitute this group have different political or ideological tendencies and their views on the topic discussed vary accordingly. These differences in ideological tendencies are recognized by the program itself, for at the beginning of each episode of *Siyaset Meydani*, the members of *Halk Meclisi* are introduced and their ideological background is often explicitly stated. When the moderator of the program gives the right to speak, he takes into consideration these varying tendencies and tries to ensure that opposing views are heard successively. When the so-called “public opinion” is taken to some extent via the members of *Halk Meclisi*, the moderator gives the opportunity to speak to the expert guests who also have different ideological stances and who evaluate the topic from different perspectives. However, these different

viewpoints expressed in the debate as a whole should not be considered straightforwardly as black or white compared to each other. There are definitely intermediate ways of looking at the issue under discussion. More or less, during each episode, 3 different stances can be inferred from the contributions of the participants to the debate: the ones who hold a positive stand towards the main issue of the debate, the ones who hold a negative stand with respect to that issue, and the ones who take a balanced attitude towards these opposing stands and show that they agree with aspects of both standpoints without necessarily adopting one. The moderator does not pronounce any standpoint for himself, as he holds the role of directing the discussion impartially.

As regards the interaction between the participants of the debate, they are less involved in giving instant reaction to each other since they have a specific amount of time to speak, and mostly within the time allotted to them, they voice their opinions and answer the oppositions.

The program does not aim at announcing any winner or loser of the debate. On the surface, the aim is to give people opportunity to talk freely about the issues that are of concern to their country – and in turn to themselves – and to express their viewpoints about how they evaluate these issues depending on their personal experience, background knowledge, values, and ideologies. However, at a deeper level, the program has the aim of stimulating public awareness about the issues being discussed and creating a potential for people in authority to be informed about public opinion on these issues, to understand them, and to take actions about them if possible or needed.

The program is structured basically on participants' being given a turn by the moderator to express their viewpoints on a topic for a certain amount of time. But as long as the duration and conditions of the program allows, they find chance to talk again in order to criticize other viewpoints or to answer challenges from opposing viewpoints. In both cases (i.e., setting forth their standpoints regarding the issue being discussed and responding to the

criticisms of opposing parties) the participants of the debate hold not only the dialectical goal of conducting reasonable argumentation but also the rhetorical goal of achieving effectiveness in order to be convincing for the participants of the program and the audience who watches the program in their homes. Though this latter indirect audience does not have a right to rate or vote for the contributions of the debate participants, they do have a right to voice their opinions about the topic of the debate via Twitter. These public opinions are also addressed in the program, although only very limited time is allotted for their discussion.

For the purpose of this study, two episodes of the program will be analyzed. The episodes chosen for analysis in this study concentrated on some of the leading political and economic topics that were widely discussed in Turkish society. The topics of the episodes and the dates they were broadcast run as follows:

"Vatandaşın Bütçesi" (Budget of the Citizens - 17.12.2010)
"Türkiye'nin Vizyonu" (Turkey's Vision - 09.12.2010)

In the first of these episodes, the participants of the debate express their viewpoints about whether the budget of the citizens is positively affected by the positive economic growth of Turkey.

In the second episode, the participants discuss their viewpoints concerning Turkey's present foreign policy and evaluate the government's performance in terms of developing a correct and consistent foreign policy.

Each episode lasts about 2,5 hours. The episode "Budget of the Citizens" includes 24 participants and the episode "Turkey's Vision" includes 37 participants.

In the collection of data, this study makes use of purposive sampling technique. The reason why these two episodes were chosen for this study is that the topics adopted for debating in these episodes were of public concern, covering some of the leading economic and political matters of the time; therefore, public opinion on these topics was deemed important. Another reason is that the structure and design of the episodes are homogeneous in terms of the roles of the participants and the way the debate is conducted. That is, in both debates there is a moderator who is responsible for organizing the turns to speak, asking the questions and leading the conversation in the way he conceives appropriate, and there is a group of multiple participants who represent the public opinion under the title of *Halk Meclisi* (People's Assembly), expressing their viewpoints about the topic being discussed. This homogeneity is reckoned as important since the present study aims at characterizing MPTD as a distinct argumentative activity type which has its own peculiar features.

The video recordings of the above stated programs used to be archived and were available at http://www.siyasetmeydani.net/arsiv.asp, together with their transcribed content as a Word document. With the termination of the program in 2013, this database is no longer active and accessible.

1.2.2.2. Data Analysis and Evaluation: Empirical Tools of Pragma-Dialectics

This study is designed mostly as an analytical and qualitative empirical study, which draws on insights from argumentation theory. The data of this study, which exemplify MPTD, offer a ground to observe argumentation in context. As argumentation is an integral part of debating, the inclination towards using argumentation theoretical framework for analysis is regarded as having primary importance in this study. Specifically, in studying argumentation in context, this study adopts the theoretical and methodological tools offered by pragma-dialectical approach to argumentation, which views argumentation as a purposeful activity carried out with the aim of resolving a difference of opinion on the merits (van Eemeren & Grootendorst, 1984, 1992, 2004). Pragma-

dialectics integrates the normative dialectical insights with the descriptive insights of pragmatics by emphasizing the rule-governed nature of argumentation based on external standards on the one hand, and its realization in the form of speech acts on the other. The approach takes the ideal model of a critical discussion as a point of reference in the analysis of argumentation and brings a descriptive and normative standard for judging the relevancy of the performance of certain speech acts in resolving a difference of opinion on the merits.

Ideal conduct of communication is not a process that can easily be observed in any actual argumentative speech event. It is quite probable that resolving a difference of opinion might not be readily observed in many ordinary cases of argumentation. However, postulating such a theoretical ideal as a point of departure and subjecting argumentative conduct to a set of standards is functional in understanding the necessary steps to be taken to arrive at a desired result of resolving a difference of opinion on the merits and seeing what goes wrong when these steps are not followed accurately in fallacious premises and conclusions.

Besides providing a theoretical framework for argumentation, pragma-dialectics also embodies the necessary empirical tools to analyze real argumentation in context. Van Eemeren and Grootendorst's (1984, 1992, 2004) distinction of four stages of a critical discussion (confrontation, opening, argumentation, and concluding stages) is instrumental in analyzing argumentation in context, for via this distinction, the role of speech acts in resolving a difference of opinion on the merits is specified. These theoretical constructs, namely the four stages of a critical discussion, have empirical counterparts in actual argumentative practices (van Eemeren, 2010) in the form of *the initial situation*, *procedural and material starting points*, *argumentative means and criticism*, and *possible outcome*.

The present dissertation sets out to characterize MPTD as an argumentative activity type by using the pragma-dialectical methodological tools to distinguish the empirical counterparts of the four stages of a critical discussion in an MPTD. The data from the two episodes of *Siyaset Meydanı*, "Vatandaşın Bütçesi" (henceforth, Budget of the Citizens) and "Türkiye'nin Vizyonu" (henceforth, Turkey's Vision), are used to exemplify and justify this characterization (The examples used throughout the dissertation are provided in their original form. English translation of the examples can be found in Appendix 1).

Next, the pragma-dialectical notion of strategic maneuvering is exploited in analyzing how participants of an MPTD try to present effective argumentation while maintaining reasonableness. The potential and actual ways of strategic maneuvering in an MPTD are discussed by making reference to the three aspects of strategic maneuvering: using the topical potential, meeting the audience demand, and exploiting presentational devices. The examples are again drawn from the above mentioned episodes of Siyaset Meydanı.

This study also brings in insights from conversation analysis to contribute to our understanding of how the turn-taking arrangement in an MPTD affects individuals' ability to exploit opportunities for strategic maneuvering, either by promoting or by restricting this ability. In analyzing the organization of speaking turns, this study uses Sacks, Schegloff and Jefferson's (1974) definition of a speaking turn as a point of departure.

The account of fallacies in MPTD is given based on both qualitative and quantitative analyses. Fallacies are treated in this study from pragma-dialectical perspective as derailments of strategic maneuvering by violating the rules of a critical discussion. Qualitative analysis of fallacies involves providing examples of fallacies from the two episodes of *Siyaset Meydanı*. (One example from each episode is given overtly; the rest of the examples are indicated with line numbers in the original texts of the two episodes, and they can be found in Appendix 2, pp.197-251). As for the quantitative analysis, on the other hand, in

order to understand what fallacy is most widely committed by the participants of an MPTD, a frequency analysis of all fallacies committed needs to be conducted in the relevant data. In addition, understanding the effect of different argumentative turns (i.e. dependent and independent argumentative turns) on the participants' involvement in fallacious acts necessitates a frequency analysis of these acts in the relevant turns. However, since the data of this study is limited to only two instances of MPTD, no goal for generalization is pursued. The aim of doing such an analysis is to attain insights about patterns of fallaciousness in MPTD and to see if the nature of the argumentative turn has implications about the frequency of committing fallacious acts. The quantitative findings of this study can only serve as an example and be preliminary to a future quantitative empirical study.

1.2.3. Significance of the Study

The present study is significant in that it introduces into the literature of argumentative activity types a new activity type that adopts the genre of deliberation. It reveals that MPTD is a fruitful context to exercise and examine deliberation aimed at opinion-formation, which is an important contribution to the achievement of deliberative democracy.

This study is also a contribution in terms of putting argumentation in the center of attention in analyzing the discourse of TV debates. The studies into the discourse of TV debates so far have mostly focused on the conversational features of the discourse from a descriptive perspective without touching their argumentative characteristics. The ones that took argumentation into consideration, on the other hand, were mostly centered upon the characterization of face-to-face debates. As MPTDs are inherently argumentative, and as argumentation is a purposeful activity that is motivated by a wish to resolve a difference of opinion on the merits, adopting merely a discourse analytical perspective in analyzing these debates was reckoned as insufficient, and an approach that integrates both descriptive and normative

insights to argumentation was called for in order to understand these debates in a more refined way. This study undertakes the duty of analyzing the discourse of MPTD from an argumentative perspective and adopts pragma-dialectical approach to argumentation as a theoretical and methodological framework.

Determining the conventions of an MPTD is functional in terms of analyzing similar activity types with reference to the characterization made for this activity type. It will create a point of reference to make comparisons with other activity types to work out the overlapping and diverging features. The characterization of MPTD that is proposed here will be functional especially in understanding the dynamics of other moderator-controlled debates.

1.2.4. Limitations

This study sets out to characterize MPTD as an argumentative activity type. It provides a general framework to analyze instances of MPTD in relation to the institutional preconditions set forth in this study. There might be cultural, social, or practical differences in which MPTDs are executed world-wide. However, in any case, the characterization made in this study will serve as a point of reference for moderator-controlled MPTDs and enable comparisons among individual instances of MPTD. Although the number of MPTD samples used for this study is 2, the qualitative aspect of this study does not require us to provide more samples, as these samples are only used for exemplifying the characterization made.

On the other hand, this study has limitations about the quantitative account of fallacies given as an answer to Research Question 3. Because the data of this study is limited to 2 instances of an MPTD, it does not aim to give a conclusive judgment about the typical fallacies associated with an MPTD. Such a characterization can only be made by depending on the findings of a quantitative empirical study which draws on sufficient data to make generalizations. In studying recurrent patterns of fallaciousness, this

dissertation aims to arrive at exemplary findings which can stimulate such a quantitative study in the future. The recurrent patterns which are observed in this study will be evaluated by reference to the characteristics of the activity type under discussion. The patterning of fallacious acts can give us clues about what sort of argumentation typically impedes in resolving a difference of opinion in the context of an MPTD, and whether the nature of the argumentative turns has an implication about the frequency with which fallacies occur in this activity type.

1.2.5. Organization of the Study

This dissertation is divided into 5 major chapters. Following the Introduction Chapter, in Chapter 2, I present pragma-dialectical approach to argumentation as a theoretical and methodological framework adopted in this study. This chapter will focus on the relevancy of adopting a pragma-dialectical framework in analyzing real-life contexts of argumentation. Basic concepts pertaining to the analyses made in this study will be introduced in this theoretical chapter.

Chapter 3 is designed to provide answers for the first research question of this dissertation. As a first step in this chapter, the general characteristics of MPTD as a communicative activity type are discussed. Its similarities and differences with other deliberative activity types are shown. Second, MPTD is characterized as an argumentative activity type by introducing the institutional context which imposes constraints on argumentation in this activity type. This characterization involves analyzing MPTD according to four parameters corresponding to the four stages of a critical discussion: the initial situation, procedural and material starting points, argumentative means, and possible outcome.

Chapter 4 addresses the second research question of the dissertation; namely the conditions of strategic maneuvering in MPTD. First, it discusses the possibilities of strategic maneuvering in MPTD based on its institutional point. Next, it addresses how participants of an MPTD make use of strategic

maneuvering in order to steer the direction of the discussion to their advantage. The analysis regarding strategic maneuvering involves setting forth the ways in which they use the topical potential in the debate, the strategies they use to meet the audience demand, and the presentational devices they use to achieve effect. Finally, this chapter describes how preconditions of turn-taking affect strategic maneuvering in MPTD.

Chapter 5 is designed to provide answers for the third and last research question of the study. It addresses the ways strategic maneuvering derails, leading to the fallacious acts in the data of MPTD. First, it provides examples of fallacious acts in MPTD committed by violating the rules of a critical discussion. Next, it discusses the role of *ignoratio elenchi* as the prominent fallacy committed in the data of this study. Finally, the chapter sets forth the implications dependent and independent argumentative turns have about the frequency with which fallacies are committed.

The dissertation is completed with an Overall Discussion and Conclusion Chapter which discusses the observations made in the main chapters and provides a brief summary of the analyses made in the characterization of MPTD as a distinct argumentative activity type. This part also re-stresses the significance of the present study and includes directions for future research.

CHAPTER 2. THEORETICAL BACKGROUND

2.1. PRAGMA-DIALECTICS IN ANALYZING CONTEXTS OF ARGUMENTATION

Argumentation has been studied since classical antiquity, and its roots can be traced back to Sophists, who approached the phenomenon from rhetorical perspective with an emphasis on the teaching of effective argumentation, and Aristotle, who viewed it as a dialectical process that involves the exchange of moves for and against a thesis.[2] Argumentation has long remained in the center of attention of formal logicians whose approach to argumentation is characterized by a focus on abstract argument forms or patterns of reasoning expressed in a standard formulation, in which a conclusion is derived from a set of premises. The main concern for formal logicians is to represent formally the difference between valid arguments on the one hand, and invalid argument forms, on the other. In doing this, logicians has abstracted from verbal, communicative, contextual, and other related pragmatic factors that are of certain significance to the conduct and the outcome of the argumentative exchanges and focused only on the normative standards of reasonable argumentation. However, a more explanatory way of studying argumentation has necessitated an integration of pragmatic framework into the dialectical aspect, as arguers involve in a complex of speech acts in actual contexts of argumentation and understanding reasonable argumentation is based upon understanding the context in which argumentation takes place.

Pragma-Dialectical approach to argumentation flourished in early 1980's (van Eemeren and Grootendorst, 1982; 1984) with an attempt to bring together the dialectical aspect of argumentation with its pragmatic aspect. A close look at how van Eemeren and Grootendorst (2004) define argumentation will reveal the emphasis put on both normative and descriptive dimensions of studying

[2] See van Eemeren and Grootendorst (2004) for a detailed historical account of argumentation studies.

argumentation: “Argumentation is a verbal, social, and rational activity aimed at convincing a reasonable critic of the acceptability of a standpoint by putting forward a constellation of propositions justifying or refuting the proposition expressed in the standpoint.” In order for an argumentation to be regarded by a critical audience as reasonable and convincing, argumentation has to conform to a set of rules that specify the conditions it has to fulfill. This necessitates viewing argumentation from normative standards. However, argumentation is also an actual practice carried out by ordinary arguers in various contexts. Therefore, a descriptive aspect of studying argumentation is reckoned by Pragma-Dialecticians as necessary to understand the actual pragmatic speech acts committed by the arguers in putting forward standpoints, raising doubts against standpoints, and answering these doubts in order to resolve a difference of opinion.

In their pragma-dialectical program, van Eemeren and Grootendorst (1982; 1984; 1992; 2004) view argumentative discourse as part of a critical discussion, a theoretical ideal to regulate how argumentation needs to be formulated and carried out in order to resolve a difference of opinion on the merits. A critical discussion does not refer to an actual case of argumentation, but rather a dialectical ideal to specify the norms of reasonableness according to which real-life argumentation can be analyzed. This marks the dialectical point in the model. Along with setting dialectical criteria of reasonableness, real-life argumentation should be conceived as verbal activities (“speech acts”) carried out in the form of an oral or written speech event in a relevant context of interaction that is part of a socio-cultural background (van Eemeren and Grootendorst, 2004). This marks the pragmatic dimension in the model.

In pragma-dialectical model, a critical discussion runs through four stages in which participants of the critical discussion perform various speech acts to resolve the difference of opinion to their advantage. In the *confrontation stage* of the critical discussion, the difference of opinion comes to light. A difference of opinion arises when a party’s standpoint meets doubt from another party. In the

opening stage, procedural and material starting points are agreed upon, and the participants take the role of a protagonist and antagonist with respect to a standpoint. In the *argumentation stage*, the protagonist brings forth arguments in support of his/her standpoint and responds to the criticisms raised by the antagonist. In the *concluding stage*, the result of the discussion is established. If the protagonist was able defend his standpoint successfully, he maintains his position; if he wasn't able to overcome the doubts and criticism of the antagonist and fails to defend his standpoint successfully, he retracts his standpoint; in either way the difference of opinion is resolved.

The model centers upon the aim of resolving a difference of opinion as the ideal way of ending a critical discussion, since all argumentation is conducted with an attempt to convince the other party or parties of the acceptability of our standpoints; however, not all actual cases of disputes have to resolve in an ideal way. This theoretical ideal is meant to serve as a normative standard to attain an optimal outcome of a critical discussion and helps us to see the possible divergences from this standard, which impede in the resolution process and result in fallacious reasoning (for pragma-dialectical conception of fallacies, see van Eemeren & Grootendorst, 1992; 2004, Ch. 7; van Eemeren & Houtlosser, 2007).

In order to resolve a difference of opinion in a critical discussion, participants should formulate reasonable argumentation, and in order to maintain reasonableness, a critical discussion has to be a regulated and rule-governed process. Van Eemeren and Grootendorst (2004, pp.136-157) have come up with 15 rules of a critical discussion which are formulated in speech act terms and which serve as the criteria for resolving a difference of opinion on the merits. The rules and the discussion stage they pertain to run as follows:

The first rule is about the *confrontation stage* of a critical discussion and concerns the freedom of a protagonist to put forward standpoints and an equal

freedom of an antagonist to cast doubt on these standpoints. Rule 1 is stated as:

a. Special conditions apply neither to the propositional content of the assertives by which a standpoint is expressed, nor to the propositional content of the negation of the commissive by means of which a standpoint is called into question.

b. In the performance of these assertive and negative commissives, no special preparatory conditions apply to the position or status of the speaker or writer and listener or reader.

Rules 2 to 5 are related with the *opening stage* of a critical discussion.

The second rule gives a discussant an unconditional right to call a standpoint into question. It also obliges the protagonist to defend his standpoint when he is asked to do so:

Rule 2. *The discussant who has called the standpoint of the other discussant into question in the confrontation stage is always entitled to challenge this discussant to defend his standpoint.*

The third rule states that in principle it is compulsory for discussants to have certain shared premises and discussion rules in order to resolve a difference of opinion.

Rule 3. *The discussant who is challenged by the other discussant to defend the standpoint that he has put forward in the confrontation stage is always obliged to accept this challenge, unless the other discussant is not prepared to accept any shared premises and discussion rules; the discussant remains obliged to defend the standpoint as long as he does not retract it and as long as he has*

not successfully defended it against the other discussant on the basis of the agreed premises and discussion rules.

The fourth rule concerns the roles taken in a discussion.

Rule 4. *The discussant who in the opening stage has accepted the other discussant's challenge to defend his standpoint will fulfill the role of protagonist in the argumentation stage, and the other discussant will fulfill the role of antagonist, unless they agree otherwise; the distribution of roles is maintained until the end of the discussion*.

The next rule is related with the shared agreement of discussants on rules concerning how a standpoint can be raised and how it can be attacked.

Rule 5. *The discussants who will fulfill the roles of protagonist and antagonist in the argumentation stage agree before the start of the argumentation stage on the rules for the following: how the protagonist is to defend the initial standpoint and how the antagonist is to attack it, and in which case the protagonist has successfully defended the standpoint and in which case the antagonist has successfully attacked it. These rules apply throughout the duration of the discussion, and may not be called into question during the discussion itself by either of the parties.*

Rules 6 to 13 bear on the *argumentative stage* of a critical discussion.

The sixth rule specifies the conditions for attacking and defending standpoints. The protagonist and antagonist have unrestricted right to defend and attack standpoints. Defense of a standpoint is carried out through the performance of assertives. Attacks can be realized by using negative commissives and proceed by calling the propositional content of standpoint into question and requesting a new argumentation.

Rule 6

a. The protagonist may always defend the standpoint that he adopts in the initial difference of opinion or in a sub-difference of opinion by performing a complex speech act of argumentation, which then counts as a provisional defense of this standpoint.

b. The antagonist may always attack a standpoint by calling into question the propositional content or the justificatory or refutatory force of the argumentation.

c. The protagonist and the antagonist may not defend or attack standpoints in any other way.

The rules 7 and 8 pertain to the way in which standpoints can successfully be defended and attacked. Rule 7 concerns the function of intersubjective identification procedure in deciding whether a standpoint has successfully been defended or successfully been attacked.

Rule 7

a. The protagonist has successfully defended the propositional content of a complex speech act of argumentation against an attack by the antagonist if the application of the intersubjective identification procedure yields a positive result or if the propositional content is in the second instance accepted by both parties as a result of a sub-discussion in which the protagonist has successfully defended a positive sub-standpoint with regard to this propositional content.

b. The antagonist has successfully attacked the propositional content of the complex speech act of argumentation if the application of the intersubjective identification procedure yields a negative result and the protagonist has not successfully defended a positive sub-standpoint with regard to this propositional content in a sub-discussion.

In Rule 8, discussants refer to intersubjective inference procedure and intersubjective testing procedure to judge the admissibility of an argument scheme used for argumentation.

Rule 8

a. The protagonist has successfully defended a complex speech act of argumentation against an attack by the antagonist with regard to its force of justification or refutation if the application of the intersubjective inference procedure or (after application of the intersubjective explicitization procedure) the application of the intersubjective testing procedure yields a positive result.

b. The antagonist has successfully attacked the force of justification or refutation of the argumentation if the application of the intersubjective inference procedure or (after application of the intersubjective explicitization procedure) the application of the intersubjective testing procedure yields a negative result.

Rule 9 specifies the conditions under which an initial or sub-standpoint can be regarded as conclusively defended or attacked.

Rule 9

a. The protagonist has conclusively defended an initial standpoint or sub-standpoint by means of a complex speech act of argumentation if he has successfully defended both the propositional content called into question by the antagonist and its force of justification or refutation called into question by the antagonist.

b. The antagonist has conclusively attacked the standpoint of the protagonist if he has successfully attacked either the propositional content or the force of justification or refutation of the complex speech act of argumentation.

According to Rule 10, the antagonist can optimally use the right to call an argumentation into question during the entire course of discussion.

Rule 10. *The antagonist retains throughout the entire discussion the right to call into question both the propositional content and the force of justification or refutation of every complex speech act of argumentation of the protagonist that the latter has not yet successfully defended.*

In the same vein, as specified by rule 11, the protagonist can optimally use the right to defend the propositional content and justificatory or refutatory force of his argumentation during the entire discussion.

Rule 11. *The protagonist retains throughout the entire discussion the right to defend both the propositional content and the force of justification or refutation of every complex speech act of argumentation that he has performed and not yet successfully defended against every attack by the antagonist.*

Rule 12 concerns the right to retract a standpoint, in which case the commitment for the relevant standpoint is withdrawn and there's no longer an obligation to defend that standpoint.

Rule 12. *The protagonist retains throughout the entire discussion the right to retract any complex speech act of argumentation that he has performed, and thereby to remove the obligation to defend it.*

Rule 13 ensures the orderly conduct of a critical discussion to resolve a difference of opinion.

Rule 13

a. The protagonist and the antagonist may perform the same speech act or the same complex speech act with the same role in the discussion only once.

b. The protagonist and the antagonist must in turn make a move of (complex) speech acts with a particular role in the discussion.

c. The protagonist and the antagonist may not perform more than one move of (complex) speech acts at one time.

Rule 14 is about the *concluding stage* of a discussion. This rule specifies the conditions under which the outcome of a discussion is settled.

Rule 14

a. The protagonist is obliged to retract the initial standpoint if the antagonist has conclusively attacked it (in the manner prescribed in rule 9) in the argumentation stage (and has also observed the other discussion rules).

b. The antagonist is obliged to retract the calling into question of the initial standpoint if the protagonist has conclusively defended it (in the manner prescribed in rule 9) in the argumentation stage (and has also observed the other discussion rules).

c. In all other cases, the protagonist is not obliged to retract the initial standpoint, nor is the antagonist obliged to withdraw his calling into question the initial standpoint.

Rule 15 states a general right of the protagonist and antagonist that is valid in all the stages of a critical discussion. It is the right to perform usage declaratives to make clear the formulation of a standpoint. Standpoints are to be optimally formulated and interpreted in order to resolve a difference of opinion.

Rule 15

a. The discussants have the right at every stage of the discussion to request the other discussant to perform a usage declarative and to perform one themselves.

b. The discussant who is requested to perform a usage declarative by the other discussant is obliged to act accordingly.

The rules of a critical discussion stated above constitute the first order-conditions for reasonableness, which are part of the dialectical procedure of carrying out a critical discussion. A real-life context of argumentation is also governed by second-order conditions, which mark the internal norms of argumentation arguers themselves have, and third-order conditions, which are external norms relating to the social circumstances the discussion takes place in.

Pragma-dialectical model of a critical discussion is instrumental in analyzing real-life contexts of argumentation since it provides the necessary critical, analytic, and heuristic tools to reconstruct argumentation with an attempt to resolve a difference of opinion (van Eemeren & Grootendorst, 2004). The critical function of the model is that it provides norms for reasonable argumentative moves in a critical discussion against which possible divergences in actual argumentative contexts can be detected. It is analytically relevant as the model sets out to analyze and evaluate only the argumentative moves that have a function in (i.e. play part in, contribute to, or hinder) the resolution process. The analytic overview of four stages of a critical discussion is functional in analyzing real-life argumentation contexts as the rights and obligations of the discussants are clearly established and stated in pragmatic terms. Finally, it is heuristically functional since the model provides a guideline for identifying and analyzing elements that are implicit in the argumentative discourse and revealing their functions in the resolution process. In reconstructing the implicit argumentative elements in a discourse, the model resorts to making the utmost use of contextual situation and takes higher-order conditions (i.e. second and third order conditions) into account in analyzing argumentative contexts.

2.2. STRATEGIC MANEUVERING IN RECONCILING DIALECTICAL AIMS WITH RHETORICAL AIMS IN ARGUMENTATION

In pragma-dialectics, a critical discussion is regulated by the rules that ensure reasonable conduct of argumentation. Setting such a standard of reasonableness is essential in the sense that for an argumentation to be regarded as acceptable, it has to conform to the standards of reasonableness shared by the discussants. Observing these norms is a prerequisite to resolve a difference of opinion, and failure to do so count as hindrances to the resolution process. However, this dialectical procedure of conducting a discussion is not the one and only requirement to convince a critic of the acceptability of a standpoint. Besides complying with the critical standards of reasonableness, an arguer aims at achieving effective argumentation to resolve the difference of opinion in his/her own favour. On recognizing the importance of the aim of achieving effectiveness while maintaining reasonableness in a critical discussion, van Eemeren and Houtlosser (1997) expanded the pragma-dialectical theory to integrate rhetorical insights into dialectical insights with an attempt to provide a more explanatory account of real-life argumentation. The relevancy of the incorporation of these two insights into the single theory was apparent from the overlapping of the analytical instruments used to describe the critical discussion procedure both dialectically and rhetorically. The dialectical objectives held at the four stages of a critical discussion found their rhetorical counterparts in these stages.

The dialectical aim of achieving clarity about the issues that are at stake and the roles taken by the discussants in the *confrontation stage* has a rhetorical analogue for the same stage: it's the aim of establishing the definition of the difference of opinion in the most beneficial way for the part concerned. Likewise, in the *opening stage*, the dialectical aim of establishing a clear, unambiguous point of departure for the discussion has correspondence with the rhetorical aim of a discussant in achieving effectiveness by opting for the procedural and material starting points that serve his/her interest best. In the

argumentation stage, where the dialectical aim for the protagonist is to advance argumentation in order to overcome the doubts and criticism of the antagonist, and for the antagonist, expressing his critical doubts in a clear and consistent way, the rhetorical aim of the protagonist is to construct an optimal defense of the standpoint at issue so that the critical doubts of the antagonist are removed, while the rhetorical aim for the antagonist is to advance a strong criticism to ensure an optimal attack on the protagonist's standpoint. Finally, in the *concluding stage,* the dialectical aim of settling the dispute by deciding whether the protagonist can maintain his standpoint or the antagonist can maintain his doubts concerning this standpoint corresponds to the rhetorical aim of both parties' aim to win over their opponent as a result of successful argumentation. This is achieved by showing that the standpoint was defended successfully so that the doubts concerning this standpoint should be retracted (i.e. to protagonist's advantage) or that the standpoint was not successfully defended so the doubts or criticisms still hold (i.e. to antagonist's advantage) (van Eemeren and Houtlosser, 1997; 2002; van Eemeren, 2010).

In a discussion, parties generally pursue these two aims simultaneously; that is, they try to keep to the standards of reasonableness while they want to achieve effectiveness in order to resolve the difference of opinion in their favour. However, maintaining these dialectical and rhetorical goals at the same time may create a tension between them. Van Eemeren and Grootendorst (2002) call discussants' effort to diminish the tension of pursuing two goals at a time "strategic maneuvering". In pragma-dialectics, strategic maneuvering refers to "continual efforts made in all moves that are carried out in argumentative discourse to keep the balance between reasonableness and effectiveness" (van Eemeren, 2010). By way of strategic maneuvers, discussants are able to construct reasonable and effective argumentation without involving in *fallacies*, which impede in the resolution process.

2.2.1. Fallacies as Derailments of Strategic Maneuvering

Fallacies have been an essential concern to scholars of argumentation since classical antiquity, and there is a common view that they are unacceptable argumentative moves from a critical perspective (for a refined historical account of fallacies, see van Eemeren, 2010). Aristotle was one of the first scholars who delved into the nature of fallacies, and he defined them as “incorrect argumentative moves in refuting a thesis” (1928, as cited in van Eemeren, 2010). Fallacies have long remained in the realm of formal dialectics and have been treated with a logical perspective. The standard definition of fallacies in logical textbooks read as “arguments that seem to be valid but are in fact not valid.” However, this definition did not ease the job of the argumentation theorists in that it provides anything but a subjective account of fallacies, as what seems valid to one person may not seem valid to another.

More structured approaches to fallacies emerged during 1980s. The first of these were Woods and Walton’s (1989) treatment of fallacies. Woods and Walton held a pluralistic notion of fallacies and maintained that every single fallacy has to be treated individually such that each one is characterized with a distinct theory. This way of treating fallacies is regarded as scattered and far from having a theoretically-motivated insight (van Eemeren, 2010).

A rather theoretically motivated approach was that of Barth and Krabbe (1982), the formal-dialectical approach, which provides a set of formal systems for conducting critical dialogues. Fallacies are defined in this approach as the moves that are not generated by these formal systems. This approach, also apparent from its name, rests upon a formal characterization of fallacies. However, fallacies had to be taken as real-life argumentative moves that are committed by arguers in different actual argumentative contexts. That is why an approach that integrates a formal dialectical perspective with a pragmatic one had to be implemented for a more explanatory account of fallacies. Pragma-dialectical approach to argumentation (van Eemeren & Grootendorst, 1982;

1984; 1992; 2004; van Eemeren, 2010), which is adopted in this study as the theoretical background in characterizing fallacies in an MPTD, remedied this dual need.

In pragma-dialectical perspective, in order to know what an erroneous form of argumentation is, you first have to have a means to characterize sound argumentation. The model of a critical discussion proposed by van Eemeren and Grootendorst (1984, 1992, 2004) and further extended by van Eemeren and Houtlosser (2002, 2003, 2004) draws the framework of sound argumentation by setting forth the dialectical rules arguers need to follow in order to resolve a difference of opinion on the merits. In pragma-dialectical terms, fallacies are taken as the violations of the rules of a critical discussion. As argumentation is a purposeful activity that aims at resolving the difference of opinion in one's advantage, fallacious acts can be regarded as hindrances to this process.

As van Eemeren and Houtlosser (2008) observe, one notable feature of fallacies is that they might have a persuasive character. In this respect they have a rhetorical significance. Fallacies may look like effective forms of argumentation while they overrule the critical standards of reasonableness. Because they have a deceiving character, they may escape notice in an argumentative context. Taking into account the rhetorical significance of fallacies, an approach which integrates dialectic and rhetoric is needed in order to provide a more realistic account of fallacies. The extended pragma-dialectical theory incorporates rhetorical dimension of argumentation into dialectical dimension, for convincing a reasonable critic of the acceptability of a standpoint through argumentation amounts to not only providing sound argumentation complying with the dialectical rules of a critical discussion but also rhetorically effective argumentation. Pragma-dialectical notion of strategic maneuvering, an attempt to diminish the tension of simultaneously pursuing dialectical and rhetorical goals in argumentation, served as a means to understand how fallacies work too. Van Eemeren and Houtlosser (2003) state that if a party sets

aside his commitment to the critical standards of reasonableness in his pursuit of persuading his audience with effective argumentation, then strategic maneuvering derails. In the light of this observation, fallacies are regarded as "violations of critical discussion rules that come about as derailments of strategic maneuvering" (van Eemeren & Houtlosser, 2009).

Strategic maneuvering is not only a dialectically reasonable argumentative move but it is also a rhetorically effective one. Arguers maneuver strategically to steer the discussion to their own advantage. In this respect, it has a primary function in resolving a difference of opinion. Conversely, fallacies violate the dialectical rules of reasonableness and become hindrances to the resolution process.

2.2.2. Three Aspects of Strategic Maneuvering

As it is stated above, fallacious moves obstruct the resolution process as they diverge from reasonable argumentation. For this reason, in order for an arguer to resolve the difference of opinion in his favour, he has to employ strategic maneuvering successfully and without any derailment.

Van Eemeren and Houtlosser (2002) distinguished between three interrelated aspects of strategic maneuvering: (a) selecting from the topical potential, (b) meeting audience demand, and (c) exploiting presentational devices. In strategically maneuvering between their dialectical and rhetorical aims, parties opt for topics that they find easiest to discuss, they consider audience expectations in formulating their standpoints and converge to points they think the audience will agree with, and they use the most effective presentational devices to convince the opposing party. Managing these three aspects of strategic maneuvering successfully is instrumental in resolving a difference of opinion in one's merit.

These three aspects of strategic maneuvering find their place in the four stages of a critical discussion. In pragma-dialectics, the functions of aspects of strategic maneuvering in various stages of a critical discussion are stated as follows (van Eemeren and Houtlosser, 2002; van Eemeren, 2010):

As regards the use of “topical potential” in the confrontation stage, discussants have a tendency to choose topics that they can use to describe the difference of opinion best; in the opening stage, they opt for a “zone of agreement” that can be used to create the most advantageous procedural and material starting points; in argumentation stage, the parties strategically choose the topics they can use to defend or attack standpoints; and in concluding stage, each party spends effort to conclude the discussion in his favour by, for instance, drawing on the (positive or negative) consequences of adopting a certain complex of arguments.

Strategic maneuvering by meeting audience demand in the confrontation stage can be accomplished by, for example, deliberately avoiding the discussion of unsolvable issues; in the opening stage, meeting the audience demand involves resorting to widely agreed judgments, beliefs or values to set the material starting points of the discussion; in the argumentation stage, it is achieved by selecting those arguments that are potentially favoured by the audience. And in the concluding stage, the audience demand can be met by expressing the outcome of the discussion in a way that not only pleases the supporting audience but also does not create hostility in the opposing audience.

Making use of presentational devices for strategic maneuvering can be in various ways that involve the exploitation of stylistic or rhetorical figures to create effect. For instance, in the confrontation stage parties may deliberately sound impartial as they want to avoid premature judgment about points of disagreement; or in the opening stage, while they are presenting their starting points, they may opt for stylistic figures that can appeal to the audience; during argumentation stage, they can make use of various stylistic or rhetorical figures

to enhance argumentation; and finally in the concluding stage, the parties may, for instance, prefer a factual or restrained form of ending in order not to create disapprobation in potentially opposing audience.

2.2.3. Strategic Maneuvering in Conventionalized Argumentative Contexts

Strategic maneuvering is a context-bound phenomenon and the way it is implemented is governed by the preconditions of the communicative activity type the discussants are involved in. In pragma-dialectics, communicative activity types are “conventionalized communicative practices whose conventionalization serves the institutional needs of a certain domain of communicative activity through the implementation of a specific genre of communication” (van Eemeren and Houtlosser, 2005). In order to understand the place of strategic maneuvering in conventionalized communicative practices, it is functional first to characterize the concepts introduced in this definition.

A “domain”, in pragma-dialectical terms is the broad field to which certain communicative activities belong. For instance, the US presidential debate, as a communicative activity type, belongs to “political domain.” Although we talk about “belonging to a certain domain”, a communicative activity does not necessarily belong to only one single domain as, for instance, the interaction between a doctor and a patient can exemplify interpersonal domain of communication as well as representing the medical domain. Van Eemeren (2010) has distinguished eight main domains of communicative activity as legal, political, problem-solving, diplomatic, medical, scholarly, commercial, and interpersonal, though the list is not conclusive and new domains of communicative activity can be well be characterized. Each domain imposes some institutional constraints on the communicative activity types existing in that domain.

In pragma-dialectics the term “institution” refers to socially and culturally (at times, formally) established macro-contexts with their socially constituted rules and sanctions in which certain conventionalized communicative practices have emerged. This definition of institution covers all the relevant macro-contexts ranging from law and administration to commerce and public entertainment. Some communicative activity types are strongly institutionalized in the sense that they are governed by formal and explicit rules which define the way communicative practices should be conducted. For instance, court proceedings are a strongly institutionalized activity type as there are formally established, explicit rules defining how the communicative practices should be carried out in this activity type. There are also weakly institutionalized activity types such as internet political discussion forums (see Lewiński, 2010) which are marked by loosely defined informal format.

Whether a communicative activity type is strongly or weakly institutionalized is determinative of the degree with which these activity types become conventionalized. In pragma-dialectics, conventionalization of an activity type is accomplished by the development of norms of “communicative behavior” in accordance with the institutional goal the activity type serves. In other words, saying that an act type is ‘conventionalized’ means it has explicitly or implicitly enforced rules about what is an expected way of communicative conduct in this activity type. Parallel with the degree of institutionalization, an activity is said to be strongly conventionalized if there are institutionally enforced written rules or sanctions that determine the conduct of that activity in communicative terms. An activity is weakly conventionalized if there are no such written rules, but only ‘expected or proper’ ways of behaving, which are derived from established practices (van Eemeren and Houtlosser, 2005; van Eemeren, 2010). The conventionalization of an activity serves the institutional point that this activity aims to realize. For instance, in the legal domain, the conventionalization of activity types serves the institutional goal of “maintaining justice”, or in the political domain, the activity types serve the institutional goal of “preserving a democratic culture”.

The conventionalization of activity types come into being through the implementation of certain “genres” that serve the institutional mission of these activity types. Van Eemeren (2010) distinguished certain genres of communicative activity such as ‘adjudication’ in legal domain, ‘deliberation’ in political domain, ‘mediation’ in problem-solving domain and ‘disputation’ in scholarly domain.

To sum up the definitions with an example, Israel-Palestinian exchanges at Camp David is a *concrete speech event* which represents ‘peace talk’ as a *communicative activity type* and which implement ‘negotiation’ as a *genre* of communicative activity in the ‘diplomatic’ *domain* (van Eemeren, 2010, p.143).

Seeing that communicative activity types are purposeful activities which aim to realize an institutional goal – and which are more or less conventionalized due to implementing a certain genre of communication in accordance with the institutional goal – we can deduce that institutional preconditions put constraints on the activity types as to how strategic maneuvering is to be employed in these activities. For instance, according to Andone’s (2010) characterization of political interview as a communicative activity type, the institutional goal of “holding the politician to account for his words and actions” constrains the three aspects of strategic maneuvering as such: When a politician is faced with an accusation of inconsistency, he makes a choice from the *topical potential* and retracts one of the standpoints that was proven to be inconsistent and concentrate rather on the standpoints that are consistent and that he can defend the best. He adapts to the *audience demand* by creating a favourable impression on the public, for an inconsistent politician will not be perceived as competent to solve the country’s problems. Finally, he uses the *presentational device* of backing out from the commitment to the original standpoint which has been proven to be inconsistent, but maintaining this standpoint by interpreting it in a different way.

Communicative activity types are not necessarily argumentative but argumentation often comes into scene in many communicative practices, or they can be predominantly argumentative as in the case of political interviews. In pragma-dialectics, a communicative activity type that is inherently or essentially argumentative is called an “argumentative activity type” (van Eemeren, 2010). As the focus of this dissertation is on MPTD, and debating is inherently argumentative, the activity type concerned will be characterized as an argumentative activity type.

In pragma-dialectics, communicative activity types are empirical conceptualizations of conventionalized communicative practices as opposed to the theoretical construct of the ‘ideal model of a critical discussion’. Thanks to such a characterization, it is possible to see the realization of these communicative activity types in actual speech events and empirically observe their characteristics by taking into account the analytical tools offered by the model of a critical discussion.

4 stages of a critical discussion are instrumental in characterizing an activity type argumentatively. Communicative activity types can be characterized argumentatively by establishing in the activity type the empirical counterparts of the four stages of a critical discussion: the initial situation (corresponding to the confrontation stage), procedural and material starting points (corresponding to the opening stage), argumentative means and criticism (corresponding to the argumentation stage), and possible outcome (corresponding to the concluding stage). Table 1 shows how van Eemeren (2010) characterizes certain genres of communicative activity by reference to these four parameters discussed above.

Each argumentative activity type imposes certain contextual constraints on strategic maneuvering in line with the institutional goal the activity type has to serve. These constraints should not be understood merely as restrictions on strategic maneuvering; they also offer opportunities to maneuver strategically.

In order to understand how the activity type “multi-participant TV debate” puts constraints on strategic maneuvering in accordance with the institutional goal, we first have to characterize it as an argumentative activity type by making use of the analytical tools of a critical discussion and identify in this activity type the empirical counterparts of the four stages of a critical discussion. Such a characterization necessitates identifying the communicative domain, the genre of the communicative activity, and the institutional point the activity aims to serve. The next chapter is designed to fulfill this purpose and lay the foundation for analyzing strategic maneuvers in MPTDs.

Table 1

Argumentative Characterizations of Some Genres of Communicative Activity. (van Eemeren, 2010, p.151)

critical discussion	**confrontation stage**	**opening stage**	**argumentation stage**	**concluding stage**
genres of communicative activity	initial situation	procedural and material starting points	argumentative means and criticism	possible outcome
adjudication	dispute; 3rd party with jurisdiction to decide	largely explicit codified rules; explicitly established concessions	argumentation from facts and concessions interpreted in terms of conditions for the application of a legal rule	settlement of the dispute by a motivated decision 3rd party (no return to initial situation)
deliberation	mixed disagreement; decision up to a non-interactive 3rd party audience	largely implicit intersubjective rules; explicit and implicit concessions on both sides	argumentation defending incompatible standpoints in critical exchanges	resolution of difference of opinion for (part of) 3rd party audience (and/or deliberate return to initial situation)
mediation	conflict at deadlock; 3rd party intervening without jurisdiction to decide	implicitly enforced regulative rules; no explicitly recognized concessions	argumentation conveyed in would-be spontaneous conversational exchanges	mutually accepted conclusion by mediated arrangement between conflicting parties (or provisional return to initial situation)
negotiation	conflict of interests; decision up to the parties	semi-explicit constitutive rules; sets of conditional and changeable explicit concessions	argumentation incorporated in exchanges of offers, counter offers and other commissives	conclusion by compromise parties as mutually accepted agreement (or return to initial situation)

CHAPTER 3. MULTI-PARTICIPANT TV DEBATE AS AN ARGUMENTATIVE ACTIVITY TYPE

This chapter is designed to provide answers for the first research question of the study, namely the question regarding the argumentative characterization of MPTD. Before such a characterization is made, it is important to know the peculiarities of MPTD as a communicative activity type and discuss its similarities and differences with other communicative activity types that involve debating and that share the same genre of communication with MPTD. That is why, the chapter opens up with a discussion comparing it with other activity types and claim a particular position for MPTD. With regard to the argumentative characterization of MPTD, the institutional context of this activity type will be introduced and the empirical counterparts of the four stages of a critical discussion will be distinguished in the context of MPTD.

3.1. THE PLACE OF MPTD AMONG COMMUNICATIVE ACTIVITY TYPES THAT INVOLVE DEBATING

Debating, as a medium of exchanging opinions on topics of public concern, is an indispensable part of deliberative democracy. Gutmann and Thompson define deliberation as “a conception of democratic politics in which decisions and politics are justified in a process of discussion among equal citizens” (1996, p. 161). According to this view, decisions are made and politics are justified as a result of mutually agreed and reasonably conducted deliberative discussions.

Dutwin (2003) notes that political deliberation is an instrument that serves to inform citizens and invigorate public opinion. In order for deliberation to achieve these goals, the discussion has to exhibit certain normative characteristics (in line with Habermas’ ideals), incorporating equality and rationality. Equality is achieved if all the participants’ voices are heard; rationality is achieved if the

arguments used in deliberative discussion are reasoned in the context of the discussion.

In the political literature, the goal of deliberation is acknowledged as twofold: deliberation aimed at decision-making and deliberation aimed at opinion-formation. Deliberation aimed at decision-making is the main institutional point in the parliamentary discussions on policy-making. Benhabib (1994) puts forward that deliberation aimed at decision-making is a rational procedure by which binding decisions are made about matters that are of concern. Decision-making resides upon majority rule; however, this should not mean that the legitimacy of a decision depends merely on numbers. Rather, legitimacy lies in convincing a majority of people by rational deliberative discussion. Benhabib goes on to argue that if the conclusion " 'A' is the right thing to do" comes out as a result of discursive deliberation, then it remains valid till it is challenged by better reasons proposed by some other group. This means that providing strong arguments in favour of a decision is the major factor in legitimating it. The second goal of deliberation recognized in the political literature is to form opinions. Opinion-formation is the main institutional goal of communicative activity types such as public debates held in order to give ordinary people a chance to voice their opinions on topics that are significant for their lives as citizens. Habermas (1996 [1992]) states that the availability of general public spheres in which wide variety of communicative exchanges take place among ordinary citizens is an important advantage to the establishment of democracy. He furthers his argument by saying that "democratically constituted opinion- and will-formation depends on the supply of informal public opinions that, ideally, develop in structures of an unsubverted political public sphere" (p. 308). In this view, the existence of media which encourage free exchange of opinions among citizens is important and serves as a contribution to deliberative democracy. The object of this study, MPTD, is to be considered as such a medium in which deliberative discussion between ordinary citizens is aimed at opinion-formation.

In pragma-dialectics, the goal of deliberation is stated as “to preserve a democratic culture” (van Eemeren, 2010). Deliberation is taken in pragma-dialectics as a common genre to a number of communicative activity types that are part of the political domain. These activity types may range from parliamentary debates to public debates that have a political orientation. In this part of the study, I will argue that MPTD is a form of public debate, defined by Sunay (2012) as “a series of forums where people’s opinions, interests and expectations are expressed on an issue that concerns the whole or part of the society” (p.36).

The activity types holding the institutional goal of deliberation aimed at decision-making are more conventionalized compared to the ones aimed at opinion-formation. The reason for this is that in the former case the activity types are marked by written rules and sanctions determining the conduct of the communicative activity. There are strict norms and regulated behavior in these activity types. One such activity type that is strongly conventionalized due to strict institutional constraints is a parliamentary debate. The parliament is the place where decisions binding a country and the citizens are taken; therefore, the deliberative discussions aimed at decision-making in a parliament are subject to rules of proper conduct. Habermas (1996 [1992])stresses that “in setting up parliamentary procedures, decision-making powers (and assigned political responsibilities)... determine how deliberations are structured through argument and specified in regard to the matter at hand” (p. 308).

To illustrate, the plenary debates in the European Parliament serve as a means to form a common “European decision” by bringing together Members of Parliament (MEP) from different European countries with varying political views. The goal of the debates is to open up the controversial issues concerning European politics into discussion so that maximum consensus can be reached with regard to the decisions that bind the whole European Union before voting by the MEPs can take place. It is conducted under the arbitration of the President of the Parliament and he is the insurer that Parliament’s Rules of

Procedure are adhered to during the debates. In their characterization of the European parliamentary debate as a communicative activity type, van Eemeren and Garssen (2010) show that plenary debates in the European Parliament are not only regulated by institutional preconditions as to the debate format but also by other factors relevant to the institutional point of these debates such as the pursuit of the political goals of the Members of the Parliament. Since the MEPs represent different countries and often different political views, they have to heed not only common European interest but also the interest of the country they are representing. Van Eemeren and Garssen (2010) provide the layout of a typical European parliamentary debate as a communicative activity type. They note that there is almost always a mixed difference of opinion with regard to a controversial policy issue. There are explicitly codified rules accompanied also by some implicit rules which determine the conduct of the debate. The argumentation in the debate rests upon the defense or criticism of a proposal or a policy at issue and addresses both actual and potential criticism. Participants of the debate have explicit and implicit concessions about the topic of controversy. As an outcome, the difference of opinion is settled by majority voting at the end of the debate. As van Eemeren and Garssen show, a parliamentary debate contains strong institutional constraints that make the activity type highly conventionalized.

Another deliberative activity type that is strongly conventionalized due to its strictly regulated structure is the Prime Minister's Question Time, a conventional conduct in the British House of Commons to hold the government to account. Mohammed (2009) notes that in the relevant activity, the Prime Minister has the institutional obligation to defend his Government against the criticisms of his fellow MPs. During the conduct of the activity, the Prime Minister gives an account of the Government decisions and activities that are deemed controversial by the Opposition and criticized. While the Prime Minister and the MPs from his party are in favour of a positive evaluation of the performance of the Government, MPs from the Opposition are in favour of a negative evaluation. All the argumentative exchanges in Question Time rest upon this

controversy. There are three main audiences in this activity type. First, conventionally every speaker addresses their speech to the House of Commons. Second, the Prime Minister addresses the members of the Opposition in presenting his defenses, and in turn, members of the Opposition address their criticisms to the Prime Minister. Third and the most important audience are the television watching, general public of voters who both parties (The Government and the Opposition) try to convince and shape their voting preferences. This third audience is the common audience in most deliberative activities and the one who may resolve the difference of opinion (voiced in the discussions of the Prime Minister's Question Time) for their part by voting.

In the political domain, alongside the activity types that are bound by strict institutional constraints on communicative practices, there are other conventionalized activities which are preconditioned by not only explicit rules of conduct but also implicit rules that are derivable from the behavior of the participants as to their acknowledgment of their rights and obligations in the communicative exchange. One such activity type is the political interview. In her argumentative characterization of the activity type, Andone (2010) suggests that a political interview serves to preserve a democratic culture by holding a politician to account for his words and actions. Accountability of words and actions on the part of a politician is of primary importance as it is an essential requirement to convince the public of the appropriateness of his political conduct. The task of asking the politician account is given to the interviewer in this activity type, who acts as the representative of the electorate in order to pursue the public interest, at times adopting the role of a critic to fulfill this aim. Although at first sight the activity may seem to be a medium for imparting information to the public about general matters of concern, the main pursuit is to carry out the accountability procedure and challenge the politician to convince the public about the policies he defends. The politician is institutionally obliged to answer the criticisms about the words and actions for which he is held accountable. In providing his answers, the politician defends both himself and the party he represents. A political interview is designed as a question-answer

exchange between an interviewer and a politician; the direction of the questioning is institutionally determined as always from the interviewer to the politician. Although the direct addressee for the politician is the interviewer, the politician's main aim is to convince indirectly the audience at home who listens to, watches, or reads the interview and who shows their political preferences by voting.

Another activity type that aims at deliberative discussion is a debate interview. In her study on British debate interviews, Emmertsen (2007) points to the active critical role the interviewers (IRs) take in confronting opposing viewpoints. A debate interview is defined by Emmertsen as particular form of news representation that feature two or more interviewees invited as protagonists of opposite positions to discuss a controversial issue. A remarkable feature of this communicative activity is that the interviewer's challenging questions serve to polarize the interviewees' (IE's) positions and attain an "aggravated and unmitigated IE-IE confrontation". The format of these interviews shows that the formerly (until late 50s in Britain) recognized role of an interviewer as a representative of formal neutrality and impartiality in Britain has been replaced by a more active and challenging role attributed to the interviewer. This marks a change in the responsibility of the interviewer from a conductor of the debate who elicits information, opinions and beliefs to the one who provokes opposition through ritual hostility and harsh criticism.

Deliberative activities can be conducted by the mediation of an interviewer, a moderator, or by some other kind of an executer of the discussion (such as the President in a parliamentary debate). However, there are also many forms of informal debates that take place on the Internet, which contribute to deliberative democracy by forming opinions. Internet political discussion forums are such a medium where people from varying backgrounds and ideologies exchange their viewpoints about controversial topics without any third-party arranging the organization or content of the debates as in the case of moderated ones. Lewiński (2010) stresses that although some critics may argue that internet

political discussion forums are futile discussions that do not have a concrete outcome due to the lack of regulative conversational procedures for their conduct, these forums do serve the institutional goal of deliberation aimed at opinion-formation as they center upon advancing, challenging, defending, and criticizing standpoints and arguments. In this respect, such forums create an opportunity to observe critical reasonableness in context no matter they are weakly-conventionalized as a communicative activity type due to loose institutional constraints.

The object of this study, an MPTD, on the other hand, is a moderately-conventionalized activity type that can be situated in both the political and interpersonal domains of communication. The reason why it can be regarded as an activity type in the political domain is that political topics often dominate the discussions as they are of more concern for the life of a society than other topics that have a secondary importance for the public. However, because it enables the exchange of viewpoints between people, it can rightfully be related to interpersonal communication domain as well. An MPTD is an institutionalized activity that pursues the goal of deliberation aimed at opinion-formation. It is a form of public debate, a broad category of debates conducted by ordinary citizens, to which a number of particular activity types are relatable.

Van Eemeren and Houtlosser (2009) describe the characteristics of a public debate as follows:

> Public debate refers to a multi-varied cluster of (emphatically argumentative) activity types that start from a mixed difference of opinion between the debaters about one or more issues on which the views of the listening (or television-watching) audience diverge. Although some public debates may have a more clearly defined format than others, they are in principle not fully conventionalized. In public debates the contestants generally have clear starting points that are in crucial respects different from each other. At all times they take the listening audience into account up to the point that this audience is their primary addressee and sometimes even their only “real” addressee. More often than not their argumentation is therefore aimed at convincing the audience rather than their debate partner(s). It is the audience that

> determines the outcome of the debate, albeit that this outcome may be different for different members of the audience. (p.9)

In accordance with the common characteristics mentioned of public debates, an MPTD is not a fully conventionalized activity type as there are no strict regulations that govern the conduct of the communicative practices in this activity type, as opposed to the highly conventionalized activity types like a parliamentary debate or Prime Minister's Question Time mentioned above. Rather an MPTD is bound by general broadcasting principles that regulate every news representation in order to ensure a democratic, equal, and ethical conduct of such programs. The rules of debating in an MPTD are attributable to these general principles which are internalized by the debaters and also to the principles of the program derivable from its inner dynamics.[3]

In addition, although the participants of an MPTD address their debate partners while they are putting forward their standpoints and casting doubt on other standpoints and arguments, indirectly they address the TV-watching audience at the same time and try to be convincing for them. Despite the fact that this indirect audience do not present a view about who is right or who is wrong, or who presents better arguments or who fails to do so, shaping their views is important for the members who join the debate, as stronger opinions are formed collectively, and the better you reach people with your opinions the stronger your stand can get. Besides, since a TV program is designed to attract larger audiences, targeting this indirect audience as the main recipient is not an unusual goal.

An MPTD is conducted under the control of a moderator who acts like the warrantor of free and equal expression of opinions. Unlike the role the

[3] For the sake of gaining more insights about the structuring of the multi-participant TV debate program *Siyaset Meydanı*, an interview was made with one of the representatives of the program and informed that the participants of this debate are not given any directions about the rules of the debate, nor about what they have to discuss. The author was assured that the participants join the debate with the knowledge of the discussion topic only, and for the rest they are free to voice their opinions on that topic without being restricted by any written or verbal instructions about the conduct of the debate prior to attending it.

interviewer plays in a debate interview which centers upon polarizing the positions of the participants through deliberate hostility, the moderator in an MPTD is mostly neutral, and the questions he uses are more often than not opinion-eliciting questions rather than critical ones. At times he can exhibit a balanced antagonism towards opposing viewpoints to serve the public interest, but this antagonism is not as harsh as in the case of British debate interviews. On the contrary, he tries to mitigate hostile antagonism and encourage leveled and relevant criticism.

Due to his institutional role, the moderator of an MPTD confronts opposing viewpoints as in the case with debate interviews. However, there are not only directly opposing positions in an MPTD, but also more intermediate positions which avoid clear attachment to any standpoints. Due to these varying positions, an MPTD represents many forms of opinions that can be voiced or heard in the society.

An MPTD involves discussion between multiple participants, and the argumentative exchanges between the debaters are structured more differently than a face-to-face debate such as a political interview. While the responses to a standpoint, challenges, or criticisms are more immediate in a face-to-face debate, in an MPTD, they are more remotely arranged due to the institutional organization of the debate. Therefore, the participants may address potential or anticipated criticism as often as they address an actual criticism since the time allotment for the participants may not allow them to talk again.

Finally, an MPTD shares a common institutional goal with internet political discussion forums in that both are deliberative activities aimed at opinion-formation. Though both forms of debating involve an informal talk between the participants, an MPTD is a more conventionalized activity type due to the clearer institutional constraints on the conduct of a televised debate, controlled by a moderator.

All in all, an MPTD is a particular communicative activity type that exhibits certain characteristics distinguishing it from other activity types that involve a deliberative discussion. The next section will explore how it can be characterized argumentatively by making use of the pragma-dialectical principles of argumentation.

3.2. ARGUMENTATIVE ACTIVITY TYPES IN PRAGMA-DIALECTICS

Pragma-dialectical approach emphasizes the importance of studying argumentation in the context in which it occurs since every context imposes certain institutional constraints on the discourse produced within that context. Institutional constraints play an important role in the conventionalization of discourse in a given context. Pragma-dialectical notion of communicative activity types has been introduced to emphasize precisely this aspect of communicative practices. In pragma-dialectics, communicative activity types are "conventionalized practices whose conventionalization serves, through the implementation of certain "genres" of communicative activity, the institutional needs prevailing in a certain domain of communicative activity (van Eemeren, 2010, p.139). Depending on the force of the institutional constraints, an activity type can be strongly or weakly conventionalized. For instance, court proceedings, an activity type in the legal domain marked by strict institutional constraints, are more strongly-conventionalized than online discussion forums, which have weak institutional constraints. This is because there are formal rules and sanctions that govern the conduct of communicative practices in the legal domain, whereas in the interpersonal communication domain – which discussion forums can be linked to – no such strict regulation of discourse is present.

A communicative activity type that is inherently argumentative is called an "argumentative activity type". In characterizing an activity type argumentatively, it is essential to determine what normative standards the activity type imposes

on argumentation, since these standards constrain the reasonable argumentation for the activity type in question.

The goal every arguer pursues in putting forward a standpoint and presenting argumentation in support of that standpoint is to convince the other party of the acceptability of their argumentation and resolving the difference of opinion on their own merit. In order to achieve this aim, arguers have to present reasonable argumentation. In pragma dialectics, a reasonable argumentation is one which conforms to the rules of a critical discussion. The approach not only subjects argumentation to normative criteria of reasonableness but also regards it as an actual practice carried out by actual persons; for this reason, the rules of a critical discussion are stated in speech act terms, defining the rights and obligations of arguers in actual practices of argumentation (van Eemeren & Grootendorst, 2004).

In order to resolve a difference of opinion on the merits, arguers should not only present reasonable argumentation but also an effective one. This marks the dual goal pursued in argumentation: the dialectical goal of maintaining reasonableness and the rhetorical goal of being effective. According to pragma-dialectical approach (van Eemeren and Houtlosser, 1997; 2002; van Eemeren, 2010), arguers resort to “strategic maneuvers” in order to diminish the tension between these two goals without involving in fallacious reasoning. Since strategic maneuvers are context-bound argumentative moves (i.e. an argumentative move that is regarded reasonable in one activity type may not be reasonable in another) and are subject to institutional constraints prevailing for an activity type, they have to be evaluated in the context in which they are produced. In this respect, characterizing MPTD as an argumentative activity type is reckoned as an essential first step to analyze and evaluate the argumentative moves (i.e. strategic maneuvers and fallacious acts) in this activity type in accordance with the institutional goal it has to serve.

Characterizing an activity type argumentatively involves identifying in the relevant activity type the empirical counterparts of the four stages of a critical discussion (i.e., confrontation stage, opening stage, argumentative stage, and concluding stage): the initial situation, procedural and material starting points, argumentative means and criticism, and possible outcome (van Eemeren & Houtlosser, 2005; van Eemeren, 2010).

3.2.1. Initial Situation

An MPTD is a deliberative activity that aims at opinion-formation[4] on controversial topics by bringing together multiple participants with different perspectives. It is conducted by a moderator who undertakes the responsibility to obtain different points of view on the topic being discussed in a democratic way, poses questions to the participants with an impartial perspective, makes explanations where needed, and controls the speaking turns. Edwards (2002) sees moderator as a democratic agent whose job is to increase the quality of debates (i.e., in his case, web-based debates) by serving deliberative democracy.

In *Siyaset Meydanı*, the debate is a moderated one and carried out among public representatives, named as *Halk Meclisi* (a fixed group of participants who represent different ideologies, statuses and professions in the society), and guest speakers (experts on the topic being discussed). Both the public representatives and the guest speakers are selected from among individuals with opposing viewpoints. All the participants have equal right to voice opinions related with the topic being discussed; however, as the guest speakers are invited to each program individually with an expert status, they are allocated

[4] See Habermas (1996 [1992]) for a discussion about the significance of deliberative discussions aimed at opinion-formation in the achievement of democratic ideals.

For another deliberative activity type that aims at opinion-formation, see also Lewiński (2010) on internet political discussion forums.

more time to speak compared to the public representatives, and there is more room for their interaction than there is for crowded members of public representatives. In accordance with the institutional goal “deliberation aimed at opinion-formation”, the program doesn’t aim at announcing a winner or loser at the end of the program or resolving the difference of opinion. Instead, it encourages the free and democratic communication of viewpoints. Participants of the program are expected to present evidence for the standpoints they defend, and they aim at being convincing for the other participants. As is the case with other activity types that make use of deliberation as a genre of communication, the indirect aim of the participants of an MPTD is to be convincing for the TV-watching audience (see also political interviews as an argumentative activity type, Andone, 2010).

By taking the opinions of public representatives and providing the participants with a ground to justify their opinions with relevant argumentation, the program also serves as a medium for building or shaping opinions in the societal level and indirectly informs decision-makers about public opinions on the topics that are of concern for the country or the society. The participants of the program also have the function to represent the group or profession they belong to (e.g. teacher, farmer, engineer, etc.); therefore, when they present argumentation in support of their viewpoint, they also serve the interests of the group they are representing.

The topics chosen for discussion are open to controversy depending on different political, ideological, and sociological stances. The topics are chosen by the moderator Ali Kırca, who is also the producer of the program. Political topics dominate the discussions at most times, but as long as other topics are brought into the country’s agenda, they are also adopted for discussion (e.g. “Euthanasia”, “Language, Science, Darwin”- 19.02.2009, “Being a Woman”- 10.03.2011).

Participants take certain roles with respect to the discussion topics. In order to understand these roles better, it is functional to identify the type of difference of opinion. According to pragma-dialectical program, two types of difference of opinion can be realized in the confrontation stage of a critical discussion: non-mixed and mixed difference of opinion (van Eemeren and Grootendorst, 2004). In a non-mixed difference of opinion, a party raises a standpoint and the opponent party casts doubt on that standpoint or expresses criticism with regard to the arguments raised for that standpoint. A mixed difference of opinion arises, on the other hand, when a party claims just the opposite of a standpoint already advanced by another party. In an MPTD, the type of difference of opinion is mainly a mixed one as the parties attend each debate having taken their stances with respect to a previously given topic and have often made notes of the points they will use to support their standpoints during the discussion. However, during the ongoing discussion, there can appear cases when a party expresses doubt about a standpoint or criticizes the arguments used by the opponent party without putting forward an opposing standpoint. In these cases, a non-mixed difference of opinion can also be observed in an MPTD.

In a mixed difference of opinion, participants act as the protagonists of two opposing standpoints. In an MPTD, the proposition underlying the discussion (*p*) and the positive and negative stances taken with respect to this proposition can be represented as follows:

1. protagonists of *p*
2. protagonists of ~*p*

In addition to the roles stated above, there is also a group of participants that approach both standpoints in a balanced way without necessarily adopting one. These participants support some aspects of *p* and some aspects of ~*p* when different criteria of evaluation are taken into consideration; therefore, these

participants can be said to agree with *p'* (p-prime), indicating that they agree with a variant of the proposition under discussion.

The last category of participants is the ones who do not defend any standpoint and just stay neutral. This category is typically exemplified by the moderator as he is expected to be distant to both standpoints and exhibit no clear attachment to any of them. These last two categories of participants can be represented as follows:

3. Participants who agree with *p'*
4. Neutral stand

In the episode “Budget of the Citizens” the moderator opens the discussion with the following words announcing the topic:

> Türkiye’nin bütçesini denkleştirmeye çalışıyor meclis, ama vatandaşın bütçesi denk mi? Geliri giderine denk mi? Siz vatandaşın bütçesini nasıl görüyorsunuz?
> [Turkish parliament is trying the fix the budget of the country, but what about the budget of the citizens? Is it balanced? Is there a balance between the income and the expenses? How would you evaluate the budget of the citizens?]

Two basic standpoints manifest themselves in relation to this discussion topic. The realization of the above formulated standpoints (*p* and *~p*) in the relevant episode is as follows: Budget of the citizens is in a good state (*p*); Budget of the citizens is in a bad state (*~p*). The roles taken with respect to these two standpoints are:

1. The protagonists of the standpoint ‘*The budget of the citizens is in a good state.*’
2. The protagonists of the standpoint ‘*The budget of the citizens is in a bad state.’*

The role taken by the third category of participants who agree with *p'* can be formulated as follows:

3. The protagonists of the standpoint '*There are both positive and negative indicators for the budget of the citizens'*

Lastly, as the moderator is institutionally obliged to be neutral, his role can be stated in the following way:

4. Neutral stand: not defending any of the standpoints above

Although no participant expresses these standpoints in a direct and explicit way, they can be inferred from the participants' discourse as exemplified in (1-4) below:

(1) PR1: [Addressing the moderator] Sayın Kırca inanın ki vatandaş çok güler yüzlüdür. Çok mutludur hayatından. Şunu samimi söylüyorum. Bakınız samimi söylüyorum. Şimdi nasıl mutlu efendim? Şimdi… devlet ürüne veriyor, mazota veriyor, sakata veriyor, köre veriyor, topala veriyor, ihtiyara veriyor, yani hepsine para yardımı yapıyor. Halk nasıl memnun olmasın ki?[5] (English Translation (ET): p.182, Item 1)

In example (1) above, we can work out the position that PR1 takes (i.e. that the budget of the citizens is in a good state) by using the following argumentation:

If a government provides financial support, it is good for the budget of the citizens.
The present government contributes a lot of financial support to the citizens.
Therefore, the budget of the citizens is in a good state.

(2) PR2: [Addressing the moderator] Şimdi Ali abi, önce ülkeyi genelde ben bir söyleyeyim. Şimdi 120-130 milyar dolar aralığı bir ihracatımız var. 320-330 milyar dolar aralığı bir ithalatımız var. Toplam 600-650 milyar dolar da iç-dış borcumuz var. Yani bunu köre topala da sorsan bütçemiz iyi mi kötü mü onlar da karar verir. Gelelim bizim bütçemize.

[5] The full form of the abbreviations used to represent the debate participants can be found on the List of Abbreviations on page xiv. Examples are translated by the author from Turkish to English and can be found in Appendix 1.

Ben Mersin Bekirli köyünde çiftçiyim ve… Ziraat Odası delegesiyim… 7500 üyemizin 3500'ünü hacze verdik çiftçi olarak. Ben çiftçi olduğum halde kendi çiftçimizi hacze vermek durumunda kaldık. Niye o duruma düştük biz? (ET: p.182, Item 2)

In example (2), the standpoint that "The budget of the citizens is in a bad state" can be inferred by making use of the two-stage argumentation below:

If the import rate of a country exceeds the export rate, then the budget of the country is in a bad state.
The import rate of Turkey exceeds the export rate.
Therefore, the budget of Turkey is in a bad state.

And if a country's budget is bad, its citizens' budget cannot be good.
Therefore, the budget of the Turkish citizens is in a bad state.

(3) PR3: Benim vatandaş olarak eleştireceğim birkaç şey var. Bir torba yasasıyla bu yeşil kartlılardan %20 bir kesinti olacak, bunun çok acımasız olduğunu düşünüyorum. Bir de emekliler zaten maaşları çok düşük ve yaşlı insanlar. Bunlardan kesilen ilaç ve tedavi masraflarının geri alınmasını çok arzu ediyorum tabi ki. Öte yandan, Eylül ayındaki işsizlik biraz daha düşmüş ve gençlerin özellikle işsizlik alanında daralma olmuş. Bir de hükümetin şu politikasını beğeniyorum. KOSGEB çok başarılı bir proje ve 5-6 bine yakın kadınımız bundan faydalanıyor. Bunu da olumlu bir gelişme olarak görüyorum kendi adıma. (ET: p.182, Item 3)

Example (3) suggests that PR3 paints both a positive and a negative picture of the situation and shows that she partially agrees with both standpoints when different criteria of evaluation are taken into account (e.g. using the negative outcomes of omnibus bill and reduction in the salaries of the pensioners as supporting arguments for the standpoint "The budget of the citizens is in a bad state", while introducing the decrease in unemployment rate and implementation of employment acquisition programs such as KOSGEB as supporting arguments for the standpoint "The budget of the citizens is in a good state").

(4) M: Türkiye'nin bütçesini denkleştirmeye çalışıyor meclis, ama vatandaşın bütçesi denk mi? Geliri giderine denk mi? Siz vatandaşın bütçesini nasıl görüyorsunuz? (ET: p.182, Item 4)

Example (4) shows that the moderator opens the discussion in a neutral way by using an open-ended question aimed at taking the opinions of the participants about the topic under discussion. This is, in fact, the first call for them to take their stands with respect to the relevant topic. The moderator himself does not exhibit a clear protagonism for a standpoint as it will clash with his institutional responsibilities.

As it was stated earlier, there are also instances of non-mixed difference of opinion in an MPTD, though mixed difference of opinion is the dominating one. In a non-mixed difference of opinion, the party that raises a standpoint takes the role of a protagonist, and the other party that casts doubt on this standpoint or criticizes the arguments used to defend this standpoint takes the role of an antagonist. The 'protagonist' role of the parties that defend opposing standpoints in a mixed difference of opinion can clash or overlap with the 'antagonist' role in a non-mixed difference of opinion; however, it does not always have to be this way. As van Eemeren and Grootendorst (2004) explains, "The role of antagonist of a standpoint may coincide with that of protagonist of a different (opposite) standpoint, but this is not necessarily the case: Entertaining doubt with regard to a standpoint does not automatically imply adopting a standpoint of one's own. As soon as the discussion partner adopts the opposite standpoint, the difference of opinion becomes mixed" (p. 60).

In the following example, we can observe that SP4 develops arguments with an antagonist role against the standpoints raised by SP1 and SP2.

(5) SP1: Cari açık, işsizlik, kayıt dışı ekonomi, yoksulluk ve ulusal güvensizlik sorunlarımız sürerken, istikrarsızlık sürerken acaba tüm bu övgüler ve kredi notlarımızın yükselmesi insanlarımız için ne ifade ediyor ben bilemiyorum.

> SP2: Bugün halkın bütçesini tartışıyoruz. Bir de öğrencilerin bütçelerine bakalım. Şimdi bir öğrencinin en temel ihtiyaçlarını göz önünde bulundurduğunuzda, yemek masrafı, kira masrafı, doğalgaz, eğitim masraflarını ortaya koyduğunuzda zaten asgari ücretten daha fazla bir miktar ortaya çıkıyor.
>
> SP4: Türkiye kurulduğundan 2002 yılına kadar her şey güllük gülistanlıktı, bir elimizde yağ bir elimizde bal yaşıyorduk da, 2002'den sonra mı bir elimizdeki yağ bir elimizdeki balı aldılar? Yani buna öncelikle bakmamız gerekiyor. Belli bir kesimin şundan kurtulması gerekiyor. 2002'den sonra "Ak Parti ne yaptıysa yanlıştır" zihniyetinden artık belli bir kesimin kurtulması lazım. (ET: p.182, Item 5)

In the example given above, SP4 does not raise an opposing standpoint to SP1 and SP2's standpoint that "The budget of the citizens is in a bad state". Rather, he opposes to the causal argument used to defend this standpoint: "The budget of the citizens is in a bad state because the present government cannot handle economy in a good way". SP4 emphasizes that this causal argument is groundless.

The moderator of the debate is the only neutral participant of the debate. He is neutral in the sense that he does not adopt a stand himself, but rather directs other participants to take their stances in relation to the topic of the debate, as is evident in (4). As part of his institutional responsibilities, the moderator is the warrantor of impartiality; therefore, he stays in an equal distance to different viewpoints by paying regard to democratic rights and freedom of speech. The fact that he does not explicitly reveal his stand eliminates the risk of dominating other opposing viewpoints. In this respect, a moderator is not a direct protagonist or antagonist of a standpoint. However, these institutional constraints on the moderator's responsibilities do not make him a passive agent assigned only the duty of giving the debate participants the right to speak. On the contrary, moderators have the responsibility to pursue the public interest and reveal the truth (Thomas, 2012). For this purpose, they seize the opportunities that are available to attain the ultimate goal of illumination. As Lawrence (2012) puts it, this goal can be achieved by adopting an active vision that requires flexibility, sharp-elbowed questions, and dogged follow-ups.

In the example given below, we see that the moderator finds the arguments PR2 (a protagonist of the standpoint “The budget of the citizens is in a bad state”) presents in opposition to another participant (Mustafa) insufficient and challenges PR2 to develop more relevant arguments to direct grounded criticism:

(6) M: Tamam da, Mustafa Bey diyor ki devlet bir sürü yardım yapıyor diyor.
PR2: Bir dakika ben onu söyleyeceğim Ali Abi. (ET: p.183, Item 6)

In this example, by starting his words with “Tamam da…” [OK, but…], the moderator implies that the arguments PR2 presents are acceptable to some extent but they are not sufficient enough to refute the claims of the opponent participant that the government is providing a lot of economic aids to support the budget of the citizens. In this way the moderator not only paraphrases the claims of the opponent, but also adopts the role of a critic by challenging PR2 to defend his standpoint with a more sufficient and relevant argumentation. This challenge is apparently understood and taken by PR2, since he requests some more time indicating that he will come to the point that moderator wants him to make.

In a different example, the moderator acts like the spokesperson for the group of citizens that hold the standpoint “The budget of the citizens is in a bad state” and by providing arguments in support of this standpoint, he, as it were, adopts the role of an antagonist:

(7) M: Türkiye’de bu işsizlik istatistikleri hatta enflasyonla ilgili oranlar istatistikler konuşulduğunda vatandaş der ki “kâğıt üzerinde öyle görünüyor ama sokakta öyle değil. Sokağın enflasyonu başka”. Aynı şekilde “işsizlik rakamları düşüyor görünüyor denir ama sokakta öyle değil. Nereye gitseniz bir işsize dokunursunuz” gibi bir takım söylemler var. Oradan devam edelim. (ET: p.183, Item 7)

In this example the moderator does not express the arguments from his own point of view; rather, he presents them from the 3rd person viewpoint depending

on his institutional obligation to pursue public interest. By reflecting the observations he attained from the public, he directs the next speaker to develop argumentation within this given scope.

In both examples (6-7) we witness that in order to serve deliberative democracy, the moderator observes the principle of impartiality by taking equal distance to two opposing standpoints and when public interests are at issue, he can even exhibit relevant antagonism to a certain standpoint. In this sense, we can conclude that the moderator is more an active leader of the debate who can exhibit antagonism in necessary cases than a passive executer of a discussion, neutrally paraphrasing the participants' remarks.

3.2.2. Starting Points

An MPTD is a moderately conventionalized[6] activity type. In contrast to activity types in the legal domain, which are regulated by strong institutional constraints, an MPTD is marked by more flexible and often implicit institutional constraints governing the debating discourse. Although MPTD does not impose strict norms on the discourse and the framework is not strictly drawn as typical of highly conventionalized discourses, we can still talk about certain conventions that an MPTD discourse exhibits.

In an MPTD, the rights and obligations of the individuals are determined by a set of explicit and implicit conventions. Once the participants of an MPTD enter

[6] A related concept with moderately conventionalized discourse is Ilie's (2001) "semi-institutional" discourse, which she uses to address the discourse of TV talk show interviews. Ilie describes a talk show interview as a semi-institutional discourse in that it has not only well-established conventions and certain participant configurations, but it can also involve spontaneous interventions and unexpected consequences. Though there are similarities between an MPTD and a TV talk show interview with regard to the degree of conventionalization, the present study does not address MPTD as a semi-institutional discourse, for in Pragma-Dialectical terms, every discourse is "institutionalized" in one way or another. The term "institution" marks the context in which a discourse is produced. Depending on the strength of the institutional constraints prevailing in a context, the discourse can be highly or weakly conventionalized. In that respect, I will address an MPTD as an institutionalized activity in which the discourse is moderately conventionalized.

into the discussion, they are assumed to have accepted the institutional constraints this activity type imposes on argumentation. These institutional constraints, which govern the procedural and material starting points for the discussion, enable participants to develop argumentation based on a common ground. Establishing common starting points in a discussion is an essential condition to resolve a difference of opinion as they have the function of defining and narrowing down the disagreement space. Starting points are rarely expressed overtly in a discussion. They remain rather implicit, and the discussants are reckoned to take these starting points as basis when they are constructing their argumentative discourse.

As it was mentioned above, starting points can be two kinds: procedural and material. Procedural starting points are implicit or explicit points of departure accepted by the participants of the debate concerning the rules of the debate and the distribution of burden of proof. Material starting points, on the other hand, are related with the propositions that discussants can use in argumentation (van Eemeren, 2010).

3.2.2.1. Procedural Starting Points

Although there are no formal rules or specifications in Turkey that determine the rights and obligations of the participants of an MPTD in particular, we can still talk about two kinds of procedural starting points that serve as points of reference for the practice of such programs. The first of these is the broadcasting principles determined by the Radio and Television Supreme Council (RTUK), which form the explicit starting points in an MPTD. The second is the implicit procedural starting points that can be inferred from the inner dynamics of the program.

In Turkey, radio and TV broadcasting is monitored by RTUK and governed by the Law on the Establishment of Radio and Television Enterprises and Their Media Services (April, 2012). In the first item of the Law, the objective is laid as:

“to regulate and supervise radio and television broadcasting services and on-demand media services; to ensure the freedom of expression and information; to determine the procedures and principles in relation to the administrative, financial and technical structures and obligations of media service providers and the establishment, organization, duties, competences and responsibilities of the Radio and Television Supreme Council” (p.1). The aforementioned “freedom of expression and information” is relevant not only to any program that has an expressive and informative content but also to an MPTD. RTUK has not settled special rules for the conduct of debate programs. However, it specifies the principles of broadcasting and draws a general framework to which an MPTD can also be related.

Article 8 in RTUK Law No. 6112 on the Establishment of Radio and Television Enterprises and Their Media Services lists the provisions that specify the rights and obligations of media/broadcasting services (pp.6-7). Some of the provisions that are relatable to the conduct of MPTDs are as follows:

Broadcasting services,

> (c) shall not be contrary to the rule of law, the principle of justice and impartiality.
>
> (ç) shall not be contrary to human dignity and the principle of respect to privacy, shall not include disgracing, degrading or defamatory expressions against persons or organizations beyond the limits of criticism.
>
> (e) shall not include or promote broadcasts which make discrimination on the basis of race, colour, language, religion, nationality, sex, disablement, political and philosophical opinion, sect and any such considerations and degrade individuals.
>
> (ı) shall be predicated on the principles of impartiality, truthfulness and accuracy and shall not impede the free formation of opinions within the society; the news that can be investigated within the framework of journalistic code of ethics shall not be broadcast without having been investigated and assured of its accuracy…
>
> (k) shall not be biased towards or favoring political parties and democratic groups.

(o) shall respect the right of reply and rectification of the individuals or institutions.

Although the provisions given above point to general broadcasting principles, they contain expressions that are directly relevant to the structure of MPTD and that constrain participants' argumentation. For instance, the provisions given in articles (c), (ı) and (k) support the impartiality principle adopted by the program. Granting individuals the opportunity to form opinions as part of their democratic rights overlaps with this principle, while giving weight to a certain viewpoint and suppressing or ignoring opposing viewpoints will contradict with it. For this reason, in an MPTD, giving dominance to a certain viewpoint is particularly avoided, and taking an equal distance to opposing viewpoints is ensured. Principle of impartiality is observed in the warranty of the moderator. Articles (ç) and (e), on the other hand, include constraints that have implications about argumentation. For example, *ad hominem* (attacking an opponent's character rather than answering his argument) and *ad baculum* attacks (attacks that prevent freedom of expression by appealing to threat) are inhibited. The right of reply and rectification expressed in article (o) can be associated with burden of proof in argumentative exchanges. When a party's arguments meet criticism, he reserves the right to reply and submit evidence.

In the following example, seeing that an opponent party takes the microphone in his hand, PR2 warns him not intervene in his words. The moderator, on the other hand, states that this behavior should not be taken as preventing the freedom of speech. But in any case, it is clear that individuals acknowledge the "free expression of opinions", emphasized in (ı), as an elementary right.

(8) PR2: Mandalinanın maliyeti 35 kuruş, şu anda Mersin'de dalında 40 kuruşa satamıyoruz... Buyursunlar almak isteyen varsa... Yo ben senin sözünü kesmedim bir dur.
M: Bir şey kestiği yok. Mikrofonu aldı, bir şey dedi mi? Tamam.
PR2: Orada bir şeyler yapıyor da Ali abi. (ET: p.183, Item 8)

In an MPTD the moderator functions as the distributor of burden of proof. He overtakes the duty of executing the principle of right of reply and rectification. This role of the moderator can be observed in the following example:

(9) M: Bir dakika asgari ücretten vergi alınıp alınmama hususunda PR4'ün sözlerine itiraz etmişti. Bir cümle cevap versin. (ET: p.183, Item 9)

Once a party raises a standpoint, he holds the burden of proof to defend this standpoint if he is asked to do so. In the example given above the moderator ensures that the participant whose arguments meet challenge takes the turn to speak again in accordance with the second rule of a critical discussion concerning 'burden of proof': "The discussant who has called the standpoint of the other discussant into question in the confrontation stage is always entitled to challenge this discussant to defend his standpoint" (van Eemeren & Grootendorst, 2004).

Debate programs are exposed to certain restrictions by RTUK regarding topic selection too. For example, with Article (b): "Media services shall not incite the society to hatred and hostility by making discrimination on the grounds of race, language, religion, sex, class, region and sect or shall not constitute any feelings of hatred in the society" and Article (n): "Media services shall not be obscene", RTUK makes sure that topics that encourage discrimination in various levels and topics including obscene content should be avoided. When selecting topics for debating, public interest is pursued, and topics that contribute to social, political, and cultural awareness are given priority. More importance is attributed to topics that are of significance for the society in general rather than individual problems or experiences. In the following examples, we see that the moderator reacts to participants' reducing the discussion to personal and specific cases when they are expected to give a remark on the budget of the citizens in general.

(10) M: Benim anladığım kadarıyla Adıyaman'da mı işler yolunda, Türkiye'de mi işler [yolunda]? Türkiye'de işler yolunda deyip Adıyaman'ı anlatıyorsun. (ET: p.183, Item 10)

(11) M: Şimdi vatandaşın bütçesi. Sorumuz belli. Yani bu çerçeveden gidiyoruz. Gerçi böyle Adıyaman, Mersin özeli ya da mandalina çerçevesinde oldu ama. Vatandaşı bir konuşalım. (ET: p.183, Item 11)

In an MPTD, topics are dynamic, and they can evolve in the course of the program. As long as the participants do not deviate from the core and overpersonalize, the moderator does not intervene in the dynamic transformation of the topic. For instance, while the main topic of the discussion in this very episode is “budget of the citizens”, several subtopics can come about during the discussion such as the economic policy of the government, distribution of services to the citizens, and international finance.

In addition to explicit procedural starting points that affect an MPTD, there are also implicit starting points that participants are assumed to have accepted and that can be inferred from the program itself. These implicit starting points concern aspects such as the rules of debate, norms of turn taking, and roles adopted by the participants.

The moderator is accepted as the leader of the debate. As he is not the direct protagonist of a certain standpoint, he is not obliged to present argumentation and doesn’t hold the burden of proof. Rather, his job is to help execute the deliberative discussion aimed at opinion-formation. Moderator is also the one who distributes the burden of proof and gives the right to speak. Turns to speak are organized in such a way to confront opposing views.

In the following example, while the moderator is giving the turn to GS1 (defending the standpoint that “The budget of the citizens is in a good state”), he reminds him some statistical findings the previous speaker (PR4) has provided with an attempt to draw attention to the economic hardships the citizens are suffering. By doing so, the moderator transfers the burden of proof to GS1 and urges him to develop his argumentation as an answer to the claims of this opponent speaker.

(12) M: GS1'e soralım. Şimdi en son PR4 kardeşimizin anlattığı, bir takım Türkiye'nin vatandaş tarafından görünen tablosuna ilişkin fotoğraflar var. Rakamlar verdi hatta. Ne diyorsunuz? (ET: p.183, Item 12)

Since the moderator is seen as the leader in an MPTD, the right to reply and rectify a claim is taken by asking the permission of the moderator. The participants do not simply take the microphone and answer criticisms, but conform to the norms of the program. The following example indicates this:

(13) PR11: Yani biz burada şekeri karneyle almadık mı? Ben yetişemedim 80'ler dönemine ama biz karneyle ekmek almadık mı bu memlekette? Yazılmıyor muydu? Para geçmiyordu da, bize hep anlatılmaz mıydı, ben görmedim tabi ki de ama yakın siyasi tarihi de okuduk çok şükür.
M: O kuyruklar vardı da karneyle ekmek almak biraz daha eski.
PR2: Savaş dönemindeydi savaş. Ali abi sataşma var ben konuşmak istiyorum.
(ET: p.184, Item 13)

In an MPTD, the burden of proof is attributed to all the participants of the debate excluding the moderator. All the participants attend the program having taken their stances with respect to the topic and prepared or thought of arguments that they would present during the discussion. The speakers voice their opinions in the time allotted for them and present arguments in support of their viewpoints. In other words, each speaker is, from the beginning of the program, the protagonist of a certain standpoint. However, in the course of the discussion, participants can find opportunities to criticise or cast doubt on a certain standpoint. In this case they take the role of an antagonist. Once a participant's arguments meet with criticism, she is obliged to defend her standpoint by providing relevant proof. For this reason, the distribution of roles in the debate directly affects the burden of proof.

3.2.2.2. Material Starting Points

Van Eemeren (2010) states that finding common ground in a discussion is a *sine qua non* requirement for resolving a difference of opinion. Procedural and material starting points are elementary in this respect, though they are mostly left unexpressed in a discussion. Discussants do not state these mutually agreeable starting points explicitly, but they show by behavior that they recognize them as points of departure.

In an MPTD, material starting points involve facts, information and standards of judgment that are used by the parties as a basis for argumentation. These starting points are selected from among less objectionable and socially agreed elements. In an MPTD we can speak of mainly 3 types of material starting points participants make use of: scientific facts, expert opinion, and social standards of judgment.

In the following example, we observe that GS2 develops his arguments based on material starting points that include historical facts. GS2 uses these starting points to object to the claims made earlier by GS1 that “the government pursues the interests of the public by developing an economic policy that does not depend on a binding financial agreement with IMF.”

(14) GS2: Şimdi efendim ben şöyle bir perspektiften bakayım her şeyden önce. Bir defa IMF vesayetinin ortadan kalkması veya IMF’siz 2 yıl geçirdiğimiz diye bir durum söz konusu değil. Türkiye’de unutturulmak istenen, pek tartışılmayan bir tarih var. 1980’i biliyoruz. 2008 krizini biliyoruz. 1982’yi biliyoruz. Bunlar kadar çok önemli bir tarih var: 1998. Türkiye 1998 yılında IMF ile beraber bir yakın izleme anlaşması imzaladı. Bu yakın izleme anlaşmasından bu yana artık IMF heyetleri Ankara’da bir ofis açtılar. Türkiye’yi sadece bütçe değil özelleştirme programı, hukuki reformları, sağlıktaki dönüşüm programları, enflasyon programı, bağımsız olduğu iddia edilen Merkez Bankasının uygulamaları, faiz politikası, her şeyle her şeyle didik didik ediyorlar ve deyim yerindeyse bir yeşil ışık veya kırmızı ışık sinyali vererek, Türkiye’nin geleceğini uluslararası finans sermayesine ipotek ediyorlar. (ET: p.184, Item 14)

Participants in an MPTD also make often use of arguments that appeal to authority. In order to strengthen their stand, parties support their arguments with expert opinions sharing a similar line of thinking with them. In this way, they want to narrow down the disagreement space.

In the next example, PR7 refers to the words of the expert GS1 to support her standpoint that as long as political stability persists, economic stability will persist too. However, she emphasizes the importance of proper distribution of resources as a contribution to economic stability.

(15) PR7: İkincisi şu anda sayın GS1'in başta belirttiği gibi aslında özellikle kaynakların dağılımında sıkıntı vardır. Kıt kaynakla biz iktisatçılar öğrenci arkadaşlarımıza tanımlama yaparken şöyle yaparız: [Önemli olan] kıt olan kaynaklarla sınırsız ve değişken insan ihtiyaçlarının maksimum düzeyde karşılanmasıdır. Aslında kaynaklar kıt değildir, kaynakların dağılımında sıkıntı vardır. (ET: p.184, Item 15)

In the last example, we see that GS1 draws on a general social opinion and experience as a material starting point:

(16) GS1: Yanımızdaki Yunanistan battı. Yani bunu hepimiz görüyoruz. Bunun ardından İrlanda, Portekiz, İspanya gibi ülkeler Türkiye'den çok kötü durumda. Hatta İtalya bile Türkiye'den çok daha kötü durumda. Şimdi bakıyorsunuz borç yükü açısından Türkiye çok iyi bir duruma gelmiş. (ET: p.184, Item 16)

By saying "Bunu hepimiz görüyoruz", GS1 tries to support his standpoint with an argument that is based on a socially witnessed and agreed upon fact.

3.2.3. Argumentative Means

In an MPTD two main opposing standpoints emerge out of the participants' discussion. Participants are mostly polarized as to the standpoints they take in the discussion. They contribute to the deliberative act aimed at opinion-formation by presenting as strong arguments as possible to prove their

rightfulness in taking the stand they do. In this case, they take the protagonist role in a mixed difference of opinion. Since they are expected to present argumentation one by one and within the allocated time, more often than not, a well-organized argumentation can be observed. Starting from the initially stated standpoints (*p*: The budget of the citizens is in a good state; *~p*: The budget of the citizens is in a bad state), we can say that participants' argumentation rests upon the fulfilment of the following claims:

My words are sufficient to show that p.
My words are sufficient to show that ~p.

Besides the participants' argumentation in support of the above stated two opposing standpoints, a third category of participants construct argumentation in a balanced way to show that they partially agree with the above stated standpoints when they are handled from different aspects. That is to say, their argumentation shows that they agree with a variant of the proposition under discussion. This last view can be represented as follows:

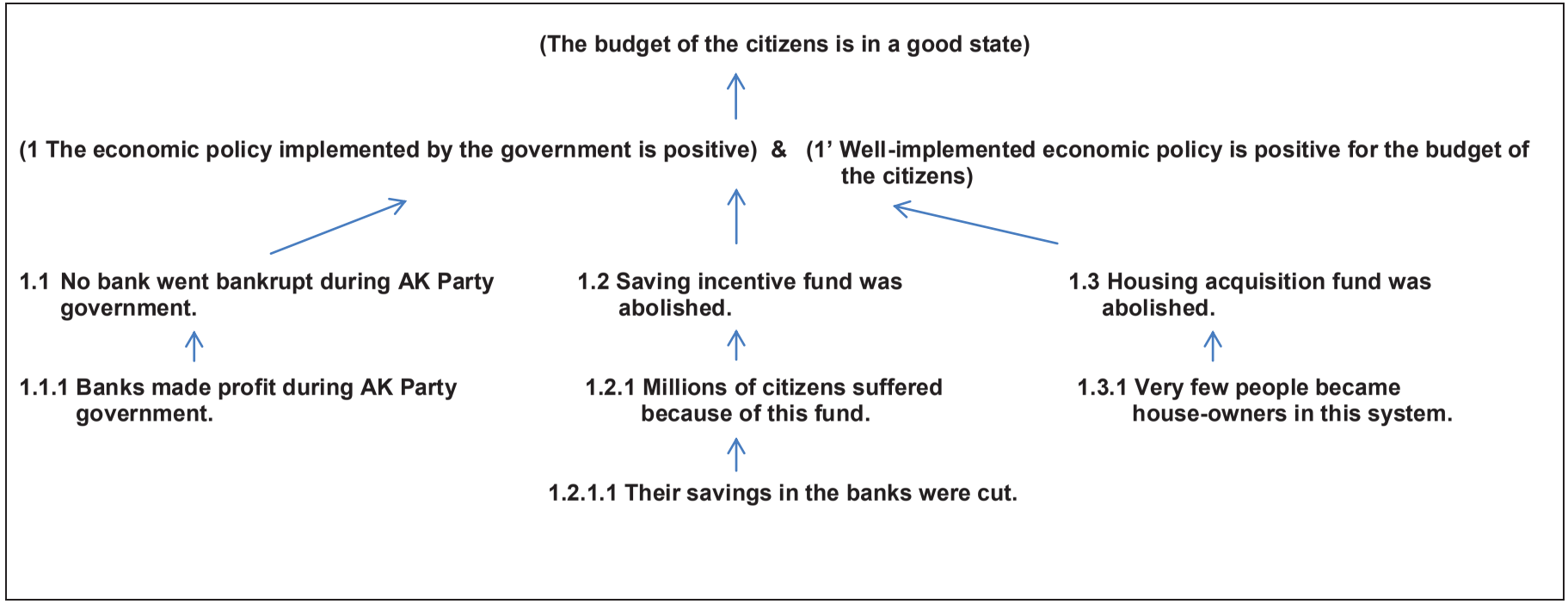
My words are sufficient to show that p'.

Taking into consideration these three standpoints, the structure of the argumentation developed by three participants can be revealed by reconstructing their argumentation (for reconstructing argumentative discourse, see van Eemeren, Grootendorst, Jackson & Jacobs, 1993).

The following figure depicts the structure of argumentation presented by PR5 in favour of the standpoint "The budget of the citizens is in a good state". The participant makes use of both multiple (arguments given in 1.1, 1.2 and 1.3) and subordinative argumentation (e.g., 1.2, 1.2.1, 1.2.1.1) to defend her standpoint. The hierarchically organized argument structure shows that the participant presents her arguments in order to defend the sub-standpoint given as (1). This

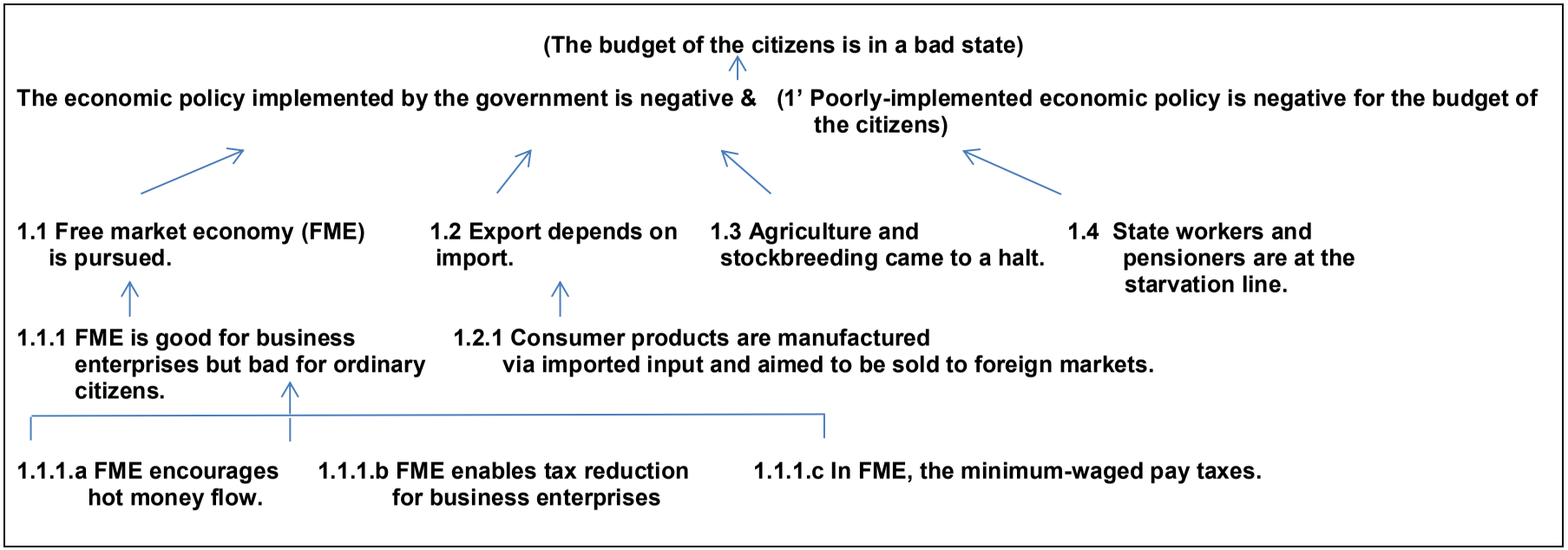
substandpoint can be connected to the main standpoint through the unexpressed premise (1') as in the following:

Figure 1. The structure of argumentation presented by PR5 in favour of the standpoint "The budget of the citizens is in a good state".

In the second figure, we can observe the argumentation process carried out by PR4 in her attempt to defend the standpoint "The budget of the citizens is in a bad state". She states her standpoint indirectly with the rhetorical question "Bu kadar müthiş bir rakamla Türkiye'yi bu kadar cazip hale getirip kendi üretiminizi ve kendi vatandaşınızı mahvetmeye ne hakkınız var?" [Where do you get the right to ruin your own production and the condition of your citizens by picturing Turkey attractive with all these outstanding numbers?], and presents her argumentation as shown in the following figure:

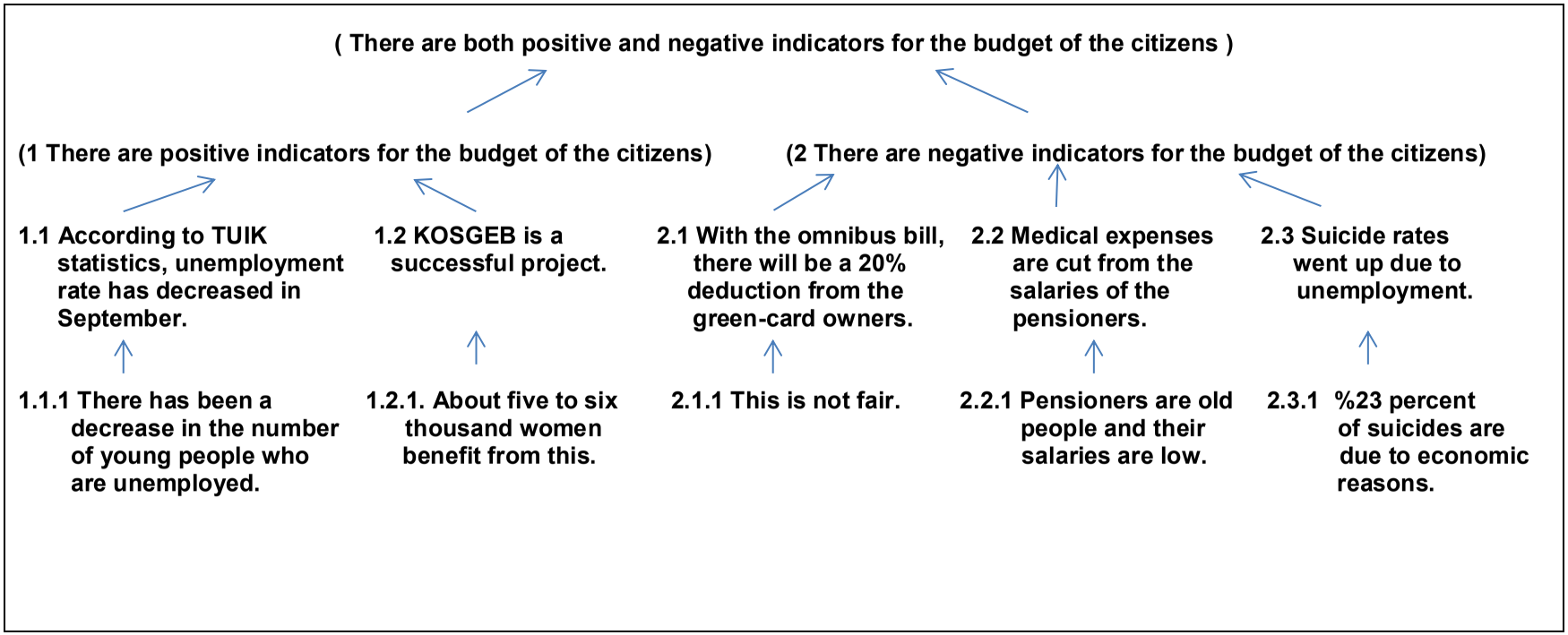
Figure 2. The structure of argumentation presented by PR4 in favour of the standpoint "The budget of the citizens is in a bad state".

In the figure above, we can observe that the participant uses a combination of complex argumentation. She defends the substandpoint “The economic policy implemented by the government is negative” through multiple argumentation (1.1-1.4) and further elaborates these arguments by subordinative argumentation (e.g. 1.1, 1.1.1) and coordinative argumentation (1.1.1.a, 1.1.1.b, 1.1.1.c).

Lastly, the following figure depicts the structure of the argumentation carried out by PR3, who stands in an equal distance to the two main standpoints and presents argumentation showing that she agrees with these standpoints partially. The participant uses multiple and subordinative argumentation to support the standpoint that “There are both positive and negative indicators for the budget of the citizens”:

Figure 3. The structure of the argumentation presented by PR3 in favour of the standpoint “There are both positive and negative indicators for the budget of the citizens”.

The forms of expressing standpoints in an MPTD are instrumental in understanding how different viewpoints are voiced in the societal level. Not sticking to one and single standpoint, the participants represent various stands in the society. That is to say, in addition to people who conceive similar issues from opposing or clashing perspectives, there are also people who hold a balanced view of events or states of affairs and avoid sharply distinguishable negative or positive stands with respect to these events and states of affairs. These differing stands in the society can be associated with the supporters/voters of different political parties on the one hand, and abstainer groups who do not show a clear attachment to a party, on the other. In any case it is the ideologies of the individuals that shape their viewpoints. In the context of an MPTD, people with different ideologies try their best to give sound and strong arguments to show why they think in the way they do. Only in this way do they have a chance to convince their opponents and resolve the difference of opinion on their merits.

Participants of an MPTD do not only take the role of the protagonist of a certain standpoint and present independent arguments to defend it; they can also raise antagonism to an already pronounced standpoint by expressing criticism or doubt. In the following example, PR4 criticizes an earlier participant who has claimed that the unemployment rate in Turkey is decreasing; therefore, it is positive for the budget of the citizens. PR4 also provides justification for her criticism with an argument from authority.

(17) PR4: Ben kesinlikle işsizliğin sevindirici boyutta düştüğüne inanmıyorum hatta düştüğüne inanmıyorum, çünkü kayıt dışı işsiz sayısının %20'lere yakın olduğu her zaman ekonomi çevrelerinde konuşulan bir şey. (ET: p.184, Item 17)

No matter they construct argumentation in the role of a protagonist or an antagonist, the participants of an MPTD make wide use of concrete facts in arguing for their standpoints. These concrete facts can sometimes be events or states of affairs, at times personal observations and experiences, and most often scientific facts or findings. Also used as material starting points, these

elements are taken advantage of in argumentation to make a standpoint more agreeable by a critic and the arguments used to justify a standpoint more reasonable.

In the following example, PR7 criticizes a former speaker for giving wrong information that minimum-waged citizens are charged taxes, and gives an impression that he has concrete evidence to prove that the relevant speaker was wrong:

(18) PR7: …baktığımızda aslında arkadaşımız yanlış bir bilgilendirme de yaptı. Asgari ücretten herhangi bir vergi alınmıyor, özellikle belirtmek istiyorum. Bayan arkadaşımız asgari ücretten vergi alındığını söyledi. Asgari ücretten herhangi bir vergi alınmıyor, onu düzeltelim daha önceydi o. (ET: p.184, Item 18)

By saying that this was an old practice and not in progress any more, he appears to show that he has knowledge of the present practice or when this practice was abolished by the government. When an antagonist claims that the evidence presented by the protagonist of a standpoint is wrong or groundless, this should be taken as a challenge for the protagonist to retract his argument. In this way, strengthening argumentation with concrete facts increases the chance of maintaining a standpoint and convincing the other party of the reasonableness of argumentation presented in favour of that standpoint.

As a consequence, by making use of the theoretical and methodological tools offered by pragma-dialectics, argumentation structures in an MPTD can neatly be represented. This is possible by reconstructing the argumentative discourse in line with the objective of resolving a difference of opinion on the merits. The implicit and explicit preconditions that constrain the roles taken in this activity type also contribute to an orderly representation of the argumentation forms constructed.

3.2.4. Possible Outcome

An MPTD holds the institutional aim of deliberation aimed at opinion-formation. In a deliberative activity aiming at opinion-formation, parties are not urged to resolve their difference of opinion or settle the conclusion of the debate to the advantage of one or another. That is to say, as part of their democratic rights, the participants of the debate take their stands with respect to a given topic and defend their stands as strongly as possible with reasonable and convincing arguments, without necessarily pursuing the goal of winning over opponent participants.

As a common aim to most deliberative activities, MPTD also targets at the TV-watching audience in order to help them shape their opinions with regard to the issues that are of concern to their nation or the world in general. In line with this aim, the decision-makers are also informed about public views on these issues and encouraged to take measures when necessary.

In accordance with the institutional aim stated above, the debate does not close with the announcement of a winner or loser or that an agreement has been reached with regard to a controversial issue. Therefore, at the end of each debate, more often than not the initial difference of opinion is preserved. The following closing remarks from both the participants of the debate and the moderator show that there is no sign of settlement of the dispute; thus, the debate remains open-ended:

(19) PR10: … Ekonomi güzel. Neresi güzel. Şimdi soralım gelecekleriyle ilgili ne kadar ümitliler, ne kadar karamsarlar. (ET: p.184, Item 19)

(20) PR13: …Ve sosyal devlet, gerçek anlamda hayata geçirilmezse bir müddet sonra borçları kapısına dayanan alacaklılar gibi uluslararası haciz memurları Türkiye'nin geleceği olan bor madenlerine bile el koyabilirler. Teşekkür ediyorum. (ET: p.185, Item 20)

(21)M: Peki çok teşekkür ediyorum…. katılan bütün dostlarımıza, arkadaşlarımıza teşekkür ediyorum. Gelecek hafta 2 çok özel konukla birlikte “Hangi Türkiye” başlıklı programda buluşuncaya dek hepinize mutlu sabahlar, mutlu haftalar diliyorum. (ET: p.185, Item 21)

In the examples given above, PR10 closes his speech with a question which does not require an answer given at the moment of discussion. It is rather a restatement of his position with a rhetorical question. PR13, on the other hand, ends up her words with a warning about Turkey’s future economic policy. It is apparent that she keeps her position stable, too, and implies that the State is not social in reality, which has negative implications on the budget of the citizens. And finally, the moderator closes the whole discussion by just thanking the participants who contributed to the debate and announces the topic for the next discussion, which somewhat prepares the participants to adopt their stand for the next discussion.

The ideal model of critical discussion suggested in pragma-dialectics is devised for the aim of resolving a difference of opinion. However, the model should not be taken as a prescription for resolving every actual discussion in this way; rather, it sets out to show how a critical discussion is optimally ended. Therefore, the model of a critical discussion is not a restrictive model for discussions, but a functional analytical and heuristic tool to understand argumentation in its actual context. For this reason, pragma-dialectics emphasizes the importance of studying argumentation in the relevant context it is produced and evaluate it in accordance with the institutional preconditions prevailing for that given context. The actual context of an MPTD suggests that this activity type serves the institutional goal it aims to serve, and no goal is pursued to reach a resolution of difference of opinion at the end of the discussion.

3.3. CONCLUSION

This chapter was designed in order to provide answers for the first research question of the dissertation, namely, the question concerning how we can characterize MPTD argumentatively by introducing its institutional context, the knowledge of which is instrumental in analyzing and evaluating the argumentative moves in this activity type. The chapter started with a preliminary discussion of how we can characterize MPTD as a communicative activity type by highlighting its similarities and differences with other activity types that serve the genre of deliberation. This was a functional step to see why we can claim a distinct place for MPTD as a distinct activity type. This section was followed by the argumentative characterization of MPTD. Characterizing an activity type argumentatively is deemed as the necessary first step in order to study the strategic maneuvers and fallacies in that activity type systematically, for what is regarded as a reasonable argumentative move in the context of an activity type may not be reasonable in the context of another. This chapter revealed that MPTD has peculiar characteristics that help us characterize it as a distinct argumentative activity type. This characterization involved distinguishing in an MPTD the empirical counterparts of the four stages of a critical discussion: the initial situation, procedural and material starting points, argumentative means, and possible outcome. As a result of the analyses carried out, which are supported by the examples driven from one episode (titled “Budget of the Citizens”) of the debate program *Siyaset Meydanı*, the following characterization shown in Table 1 has been achieved.

Studying MPTD argumentatively is an interesting and also an illuminating endeavor as argumentation forms exemplified in an MPTD are indicative of how different points of view are represented and expressed in the societal level (i.e., clashing/opposing viewpoints and intermediary/moderate viewpoints in relation to certain issues). An MPTD is a fruitful ground to exercise and examine deliberation aimed at opinion-formation, an important contribution to the achievement of deliberative democracy.

Having introduced the institutional context of an MPTD that constrain argumentative discourse in this activity type, we can now turn to the analysis of strategic maneuvers employed by the participants of an MPTD. This will be the concern of the next chapter.

Table 2

Characterizing Multi-Participant TV Debate as an Argumentative Activity Type (For pragma-dialectical conception of activity types, see van Eemeren and Houtlosser, 2005; van Eemeren, 2010)

Genre	**Initial Situation**	**Procedural and material starting points**	**Argumentative means**	**Possible outcome**
Deliberation **Argumentative Activity type** Multi-participant TV debate	Mixed and non-mixed difference of opinion between the multiple participants of a debate concerning social, political, and cultural issues, open ended discussion, no goal pursued to resolve the difference of opinion.	Special design of discourse mediated by TV and controlled by a moderator, explicit rules governing communication in a deliberative activity type broadcast on TV and implicit rules deducible from the debate itself.	Opinion-expressing statements, argumentation based on facts and evidence	Mostly the difference of opinion is not resolved; return to the initial situation

CHAPTER 4. STRATEGIC MANEUVERING IN MPTD

In order to study argumentation in a systematic way, the context in which argumentative discourse is produced has to be taken under careful scrutiny. Pragma-dialectical notion of argumentative activity types (van Eemeren and Houtlosser, 1997; 2002; van Eemeren, 2010) has been introduced as a remedy for studying argumentation in different contexts. Activity types in various domains of communication (i.e., legal, political, interpersonal, etc.) impose certain constraints on the argumentative discourse; therefore, studying the institutional preconditions for each activity type is preliminary to understanding the nature of the concrete argumentative moves made in these activity types.

According to the model of a critical discussion (van Eemeren & Grootendorst, 1984, 1992, 2004), argumentation is conducted with an attempt to resolve a difference of opinion on the merits. This is the ideal goal every arguer pursues in a critical discussion. Although actual argumentative practices may hardly be resolved in an ideal way, the model of a critical discussion provides the necessary analytic and heuristic tools for depicting the arguers' attempts to rotate the discussion to their own merit with the argumentative moves they make. In pragma-dialectical terms, every strategic attempt of arguers to divert the discussion to their own advantage is called 'strategic maneuvering' (van Eemeren and Houtlosser, 1997; 2002; 2005; van Eemeren, 2010). Strategic maneuvering is a context-bound phenomenon and has to be evaluated with reference to the contextual constraints of an activity type.

In the previous chapter, I have introduced the institutional context of an MPTD and provided an argumentative characterization of the activity type. Knowledge of the characteristics of an activity type is instrumental in giving a more empirically adequate account of the actual argumentative exchanges in the relevant activity type, for institutional constraints prevailing for an activity type is indicative of what sort of argumentative moves are deemed as reasonable and acceptable for the activity type in question. The aim of the present chapter is to

look for answers for the second research question of this dissertation, namely, the ways in which participants of an MPTD make use of the opportunities for strategic maneuvering when they are intending to resolve the difference of opinion on their merits.

The notion of ‘strategic maneuvering’ flourished in pragma-dialectical approach as a means to reconcile arguers’ efforts to maintain reasonableness with their attempts to provide effective argumentation. Looking out for effect while conducting reasonable argumentation indicates the two simultaneous pursuits in argumentation: rhetorical strength of argumentation and dialectical reasonableness, though the latter has more weight compared to the former as providing reasonable argumentation is a *sine qua non* requirement to resolve a difference of opinion on one’s own merit. As van Eemeren and Houtlosser (2009) put it, rhetorically strong arguments are often dialectically reasonable too.

Evidently, strategic maneuvering has the function of diminishing the tension between dialectical and rhetorical goals pursued in argumentation. There are three inseparable aspects of strategic maneuvering: using the topical potential, meeting the audience demand, and exploiting presentational devices (van Eemeren and Houtlosser, 2002; 2005; van Eemeren, 2010). They are inseparable in the sense that while arguers select among the topics they can defend the best, they also take heed of what is most favourable by the targeted audience. In addition, while they present their argumentation, they opt for the best rhetorical devices to create effect. Yet, as van Eemeren and Houtlosser (2009) state, a certain aspect can manifest itself more dominantly than other in some argumentative practices.

Dialectical goals maintained in each discussion stage have rhetorical counterparts in the relevant stage. The following figure suggests how two dimensions (i.e. dialectical and rhetorical) are intertwined with each other in realizing the three aspects of strategic maneuvering in four discussion stages:

Table 3

Three Aspects of Strategic Maneuvering with Two Dimensions in Four Discussion Stages (van Eemeren, 2010, p.97)

	Dialectical dimension	Rhetorical dimension	Aspect of topical choice	Aspect of audience demand	Aspect of presentational choice
	Reasonable-ness	Effectiveness	Reasonable and effective topical selection	Reasonable and effective handling of audience demand	Reasonable and effective use of presentational devices
Confrontation stage	Reasonable definition of difference of opinion	Effective definition of difference of opinion	Reasonable and effective choice of issues and critical responses	Reasonable and effective adjustment of issues and critical responses to audience	Reasonable and effective presentational design of issues and critical responses
Opening stage	Reasonable establishment of point of departure	Effective establishment of point of departure	Reasonable and effective choice of procedural and material starting points	Reasonable and effective adjustment of procedural and material starting points to audience	Reasonable and effective presentational design of procedural and material starting points
Argumentation stage	Reasonable development of lines of attack and defense	Effective development of lines of attack and defense	Reasonable and effective choice of arguments and criticisms	Reasonable and effective adjustment of arguments and criticisms to audience	Reasonable and effective presentational design of arguments and criticisms
Concluding stage	Reasonable statement of results	Effective statement of results	Reasonable and effective choice of conclusion regarding the results	Reasonable and effective adjustment of conclusion regarding the results to audience	Reasonable and effective design of presentation conclusion regarding the results

Three aspects of strategic maneuvering can be realized in the following ways in four discussion stages (van Eemeren and Houtlosser, 2002, pp.139-140):

The first aspect of strategic maneuvering, *exploiting the topical potential,* involves;

1. Confrontation stage: choosing among the topics that have more potential to define the disagreement space in favour of a certain party;
2. Opening stage: creating the most advantageous starting point;
3. Argumentation stage:
   Protagonist – selecting from among topics for argumentation that contribute to an optimal defense;
   Antagonist – selecting from among topics for argumentation that contribute to an optimal attack.
4. Concluding stage: settling the dispute in the most advantageous way by a certain party, for instance by showing what negative consequence can emerge by accepting a certain complex of arguments.

The second aspect of strategic maneuvering, *meeting audience demand*, can be fulfilled by;

1. Confrontation stage: in defining the disagreement space, avoiding topics that the audience will not favour or topics that are unsolvable;
2. Opening stage: using widely shared, objective values of judgment as starting points;
3. Argumentation stage: opting for arguments that are the most agreeable by the other party;
4. Concluding stage: expressing the outcome of the discussion in a way to please the audience.

The third aspect of strategic maneuvering, *efficient use of presentational devices,* may be achieved by;

1. Confrontation stage: deliberately sounding impartial in order to avoid premature judgment about points of disagreement;
2. Opening stage: while presenting the starting points, opting for stylistic figures that can appeal to the audience;

3. Argumentation stage: making use of various stylistic or rhetorical figures to enhance argumentation;
4. Concluding stage: preferring, for instance, a factual or restrained form of ending in order not to create disapprobation in potentially opposing audience.

It has already been specified above that strategic maneuvering in an activity type has to be analyzed and evaluated within its institutional context. In this sense, strategic maneuvering in an MPTD has to be studied by reference to the institutional context in which it is produced.

In accordance with the institutional goal of "deliberation aimed at opinion-formation", the participants of an MPTD takes the chance to voice their opinion about the topic of the debate, and once they adopt their stand with respect to the main proposition, they construct arguments in order to defend their standpoints. Since an MPTD involves relatively rare cases of reciprocal discussion between individual participants – due to the institutionally determined structure of the program – every participant tries to make the best benefit of the turn allocated for them to provide arguments in support of their standpoints, for they may not find an opportunity to talk again unless there is a case that requires otherwise - such as using the right of reply and rectification. That is the reason why most arguments constructed by the participants are independent of each other and may address an anticipated criticism. Participants strategically maneuver to steer the discussion to their advantage by trying to make the most efficient use of the topical potential, meeting the audience expectations, and using presentational devices effectively. The following sub-sections illustrate the ways in which participants of an MPTD make use of the opportunities for strategic maneuvering. The three aspects of strategic maneuvering will be addressed with respect to the four stages of a critical discussion: confrontation stage, opening stage, argumentation stage, and concluding stage. The examples will be drawn from the two episodes of *Siyaset Meydanı*; namely, "Budget of the Citizens" and "Turkey's Vision", respectively.

Stages of a critical discussion are not readily identifiable in an actual discourse as there are seldom clear indications that one stage has been closed and the other one has started. Nevertheless, this analytic distinction is instrumental in analyzing the argumentative discourse as an endeavor to resolve a difference of opinion on the merits. These discussion stages, then, have to be inferred from the features of the ongoing argumentative discourse. In addition, the classification given below should not imply that only one single aspect of strategic maneuvering is observed in the given example, for, more often than not, all three aspects of strategic maneuvering are at play simultaneously. That is, an example may suggest that the discussant exploits the topical potential in the discussion in a way that pleases the audience best, and he can do so by making effective use of the presentational devices. In this respect, the following classification depends rather on the dominance of the relevant aspect in the given example at a certain stage of the discussion, and it is adopted for the sake of a more clear exemplification.

4.1. BUDGET OF THE CITIZENS

The MPTD episode “Budget of the Citizens” was held in order to discuss whether citizens are having financial difficulty in making their living, or their personal budget is positively affected by the positive indicators of economic growth of the country. Two main standpoints come out of the discussion resulting in a mixed difference of opinion: “Budget of the citizens is in a good state” (*p*), and “Budget of the citizens is in a bad state” (~*p*). Participants of the discussion mostly adopt either one of these standpoints or they take a balanced stand by supporting some aspects of each standpoint, thus avoiding a sharp attachment to a certain one. During the ongoing discussion various substandpoints come out, which can be related to the main standpoints given above. The following subsections show examples of strategic maneuvering employed by the discussants in the four stages of the discussion.

4.1.1. Topical Potential

The table below depicts examples of participants' strategic maneuvering by exploiting the topical potential in the four stages of the discussion. The examples are discussed in the following subsections.

Table 4

Examples of Strategic Maneuvering by Exploiting the Topical Potential in the Episode "Budget of the Citizens"

ASPECT: TOPICAL POTENTIAL	
DISCUSSION STAGES	EXAMPLES
Confrontation stage	(1) PR1: Şimdi devletin bütçesine baktığınız zaman devlet gerçekten özverili bir şekilde, bütçeyi her vatandaş bütçeyi kendisi denetlemesi gerekir yani misal bir bütçe harcanıyorsa, bir yere gidiyorsun, eğer bir yatırımlar yapılmışsa işte yollar yapılmışsa, fabrikalar kurulmuşsa, işte insanlar biraz huzur ve güven içinde yaşıyorsa bu görülüyor ki bütçe harcanıyor.
Opening stage	(2) PR5: Ekonomiye gelince Ak Parti hükümeti bir enkaz devralmıştı batık bankalardan dolayı. Bunu kimsenin unutmaması gerekiyordu.
Argumentation stage	(3) PR2: Şimdi Mersin CHP'li bir belediye… Biz Mersin Sulama Birliği olarak paramızı ay sonunda TEDAŞ'a yatıramazsak anında elektriği kesiyor TEDAŞ. Elektrik kesilince su yok. Su yoksa hiçbir şey yok. Ama doğudaki birliklerde, araştırın hepsinin on milyonlarca borçları var hiçbirinin elektriği kesilmiyor. Niye? Onlar hükümet yanlısı. Onlar hükümet yanlısı olunca elektrikleri kesilmiyor.
Concluding stage	4) SP1: Çok güzel pembe tablolar çiziliyor. Uluslararası değerleme şirketlerine kredi notları yükseltiliyor. Cari açık, işsizlik, kayıt dışı ekonomi, yoksulluk ve ulusal güvensizlik sorunlarımız sürerken, istikrarsızlık sürerken acaba tüm bu övgüler ve kredi notlarımızın yükselmesi insanlarımız için ne ifade ediyor ben bilemiyorum.

4.1.1.1. Exploiting the Topical Potential in the Confrontation Stage

(1) PR1: Şimdi devletin bütçesine baktığınız zaman devlet gerçekten özverili bir şekilde, bütçeyi her vatandaş bütçeyi kendisi denetlemesi gerekir yani misal bir bütçe harcanıyorsa, bir yere gidiyorsun, eğer bir yatırımlar yapılmışsa işte yollar yapılmışsa, fabrikalar kurulmuşsa, işte insanlar biraz huzur ve güven içinde yaşıyorsa bu görülüyor ki bütçe harcanıyor. (ET: p.185, Item 1)

In the example given above, the participant is using the topical potential while defining the difference of opinion in the confrontation stage. He draws attention to the investments made by the government for the good of the citizens (e.g. roads, factories). The substandpoint “The government is spending the budget on the good of the public” has to be understood as connected to the main standpoint in the following way: “If a government is spending the budget on the good of the citizens, the budget of the citizens will be positively affected, too.” He, in fact, stresses the need not to accuse the government of any problem the citizens are experiencing with their budgets as they are responsible to fix their budgets themselves. The arguments used by PR1 in this example also mark a proposed starting point in the opening stage. He suggests that if a government is spending the budget of the country on the welfare of the citizens, it has to be taken as an indicator that the budget of the citizens is affected positively from the ongoing economic policies.

4.1.1.2. Exploiting the Topical Potential in the Opening Stage

(2) PR5: Ekonomiye gelince Ak Parti hükümeti bir enkaz devralmıştı batık bankalardan dolayı. Bunu kimsenin unutmaması gerekiyordu. (ET: p.185, Item 2)

The participant in this example tries to attain consensus on a certain fact and proposes this fact as a common starting point. On defending the substandpoint that “AK Party is not to be blamed for the economic instability the country was experiencing in beginning of their ruling,” he raises a fact he thinks is essential to consider before a criticism can be made: It is that AK Party already inherited

a poor economical state – ‘enkaz’ [wreckage] as he calls it – from the previous governments, and they spent their energy on improving the already poor situation and providing economic stability in the long run. By saying “Bunu kimsenin unutmaması gerekiyordu” [No one should have forgotten this], he implicates that such a fact was overlooked, and this was wrong. By reminding this, he tries to create an advantageous starting point for the discussion and narrow down the disagreement space between himself and the critical audience.

4.1.1.3. Exploiting the Topical Potential in the Argumentation Stage

(3) PR2: Şimdi Mersin CHP’li bir belediye… Biz Mersin Sulama Birliği olarak paramızı ay sonunda TEDAŞ’a yatıramazsak anında elektriği kesiyor TEDAŞ. Elektrik kesilince su yok. Su yoksa hiçbir şey yok. Ama doğudaki birliklerde, araştırın hepsinin on milyonlarca borçları var hiçbirinin elektriği kesilmiyor. Niye? Onlar hükümet yanlısı. Onlar hükümet yanlısı olunca elektrikleri kesilmiyor. (ET: p.185, Item 3)

In this example the participant brings into the discussion a topic that he can defend the best. He draws attention to the unequal distribution of services among the municipalities and maintains that opposition party municipalities cannot get the same service as governing party municipalities. He mentions about the problems that Mersin Irrigation Union experiences due to the cut in electricity. He connects this result to the fact that Mersin has a municipality from CHP [main opposition party in Turkey], as other municipalities in the East do not experience this problem due to the fact that they are elected from the governing party. He makes use of causal argumentation[7], and the argument he presents

[7] Pragma-dialectics (van Eemeren and Grootendorst, 1992) distinguishes three main types of argument schemes: symptomatic argumentation, argumentation by analogy, and causal argumentation. In argumentation based on a symptomatic relation, a standpoint is defended by citing in the argument a certain symptom or characteristic of what is mentioned in the standpoint. Because of this symptomatic relation, the speaker claims that the standpoint has to be accepted. In argumentation based on an analogy, a standpoint is defended by showing that something mentioned in the standpoint has a similarity with something that is cited in argumentation. Due to this analogous relation, the standpoint has to be accepted. Finally, in

can be connected to the substandpoint via making explicit the unexpressed premise as follows:

> 1 Mersin Irrigation Union cannot receive the same services as governing party municipalities.
> 1.1 Because Mersin has a municipality from CHP.
> 1.1' Being a municipality from CHP is a reason for not receiving the equal services from the government.

The participant rests his arguments on facts and personal experiences as he is one of the members of the Union he mentions; thus, he avoids a possible criticism that his arguments are groundless.

4.1.1.4. Exploiting the Topical Potential in the Concluding Stage

(4) SP1: Çok güzel pembe tablolar çiziliyor. Uluslararası değerleme şirketlerine kredi notları yükseltiliyor. Cari açık, işsizlik, kayıt dışı ekonomi, yoksulluk ve ulusal güvensizlik sorunlarımız sürerken, istikrarsızlık sürerken acaba tüm bu övgüler ve kredi notlarımızın yükselmesi insanlarımız için ne ifade ediyor ben bilemiyorum. (ET: p.185, Item 4)

In the concluding stage of the discussion, SP1 draws attention to the fact that depending on the positive arguments used to support the substandpoint "Turkey's economic indicators are positive", we might attain a distorted image of the reality. The participant claims that the arguments used to support this standpoint help paint a rosy picture of the situation and carry the risk of leading us to overlook some serious problems related with current deficit, underground economy, poverty, and national security. He draws attention to these problem areas deliberately so as to show that without these problems eliminated, the argumentation in favour of the standpoint given above can not be accepted.

---

causal argumentation, there is a causal connection between the argument and the standpoint. Based on this causal connection, the standpoint has to be accepted.

4.1.2. Audience Demand

The following table shows examples of participants' strategic maneuvering by meeting the audience expectations in the four discussion stages. The following subsections discuss each example in some detail to show how participants try to steer the direction of the discussion to their advantage by selecting arguments the audience is likely to agree.

Table 5

Examples of Strategic Maneuvering by Meeting the Audience Demand in the Episode "Budget of the Citizens"

ASPECT: AUDIENCE DEMAND	
DISCUSSION STAGES	EXAMPLES
Confrontation stage	(5) PR3: Vatandaş olarak tabi ilk önce şunu söyleyeyim. Ak Parti hükümeti 8 yıldır iktidar ve tek başına, tabi pek böyle olunca mazeret yok ve tablo da pek güzel değil. Böyle olmamasını arzu ederdi gönlümüz.
Opening stage	(6) PR2: Bu 7500 üyemizin ben kafadan atmıyorum, buyursunlar İcra Daireleri'ne baksınlar, ben Sulama Birliği olarak 3500'ünü hacze verdik çiftçi olarak.
Argumentation stage	(7) PR4: Sanayi rakamlarının iyi olduğunu söyleyecekler şimdi tahmin ediyorum. Şöyle iyi olabilir sanayi rakamları; verilere göre sanayi rakamlarının düzgün gitmesinin tek nedeni buradaki işçi sayısının yani toplam çalışan total kesimin işçi kesiminin sayısının %4 oranında düşmüş olmasından, aynı zamanda bu işçi kesiminin alım gücü oranının da %5 düşmüş olmasından kaynaklanıyor. Bunun da bir makyaj olduğunu düşünüyorum. Memur ve emekli kesimi yoksulluk sınırında, açlık sınırındadır.
Concluding stage	(8) PR11: Az önce Yetko Beyin dediği gibi siz [stüdyonun bir tarafına işaret ederek] konuşurken…bir tribün alkışladı, siz [stüdyonun diğer tarafına işaret ederek] konuşurken [başka] bir tribün. Ben buradan şu tabloyu çıkartıyorum, sizi alkışlayanlar daha çok sol kafadaki arkadaşlarımız, sizi alkışlayanlar da sağ kafada. Demek ki biz zaten her konuyu bu çerçevede değerlendiriyoruz. Biz hiç objektif kafalı insanlar değiliz demek ki… Biz bir şeyi eleştirirken sadece buna CHP ve AKP olarak bakmamalıyız, biz ortada doğruları konuşmalıyız.

4.1.2.1. Meeting the Audience Demand in the Confrontation Stage

(5) PR3: Vatandaş olarak tabi ilk önce şunu söyleyeyim. Ak Parti hükümeti 8 yıldır iktidar ve tek başına, tabi pek böyle olunca mazeret yok ve tablo da pek güzel değil. Böyle olmamasını arzu ederdi gönlümüz. (ET: p.185, Item 5)

Example (1) shows that in the confrontation stage, the participant PR3 phrases the difference of opinion in a way not to create disapprobation in the audience. She points out that the outcome of the eight-year ruling of AK party is not totally satisfactory. Though she seems to take mainly a critical stance to the policies of the present government, she avoids sharp negative judgments. We can understand this from her words “tablo da pek güzel değil [the picture in front of us is not very appealing]. She does not totally downgrade the policies pursued by the government, but rather draws attention to the fact that they are not completely satisfactory for the citizens. By stating a wish in the last sentence she shows that she is not a harsh critic of the policies of the government but a person who would expect further improvements for the citizens. In addition, stating this wish from the first person plural voice ‘biz’ [we], she emphasizes that this is not a personal wish but the wish of the citizens in general. By pronouncing it this way, she represses a potential disapprobation in the critical audience.

4.1.2.2. Meeting the Audience Demand in the Opening Stage

(6) PR2: Bu 7500 üyemizin ben kafadan atmıyorum, buyursunlar İcra Daireleri’ne baksınlar, ben Sulama Birliği olarak 3500’ünü hacze verdik çiftçi olarak. (ET: p.185, Item 6)

In this example the participant maneuvers strategically by resorting to a starting point agreeable by the audience. He provides factual evidence to prove the soundness of his argument (a case in Bailiff’s Office). This factual evidence relies on an objective truth as opposed to personal judgments and evaluations of the arguer. Using such an argument as a material starting point implies that the discussant anticipates a possible criticism that his arguments are

groundless and lack concrete support. We can understand such anticipation clearly from his words: “ben kafadan atmıyorum” [I am not talking through my hat]. He implies with these words that he bases his arguments on concrete facts rather than made-up stories.

4.1.2.3. Meeting the Audience Demand in the Argumentation Stage

(7) PR4: Sanayi rakamlarının iyi olduğunu söyleyecekler şimdi tahmin ediyorum. Şöyle iyi olabilir sanayi rakamları; verilere göre sanayi rakamlarının düzgün gitmesinin tek nedeni buradaki işçi sayısının yani toplam çalışan total kesimin işçi kesiminin sayısının %4 oranında düşmüş olmasından, aynı zamanda bu işçi kesiminin alım gücü oranının da %5 düşmüş olmasından kaynaklanıyor. Bunun da bir makyaj olduğunu düşünüyorum. Memur ve emekli kesimi yoksulluk sınırında, açlık sınırındadır. (ET: p.186, Item 7)

In the example given above, the participant provides argumentation in response to an anticipated criticism to her standpoint that “The budget of the citizens is in a bad state”. This criticism concerns the positive indicators in the industrial sector. By recognizing this as a possible challenge to her standpoint, she meets the audience expectations and provides the reasons why these positive indicators are true of industrial sector. However, she maintains that this is just a make-up and cannot represent the whole picture about the budget of the citizens.

Following is the reconstruction of the causal argumentation she develops for this anticipated criticism:

1 Industrial indicators are positive.

1.1 Because the total number of employees in this sector and the purchase power of these employees has decreased.

1.1’ Decrease in the number of employees in industry sector and in the purchase power of the employees in this sector is a reason for the economic indicators’ being positive.

The participant argues further to show that it does not follow from the fact that there are positive economic indicators about industrial employees that the economic state of civil servants and pensioners are positive too. In this way, a generalization is not possible. Her argumentation in support of this substandpoint can be reconstructed as follows:

1 Economic indicators for civil servants and pensioners are negative.
1.1 The civil servants and pensioners are on the starvation line.
1.1' Starvation line is a negative economic indicator.

4.1.2.4. Meeting the Audience Demand in the Concluding Stage

(8) PR11: Az önce Yetko Beyin dediği gibi siz [stüdyonun bir tarafına işaret ederek] konuşurken…bir tribün alkışladı, siz [stüdyonun diğer tarafına işaret ederek] konuşurken [başka] bir tribün. Ben buradan şu tabloyu çıkartıyorum, sizi alkışlayanlar daha çok sol kafadaki arkadaşlarımız, sizi alkışlayanlar da sağ kafada. Demek ki biz zaten her konuyu bu çerçevede değerlendiriyoruz. Biz hiç objektif kafalı insanlar değiliz demek ki… Biz bir şeyi eleştirirken sadece buna CHP ve AKP olarak bakmamalıyız, biz ortada doğruları konuşmalıyız. (ET: p.186, Item 8)

In this example, the participant opts for a conclusion of the discussion that can be favoured by an impartial audience holding a quest for truth rather than blindly supporting the argumentation of the two opposing political viewpoints. He draws attention to the fact that without judging the accuracy of the content of the speeches, members of the audience show attachment to one of these views (by applauding) only by reference to their ideological stance. He stresses that this is not objective and it is one-sided. Strategically, he does not detach himself from the group he criticizes. By saying "Biz hiç objektif kafalı insanlar değiliz demek ki" [This means we are not objective-minded people], he integrates himself into the group and presents a criticism to the society in general and not to the individual members who participate in the discussion. By doing this, not only he tries to achieve an effect on the 'objective-minded' people who can evaluate the truth independent of their ideological position, but he also avoids arousing a

possible discomfort in the audience by stigmatizing or charging them with a certain negative attribute while keeping himself free of this attribute.

4.1.3. Presentational Devices

The following table shows examples of how participants maneuver strategically by using presentational devices effectively in the four stages of the discussion. The examples are elaborated in the following subsections.

Table 6

Examples of Strategic Maneuvering by Using Presentational Devices Efficiently in the Episode "Budget of the Citizens"

ASPECT: PRESENTATIONAL DEVICES	
DISCUSSION STAGES	EXAMPLES
Confrontation stage	PR7: Efendim tabi vatandaşın bütçesinin iyi olması için öncelikle devletin bütçesinin iyi olması gerekir… Borç stoku ve bütçe açığında gerçekten Maastricht kriterlerini yakalamış durumdayız… Türkiye'nin doğusu ve batısındaki gelir dağılımında çok ciddi sıkıntı vardır. Siyasal istikrar sürdükçe, ki bu siyasal istikrarın sürmesi önümüzdeki 2011 seçimiyle daha da net olarak ortaya çıkacaktır, siyasal istikrar sürdükçe ekonomik istikrar da devam edecektir.
Opening stage	(10) PR2: Bak bu mandalina. Görmediysen gör. Bizim bunu istediğin ziraat mühendisine sor, bunu istersen profesörüne sor, ben çiftçiyim ben üretiyorum bunu ben. Bunun kilosu kaça maliyetli bize biliyor musun? 350 bin lira eski parayla şimdiki parayla 35 kuruş ve bu mandalinanın maliyeti 35 kuruş, şu anda Mersin'de dalında 40 kuruşa satamıyoruz.
Argumentation stage	(11) PR4: Emekliyle memuru açlık sınırına dayandıracaksınız, işçiyi üretimden menedeceksiniz, çiftçiyi harap edeceksiniz, işsizi umut fakiri yapacaksınız, atanamayan yüzbinlerce öğretmeni mağdur edeceksiniz, yoksulu da makarna zengini yapacaksınız diyeyim artık. Böyle bir ekonomi olabilir mi?
Concluding stage	(12) PR8: Siz vatandaşı tembelliğe iterseniz, fakir edebiyatına iterseniz, vatandaşı üretmekten alırsanız, tüketime yönlendirirseniz bu ülkenin ekonomisi çok güzel evet, belli bir kesimin ekonomisi çok güzel. Abdullah Bey dedi ki kriz teğet geçti. Kriz doğrudur iktidarın ideolojisine yakın zenginleri teğet geçmiştir, iş adamlarını teğet geçmiştir ama esnafı, köylüyü, çiftçiyi teğet geçmemiştir. Bitirmiştir, öldürmüştür. Bu Türkiye'nin gerçeği. Sanıyorum ki biz aynı Türkiye'de yaşamıyoruz. Herhalde çok farklı bir Türkiye'de yaşıyoruz.

4.1.3.1. Using Presentational Devices Efficiently in the Confrontation Stage

(9) PR7: Efendim tabi vatandaşın bütçesinin iyi olması için öncelikle devletin bütçesinin iyi olması gerekir…Borç stoku ve bütçe açığında gerçekten Maastricht kriterlerini yakalamış durumdayız…Türkiye'nin doğusu ve batısındaki gelir dağılımında çok ciddi sıkıntı vardır. Siyasal istikrar sürdükçe ki bu siyasal istikrarın sürmesi önümüzdeki 2011 seçimiyle daha da net olarak ortaya çıkacaktır, siyasal istikrar sürdükçe ekonomik istikrar da devam edecektir. (ET: p.186, Item 9)

In the example given above, PR7 tries to sound impartial in order to avoid a premature judgment about the points of disagreement. He does not immediately adopt a sharp positive or negative stand with respect to the main proposition of the debate; rather, he sets a close link between the positive state of budget of the country and the positive state of the budget of the citizens. That is, so long as there are positive developments in the budget of the country, they will be reflected to the budget of the citizens in an equally positive way. His position can be understood to be in favour of economic stability as he says it will be reinforced with the approaching elections. However, by providing positive [catching up Maastricht criteria] and negative arguments [unequal distribution of income] at the same time, he shows that he keeps to the impartial stand he adopted in the beginning.

4.1.3.2. Using Presentational Devices Efficiently in the Opening Stage

(10) PR2: Bak bu mandalina. Görmediysen gör. Bizim bunu istediğin ziraat mühendisine sor, bunu istersen profesörüne sor, ben çiftçiyim ben üretiyorum bunu ben. Bunun kilosu kaça maliyetli bize biliyor musun? 350 bin lira eski parayla şimdiki parayla 35 kuruş ve bu mandalinanın maliyeti 35 kuruş, şu anda Mersin'de dalında 40 kuruşa satamıyoruz. (ET: p.186, Item 10)

In this example PR2 tries to select an agreeable starting point for the discussion by resorting to a number of rhetorical means. He holds the sub-standpoint that "Farmers have poor budget" and draws attention to the problems in agricultural production and sales, pointing out that agricultural producers can make little

money due to the higher production costs and lower sales prices. He uses the directive rhetorically that the audience can consult further knowledgeable experts if they have doubts about his claims, but in fact asserts that his own arguments should be valued first as he himself is a farmer, thus an actual expert in this issue. He resorts to this rhetorical means to strengthen his argument and narrow down the disagreement space as the opponents cannot challenge him based on lack of knowledge and expertise in the issue. The participant also uses the question and self-answer strategy: “Bunun kilosu kaça maliyetli bize biliyor musun? …35 kuruş ve…şu anda Mersin’de…40 kuruşa satamıyoruz” [Do you know what the production cost is for this? It is 35 Kuruş, and we can’t sell it for 40 Kuruş in Mersin] to create effect and make a point that his audience can not disagree.

4.1.3.3. Using Presentational Devices Efficiently in the Argumentative Stage

(11) PR4: Emekliyle memuru açlık sınırına dayandıracaksınız, işçiyi üretimden men edeceksiniz, çiftçiyi harap edeceksiniz, işsizi umut fakiri yapacaksınız, atanamayan yüzbinlerce öğretmeni mağdur edeceksiniz, yoksulu da makarna zengini yapacaksınız diyeyim artık. Böyle bir ekonomi olabilir mi? (ET: p.186, Item 11)

In this example, the participant expresses her substandpoint via a rhetorical question to create effect. The question “Böyle bir ekonomi olabilir mi? [Can there be such an economy?] is not a question that requires an answer. Rather it is a rhetorical way of expressing her substandpoint in the discussion as ‘There cannot be such an economy.’ This standpoint is preceded by supporting arguments. The following formulation shows that the participant makes use of symptomatic argumentation in defining the characteristics of a poor economy:

1 Turkey has a poor economic policy.
1.1 Because pensioners and civil servants have been brought to starvation line in Turkey.
1.1’ Bringing the pensioners and civil servants to starvation line is a symptom of poor economic policy.

4.1.3.4. Using Presentational Devices Efficiently in the Concluding Stage

(12) PR8: Siz vatandaşı tembelliğe iterseniz, fakir edebiyatına iterseniz, vatandaşı üretmekten alırsanız, tüketime yönlendirirseniz bu ülkenin ekonomisi çok güzel evet, belli bir kesimin ekonomisi çok güzel. Abdullah Bey dedi ki kriz teğet geçti. Kriz doğrudur iktidarın ideolojisine yakın zenginleri teğet geçmiştir, iş adamlarını teğet geçmiştir ama esnafı, köylüyü, çiftçiyi teğet geçmemiştir. Bitirmiştir, öldürmüştür. Bu Türkiye'nin gerçeği. Sanıyorum ki biz aynı Türkiye'de yaşamıyoruz. Herhalde çok farklı bir Türkiye'de yaşıyoruz. (ET: p.186, Item 12)

In the concluding stage of the discussion exemplified above, participant PR8 shows his attachment to the standpoint he adopted in the confrontation stage of the discussion. It is that the "Budget of the citizens is in a bad state". In fact, he stresses that it is the budget of the "lay citizens" [craftsmen, peasants, farmers] that is in a poor state. He contrasts this with the condition of rich segment of the society backing up the ideology of the government. He maintains that these people did not experience the negative consequences of the economic crisis the world has been undergoing, due to the fact that they have been taking advantage of the government's support to them. In drawing this contrast, he makes use of several rhetorical means. First, he uses the expression "bu ülkenin ekonomisi çok güzel evet" [the economy of this country is wonderful] in an ironical way as he claims just the opposite. He makes his point clear by further stating that it is wonderful for a certain part of the society. He uses the same strategy when he ironically supports an opponent's claim that "Economic crisis passed Turkey tangentially". When PR8 says "Abdullah Bey dedi ki kriz teğet geçti…doğrudur" [Abdullah Bey said economic crisis passed Turkey tangentially. Yes it's true], he actually means that it is not true for a large portion of the citizens but only for a distinguished part that is close to the government's ideology. In the last part of his concluding remarks, by saying that they live in a different Turkey, the participant implicates that their reality is different, but it is not recognized in a due way. All in all, the position he reveals at the concluding stage of the discussion shows that the participant keeps the initial difference of opinion.

4.2. TURKEY'S VISION

The *Siyaset Meydanı* episode "Turkey's Vision" was held in order to discuss whether the present foreign policy of the government is correct and consistent. The claim regarding the current Turkish foreign policy is that Turkey is currently leading towards the Middle East and abandoning slowly its EU vision. Two main standpoints configure in the discussion, resulting in a mixed difference of opinion: "The present foreign policy of the Turkish government is correct and consistent" (*p*), and "The present foreign policy of the Turkish government is incorrect and inconsistent" (~*p*). Participants of the discussion mostly show attachment to either one of these standpoints. Some participants, however, avoid taking a clear stand and show that they agree aspects of these two standpoints. During the ongoing discussion various substandpoints come out which are relatable to these main standpoints. The following subsections show examples of strategic maneuvering employed by the discussants in the four stages of the discussion.

4.2.1. Topical Potential

Table 7 below depicts examples of participants' strategic maneuvering by exploiting the topical potential in the four discussion stages. Each example is discussed in the following subsections.

Table 7

Examples of Strategic Maneuvering by Exploiting the Topical Potential in the Episode "Turkey's Vision"

ASPECT: TOPICAL POTENTIAL	
DISCUSSION STAGES	EXAMPLES
Confrontation stage	(13) PR13: Şimdi unutulmamalı ki başbakan [Abdullah Gül] o tezkere geçmeden önce Amerikalılara tezkereyi geçireceğine dair söz verdi, Amerika'dan tanklarıyla, tüfekleriyle, gemileriyle Akdeniz'e gelip park ettiler fakat bunun için herhalde Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne teşekkür etmeniz gerekiyor. AKP'ye değil, meclis olarak geçirmediler. Bu konu böyle.
Opening stage	(14) PR4: Türkiye 1923 Cumhuriyetinden bu yana hiç olmadığı kadar ekseninde şu anda. Bundan önceki hükümetlere baktığımız zaman içe kapalı, dış ülkelerle hiçbir bağlantısı olmayan, kendi kabuğuna çekilmiş bir ülkeydi Türkiye Cumhuriyeti. 2002 Ak Parti iktidarından bu yana çok şeyler değişti. Daha da çok değişecek. Rakamlar onu gösteriyor. Elimde ihracat rakamları var. Elimde komşu ülkelerle yapmış olduğumuz anlaşmalar var.
Argumentation stage	(15) PR5: Türkiye bence imkan ve kapasitelerini doğru değerlendirmeden bir anda bir çok dalda birçok hareketler yapıyor. Bir tanesi Ortadoğu. Ortadoğu neredeyse yüzyıllardır sorunların çözülemediği, çok fazla etnik grubun ve dinin yer aldığı bir yer. Oraya müdahil olarak girmeye çalışıyor. Diğer taraftan İran, İran-Avrupa Birliği İran-Amerika arasında çok ciddi dengeler ve sorunlar varken oraya müdahil olmaya çalışıyor... Ha şu olabilir, bunu anlayabilirim. Son dönemde finans ağırlığı Ortadoğu'ya, para ağırlığı Ortadoğu'ya kayıyor. Sıcak para olduğu için o anlamda bir giriş olabilir Ortadoğu'ya. Ama sonuçta Ortadoğu'da hiçbir ülke ne Türkiye için bir hedef olabilir, ne oradaki rejimler bizim için hedef olabilir. Bizim yönümüz bellidir ve AB üyelik başvurumuz ve girişimimiz de bu yöndedir.
Concluding stage	(16) PR15: Ezcümle ulusal egemenlik kavramını yok sayan ulusal onur kavramını yok sayan, sırf içerde siyasal iktidarını sürdürmek adına dünyanın egemeni olan küresel egemenlerin çizdikleri rotada zigzag çizen bazen kötü polisi, bazen iyi polisi oynayan siyaset sahnesinin aktörleriyle iyi bir siyaset oyunu çıkmıyor ortaya. Türkiye'nin yaşadığı sorun bu.

4.2.1.1. Exploiting the Topical Potential in the Confrontation Stage

(13) PR13: Şimdi unutulmamalı ki başbakan [Abdullah Gül] o tezkere geçmeden önce Amerikalılara tezkereyi geçireceğine dair söz verdi, Amerika'dan tanklarıyla, tüfekleriyle, gemileriyle Akdeniz'e gelip park ettiler fakat bunun için herhalde Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne teşekkür etmeniz gerekiyor. AKP'ye değil, meclis olarak geçirmediler. Bu konu böyle. (ET: p.187, Item 13)

The example given above suggests that when PR13 is describing the difference of opinion in the confrontation stage, he starts out by criticizing an earlier argument used by another participant to show that the foreign policy of the government is successful. The argument proposed was that as a result of the memorandum voted in 2003 in the Turkish Parliament, the present government did not approve opening the Turkish land to American soldiers to ease their intervention to Iraq. This was taken as an indicator that Turkish government was able to act stable and pay regard to national interests instead of serving the demands of its allies without questioning. However, PR13 starts his words by saying that this argument is groundless. He draws attention to the fact that this was not the achievement of AK Party alone but a decision of the majority of the Parliament including some members of AK Party. In this way it can not be taken as an indicator that the foreign policy of the government is successful. By choosing this already addressed topic as a means for critical reaction, he tries to create an advantageous point that can help him define the difference of opinion in his own advantage. Apparently, he also proposes this new fact to be added to the discussion as a common starting point, which is inferable from his words "unutulmamalı ki…" [It should not be forgotten that…], "…teşekkür etmeniz gerekiyor" [you have to thank…], and "Bu konu böyle" [That's the way it was].

4.2.1.2. Exploiting the Topical Potential in the Opening Stage

(14) PR4: Türkiye 1923 Cumhuriyetinden bu yana hiç olmadığı kadar ekseninde şu anda. Bundan önceki hükümetlere baktığımız zaman içe kapalı, dış ülkelerle hiçbir bağlantısı

> olmayan, kendi kabuğuna çekilmiş bir ülkeydi Türkiye Cumhuriyeti. 2002 Ak Parti iktidarından bu yana çok şeyler değişti. Daha da çok değişecek. Rakamlar onu gösteriyor. Elimde ihracat rakamları var. Elimde komşu ülkelerle yapmış olduğumuz anlaşmalar var. (ET: p.187, Item 14)

In the example given above PR4 tries to create an advantageous starting point by mentioning that he has dependable evidence to show the validity of his arguments. His remark above serves as a counter claim proposed against a standpoint raised earlier concerning the shift of axis in Turkey's foreign policy. It was maintained that Turkey is leading towards the Middle East and diverging from its European Union objective. As an answer to such a claim, PR4 draws attention to the fact that Turkey is now in the most correct axis ever. He introduces two points that he can use to defend his standpoint: positive export rates and agreements made with the neighboring countries. The participant uses these points to show that Turkey is no longer a reserved country, and it has developing relations with other nations. In order show that these arguments are dependable, he says he has brought the documents verifying the truth of the evidence presented. He draws on these concrete facts and pieces of evidence in order to narrow down the disagreement space and create a starting point that is agreeable by the audience.

4.2.1.3. Exploiting the Topical Potential in the Argumentation Stage

(15) PR5: Türkiye bence imkan ve kapasitelerini doğru değerlendirmeden bir anda bir çok dalda birçok hareketler yapıyor. Bir tanesi Ortadoğu. Ortadoğu neredeyse yüzyıllardır sorunların çözülemediği, çok fazla etnik grubun ve dinin yer aldığı bir yer. Oraya müdahil olarak girmeye çalışıyor. Diğer taraftan İran, İran-Avrupa Birliği İran-Amerika arasında çok ciddi dengeler ve sorunlar varken oraya müdahil olmaya çalışıyor... Ha şu olabilir, bunu anlayabilirim. Son dönemde finans ağırlığı Ortadoğu'ya, para ağırlığı Ortadoğu'ya kayıyor. Sıcak para olduğu için o anlamda bir giriş olabilir Ortadoğu'ya. Ama sonuçta Ortadoğu'da hiçbir ülke ne Türkiye için bir hedef olabilir, ne oradaki rejimler bizim için hedef olabilir. Bizim yönümüz bellidir ve AB üyelik başvurumuz ve girişimimiz de bu yöndedir. (ET: p.187, Item 15)

In the example given above PR5 conducts argumentation in support of the substandpoint that Turkey is making multiple moves in international affairs without paying heed for the feasibilities and its capabilities. The participant selects two points, which he can use to defend his standpoint the best: Turkey's interference to the Middle East affairs and its involvement in the Iran - EU and Iran - the USA relationships. The following is the reconstruction of the symptomatic argumentation PR5 has carried out:

> 1 Turkey is making moves in multiple areas without monitoring the feasibilities and its capabilities.
> 1.1 Turkey is trying to intervene in the multiethnic Middle East where the problems cannot be solved for centuries.
> 1.2 Turkey is trying to get involved in Iran-EU and Iran-the USA relations, which have serious problems.
> 1.1 & 1.2' Involving in the Middle East and intervening in Iran-EU and Iran-the USA relations show that Turkey is exceeding its feasibilities and capabilities.

At this point, the participant also addresses an anticipated criticism that there might be valid reasons why Turkey takes a role in the Middle East. A strong argument in this challenge can be that the Middle East has become a center of economic power due to the hot money flow in the region. The participant takes it as a strong critical argument and accepts this by saying "Ha şu olabilir, bunu anlayabilirim [I can understand this]. Following is the reconstruction of the possible argumentation that can be used to challenge PR5's standpoint:

> 1 Turkey should involve in the Middle East.
> 1.1 Because the Middle East has recently gained economic power.
> 1.1' And Turkey can have economic gains due to its involvement in the Middle East.

However, PR5 answers this possible challenge by putting forward that economic goals should not foreshadow Turkey's real objectives. These

objectives center upon neither the countries of the Middle East nor the regimes ongoing there. As for PR5, the valid perspective that is drawn for Turkey is the EU perspective, and Turkey should be concerned with catching up the EU standards rather than spending its energy on the Middle East.

4.2.1.4. Exploiting the Topical Potential in the Concluding Stage

(16) PR15: Ezcümle ulusal egemenlik kavramını yok sayan ulusal onur kavramını yok sayan, sırf içerde siyasal iktidarını sürdürmek adına dünyanın egemeni olan küresel egemenlerin çizdikleri rotada zigzag çizen bazen kötü polisi, bazen iyi polisi oynayan siyaset sahnesinin aktörleriyle iyi bir siyaset oyunu çıkmıyor ortaya. Türkiye'nin yaşadığı sorun bu. (ET: p.187, Item 16)

The participant PR15 opts for an ending that can count as the re-expression of the standpoint he has pronounced in the beginning. He holds the standpoint that success in foreign politics requires a strong national power. He maintains that when you lack the power you need at home, you cannot help but playing only a passive role in world politics. He closes the discussion by pointing at the issues he considers central to having a strong national power: These are attaching the due significance to national sovereignty and national honour. He suggests that by ignoring these points and making inconsistent moves in politics to meet the temporary needs, you can not become a leading actor in the world. He claims that this is the problem that is facing the government at present.

4.2.2. Audience Demand

The following table shows examples of how participants maneuver strategically by meeting the audience expectations in the four stages of the discussion. The subsections that follow provide a discussion of these examples.

Table 8

Examples of Strategic Maneuvering by Meeting the Audience Demand in the Episode "Turkey's Vision"

ASPECT: AUDIENCE DEMAND	
DISCUSSION STAGES	EXAMPLES
Confrontation stage	(17) PR10: Türkiye'nin vizyonu ne olmalıdır diye söze buradan başlamak istiyorum. Türkiye'nin vizyonu dünyanın her zaman birinci liginde oynamak olmalıdır ve mümkünse her yılda şampiyon olmalıdır… Her sene şampiyon olamasa bile bizim gönüllerimizin şampiyonudur.
Opening stage	(18) PR16: Bugün için Türkiye'nin yönü Cumhuriyetle beraber bellidir. Bu muasır medeniyet seviyesine çıkmaksa dolayısıyla Avrupa Birliğidir. Ancak yön ve rota Avrupa Birliği iken biz şuraya bakıyoruz. Halen bunun içerisinde doğuya koşan mantaliteler vardır. Bu da bize bir manada patinaj yaptırıyor. Dolayısıyla diyoruz ki yeni dünyada yeni bir takım kavramlar, yeni bir takım unsurlar ve yeni ağızlar, küreselleşen bir dünya var… Şu anda yapmış olduğumuz program bütün dünyada aynı anda izleniyor.
Argumentation stage	(19) PR7: Ben şu anki eksen manevralarının tamamının kesinlikle iktidarda kalma çabası içerisinde bir tribün psikolojisi oluşturma adına yapıldığını düşünüyorum. Neden? Şimdi siz İsrail hedefli bir takım Ortadoğu politikaları izliyorsunuz, ama aynı zamanda siz, sizin gibi Müslüman olan, üstelik komşunuz olan İran'a batının emriyle kendi topraklarınızda bir füze kalkanı projesine de evet diyorsunuz… Şimdi İsrail'i hedef alarak "biz katile katil deriz"[diyorsunuz], Afganistan'da niye katile katil demediniz? Irak'ta 1.5 milyon Müslüman ölürken neden katile katil demediniz? Madem Ortadoğu'yu kucaklayan bir politika izliyorsunuz, [neden] Sudan lideri El Beşir kendi vatandaşlarına kıyarken onun için Müslümanlar soykırım yapmaz, El Beşir Müslümanları öldürmez gibi bir cümle kullanıyorsunuz?
Concluding stage	(20) PR19: Ahmet Davutoğlu 2009 yılı dış politika değerlendirmelerini yaparken diyor ki başbakan bu yıl 23 ülkeye, cumhurbaşkanı bilmem kaç ülkeye gitti diye böyle bir sürü ülke saydı. Ayşe Hanım da diyor ki başbakan da bir sürü ülkeye gitti. Bir sürü ülkeye gitmesi önemli değil. Onun gidişinin sonucunda ülkeye ne kazandırdı, neticesi ne oldu halk bunu istiyor.

4.2.2.1. Meeting the Audience Demand in the Confrontation stage

(17) PR10: Türkiye'nin vizyonu ne olmalıdır diye söze buradan başlamak istiyorum. Türkiye'nin vizyonu dünyanın her zaman birinci liginde oynamak olmalıdır ve mümkünse her yılda şampiyon olmalıdır… Her sene şampiyon olamasa bile bizim gönüllerimizin şampiyonudur. (ET: p.188, Item 17)

In this example, PR10 deliberately shows no attachment to any of the two opposing standpoints (neither to the standpoint "The present foreign policy of the Turkish government is correct and consistent" nor to the standpoint "The present foreign policy of the Turkish government is incorrect and inconsistent"). He does not make reference to whether the current foreign policy of the government is proper or not. He mentions, instead, what he conceives as the best vision for Turkey; it is being in the forefront of the world policy. In this way he defines a confrontation that can be favourable by proponents of both standpoints. He describes the world politics like a league and stresses that Turkey should take the best rank in this league. He uses expressions indicative of a football league. He points out that Turkey should always take a position in the premier league and strive to become the champion. Success in this league amounts to gaining important achievements in the world politics and economy. He uses the expression "gönüllerimizin şampiyonu" [the champion of our heart], which is often used in football to talk about a team which recorded considerable success but could not become the first in the tournaments. He uses this expression to value Turkey's achievements in world arena, which can please any citizen in Turkey independent of diverging viewpoints. By using this analogy the participant frames a confrontation that can be pleasing for Turkish society in general.

4.2.2.2. Meeting the Audience Demand in the Opening Stage

(18) PR16: Bugün için Türkiye'nin yönü Cumhuriyetle beraber bellidir. Bu muasır medeniyet seviyesine çıkmaksa dolayısıyla Avrupa Birliğidir. Ancak yön ve rota Avrupa Birliği iken biz şuraya bakıyoruz. Halen bunun içerisinde doğuya koşan mantaliteler vardır. Bu da

bize bir manada patinaj yaptırıyor. Dolayısıyla diyoruz ki yeni dünyada yeni bir takım kavramlar, yeni bir takım unsurlar ve yeni ağızlar küreselleşen bir dünya var… Şu anda yapmış olduğumuz program bütün dünyada aynı anda izleniyor. (ET: p.188, Item 18)

The example above illustrates that PR16 proposes a starting point that draws on a widely-shared goal Turkey has been pursuing since the establishment of the Republic: It is catching up the level of contemporary civilization. This goal was adopted in the early years of the Republic and promoted by Atatürk, the founder of the Turkish Republic, with an attempt to encourage the society to take Western Civilizations as a model for development in many fields. Bringing this starting point into the discussion, the participant draws attention to the fact that Turkey's direction has long been decided, and this is a common goal shared by the major part of the society. In this respect, he maintains that there is no shift of axis in Turkey's foreign policies. By proposing this starting point he also tries to please the potentially opposing audience who maintain that Turkey is leading towards the East and giving up on the long-term held goal of catching up the Western standards in civilization. In explaining why Turkey is leading towards the East, he makes reference to the changing tendencies in the new world. He maintains that the current foreign policy of Turkey is global and inclusive and in line with the global policies pursued all over the world. He stresses that this is the necessity of the new world order and should not be evaluated as if Turkey is changing its rooted goals. By saying that a turn towards the East is not specific to Turkey but a world tendency, the participant tries to make use of a highly acknowledged fact as a starting point, an attempt to narrow down the disagreement space.

4.2.2.3. Meeting the Audience Demand in the Argumentation Stage

(19) PR7: Ben şu anki eksen manevralarının tamamının kesinlikle iktidarda kalma çabası içerisinde bir tribün psikolojisi oluşturma adına yapıldığını düşünüyorum. Neden? Şimdi siz İsrail hedefli bir takım Ortadoğu politikaları izliyorsunuz, ama aynı zamanda siz, sizin gibi Müslüman olan, üstelik komşunuz olan İran'a batının emriyle kendi topraklarınızda bir füze kalkanı projesine de evet diyorsunuz… Şimdi İsrail'i hedef alarak "biz katile katil

> deriz"[diyorsunuz], Afganistan'da niye katile katil demediniz? Irak'ta 1.5 milyon Müslüman ölürken neden katile katil demediniz? Madem Ortadoğu'yu kucaklayan bir politika izliyorsunuz, [neden] Sudan lideri El Beşir kendi vatandaşlarına kıyarken onun için Müslümanlar soykırım yapmaz, El Beşir Müslümanları öldürmez gibi bir cümle kullanıyorsunuz? (ET: p.188, Item 19)

In this example the participant makes use of certain inconsistencies in the foreign policy of the Turkish government. Opting for the arguments that indicate an inconsistency in the words and actions of the government has the function of outmaneuvering the opponents as this argumentative move pushes the audience to present counter facts and evidence if they want to claim that the government is consistent in its foreign policy. Otherwise, they will have to agree with the standpoint proposed by PR7 resulting in the difference of opinion resolved in her favour.

Some of the arguments she uses in pointing at the inconsistency the present government shows in the foreign policy can be reconstructed as follows:

> 1 The current foreign policy of the government is inconsistent.
> 1.1 Because while he calls Israel a murderer due to the fact that they kill, he doesn't call the murderer in Afghanistan a murderer.
> 1.1' Calling one killer "murderer" and the other killer not is inconsistent"

In the argumentation presented above, the participant draws attention to the importance of adopting a consistent definition of concepts. When you call a person who kills "a murderer" in one case, you cannot avoid treating the other killer the same in another case. If you do this – as she claims the present government does– then you can be accused of being inconsistent.

The following is the reconstruction of another argumentation PR7 proposed to defend her standpoint. She uses subordinative argumentation structure to connect the arguments to the standpoint:

1 The current foreign policy of the government is inconsistent.

1.1 The government says that it pursues a policy that embraces the whole Middle East.

1.1.1 The government embraces Sudan President Al Bashir, who slaughters his own citizens.

1.1.1.1 The government does not embrace the slaughtered citizens.

1.1.1.1' When you say that you embrace the whole Middle East, embracing the slaughterer and not embracing the slaughtered in the Middle East is inconsistent.

In the argumentation reconstructed above, the participant accuses the government of backing up the leader of Sudan, Al Bashir, who is blamed for slaughtering his citizens. PR7 maintains that the present government claims to embrace all the Middle East, but while embracing the Sudan Leader by denying the genocide he has committed only by virtue of the fact that he is Muslim, he fails to embrace the people who are the victims of this genocide. As for PR7, this shows that the words and actions of the Turkish government are not consistent with each other.

4.2.2.4. Meeting the Audience Demand in the Concluding Stage

(20) PR19: Ahmet Davutoğlu 2009 yılı dış politika değerlendirmelerini yaparken diyor ki başbakan bu yıl 23 ülkeye, cumhurbaşkanı bilmem kaç ülkeye gitti diye böyle bir sürü ülke saydı. Ayşe Hanım da diyor ki başbakan da bir sürü ülkeye gitti. Bir sürü ülkeye gitmesi önemli değil. Onun gidişinin sonucunda ülkeye ne kazandırdı, neticesi ne oldu halk bunu istiyor. (ET: p.188, Item 20)

The participant exemplified above does not find the foreign policy of the present government successful and repeats the position he has taken in the beginning of the discussion in the end as well, thus making a return to the initial difference of opinion defined in the confrontation stage. The example suggests that PR19 selects a conclusion of the discussion by making reference to audience expectations. He maintains that paying a lot of visits to foreign counties does not mean that you attain many positive outcomes out of them and that the

country benefits from these visits in many domains of international affairs. He stresses that the public is also not concerned with the frequency of these. Instead people would like to see the results of these visits and the achievements made for the well-being of the country. By giving his concluding remark as “neticesi ne oldu halk bunu istiyor” [the public wants to know the outcome], he adopts the spokesperson status for the public and transfers this demand as a general expectation of the public rather than his own.

4.2.3. Presentational Devices

The following table depicts examples of participants' strategic maneuvering by using presentational devices efficiently in the four discussion stages. Each example is elaborated in the subsections that follow.

Table 9

Examples of Strategic Maneuvering by Using Presentational Devices Efficiently in the Episode "Turkey's Vision"

ASPECT: PRESENTATIONAL DEVICES	
DISCUSSION STAGES	EXAMPLES
Confrontation stage	(21) PR14: Öncelikle başbakanı kutlamak istiyorum. Çok dik bir duruş gösteriyor dış siyasette. İç siyaseti dış siyasette çok güzel kullanabiliyor. Aynı zamanda dış siyaseti de iç siyasete çok güzel malzeme yapabiliyor. Filistin'i kazanmak için İsrail'e katil diyen bir başbakan aynı zamanda savunma sanayinin ihalelerini İsrail'e verebiliyor.
Opening stage	(22) PR10: Ben Ecevit ile ilgili konuya çok kısa bir cümleyle değinmeden diğer konuya geçmeyeceğim. Rahmetli sayın Bülent Ecevit çok efendi bir insandı. O fotoğrafı hatırlıyorum. O fotoğraf Amerikan basınının belki de dünya basınının bir propaganda amacı olarak çektiği ve yayınladığı bir fotoğraftı. Ecevit'in o duruşu bir ezikliğin sonucu değil, çok efendi, çok saygılı bir insan olmasından kaynaklanıyordu. Bunu böyle değerlendirmeliyiz. Fakat Ayşe Hanımın da, ben kendisini serviste yakından tanıyorum, Ayşe Hanım da öyle demek istememiştir, dememiştir diye düşünüyorum.
Argumentation stage	(23) PR21: Dünyayı bir insan vücudu olarak varsayalım. Türkiye de dünyanın kalbi. Diyeceksiniz ki nasıl oldu, nasıl kalbi yaptınız? Türkiye bütün organlarla diğer bütün dünya ülkeleriyle içli dışlı olan bir millet… Kalbin vücuttaki yerini bilirsiniz, görevi nedir? Bütün vücudu organize eder ve pis kanı toplar temiz kan uygular değil mi bütün organlara? Bir organ zarar gördüğünde kalp de zarar görür. Diğer ülkeler gibi Pakistan zarar gördü Türkiye hemen yardımına koştu insani yardım. Ve birçok ülkenin peşinde koştuk, Bosna olsun geçmişte gelecekte de birçok ülke peşinde yine koşacak Türkiye yardımlarıyla.
Concluding stage	(24) PR17: Şimdi… bizim İsrail ile bu türlü dalaşmamızın sebebi de tamamıyla bir bence egemen güçlerin bir oyunu gereğidir. Bugün...belli ki zaten Amerikan yanlısına İran hiçbir zaman bir şey vermeyecek, ama Amerikan yanlısını [Türkiye'yi kastederek] İsrail'e düşman gösterip anti Amerikan akımların güçlendiği bir Türkiye gibi gösterip, İran ile dost ettirirse Türkiye'yi, Türkiye üzerinden İran'la da [ilişki kurmuş olacaktır]… Ben onun öyle [Türkiye'nin bir oyunun parçası yapıldığını-moderatör tarafından çıkarsanan ve katılımcı tarafından onaylanan bir sonuç] olduğunu düşünüyorum, çünkü evvelden şöyle bir tabir vardır; ya adam bayağı yiyor kardeşim, işte bu belediye başkanı yiyor falan. Öbürü de derdi ki yahu kardeşim adam hiç olmazsa bir işler yapıyor, yani o yüzden yiyor. Yani adam zaten yemesine vesile etmek için iş yapmak zorundadır. Bu da böyle bir şeydir.

4.2.3.1. Using Presentational Devices Efficiently in the Confrontation Stage

(21) PR14: Öncelikle başbakanı kutlamak istiyorum. Çok dik bir duruş gösteriyor dış siyasette. İç siyaseti dış siyasette çok güzel kullanabiliyor. Aynı zamanda dış siyaseti de iç siyasete çok güzel malzeme yapabiliyor. Filistin'i kazanmak için İsrail'e katil diyen bir başbakan aynı zamanda savunma sanayinin ihalelerini İsrail'e verebiliyor. (ET: p.188, Item 21)

In the example given above PR14 reveals his stand in the discussion by making use of rhetorical means. He says that the Prime Minister's foreign policy is very stable and consistent, and he says he would like to congratulate him for this. In fact, this is an irony used by the participant to create effect and maintain just the opposite. The participant thinks that the current foreign policy of Turkish government is inconsistent and instable. We can understand this by depending on his later argument that while the government accuses Israel for its cruel actions on Gaza, he signs defense contracts with Israel. Such a policy, he maintains, aims at creating publicity and sympathy among Palestinians and is inconsistent.

4.2.3.2. Using Presentational Devices Efficiently in the Opening Stage

(22) PR10: Ben Ecevit ile ilgili konuya çok kısa bir cümleyle değinmeden diğer konuya geçmeyeceğim. Rahmetli sayın Bülent Ecevit çok efendi bir insandı. O fotoğrafı hatırlıyorum. O fotoğraf Amerikan basınının belki de dünya basınının bir propaganda amacı olarak çektiği ve yayınladığı bir fotoğraftı. Ecevit'in o duruşu bir ezikliğin sonucu değil, çok efendi, çok saygılı bir insan olmasından kaynaklanıyordu. Bunu böyle değerlendirmeliyiz. Fakat Ayşe Hanımın da, ben kendisini serviste yakından tanıyorum, Ayşe Hanım da öyle demek istememiştir, dememiştir diye düşünüyorum. (ET: p.189, Item 22)

In this example, there is a reference to the sub-discussion held earlier concerning the lowly appearance of Turkey in foreign policy prior to AK party government. In this discussion, a participant named Ayşe makes a claim that Turkey had a lowly look in foreign politics before AK party took the charge of the

government. And with AK Party rule, Turkey attained a much stronger look and a respectable stance in foreign politics. She presents a photo as evidence to this claim, showing the earlier Prime Minister Ecevit looking rather humble next to the President of the USA. This claim raises a controversy among the discussants, and PR10 opens the discussion by making reference to it. He gives a rather positive evaluation of the picture. He maintains that this posture of Ecevit is not a sign of feeling lowly; rather, it is the indicator of his courteous and respectful personality. He proposes this view of Ecevit as a common starting point as it does not depend on the individual observations of PR10 but on a widespread-held view about him in Turkish society. At the same time PR10 attributes a positive intention to Ayşe, saying that he knows her well, and she can't have meant what she said. By saying that her claim must have been misunderstood, he leaves very little room for Ayşe to maintain her standpoint. Otherwise, she would be attributing a negative quality to a person who has positive connotations in Turkish society. By using language strategically, PR10 creates an advantageous starting point for the discussion.

4.2.3.3. Using Presentational Devices Efficiently in the Argumentation Stage

(23) PR21: Dünyayı bir insan vücudu olarak varsayalım. Türkiye de dünyanın kalbi. Diyeceksiniz ki nasıl oldu, nasıl kalbi yaptınız? Türkiye bütün organlarla diğer bütün dünya ülkeleriyle içli dışlı olan bir millet… Kalbin vücuttaki yerini bilirsiniz, görevi nedir? Bütün vücudu organize eder ve pis kanı toplar temiz kan uygular değil mi bütün organlara? Bir organ zarar gördüğünde kalp de zarar görür. Diğer ülkeler gibi Pakistan zarar gördü Türkiye hemen yardımına koştu insani yardım. Ve birçok ülkenin peşinde koştuk, Bosna olsun geçmişte gelecekte de birçok ülke peşinde yine koşacak Türkiye yardımlarıyla. (ET: p.189, Item 23)

The participant in the example provided above opts for a metaphorical argumentation in order to draw attention to the central function Turkey serves among the world countries. He uses "heart" metaphor in stressing this central function. The participant claims that just as the heart provides for other organs in the body, Turkey provides for other countries that are in need of help.

Following is the depiction of the symptomatic argumentation developed by PR21 in the first stage of his argumentation:

1 Heart has a vital function in the body.
1.1 Because it collects the venous blood and transfers arterial blood to other organs.
1.1' And collecting venous blood and transferring arterial blood to bodily organs is a vital function.

In the second phase of his argumentation he sets an analogy between a heart and Turkey by means of metaphorical mapping. A metaphorical connection between the heart and Turkey is preferred by the participant to emphasize the similarity between the vital functions served both by the heart and Turkey. Heart makes the proper functioning of the organs possible, and Turkey contributes to all countries that are in need of help. The analogical relation between the two can be shown with the following argumentation:

1. Turkey is comparable to a heart.
1.1 A heart serves vital functions for the body, and
1.2 Turkey has a vital function in the world
1.2' Therefore, Turkey is comparable to a heart.

The participant resorts to such a presentational device to strengthen his message and create effect in the audience.

4.2.3.4. Using Presentational Devices Efficiently in the Concluding Stage

(24) PR17: Şimdi… bizim İsrail ile bu türlü dalaşmamızın sebebi de tamamıyla bir bence egemen güçlerin bir oyunu gereğidir. Bugün...belli ki zaten Amerikan yanlısına İran hiçbir zaman bir şey vermeyecek, ama Amerikan yanlısını [Türkiye'yi kastederek] İsrail'e düşman gösterip anti Amerikan akımların güçlendiği bir Türkiye gibi gösterip, İran ile dost ettirirse Türkiye'yi, Türkiye üzerinden İran'la da [ilişki kurmuş olacaktır]… Ben onun öyle [Türkiye'nin bir oyunun parçası yapıldığını-moderatör tarafından çıkarsanan ve katılımcı tarafından onaylanan bir sonuç] olduğunu düşünüyorum, çünkü

> evvelden şöyle bir tabir vardır; ya adam bayağı yiyor kardeşim, işte bu belediye başkanı yiyor falan. Öbürü de derdi ki yahu kardeşim adam hiç olmazsa bir işler yapıyor, yani o yüzden yiyor. Yani adam zaten yemesine vesile etmek için iş yapmak zorundadır. Bu da böyle bir şeydir. (ET: p.189, Item 24)

In the example given above, PR17 closes the discussion by maintaining the standpoint he pronounced in the confrontation stage. It is that Turkey is playing a role that it was assigned to by the dominant powers rather than having a dependable foreign policy for its own. The participant points out that Turkey's fight with Israel is part of this game. Otherwise, the USA would not tolerate an open attack on Israel, a keen ally to the USA, and Turkey would not come to such a critical point with Israel if the USA did not approve this. He suggests that America wants to use Turkey indirectly to develop relations with Iran. The participant concludes the discussion with a metaphor to create effectiveness. The metaphor aims at setting a connection between the self-seeking policies of the dominant powers and a mayor who has to work hard and produce efficiently in order to mask his misusing the public resources. This implies that nations can make unexpected maneuvers in order to preserve their individual interests. As for PR17, the reason why America acted in a neutral way in Israel-Turkey clash is explicable by recognizing this fact.

4.3. THE EFFECT OF TURN-TAKING ARRANGEMENT ON STRATEGIC MANEUVERING IN MPTD

The institutional organization of the turns in an MPTD has an affect on argumentation. Strategic maneuvers, as argumentative moves that aim at steering the discussion to one's advantage, are preconditioned by the constraints on turn-taking in MPTD, too. In a typical debate that is controlled by a moderator, the participants take turns with the intermediacy of the moderator. The debate is rarely directly between the participants; at most times the moderator gives the right to speak. Even at times when a protagonist needs to defend his standpoint on being challenged by an antagonist (in line with the burden of proof rule), it is the moderator who decides about it and gives the

chance to the protagonist to use his right to reply or rectify an argument. The following example is an indication of this:

(25) M: Bir dakika asgari ücretten vergi alınıp alınmama hususunda PR4'ün sözlerine itiraz etmişti. Bir cümle cevap versin. ("Budget of the Citizens"; ET: p.189, Item 25)

Participants also acknowledge this role of the moderator, and they do not normally dive into the conversation to talk. They ask the permission of the moderator to take the turn to speak when they are challenged by their opponents. Example (26) illustrates this fact:

(26) PR2: Ali abi sataşma var ben konuşmak istiyorum. ("Budget of the Citizens"; ET: p.189, Item 26)

The moderator in an MPTD not only gives the right to reply and rectify an argument he also holds the institutional responsibility to confront opposing viewpoints. Instead of listening to parallel or similar views back to back, he pays attention to listening to different viewpoints in neighboring turns. This should be understood as part of his responsibility to maintain impartiality.

Figure 4 below is an illustration of the turn-taking mechanism observed in an MPTD. The sample turn-taking figure depicts the turns used by the participants in the episode "Budget of the Citizens." Numbers in smaller fonts to the right of the participants indicate the turn they used.

Figure 4. Organization of the debate in terms of participants' turn-taking in "Budget of the Citizens".

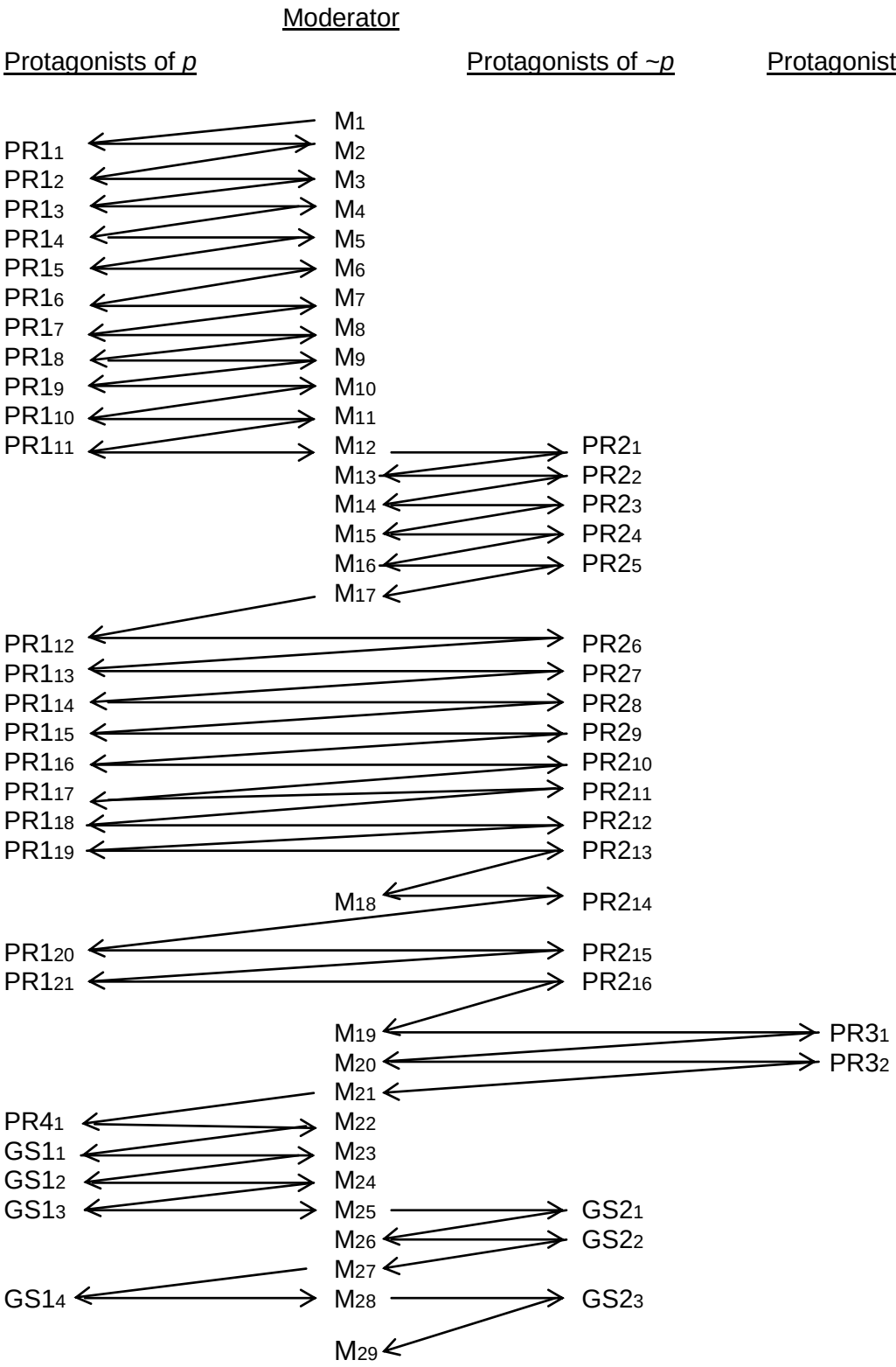

Figure 4. Organization of the debate in terms of participants' turn-taking in "Budget of the Citizens" (continued).

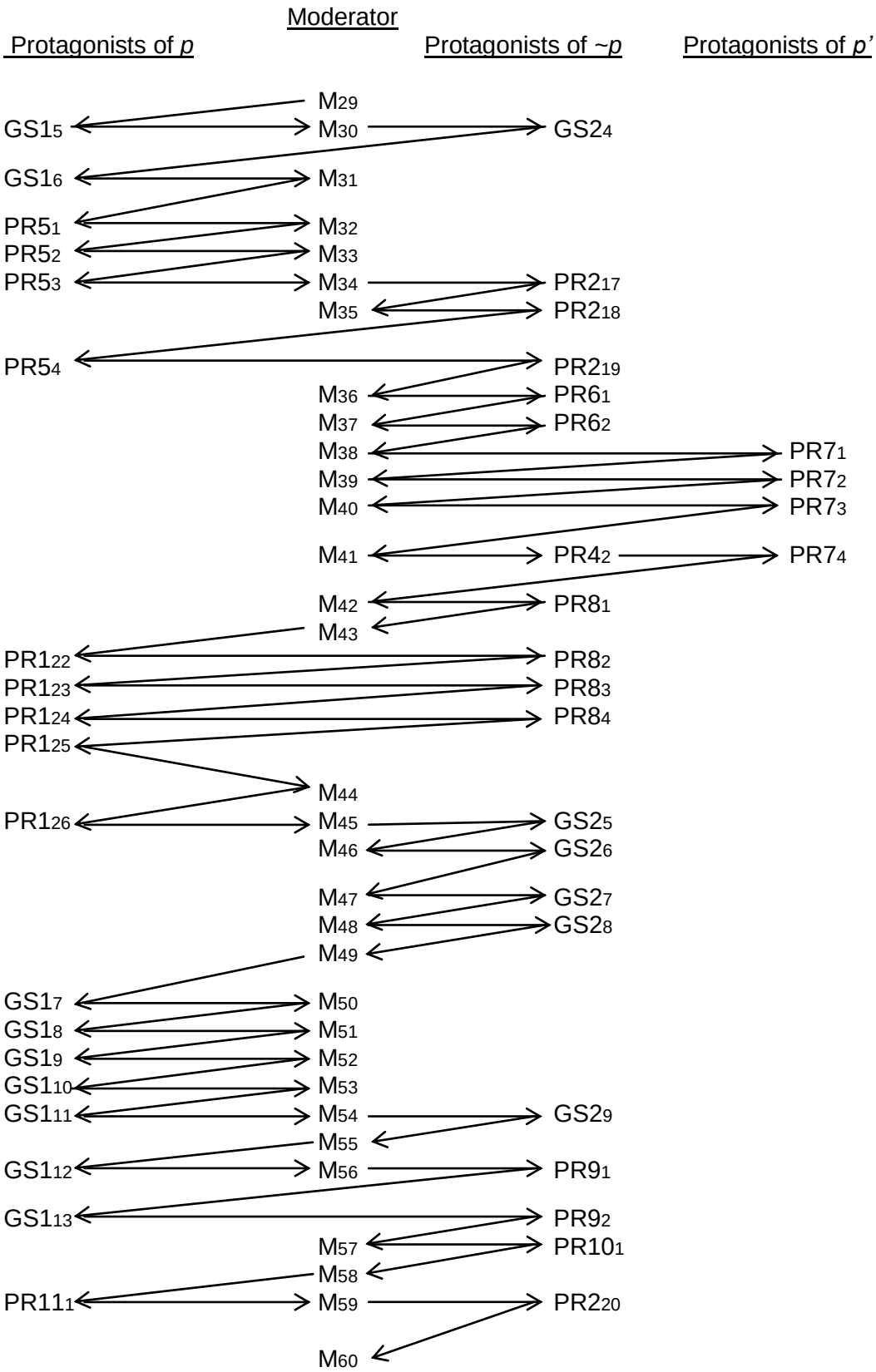
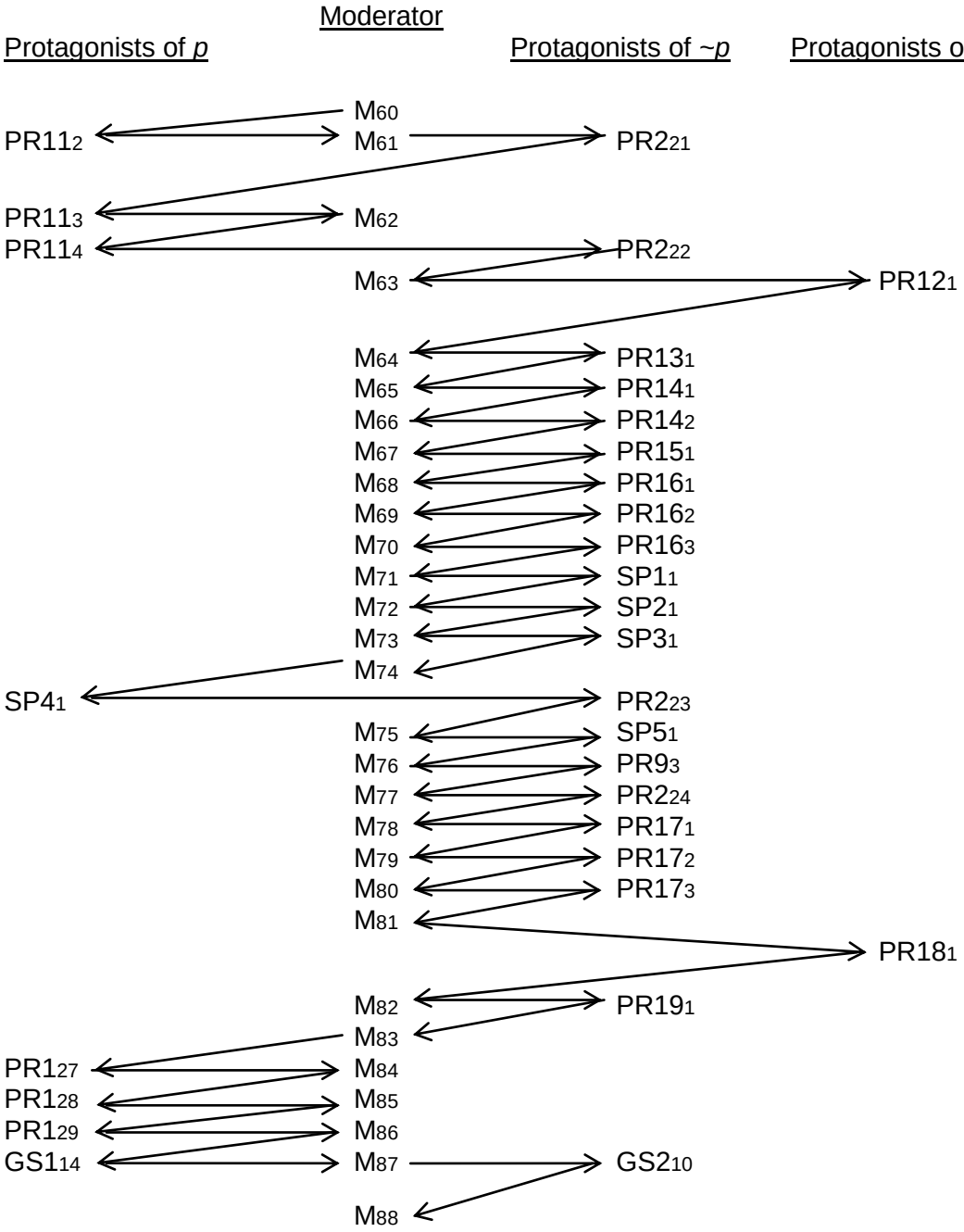

Figure 4. Organization of the debate in terms of participants' turn-taking[8] in "Budget of the Citizens" (continued).

[8] The criterion for turn-taking adopted in the analysis provided above is based on Sacks, Schegloff, and Jefferson's (1974) characterization of conversational turns. The turns shown on the figure are represented without any regard to whether they are taken at a transition relevant place (TRP) or by interruption. Interruption in an MPTD is relatively rare due to the fact that the moderator is the one who gives the right to talk. This role of the moderator is part of the implicit procedural starting points of the discussion and acknowledged by the participants as such. The moderator pays attention to the endings of the turn construction units (TCUs) to take the turn from the current speaker and give it to the next speaker. It is especially important in an MPTD that a participant is given sufficient time and opportunity to voice her opinions, and the moderator acts as the warrantor of this practice.

It is apparent from Figure 4 that the moderator can take the turn several times in his interaction with a certain participant (e.g.PR1$_{1\text{-}11}$ and M$_{2\text{-}12}$). These interventions to the argumentative turns[9] are sometimes to ask for more details or to ask for clarification and at times to challenge a speaker to provide stronger arguments in support of his standpoint or warn a speaker regarding the institutional requirements of the program. In addition, we see in the figure that the moderator takes place between the speaking turns of different participants. This is an indication that he is the one who gives the opportunity to speak to the next speaker. Although the moderator mostly takes place between the turns of two different participants, he allows for direct interaction between the participants when the debate gets critical with counter arguments from an antagonist challenging the standpoint of a protagonist (e.g. PR1$_{12\text{-}19}$ and PR2$_{6\text{-}13}$).

Figure 4 also provides a visual representation of the moderator's tendency to give neighboring turns to participants with opposing standpoints, an indication of his fulfillment of his responsibility regarding confrontation (e.g. First argumentative turn is given to PR1 defending *p* "The budget of the citizens is in a good state"; second argumentative turn is given to PR2 defending ~*p* "The budget of the citizens is in a bad state"; and third argumentative turn is allotted for PR3 defending *p'* "There are both positive and negative indicators for the budget of the citizens"). The importance of this choice in imparting the turns is that it eliminates the risk of having an opinion dominate the debate, and it preserves impartiality. The following example is an illustration of this insight of the moderator:

[9] This study distinguishes between a "speaking turn" and an "argumentative turn". A speaking turn is the one which a speaker uses till another speaker takes the turn to speak. However, an argumentative turn can include multiple speaking turns. In an MPTD, each participant is given at least one argumentative turn (which may include multiple speaking turns exchanged with the moderator or antagonists) in which he presents his standpoint and the arguments to defend that standpoint.

(27) M: PR7 çok çarpıcı aslında ifadelerde bulundu ya da görüşleri burada tartışılacak görüşlerdi. Ona karşı görüşleri de alacağım. Siz ne düşünüyorsunuz o konuda? (“Budget of the Citizens”; ET: p.189, Item 27)

The turn taking mechanism in an MPTD shows us that the participants do not just keep on talking but conform to the institutional rules of a moderated debate in terms of turn-taking. And with regard to the argumentative turns used by the participants, the institutional organization of the debate implies that more often than not participants use a single argumentative turn and a specific amount of time to voice their opinions about the topic of the debate and present their defenses. In this limited time, they try to present the most effective arguments by also keeping to the standards of reasonableness in order to convince their audience. Their strategic maneuvers reflect this effort.

As it was revealed in the previous sections of this chapter, participants of an MPTD make use of the three aspects of strategic maneuvering efficiently in their attempt to pursue dialectical and rhetorical aims in the discussion simultaneously. It is shown that they choose topics which are easier to discuss and with which they can defend their stand the best. Also, they pay regard to the audience expectations in this defense and present arguments that are more likely to be accepted or agreed by the audience. And finally, they try to use the presentational devices efficiently to be convincing for their opponents.

As the parties attend each debate with the knowledge of the topic to be discussed and as they know that they will use a certain amount of time and probably a single argumentative turn to defend their standpoints, they often prepare the arguments they will use in advance. We can understand this from the detailed information they provide in relation to certain issues, such as scientific findings, historical facts, statistical information, etc. This kind of information is usually taken as notes on speech cards. However, there is also wide occurrence of spontaneous arguments that depend on the ideologies, background knowledge and personal experiences of the participants.

Three of the most widely-used arguments in an MPTD are argument by authority, argument depending on verified information (i.e., scientific, historical, etc.), and argument based on personal experiences. Strategic maneuvering by making use of the opinions of an authority and verified facts is a frequently resorted form of argumentative move as the participants want to be maximally convincing for their audience. This is a means to strengthen their argumentation and increase its credibility, which could otherwise be weaker as most of the participants are from among laymen, so they may lack the necessary concrete knowledge to defend their standpoints, or they may not be in the status of a person to give expert view regarding certain issues (excluding the expert guest speakers who are invited to the debate as in the particular data of this study). Personal experiences used as arguments, however, should not be overlooked as they reflect the reality of ordinary citizens. As MPTD is a form of public debate, the events or states of affairs reflected from the perspective of the public is of primary importance and an integral part of opinion-formation (i.e., especially when discussing a topic such as "Budget of the Citizens"). Therefore, participants also draw on these experiences in their strategic maneuvering. The following examples are illustrations of how participants of an MPTD strategically maneuver by argument from authority, argument based on historical facts or evidence, and argument based on personal experiences, respectively.

(28) PR13: …ben dünyada ve bilhassa bölgemizde ABD'ye rağmen politikalar yürütülebileceğine inanmıyorum. Ayrıca bir CIA'nin gölge adamı denilen Pentagon analizcisi dünyanın en ünlü analiz uzmanlarından biri var, Dr. George Friedman. Bu "21. yüzyıl için öngörüler" diye bir kitap yazmış. Bu kitabında aynen şunu söylüyor. "2040 yılında Türkiye önce bölgesinde sonra Osmanlı topraklarında etkisini arttıracak ve yayılmacı bir politika ile Osmanlının eski topraklarına sahip olacak. İstanbul da yeniden başkent olacak" diyor. Bunu diyen adam tekrarlıyorum Pentagon'un analizcisi. Dünyanın en önemli strateji uzmanlarından. CIA'nın gölge adamı diye anılıyor. Sanıyorum mevcut hükümetin de bu doğrultuda İsrail ile ilişkileri gerginleştirmesinin nedeni Ortadoğu ülkelerinde sempati kazanmak. ("Turkey's Vision"; ET: p.190, Item 28)

(29) PR10: Şimdi AKP hükümeti ile ilgili, dış politikası, dünya arenasındaki icraatları ile ilgili şuradan söze başlamak istiyorum. AKP hükümeti iktidara geldiğinin daha 4.üncü ayında

kucağında bir tezkere olayını buldu. Amerika bir tezkere istedi, bizim ülkemizin toprakları üzerinden Irak'a müdahale edebilmek için askerlerini geçirmek istedi. AKP burada bence çok doğru bir iş yaptı. Tezkereyi geçirmedi. Eğer o tezkere geçseydi aradan 7 yıl geçtikten sonra Amerika şimdi Irak'tan çekiliyor, biz alnımızda bir kara leke olarak Amerikan askerlerine topraklarımızı açmış olarak kalabilirdik. ("Turkey's Vision"; ET: p.190, Item 29)

(30) SP3: öğrencinin ekonomiyle arasındaki ilişkiye birkaç örnek vermek istiyorum…mesela ben kendimden örnek vereceğim. Ben Bahçeşehir'de oturuyorum ve buraya şehrin merkezine gelmek için İETT'yi kullanırsam, sosyal bir devletin anlayışına göre ulaşım hakkı benim en doğal haklarımdan biri, bir öğrenci için İETT de en ekonomik ulaşım yolu, 200 lira gibi bir harcamam oluyor. 600 küsur lira bir asgari ücretin olduğu bir ülkede bir öğrenci minimum düzeyde ulaşımını sağlamak için üçte birini harcıyorsa ben bu ülkedeki son 8 yıl için demiyorum da yani ekonomide bir aksaklık var diyorum. ("Budget of the Citizens" ET: p.190, Item 30)

In Example (28) above, participant PR13 maintains that world politics, especially Middle-East politics cannot be free of America's will and interests. In order to defend his position, he draws on the opinions of an authority, Dr. George Friedman, a Pentagon analyst and a well-known strategist in the world, who maintains that Turkey is pursuing an expansionist policy in the Middle-East targeting the old Ottoman lands. PR13 uses the argument from authority here to strengthen his position that Turkey's Middle-East policy is part of a global plan, and it is to the knowledge and approval of the global powers.

Example (29) is an illustration of how PR10 makes use of historical facts to develop solid arguments. He reminds the memorandum USA wanted Turkey to vote in the Parliament about opening Turkish land to American soldiers to attack Iraq via Turkey. He draws attention to the fact that this was one of the earliest (in the forth month of their ruling) tough tasks AK Party government had to deal with, and by not approving this, the participant claims, the government did a good job. By making use of historical facts, the participant tries to form a point that is less likely to be disagreed by the audience.

In example (30), on the other hand, SP3 uses his personal experiences as arguments. In a discussion about the budget of the citizens, SP3 talks about his own personal problems he experiences as a student. SP3 maintains that the minimum transportation cost for a student equals approximately to a third of the minimum wage in Turkey. He points out that this is a flaw in the economy. SP3's use of his personal experiences as arguments is relevant as the topic of the debate depends on public experiences of the economy.

In an MPTD, opposing parties can use each other's arguments as a tool of criticism; however, it is not always possible for a participant to reply to the criticisms directed to his arguments due to the institutional organization of the turn allotment. It is the moderator who decides when there is a need to reply and rectify a claim, and this right is imparted especially when a claim is made about the intention of a certain participant or when his/her intention is misunderstood. In this respect, a participant cannot answer all the criticisms to his arguments. The institutional constraints on MPTD limits the possible argumentative turns a participant can use. Since a single participant may not use multiple argumentative turns in a debate, he tries to use the turn he is given in the most efficient way. To this end, he may sometimes address an anticipated criticism that can be directed towards his arguments. Answering anticipated criticisms in argumentation can count as a strategic maneuver to strengthen one's position. The following example is an indication of this.

(31) SP1: Başbakan belki hakikaten yapmacık davranıyor olabilir… ama artık ülkeler elimizi masaya vurduğumuz anki ile daha sonraki anda değişen durumlarla yönetiliyor. Tamamen menfaatler. ("Turkey's Vision"; ET: p.190, Item 31)

In the example above, SP1 makes reference to the perception that a segment of the society has about the Prime Minister's lashing out at Shimon Peres in Davos Panel in 2009. They think that the Prime Minister was theatrical in his behavior then. He was not sincere and was playing an already written script. SP1 points out that even if he is criticized for being theatrical, what matters now in governing your country and being an actor in world politics is the strength and

decisiveness you exhibit. By addressing this potential criticism strategically, the participant is able to present a reformulation and reinterpretation of Erdoğan's behavior.

All in all, institutional constraints on MPTD in terms of the arrangement of turns (both speaking turns and argumentative turns) affect the strategic maneuvers participants make in an MPTD. Knowledge of these constraints is instrumental in understanding the function of these argumentative moves in the context of an MPTD.

4.4. CONCLUSION

This chapter was designed to provide answers for the second research question of the study, namely, the question about the conditions of strategic maneuvering in MPTD. First, the chapter addressed the possibilities for strategic maneuvering based on the institutional preconditions constraining argumentative moves in this activity type. It was stated that participants of an MPTD attend the debate having taken their stances already with respect to the main proposition of the debate. They try to formulate maximally convincing arguments in the limited time they are given to defend their standpoints. Prior knowledge of the topic creates an opportunity for them to prepare their arguments in advance, while they also come up with new and spontaneous arguments in the course of the debate based on the argumentation of other participants.

Next, the chapter set forth the ways in which participants make use of the three aspects of strategic maneuvering. As an attempt to steer the direction to their advantage, participants are observed to choose among topics that have more potential to impart them an advantageous defense or criticism. They also adapt to the audience expectations in presenting their arguments and opt for the ones that are more likely to be agreed by the audience. Finally, they try to use the presentational devices effectively to increase the persuasiveness of their

argumentation. It is shown that the participants of an MPTD maneuver strategically with one or more of these three aspects in all four dialectical stages of the discussion.

Lastly, the chapter allocated a special part to the effects of the institutional arrangement of turn-taking on strategic maneuvering. It was argued that participants of an MPTD acknowledge their rights and obligations about turn-taking in this activity type and reflect this acknowledgement to their strategic maneuvering. They try to make the best benefit of the turns allotted to them by using arguments that can increase their persuasiveness. Arguments from authority, arguments based on verified facts, and arguments reflecting personal experiences are among those that are exploited to this end.

The next chapter will address the argumentative moves in which strategic maneuvering derails and leads to fallacious acts in an MPTD.

CHAPTER 5. FALLACIES IN MPTD

This chapter is designed to provide answers for the third and last research question of this study, namely providing an account of the fallacious acts in the context of MPTD. The analyses of fallacies will start with providing examples of fallacies from the two episodes of *Siyaset Meydanı*. Fallacies will be treated in this study from pragma-dialectical perspective as derailments of strategic maneuvering that come out as a result of violation of the rules of a critical discussion. The next stage in the analyses will be identifying the most-widely committed fallacy in the data and discussing the reasons for its prevalence in the context of MPTD. Lastly, this chapter will shed light on whether the nature of the argumentative turn has implications about the frequency of committing fallacious acts.

5.1. PRAGMA-DIALECTICAL CONCEPTION OF FALLACIES

In pragma-dialectical terms, argumentation is conducted with the aim of convincing a reasonable critic of the acceptability of a standpoint. Convincing a critical audience involves presenting reasonable argumentation. Pragma-dialectical rules of a critical discussion set the standards for conducting reasonable argumentation. They specify the rights and obligations of discussants in the four stages of a critical discussion directed at resolving a difference of opinion on the merits.

Though presenting reasonable argumentation is an essential requirement for the resolution of a difference of opinion, in actual argumentative practices, discussants may often make unreasonable moves which are impediments to the resolution process; these moves are called *fallacies*. Pragma-dialectics defines fallacies as violations of the rules of a critical discussion which obstruct the resolution of a disagreement (van Eemeren & Grootendorst,1984,1992, 2004; van Eemeren & Houtlosser, 2002, 2003, 2004). Pragma-dialectics identifies 15 rules of a critical discussion, which are stated in speech act terms

to define the rights and obligations discussants have in real-life argumentative practices (see p.22 in this dissertation). However, for a pragma-dialectical analysis of fallacies, van Eemeren and Grootendorst (2004) propose a more simplified version of these rules called as “commandments of a critical discussion”. These commandments are ten in number and consist of prohibitions for the discussants about the moves that may potentially hinder the resolution process.

10 commandments of a reasonable discussion run as follows (2004, pp.190-196):

Commandment 1 is the *freedom rule*:

1. *Discussants may not prevent each other from advancing standpoints or from calling standpoints into question.*

Commandment 1 ensures that standpoints and doubts regarding these standpoints can be expressed freely. This is the most basic and unconditional right of the discussants. Free expression of standpoints and doubts in the confrontation stage of a discussion is important to reveal the nature of the difference of opinion, and it is a necessary requirement to resolve a difference of opinion.

Commandment 2 is the *obligation-to-defend rule*:

2. *Discussants who advance a standpoint may not refuse to defend this standpoint when requested to do so.*

Commandment 2 ensures that the protagonist of a standpoint defends his/her standpoint against the critical reactions of the antagonist. Putting forward a standpoint immediately obliges the protagonist to defend the standpoint if he is asked to do so. Otherwise, the difference of opinion gets stuck in the opening stage of the discussion and is not resolved on the merits.

Commandment 3 is the *standpoint rule*:

3. *Attacks on standpoints may not bear on a standpoint that has not actually been put forward by the other party.*

Commandment 3 ensures that attacks of the antagonist address only the standpoints that have actually been advanced in a discussion. This overrules the possibility of an antagonist's distorting a standpoint raised by a protagonist and attributing a fictitious standpoint to him/her. In order to resolve a difference of opinion, attacks and defenses carried out in the argumentation stage of a discussion have to be relevant to the standpoint actually advanced by the protagonist.

Commandment 4 is the *relevance rule*:

4. *Standpoints may not be defended by non-argumentation or argumentation that is not relevant to the standpoint.*

Commandment 4 ensures that standpoints advanced are defended by relevant argumentation. Argumentation that is not relevant to the standpoint reduces the credibility of the standpoint and hinders the resolution of a difference of opinion.

Commandment 5 is the *unexpressed premise rule*:

5. *Discussants may not falsely attribute unexpressed premises to the other party, nor disown responsibility for their own unexpressed premises.*

Commandment 5 ensures that the antagonist holds the right to critically examine the argumentation put forward by the protagonist, including the points that are left implicit in the discussion. For the difference of opinion to be resolved, the party who construct argumentation in defense of a standpoint has to take the obligation to defend an unexpressed premise, and the antagonist should not misrepresent an unexpressed premise.

Commandment 6 is the *starting point rule*:

6. *Discussants may not falsely present something as an accepted starting point or falsely deny that something is an accepted starting point.*

Commandment 6 ensures that starting points, which are common points of departure for the discussion attained by the concessions of both parties (protagonist and antagonist), should be used in a proper way. Having an agreed starting point in a discussion is required to resolve a difference of opinion. A party cannot force a starting point into the discussion if it is not an agreed starting point; likewise, a party cannot deny a starting point if it is already agreed.

Commandment 7 is the *validity rule*:

7. *Reasoning that in an argumentation is presented as formally conclusive may not be invalid in a logical sense.*

Commandment 7 ensures that the reasoning a protagonist expresses overtly cannot be invalid in the logical sense. Rule 7 holds only when reasoning in an argumentation is fully verbalized. When there are premises left implicit in argumentation, the procedure of reconstructing the unexpressed premises is adopted. In such a case, there cannot be a violation of rule 7 based on invalid reasoning.

Commandment 8 is the *argument scheme rule*:

8. *Standpoints may not be regarded as conclusively defended by argumentation that is not presented as based on formally conclusive reasoning if the defense does not take place by means of appropriate argument schemes that are applied correctly.*

Commandment 8 ensures that a conclusive defense takes place by applying correct argument schemes agreed both by the protagonist and the antagonist.

The argument schemes used in the argumentation stage should conform to what has been agreed upon in the opening stage.

Commandment 9 is the *concluding rule*:

9. *Inconclusive defenses of standpoints may not lead to maintaining these standpoints, and conclusive defenses of standpoints may not lead to maintaining expressions of doubt concerning these standpoints.*

Commandment 9 ensures that standpoints that have not been successfully defended should be retracted in the concluding stage. Similarly, doubts concerning a standpoint should be retracted if a standpoint is successfully defended. In both cases the difference of opinion is resolved.

Commandment 10 is the *language use rule*:

10. *Discussants may not use any formulations that are insufficiently clear or confusingly ambiguous, and they may not deliberately misinterpret the other party's formulations.*

The tenth rule applies to any stage of the resolution process. For a successful defense/attack of a standpoint, discussants have to use unambiguous and clear language in order to minimize the risk that their point is misunderstood or misrepresented.

Fallacies are unreasonable argumentative moves hindering the resolution process by violating one or more of the rules of a critical discussion. However, a notable feature of fallacies is that they may have a persuasive character[10]. For this reason, their unreasonableness often goes unnoticed in a discussion. Because of this deceptive feature of fallacies, the extended pragma-dialectical theory of argumentation (van Eemeren & Houtlosser, 2002, 2003, 2004) suggested that fallacies should be treated from the rhetorical aspect too.

[10] For an example of how fallacies work persuasively, see Büyükkantarcıoğlu (2007) on the function of fallacies in advertisements.

The concept of strategic maneuvering, an attempt to diminish the tension of pursuing dialectical and rhetorical goals simultaneously in argumentation, is also exploited in defining fallacies. As strategic maneuvers are reasonable and effective argumentative moves aimed at steering the direction of the discussion to a party's advantage, fallacies are posited as derailments of strategic maneuvering in which one or more rules of a critical discussion is violated (van Eemeren, 2010). For a more dependable analysis of fallacies, pragma-dialectics stresses the importance of studying them in the relevant context in which they occur, as what is regarded as a reasonable and acceptable argumentative move in one context may not be reasonable in another. Therefore, fallacies should always be regarded as a fact of actual argumentative practices and should be explained by reference to the peculiar argumentative context.

This chapter aims to provide an account of fallacies committed in the context of an MPTD by adopting a pragma-dialectical definition of fallacies. Table 10 below provides an overview of the fallacies corresponding to violation of the rules of a critical discussion in this context[11].

In line with the overview of fallacies provided in Table 10, the following section is designed to provide examples of fallacies committed by the discussants of an MPTD; namely, the fallacies committed by the participants of the debate *Siyaset Meydanı* in the episodes "Budget of the Citizens" and "Turkey's Vision".

[11] For a detailed discussion of the fallacies see (van Eemeren & Grootendorst, 2004 and van Eemeren, Grootendorst, & Henkemans, 2002). For definitions and examples of fallacies see also Dowden, 2010).

Table 10

Overview of the Fallacies Coming out as a Result of Violation of the Rules of a Critical Discussion in the Context of an MPTD

Violation of Rule 1: Freedom rule	Fallacy of restricting a party's freedom of speech Fallacy of the stick/ *argumentum ad baculum* *Argumentum ad hominem* *Argumentum ad hominem,* circumstantial (jumping to conclusions) *Argumentum ad hominem,* circumstantial (indirect personal attack) Mistaking an argument as a personal attack
Violation of Rule 2: Obligation-to-defend rule	Fallacy of evading the burden of proof: Giving a personal guarantee for the correctness of a standpoint Fallacy of evading the burden of proof: Making a standpoint immune to criticism Fallacy of evading the burden of proof: Reiterating the claims without providing evidence for the claims Fallacy of shifting the burden of proof Fallacy of *ad populum*
Violation of Rule 3: Standpoint rule	Fallacy of the *straw man*
Violation of Rule 4: Relevance rule	Fallacy of *ignoratio elenchi* *Pathetic fallacy* Fallacy of biased generalizing Fallacy of self-contradiction Fallacy of irrelevant conclusion
Violation of Rule 5: Unexpressed premise rule	The fallacy of magnifying an unexpressed premise Fallacy of denying an unexpressed premise Fallacy of unnecessary self-defense
Violation of Rule 6: Starting point rule	Fallacy of forcing a proposition as an accepted starting point
Violation of Rule 7: Validity rule	Fallacy of composition Logical invalidity
Violation of Rule 8: Argument scheme rule	Fallacy of hasty generalization (*secundum quid*) Fallacy of false analogy
Violation of Rule 9: Concluding rule	Fallacy of concluding that a standpoint is true because it has been defended successfully.
Violation of Rule 10: Language use rule	Ambiguity Fallacy of unclarity

5.2. FALLACIES COMMITTED IN "BUDGET OF THE CITIZENS" AND "TURKEY'S VISION"

In the previous chapter I have provided an account of how strategic maneuvering can be and is carried out in the context of an MPTD, by drawing on examples from the two episodes of *Siyaset Meydanı.* Strategic maneuvers are reckoned as reasonable and effective argumentative moves employed by the parties to steer the discussion to their advantage, an endeavor to resolve the difference on opinion on their own merit. However, not in all cases discussants can maneuver strategically; in some cases strategic maneuvers derail, leading to fallacious moves in a discussion and obstructing the way to the resolution of difference of opinion.

This section is designed to provide examples of fallacies committed in the context of an MPTD by drawing examples from the two episodes of *Siyaset Meydanı*. Table 11 provides the examples of fallacies committed by the participants of the debates by violating a certain rule of a critical discussion.

Table 11

Fallacies that Participants Commit by Violating the 10 Rules of a Critical Discussion in the Episodes "Budget of the Citizens" and "Turkey's Vision"

Rule Violated Rule 1: Freedom Rule	**Type of the Fallacy**	Fallacy of restricting a party's freedom of speech
	Explanation	The party who is speaking does not accept any intervention to his/her speech though the intervening party is obliged to defend himself.
	Example	(1) PR2: Yo ben senin sözünü kesmedim, bir dur. ("Budget of the Citizens", Line 98[12]; ET: p.191, Item 1) (2) PR11: Ayşe Hanım…rahmetli Ecevit'e ezik mezik demeye başladı…O ezik dediği rahmetli Ecevit ülkenin imkanları sıfırken, hiçbir imkanı yokken erkek gibi durdu, dimdik durdu Kıbrıs'ı fethetti. Ecevit'e laf söylemesin. ("Turkey's Vision", Lines 361-364; ET: p.191, Item 2)

[12] The examples provided with line numbers can be found in Appendix 2.

Table 11

Fallacies that Participants Commit by Violating the 10 Rules of a Critical Discussion in the Episodes "Budget of the Citizens" and "Turkey's Vision" (continued)

Rule Violated Rule 1: Freedom Rule	**Type of the Fallacy**	Fallacy of the stick/ *argumentum ad baculum*
	Explanation	The protagonist of a certain standpoint restricts the opponent party's freedom of speech by using scare tactics.
	Example	(3) PR1: Bir dakika müsaade et. Dikkatli konuşun! ("Budget of the Citizens", Line 113; ET: p.191, Item 3)
Rule Violated Rule 1: Freedom Rule	**Type of the Fallacy**	*Argumentum ad hominem*
	Explanation	The opponent party is despised and his/her standpoints are downgraded.
	Example	(4) PR1: Meraklı değilim o kadar dinlemeye seni. ("Budget of the Citizens", Line 123; ET: p.191, Item 4)
Rule Violated Rule 1: Freedom Rule	**Type of the Fallacy**	*Argumentum ad hominem,* circumstantial (jumping to conclusions)
	Explanation	The protagonist makes a quick decision about the antagonist without acquiring enough evidence on whether the decision made is accurate.
	Example	(5) GS1: Şimdi evet arkadaşımızın söylediği değerlendirme bir ekonomist değerlendirmesi değil bir politik sözcü değerlendirmesi…hayır ama hepsi yanlış. ("Budget of the Citizens", Lines 567-568; ET: p.191, Item 5)
Rule Violated Rule 1: Freedom Rule	**Type of the Fallacy**	*Argumentum ad hominem,* circumstantial (indirect personal attack)
	Explanation	The antagonist's opinion is claimed to derive from personal motives, and the arguments advanced are regarded as groundless.
	Example	(6) GS1: Şimdi bunlar çok anlamsızdır ve dünyada artık böyle bir iktisat literatüründe de değerlendirme yoktur. Tamamen kötü niyetli bir söylemdir. ("Budget of the Citizens", Lines 600-602; ET: p.191, Item 6) Other examples in "Budget of the Citizens": GS1-Lines 604-605 SP4-Lines 997-1001

Table 11

Fallacies that Participants Commit by Violating the 10 Rules of a Critical Discussion in the Episodes "Budget of the Citizens" and "Turkey's Vision" (continued)

Rule Violated Rule 1: Freedom Rule	**Type of the Fallacy**	Mistaking an argument as a personal attack
	Explanation	A party interrupts the speech of his/her opponent claiming that there is a personal attack addressing him/her when there is no such an attack.
	Example	(7) M: Sana yok sataşma. Bütün sözleri kendine sataşma olarak alıyorsun. PR2: Bana söyledi ama. ("Budget of the Citizens", Lines 708-709) PR2: Ali abi sataşma var ben konuşmak istiyorum. ("Budget of the Citizens", Line 724; ET: p.191, Item 7) Other examples in "Budget of the Citizens": PR2-Line 736
Rule Violated Rule 2: Obligation to defend rule	**Type of the Fallacy**	Fallacy of evading the burden of proof
	Explanation	Protagonist of a viewpoint evades the burden of proof by giving a personal guarantee for the correctness of the standpoint.
	Example	(8) PR1: Ben gördüklerimi söylüyorum. ("Budget of the Citizens ", Line 53; ET: p.191, Item 8)
Rule Violated Rule 2: Obligation to defend rule	**Type of the Fallacy**	Fallacy of evading the burden of proof
	Explanation	Protagonist of a viewpoint evades the burden of proof by making it immune to criticism because it cannot be tested or evaluated. What he/she claims is self-evident.
	Example	(9) PR1: Gayet tabi ki [Adıyaman'dan Kahta'ya indirgeyeceğiz]. ("Budget of the Citizens ", Line 59; ET: p.191, Item 9) Other examples in "Budget of the Citizens": PR1-Line 117 PR1-Line 513

Table 11

Fallacies that Participants Commit by Violating the 10 Rules of a Critical Discussion in the Episodes "Budget of the Citizens" and "Turkey's Vision" (continued)

Rule Violated Rule 2: Obligation to defend rule	**Type of the Fallacy**	Fallacy of evading the burden of proof
	Explanation	A party evades the burden of proof by reiterating his/her claims in different words but not providing evidence for the validity of his/her claims.
	Example	PR4 has claimed earlier that the minumum-waged are charged taxes. Another participant challenged her by saying that minimum-waged do not pay any taxes. On hearing this challenge the moderator gives PR4 the right to respond to this challenge. PR4 evades the burden of proof by repeating her earlier claim: (10) PR4: Onlar bu ülkede vergi vermiyorlar ama asgari ücretli, emekli, işçi, memur, çiftçi, eczacı, doktor bu ülkede deliler gibi vergi veriyor, üstelik vergi üzerinden vergi veriyor. ("Budget of the Citizens", Lines 438-439; ET: p.191, Item 10) Other examples in "Budget of the Citizens": PR1-Lines 62-63, 65 PR1- Line 139 PR1-Line 499 GS2-Lines 608-612
Rule Violated Rule 2: Obligation to defend rule	**Type of the Fallacy**	Fallacy of shifting the burden of proof
	Explanation	A party escapes the obligation to defend his/her standpoint by shifting the burden of proof onto the person criticizing the standpoint.
	Example	(11) PR1: Senin gayen üzüm yemek değildir, bağcıyı dövmektir. ("Budget of the Citizens", Line 119; ET: p.191, Item 11) Other examples in "Budget of the Citizens": PR4-Lines 438-439
Rule Violated Rule 2: Obligation to defend rule	**Type of the Fallacy**	Fallacy of *ad populum*
	Explanation	Protagonist of a standpoint claims he is correct simply because what he claims is what most people believe.
	Example	(12) PR6: 4 kişilik bir ailenin 1500 lira bir eve girdi olduğunu farz ettiğimiz bir ülkede sadece bir kişinin günlük ihtiyacını, sadece yaşamak için ihtiyacını karşılayabilmesi için 10 liraya ihtiyacı var. Bunun için ne iktisat okumak gerekli ne başka bir şey. Bunu herkes yaşıyor, görüyor. ("Budget of the Citizens", Lines 388-391; ET: p.191, Item 12)

Table 11

Fallacies that Participants Commit by Violating the 10 Rules of a Critical Discussion in the Episodes "Budget of the Citizens" and "Turkey's Vision" (continued)

Rule Violated Rule 3: Standpoint rule	**Type of the Fallacy**	Fallacy of the *straw man*
	Explanation	A party misrepresents/exaggerates his/her opponent's standpoint or attributes a fictitious standpoint to him/her where such a standpoint has not indeed been raised.
	Example	(13) PR9: Siz Ak Parti'nin burada şakşakçılığını yapmaktan biraz vazgeçin lütfen ya. Allah Allah ya yeter ya, burayı Ak Parti kurtarmadı. ("Budget of the Citizens", Lines-646-648; ET: p.192, Item 13) Other examples in "Budget of the Citizens": PR1-Line 119 PR4-Lines 434-438 (14) Türkiye'de bir de şu var; mesela hani muhafazakar kesimi herkes kafasında şeye yakıştırıyor…İşte Arabistan'a gidin, Irak'a gidin. (Turkey's Vision", Lines 192-193; ET: p.192, Item 14) Other examples in "Turkey's Vision PR6- Lines 371-372 PR23- Line 1002

Table 11

Fallacies that Participants Commit by Violating the 10 Rules of a Critical Discussion in the Episodes "Budget of the Citizens" and "Turkey's Vision" (continued)

Rule Violated Rule 4: Relevance rule	**Type of the Fallacy**	Fallacy of *ignoratio elenchi*
	Explanation	Protagonist of a standpoint distorts his/her own standpoint by putting forth irrelevant argumentation that does not serve to support the standpoint actually been proposed. By appealing to irrelevant argumentation, he/she opts for arguments which he/she can defend the best and easiest.
	Example	On being asked about the budget of the citizens in Turkey, a participant of the debate talks about investments made on Adıyaman: (15) PR1: Ben bu sene Adıyaman'daydım. Gerçekten çok gezdim. 3 ay gibi bir zaman ben Adıyaman'da gezdim. Adıyaman içine baktığım zaman gerçekten şahane, o kadar olur. Belediye başkanımız gerçekten bütçe üzerinden daha fazla para harcıyor. Çünkü baktığın zaman Adıyaman belediyesinin bütçesi ne ki? Ama o kadar güzel yatırımlar yapmış ki. ("Budget of the Citizens", Lines 29-32; ET: p.192, Item 15) Other examples in "Budget of the Citizens" PR1- Lines 39-44 PR1-Lines 53-57 PR1-Lines 62-63 PR2- Lines 100-107 PR2- Lines 131-134 GS2- Lines 608-612 PR14- Lines 834-846 PR2- Lines 995-996 In the following example the participant gives unrelated arguments to defend her standpoint: (16) PR6: Türkiye'nin vizyonuyla ilgili şöyle düşünüyorum. Türkiye gerçekten Ortadoğu ülkelerini değerlendirme konusunda başarılı. Ben tabi buraya getiremedim ama, Face'de bir resim yayınlamıştım. Rahmetli oldu gerçi ama Bülent Ecevit'in işte biliyorsunuz Clinton'la görüşmesindeki pozu ile [Türkiye'nin] şimdiki pozu arasında çok fark olduğunu düşünüyorum. Yani bir ezik ülke durumundan çıktığımıza inanıyorum. ("Turkey's Vision", Lines 173-176; ET: p.192, Item 16) Other examples in "Turkey's Vision" PR9- Lines 325-330 PR6- Lines 356-357 PR11- Lines 362-363 PR6- Lines 388-389 PR9- Lines 626-627 PR23- Lines 995, 997-999

Table 11

Fallacies that Participants Commit by Violating the 10 Rules of a Critical Discussion in the Episodes "Budget of the Citizens" and "Turkey's Vision" (continued)

Rule Violated Rule 4: Relevance rule	**Type of the Fallacy**	*Pathetic fallacy*
	Explanation	A party refers to 'pathos' to create a persuasive effect; that is, he/she plays on the emotions of the audience to make his arguments appear more convincing. In this case the standpoint is defended with a means other than argumentation; the resulting act is *non-argumentation*.
	Example	(17) PR1: Şimdi sayın Kırca bir bütçe gittim mesela ben vilayeti gezdim, keşke gerçekten bizim Adıyaman valimiz de belediye başkanımız kadar özverili olsa. Yani yapamıyor, pek fazla bir şeyler yaptığını görmüyorum. Gerger kaymakamımız keza. Allah bin kere razı olsun onlardan. Bunlar güzel. ("Budget of the Citizens", Lines 46-49; ET: p.192, Item 17) Other examples in "Budget of the Citizens": PR2-Lines 85-86
Rule Violated Rule 4: Relevance rule	**Type of the Fallacy**	Fallacy of biased generalizing
	Explanation	The protagonist of a standpoint uses an unrepresentative sample and overestimates the strength of his/her argument based on that sample. One representative of a group is taken to represent the whole, and the act is fallacious.
	Example	When the participant was asked to comment on the budget of Turkish citizens, he narrowed down his concerns only to the farmers of Turkey and presented arguments only about them. Farmers were taken to represent all citizens: (18) PR2: Gelelim bizim bütçemize. Ben Mersin Bekirli köyünde çiftçiyim… Mersin'de 85 bin dönüm arazi şu mandalina narenciye yetiştiren Sulama Birliği'nin de başkan danışmanıyım. Şimdi bizim 7500 tane üyemiz var. Çiftçi ailesini de sen 6-7 kişi gör, 50 bin kişiyi temsil ediyorum. Bu 7500 üyemizin ben kafadan atmıyorum, buyursunlar İcra Daireleri'ne baksınlar, ben Sulama Birliği olarak 3500'üne hacize verdik çiftçi olarak. Ben çiftçi olduğum halde kendi çiftçimizi hacize vermek durumunda kaldık. Niye o duruma düştük biz? ("Budget of the Citizens", Lines 80-86; ET: p.192, Item 18)

Table 11

Fallacies that Participants Commit by Violating the 10 Rules of a Critical Discussion in the Episodes "Budget of the Citizens" and "Turkey's Vision" (continued)

Rule Violated Rule 4: Relevance rule	**Type of the Fallacy**	Fallacy of self-contradiction
	Explanation	With the example he/she provides, the protagonist of a standpoint contradicts with his/her own standpoint, and thus weakens his/her credibility and persuasiveness.
	Example	The participant claims that political stability brings forth economic stability but the example he provides does not serve to support this claim: (19) PR7: Şu anda ülkemizde gerçekten ekonomik istikrar manasında da vardır. Örneğin dünyanın en büyük çiftliği Ceylanpınar Devlet Üretme Çiftliği. Orada 1990'lı yıllarda 10 binin üzerinde insanlar istihdam olurdu ve çalışırlardı. Şu anda 1286 insan çalışıyor. ("Budget of the Citizens", Lines 413-416; ET: p.192, Item 19) Other examples in "Budget of the Citizens": PR10- Lines 674-680 The following participant raises the standpoint that AK Party also has up-and-down politics (besides the favourable ones he mentioned previously), and he is supposed to give examples showing these up-and-down politics. However, he presents another example favouring the government. This example contradicts his standpoint: (20) PR10: AKP'li değilim, AKP'yi her şeyde kutlamayacağım elbette ki. Çok inişli çıkışlı grafikleri de var AKP'nin. Mesela son yanılmıyorsam 2-3 yıldır Ahmet Davutoğlu isminde bir dışişleri bakanımız var. Ahmet Davutoğlu'nun dışişleri bakanı olarak yaptığı icraatları da çok beğeniyorum. (Turkey's Vision", Lines 414-417; ET: p.192, Item 20)

Table 11

Fallacies that Participants Commit by Violating the 10 Rules of a Critical Discussion in the Episodes "Budget of the Citizens" and "Turkey's Vision" (continued)

Rule Violated Rule 4: Relevance rule	**Type of the Fallacy**	Fallacy of irrelevant conclusion
	Explanation	The conclusion that is drawn by a party is irrelevant to the premises; it misses the point.
	Example	The public was invited to put forward their ideas in relation to the budget of the citizens via twitter. Two of the comments that arrive at the pool of indirect participants (IP) run as follows: (21) IP1: Referandum sürecinde o kadar fazla şeyden bahsettik, geldi geçti. Kenan Evren hala yargılanmadı… IP2: Türkiye bir polis devleti oluyor, hızla cemaatleşiyoruz. (Reported by PR14 in Budget of the Citizens", Lines 817-820; ET: p.193, Item 21) Other examples in "Budget of the Citizens": IP reported by PR14-Lines 823-824 After the following participant presents arguments supporting the standpoint that there is no shift of axis in Turkey's foreign policy, he makes the following irrelevant conclusion: (22) PR9: Türkiye'nin eksen kayması kesinlikle yoktur ama bu eksen kaymasından nemalananlar var. İşte o dünkü öğrenci olaylarını başlatanlar da onlar eksen kaymasından yanalar. ("Turkey's Vision", Lines 328-330; ET: p.193, Item 22)

Table 11

Fallacies that Participants Commit by Violating the 10 Rules of a Critical Discussion in the Episodes "Budget of the Citizens" and "Turkey's Vision" (continued)

Rule Violated Rule 5: Unexpressed premise rule	**Type of the Fallacy**	Fallacy of magnifying an unexpressed premise
	Explanation	A party adds an unexpressed premise that goes beyond what is warranted and/or attributes a premise to the protagonist that goes beyond the commitments created by the protagonist's defense.
	Example	When the main topic is the budget of the citizens, and when there was no claim made by the opposing participant about the role of the main opposition party in introducing a better economic policy, a participant remarks as the following: (23) PR1: Yahu arkadaşım ölüyü diriltemezsiniz yahu. Ölü ölmüş bir kere yahu. CHP'nin dirilmesi mümkün değildir. Uğraşmayın, ne uğraşıyorsunuz? ("Budget of the Citizens", Lines 43-44; ET: p.193, Item 23) Other examples in "Budget of the Citizens": GS1-Lines 280-284 GS1-Lines 307-308 PR6-Lines 385-386 GS1-Lines 1113-1115 GS1-Lines 1128-1130 (24) PR6: Doğuya gidince kötü batıya gidince iyi olmaz tamam mı? Bir ülke başbakanı her yere gitmelidir. Yani burada neyi konuşacağız. O zaman doğuya hiçbirisi gitmesin, doğuyu bir eziklik olarak görüyorsak. ("Turkey's Vision", Lines 384-385; ET: p.193, Item 24) Other examples in ("Turkey's Vision") PR20- Lines 676-678

Table 11

Fallacies that Participants Commit by Violating the 10 Rules of a Critical Discussion in the Episodes "Budget of the Citizens" and "Turkey's Vision" (continued)

Rule Violated Rule 5: Unexpressed premise rule	**Type of the Fallacy**	Fallacy of denying an unexpressed premise
	Explanation	A party refuses to accept commitment to an unexpressed premise implied by his/her own defense
	Example	In the following example PR9 denies the unexpressed premise suggested by his defense. The unexpressed premise is that "Men with long-hair and black or white earrings do not have the right to protest the politicians": (25) PR9: Arkadaşlar bunu yapmayın. Bakın bu yanlıştır, demin de söyledim ekseni kayanlar sizi yönlendiriyorlar. Öyle uzun saçlarla, beyaz küpelerle, siyah küpelerle, yani böyle şeylerle ortaya çıkıp da insanları rencide etmeyin. …. PR19: Şimdi beyefendi diyor ki; sakalı şöyle, saçı böyle. Kimsenin yaşam tarzına karışma gibi kimsenin bir hakkı yoktur. PR9: Ben onu kastetmiyorum, lütfen. ("Turkey's Vision", Lines 625-627, 637-639; ET: p.193, Item 25)
Rule Violated Rule 5: Unexpressed premise rule	**Type of the Fallacy**	Fallacy of unnecessary self-defense
	Explanation	A party adds an unnecessary self-defense to his arguments when he/she was not accused of the subject matter of this self-defense.
	Example	When he was not accused of misleading the audience or lying, a participant provides an unnecessary self-defense with the following words: (26) PR2: 50 bin kişiyi temsil ediyorum…Ben kafadan atmıyorum, buyursunlar İcra Daireleri'ne baksınlar. ("Budget of the Citizens", Lines 83-84; ET: p.193, Item 26) Other examples in "Budget of the Citizens": PR2-Line 709 PR2-Lines 1019-1023

Table 11

Fallacies that Participants Commit by Violating the 10 Rules of a Critical Discussion in the Episodes "Budget of the Citizens" and "Turkey's Vision" (continued)

Rule Violated Rule 6: Starting point rule	**Type of the Fallacy**	Fallacy of forcing a proposition as an accepted starting point
	Explanation	A party forces a proposition as the common starting point upon which all arguments can be based. However, a starting point should be readily acceptable for all the discussants in order to resolve a difference of opinion.
	Example	(27) PR1: Senin gayen üzüm yemek değildir bağcıyı dövmektir. Sen öyle istiyorsun tamam mı? ("Budget of the Citizens", Line 119; ET: p.193, Item 27) (28) PR21: Şu an siyaseti de ekonomisi de en üst seviyede giden ülkelerin başındayız biz, bunu herkes kabul etsin. ("Turkey's Vision", Lines 725-726; ET: p.193, Item 28)
Rule Violated Rule 7: Validity rule	**Type of the Fallacy**	Fallacy of composition
	Explanation	A party falsely attributes the properties of parts to the whole.
	Example	A participant talks about the developments in Adıyaman to mean that Turkey, in general, is developing in economic terms, and the people of Turkey are satisfied with these developments: (29) PR1: Ben bu sene Adıyaman'daydım. Gerçekten çok gezdim… Adıyaman içine baktığım zaman gerçekten şahane, o kadar olur. Belediye başkanımız gerçekten bütçe üzerinden daha fazla para harcıyor… Vatandaş son derece dinamik ve dinçtir. İri ve diridir. ("Budget of the Citizens", Lines 29-31, 46; ET: p.194, Item 29) Other examples in "Budget of the Citizens": PR1-Lines 53-57

Table 11

Fallacies that Participants Commit by Violating the 10 Rules of a Critical Discussion in the Episodes "Budget of the Citizens" and "Turkey's Vision" (continued)

Rule Violated Rule 7: Validity rule	**Type of the Fallacy**	Logical invalidity
	Explanation	The way a party sets up his/her premises gives way to a logically invalid argument.
	Example	(30) PR1: Bak diyor ki "krediyi alana milli piyango bileti de bizden" diye mesajlar geliyor. Buyrun. ("Budget of the Citizens", Lines 1102, 1105-1106; ET: p.194, Item 30) The participant's formulation of his argument runs as follows: People claim that they cannot pay their credit card debts. People can take consumer credits from the banks. These banks also give lottery tickets along with the credits people take. Therefore, people can pay their credit card debts with the money they may win from these lottery tickets. It does not follow from the fact that a person gets lottery ticket that he/she wins the lottery and pays his/her debts. Other examples in "Budget of the Citizens" PR5-Lines 357-359 PR15-Lines 867-868

Table 11

Fallacies that Participants Commit by Violating the 10 Rules of a Critical Discussion in the Episodes "Budget of the Citizens" and "Turkey's Vision" (continued)

Rule Violated Rule 8: Argument scheme rule	**Type of the Fallacy**	Fallacy of hasty generalization (*secundum quid*)
	Explanation	The protagonist of a viewpoint uses an inappropriate causal relation by making reference to an insufficient sample to make generalizations.
	Example	The causal relation set by a participant is as follows: The housing support formerly given to the citizens was not beneficial, so it was abolished. But the evidence depends on the participant's own viewpoint: (31) PR5: Konut edindirme fonu diye bir fon vardı. Kim ne kadar konut sahibi oldu o fondan o da tartışılır, bence kimse faydalanmamıştır, bunu da tasfiye etti. ("Budget of the Citizens", Lines 336-337; ET: p.194, Item 31) The causal relation set by the participant is fallacious in the following example as the conclusion drawn is based upon an inappropriate causal relation; namely favouring a party and approving its foreign politics. I have symphaty for AK party. Therefore, the foreign policy of AK party is correct. (32) PR4: Elbette Ak Partiyle bir gönül bağımız var mutlaka. Dolayısıyla Türkiye ne doğuya kayıyor, ne kuzeye, ne güneye, ne batıya. Türkiye her tarafa kayıyor ve kaymak zorundadır. ("Turkey's Vision, Lines 149-151; ET: p.194, Item 32)
Rule Violated Rule 8: Argument scheme rule	**Type of the Fallacy**	Fallacy of false analogy
	Explanation	A party compares two things that are not identical in terms of the characteristics at issue. The conlusion made is not supported by this analogy due to the differences between the two things.
	Example	In the following example the participant sets a fallacious analogical relation between Ecevit, a former Prime Minister of Turkey who is no longer alive, and Erbakan, a former Prime Minister of Turkey who was then alive: (33) PR6: Ama ölmüş insanların arkasından duruşunu konuşmayacaksak o zaman niye burada oturuyoruz, hep sağları mı konuşacağız? Erbakan da çok hizmet etmiştir ama biliyorsunuz ne şekilde harcandığını? ("Turkey's Vision" Lines 371-373; ET: p.194, Item 33)

Table 11

Fallacies that Participants Commit by Violating the 10 Rules of a Critical Discussion in the Episodes "Budget of the Citizens" and "Turkey's Vision" (continued)

Rule Violated Rule 9: Concluding rule	**Type of the Fallacy**	Fallacy of concluding that a standpoint is true because it has been defended successfully.
	Explanation	When, in fact, a standpoint is poorly defended, a party concludes that his standpoint is true since he maintains he defended it successfully.
	Example	Although in this example it's not the protagonist himself who maintains that a successful defense was given, it's the opposing party who is willing to take an unsuccessful defense as satisfactorily: (34) PR6: Benim söylemek istediğim şu; biz her şeyi Allaha emanet mi yaşayacağız önce bunun cevabını versinler ben her şeye amenna diyeceğim. ("Budget of the Citizens", Lines 391-392; ET: p.194, Item 34)
Rule Violated Rule 10: Language use rule	**Type of the Fallacy**	Ambiguity
	Explanation	A party uses ambiguous language without realizing that he/she does.
	Example	A participant uses language ambiguously since it's not clear whether she categorizes her opponent as a representative of minimum-waged group, higher-income group, or a member of the governing party: (35) PR4: Pırlantayla elmasa [para] veriyor musunuz? Veriyor musunuz? Vermiyorsunuz. Neden? Şimdi diyorsunuz ki gelir dağılımındaki eşitsizlik. Neden? Çünkü sıcak parayı teşvik ede ede siz bu ülkede bir takım insanları o kadar zengin yaptınız ki şimdi hangi adaletten bahsediyorsunuz? Bunu nasıl düzeltmeyi planlıyorsunuz? Yani siz sıcak para babalarına vergiyi kaldırıyorsunuz, teşvik ediyorsunuz değil mi bu ülkede yatırım yapmaları için? Ve o sayede bu ekonomiyi şişiriyorsunuz. ("Budget of the Citizens", Lines 433-438; ET: p.194, Item 35) In the following example it is not clear whether the participant accuses his debate opponents or outside public of having a shifted axis: (36) PR9: Türkiye'nin hiçbir eksen kayması yok. Kesinlikle bizim eksenimiz AB'ye yöneliktir. Ama ekseni kayanlar eksenden çok bahsediyorlar. Bazılarının ekseni kaymış. ("Turkey's Vision", Lines 316-318; ET: p.194, Item 36) Other examples in "Turkey's Vision" PR9-Lines 327-330

Table 11

Fallacies that Participants Commit by Violating the 10 Rules of a Critical Discussion in the Episodes "Budget of the Citizens" and "Turkey's Vision" (continued)

Rule Violated Rule 10: Language use rule	**Type of the Fallacy**	Fallacy of unclarity
	Explanation	A party uses unclear language and her argumentation sounds confusing.
	Example	(37) PR6: Şimdi İsrail'e hepimiz burada hemen hemen kızıyoruzdur. Bir takım şeyler konusunda çok adaletsiz davranışları var ama bir şeye vatandaş olarak kızmakla, hükümetteki bir yetkili olarak kızmanın arasında fark olduğunu düşünüyorum. Hükümetler bu konuda belki bizim tepkilerimizi anlayacaklardır ama bizim istediğimiz şeyler olmayınca hükümet buna boyun eğdi anlamına da geldiğini düşünmüyorum. Yani Türkiye'nin vizyonu ile ilgili bir sorun olduğunu düşünmüyorum ve tam aksine Ortadoğu'daki ülkeleri değerlendirebilirse aslında Türkiye onların lideri olabilir. ("Turkey's Vision," Lines 177-182; ET: p.194, Item 37)

5.3. THE FALLACY OF *IGNORATIO ELENCHI:* IRRELEVANT ARGUMENTATION IN MPTD

In the previous section I have provided examples of fallacies committed in the context of an MPTD, coming out as a result of the violation of the rules of a critical discussion. This section aims at discussing the role of *ignoratio elenchi* as the most widely committed fallacy in the data examined.

The fallacy of *ignoratio elenchi* is an instance of irrelevant argumentation[13]. It involves a protagonist's presenting arguments that are, in fact, not related with

[13] The fallacy of *ignoratio elenchi* should not be confused with topic change, a feature of conversational exchanges. As topics are dynamic in a communicative interaction, a topic usually evolves into another topic, often related with the one under discussion and at times unrelated. However, topic changes are governed by some unwritten rules in a conversation. Without an indication that a topic change will occur (e.g. by using hedges of topic change), people do not normally start talking about topics totally unrelated to the topic already being discussed. Topic changes are not directly relevant to the argumentative characteristics of the conversational exchange. However, the fallacy of *ignoratio elenchi* is a purely argumentative phenomenon, and it comes into scene when the arguments used by a party are irrelevant to the standpoint raised by this party. In this respect, these two concepts are not directly compatible.

the standpoint he advanced. Van Eemeren and Grootendorst (2004) note that the fallacy of *ignoratio elenchi* is committed when a protagonist "put forward argumentation that does not allow a reconstruction of an argument scheme that would establish an argumentative connection between the propositional content of the argumentation that is advanced and the proposition that is expressed in the standpoint" (p. 171).

Ignoratio elenchi is committed when a protagonist distorts his/her own standpoint. This distortion stems from the protagonist's concern to make it easier to defend, instead of making it prone to attacks (van Eemeren, Grootendorst, & Henkemans, 2002).

In the data of this study, the fallacy of *ignoratio elenchi* stands out from other fallacies in terms of its frequency of occurrence. The following table indicates the frequency (or times) each fallacy is committed in the two episodes analyzed:

Table 12

The Frequency each Fallacy Was Committed in the Episodes "Budget of the Citizens" and "Turkey's Vision"

Rule Violated	**Fallacy**	**Frequency it is committed**
Rule 1: Freedom rule	Fallacy of restricting a party's freedom of speech	2
	Fallacy of the stick/ *argumentum ad baculum*	1
	Argumentum ad hominem (direct personal attack)	1
	Argumentum ad hominem, circumstantial (jumping to conclusions)	1
	Argumentum ad hominem, circumstantial (indirect personal attack)	3
	Mistaking an argument as a personal attack	3

Table 12

The Frequency each Fallacy Was Committed in the Episodes "Budget of the Citizens" and "Turkey's Vision" (continued)

Rule Violated	**Fallacy**	**Frequency it is committed**
Rule 2: Obligation-to-defend rule	Fallacy of evading the burden of proof: Giving a personal guarantee for the correctness of a standpoint	1
	Fallacy of evading the burden of proof: Making a standpoint immune to criticism	3
	Fallacy of evading the burden of proof: Reiterating the claims without providing evidence for the claims	5
	Fallacy of shifting the burden of proof	2
	Fallacy of *ad populum*	1
Rule 3: Standpoint rule	Fallacy of the *straw man*	6
Rule 4: Relevance rule	Fallacy of *ignoratio elenchi*	17
	Pathetic fallacy	2
	Fallacy of biased generalizing	1
	Fallacy of self-contradiction	2
	Fallacy of irrelevant conclusion	4
Rule 5: Unexpressed premise rule	Fallacy of magnifying an unexpressed premise	8
	Fallacy of denying an unexpressed premise	1
	Fallacy of unnecessary self-defense	3
Rule 6: Starting point rule	Fallacy of forcing a proposition as an accepted starting point	2
Rule 7: Validity rule	Fallacy of composition	2
	Logical invalidity	4
Rule 8: Argument scheme rule	Fallacy of hasty generalization (*secundum quid*)	2
	Fallacy of false analogy	1
Rule 9: Concluding Rule	Fallacy of concluding that a standpoint is true because it has been defended successfully.	1
Rule 10: Language use rule	Ambiguity	3
	Fallacy of unclarity	1
Total number of fallacies committed= 83		

Table 12 suggests that there are 17 instances of *ignoratio elenchi* in the data of this study, which is committed more than twice as much as the closest contender, the fallacy of magnifying an unexpressed premise, which is committed 8 times. The followings are examples drawn from “Budget of the Citizens” and “Turkey’s Vision”, respectively, in order to show how protagonist of a standpoint distorts his standpoint by putting forward irrelevant arguments in defending it.

(38) M: Peki …Vatandaşın işleri yolunda mı bugünlerde?

PR1: Sayın Kırca inanın ki vatandaş çok güler yüzlüdür. Çok mutludur hayatından. Şunu samimi söylüyorum. Bakınız samimi söylüyorum. Şimdi nasıl mutlu efendim? Şimdi vatandaş, devlet ürüne veriyor, mazota veriyor, sakata veriyor, köre veriyor, topala veriyor, ihtiyara veriyor, yani hepsine para yardımı yapıyor. Halk nasıl memnun olmasın ki? Şimdi arkadaşımız kızdı mesela. Cumhuriyet Halk Partisi ise bunlara malzeme alıyor. Yahu arkadaşım ölüyü diriltemezsiniz yahu. Ölü ölmüş bir kere yahu. CHP’nin dirilmesi mümkün değildir. Uğraşmayın, ne uğraşıyorsunuz?

M: Şimdi Cumhuriyet Halk Partisi değil de vatandaş ölmüş mü dirilmiş mi? Vatandaşı bir konuşalım.

PR1: Vatandaş son derece dinamik ve dinçtir. İri ve diridir. Şunu samimi söylüyorum. Şimdi Sayın Kırca…mesela ben vilayeti gezdim, keşke gerçekten bizim Adıyaman valimiz de belediye başkanımız kadar özverili olsa…Gerger kaymakamımız keza. Allah bin kere razı olsun onlardan. Bunlar güzel. Şimdi bir Kahta ilçemiz var. Kahta ilçesinin nüfus sayımı...

M: Benim anladığım kadarıyla Adıyaman’da mı işler yolunda, Türkiye’de mi işler? Türkiye’de işler yolunda deyip Adıyaman’ı anlatıyorsun. (“Budget of the Citizens”; ET: p.195, Item 38)

In example (38), the participant holds the standpoint “The budget of the citizens is in a good state”. He starts out by claiming that the citizens are very happy due to the monetary aid provided by the government to needy people. However, his ongoing argument is irrelevant to this standpoint. It is that “the Main Opposition Party CHP is dead and can no longer be revived”. He brings his argumentation from defending the government’s policies in terms of the good of the budget of the citizens to attacking the main opposition party via an opponent participant who is apparently a CHP supporter.

Due to the moderator's institutional obligation with regard to ensuring the proper conduct of the debate, we see that he acts as an agent who strives to bring a derailed argumentation back into its rail again. In example (38) we observe that the moderator somewhat acts as the warrantor that the relevance rule of the critical discussion is fulfilled.

Though the moderator warns the participant about putting forward relevant argumentation, we observe that the participant keeps on presenting further irrelevant argumentation. This time he reduces the discussion about the budget of the citiznes to the economic developments he witnesses in the city [Adıyaman] where he comes from. By providing instances from Adıyaman, he opts for the easiest and the most readily available topic that he can use to defend his standpoint, but his attempt to maneuver strategically derails by violating the relevance rule of the critical discussion and leads to the fallacy of *ignoratio elenchi*. The moderator apparently notices this and makes the remark that PR1 is constantly talking about the developments in Adıyaman while he maintains that the budget of the citizens in general is good.

The following is an instance of the fallacy of *ignoratio elenchi* drawn from the episode "Turkey's Vision":

(39) PR9: Şimdi sayın Kırca bugün Türkiye'li bir eksene baktığımız zaman Türkiye'nin hiçbir eksen kayması yok. Kesinlikle bizim eksenimiz AB'ye yöneliktir…
Şimdi bugün dünyada Avrupa'da olsun gerek de Afrika'da olsun her tarafta Sayın Cumhurbaşkanımıza, Sayın Başbakanımıza sürekli ödüller veriliyor. Bugün dünyada 22 tane yöneticimiz bugün ülkeleri yönetiyor yani ülke kurumları, kuruluşları yönetiyorlar. İsimleri şimdi saymak istemem. 22 kişidir. Şimdi ne olmuş da şimdi sıfır, komşularımızla sıfır, bir problemimiz yok. Vay efendim sen İran'a yanaşma bize siyaset ihraç eder. İşte Yunan'a yaklaşma bize düşmandır, şuna yaklaşma, buna yaklaşma. Sayın Başbakanımız herkesle gayet güzel diyaloglar kurdu. Bugün bizim ihracatımız 140 milyar dolara çıkmış. 32 milyar dolardan almış 140 milyar dolara çıkartmış. Bugün gayri safi milli hasılamız çıkmış 15.361 dolara, ülke gayri milli safi hasılamız çıkmış 1 trilyon 600 milyar dolara çıkmış. Beyefendiler hala bakıyorlar ki Sayın Başbakan eksen

> kaymasından yanaymış. Türkiye'nin eksen kayması kesinlikle yoktur ama bu eksen kaymasından nemalananlar var. ("Turkey's Vision"; ET: p.195, Item 39)

In the example provided above, PR9 develops argumentation in favour of the standpoint that "Turkey does not have an axis-shift in foreign politics". He first provides arguments related with the success of Turkish government in foreign politics by mentioning that both the Prime Minister and the President of Turkey receive various international awards. Next, he maintains that 22 Turkish administrators manage companies abroad. He also gives arguments related to the positive approach adopted by the Government in improving the relationships with the neighboring countries through developing enhanced dialogue. However, the last argument he presents concerning the economic achievement Turkey has attained in gross national product and export rate is irrelevant to the standpoint that "Turkey does not have an axis-shift in foreign politics". This argument can instead be a support for a standpoint such as "The present economic policy of Turkey is correct". In its present context, this argumentation leads to the fallacy of *ignoratio elenchi*.

When table 12 is examined in some detail, it will be clear that violation of the relevance rule, including the fallacy of *ignoratio elenchi*, has the most weight among other fallacies observed in the data. The following table gives the number of fallacies coming out of the violation of the rules of a critical discussion.

Table 13

Number of Fallacies Coming out of the Violation of the Rules of a Critical Discussion

RULE	TIMES IT IS VIOLATED
1: Freedom rule	11
2: Obligation to defend rule	12
3: Standpoint rule	6
4: Relevance rule	26
5: Unexpressed premise rule	12
6: Starting point rule	2
7: Validity rule	6
8: Argument scheme rule	3
9: Concluding rule	1
10: Language use rule	4

Given that the total number of fallacies committed is 83, we can conclude that the fallacies committed by violating the relevance rule makes up the 31,3% of all fallacies observed in the data.

These quantitative findings imply that participants resort to topics that they can defend their thesis in the easiest way. This inclination of the participants of MPTD coincides with their attempt to exploit the topical potential in strategic maneuvering. However, as it is exemplified in the data, opting for the easiest point to defend your stand may at times lead to irrelevant argumentation and result in derailments of strategic maneuvering. The fallacy of *ignoratio elenchi* comes out as a result of such a practice.

In order to gain more insights about why irrelevant argumentation has the prevalence it does in the data, it will be beneficial to look into the effects of the institutional constraints of MPTD in terms of argumentative turns on the fallacies committed. This will be the endeavor of the next section.

5.4. FALLACIES IN DEPENDENT AND INDEPENDENT ARGUMENTATIVE TURNS

An MPTD has a certain configuration of argumentative turns. The expression “argumentative turn” is adopted in this study to refer to the time allotted by the moderator to the participants to put forward their standpoint with regard to the topic of the relevant debate and present argumentation to defend that standpoint. The institutional arrangement of an MPTD suggests that as long as time allows, every participant uses at least one argumentative turn to discuss their viewpoint. As the participants have knowledge of the topic to be discussed in each subsequent debate session, more often than not, they attend the debates having taken their stand towards the controversial topic to be addressed in the relevant session and prepared arguments to defend their standpoints. In this case, often an independent argumentative turn can be expected from the participants. An “independent argumentative turn” is used to refer to a case in which a participant raises his standpoint and presents arguments supporting that standpoint without discussing, making reference to, or reacting to the claims or arguments of other participants. In such a case, the participant is said to use his argumentative turn independent of other participants’ argumentation. However, there are also substantial cases in which participants use their argumentative turns to criticize other participants’ arguments or answer criticisms directed to their own arguments in accordance with the obligation-to-defend rule. In such a case, the argumentative turn a participant uses is regarded as “dependent”. In other words, the arguments a participant constructs are dependent upon the argumentation of another participant. The term “dependent” in the present context should not be understood as “subsidiary to” or “subordinate to”; rather it should be understood in the sense of “addressing” or “in relation to” other participants’ argumentation.

A single argumentative turn used by a participant can display the features of both dependent and independent argumentation. That is, a participant can not only present argumentation in favour of his standpoint in an independent way,

he can also address the argumentation of another participant in the same argumentative turn. That is why being dependent or independent does not characterize the whole argumentative turn, but should be regarded as a feature of argumentation a party constructs in the turn allotted him to present his viewpoints.

The following example illustrates the argumentative turn used by PR13 in the episode “Turkey’s Vision”. In this argumentative turn, the participant constructs arguments independent of what other participants have claimed with regard to the foreign policy of Turkey. He confines his argumentation to only discussing his individual ideas about this topic. The point that PR13 wants to make is that in order to gain power in foreign politics, you first have to be powerful at the national level. The participant claims that Turkey does not have a strong national power, as its inner politics rely heavily on foreign input and there are many economic problems to be tackled at the national level:

(40) PR13: Sayın Kırca geçen programda da değinmeye çalıştığım bir husus var. Bunu özellikle uluslararası ilişkiler bölümünde okuyan bütün genç kardeşlerimiz bilirler. Uluslararası politikada güçlü olmak, ulusal gücünüze bağlıdır. Ulusal gücünüz zayıfsa siz dış politikada figüransınız. Onun ekseni mekseni de yok. Kemiksiz bir dış politika demektir. Rüzgara göre değişen bir dış politika demektir. Nedir ulusal güç? Önce ekonomik güçtür. Dışa bağımlı bir ticaret ve sınaisi olan, küresel düzenin egemenlerinin kök saldıkları bir Türkiye’de ulusal sermaye günden güne erirken, ödemeler dengesi açık verirken, bütçe açık verirken bizzat sayın başbakan yardımcısı Ali Babacan’ın söylediği dış borç toplamı 350 milyar doları bulmuşsa ve Türkiye’de Türkiye’ye ait ulusal sermayenin yerini küresel sermayenin efendileri almışsa, Telekom’dan tutun, diğer üretim alanlarına kadar, Türkiye’nin ulusal bir kimliği kalmamışsa, Türkiye’de nitelikli insan gücü yetişemiyor, üniversitelerden mezun olan gençlerimiz bile yarın nerede iş bulacağız kaygılarını taşıyorlarsa, eğer Türkiye’de bir ulaşım politikası bile çok uluslu tekellerin çıkarına göre yapılıyor, demiryolları ve deniz yolları ihmal ediliyor, buna karşılık karayolları ve otoyollar için, köprüler için olmayan kaynaklar ayrılıyorsa ve Dünya Bankasının ortaklarının şirketleri Türkiye’de at oynatıyorsa Türkiye’de gerçek manada bir dış politika ekseninden söz edemezsiniz. Bu aldatmaca olur. (“Turkey’s Vision”; ET: p.196, Item 40)

In the following example, on the other hand, PR8 uses his argumentative turn to challenge the claims made by the participants Mustafa and Abdullah, who have drawn a positive picture of the economic state of the citizens. Thereby, PR8 exhibits a dependent argumentative turn. He states that the positive conditions these participants emphasize do not match the reality of the citizens. He goes on to argue that the unemployment rate in the country is alarming, and the citizens are constantly encouraged to consume rather than produce. PR8 also criticizes Abdullah's claim that the economic crisis passed Turkey tangentially. He maintains that the crisis did not cause any harm to the government-supporter rich upper class, but it hit the ordinary citizens harshly:

(41) PR8: Başta Mustafa Bey ve Abdullah Beyin sunduğu Türkiye'de biz yaşamıyoruz herhalde Ak Parti onlara ayrı bir ülke sunmuş ki biz o gerçekleri görmüyoruz. Artı bizim Ak Parti ile hiçbir sorunumuz yok. Bizim iktidarla sorunumuz var. Çünkü bu halk yanlışları düzeltmek için Ak Parti'yi iktidar yapmıştır, onun görevi de bu yanlışları düzeltmektir. Elbette ki eleştireceğiz. Doğruları da söyleyeceğiz, yanlışları da söyleyeceğiz. Ama siz bize doğruları söyleme fırsatı vermiyorsunuz ki. "Padişahım çok yaşa"dan başka sizin söylediğiniz hiçbir şey yok. Ben fazla da rakamlara girmeyeceğim. O enflasyon rakamları ve işsizlik rakamları neye göre yapılıyor? Onu hiçbir zaman anlayamadım. Çünkü hayatın gerçeği biziz. İşsizlik bugün %20'nin üzerine çıkmıştır ama rakamlarda %12 gösteriliyor. Şunu söyleyeceğim, biz üretimde tüketen bir toplum olma yönünde yol alıyoruz. Köylümüzle tüketiyoruz, çiftçimizle tüketiyoruz, esnafımızla tüketiyoruz, şehirlimizle tüketiyoruz. Her şeyimiz tüketme üzerine kurulmuş ve tüketen bir toplum dışa bağımlı bir toplum olmak zorundadır…Siz vatandaşı tembelliğe iterseniz, fakir edebiyatına iterseniz vatandaşı üretmekten alırsınız, tüketime yönlendirirseniz bu ülkenin ekonomisi çok güzel evet, İstanbul'da çok güzel, belli bir kesimin ekonomisi çok güzel, başbakan Abdullah Bey dedi ki kriz teğet geçti. Kriz doğrudur iktidarın ideolojisine yakın zenginleri teğet geçmiştir, iş adamları teğet geçmiştir ama esnafı, köylüyü, çiftçiyi teğet geçmemiştir. Bitmiştir, öldürmüştür. Bu Türkiye'nin gerçeği. Sanıyorum ki biz aynı Türkiye'de yaşamıyoruz herhalde çok farklı Türkiye'de yaşıyoruz. ("Budget of the Citizens"; ET: p.196, Item 41)

The present section of the study is designed to examine whether the institutional organization of the argumentative turns in an MPTD has implications about the frequency with which fallacies are committed. It is

postulated that since independent argumentative turns contain argumentation that is well-thought over and apparently pre-arranged, there will be fewer cases of fallacies in independent turns compared to dependent ones which require participants to construct more spontaneous argumentation in response to other participants' argumentation, an outcome that is necessitated by the ongoing dynamics of the program.

To this end, a frequency analysis of fallacies was conducted to see their distribution in dependent and independent argumentative turns. Table 14 below depicts the result of this analysis and Table 15 provides the total number and percentages of fallacies committed in the relevant argumentative turns:

Table 14

Fallacies Committed in Dependent and Independent Argumentative Turns in "Budget of the Citizens" and "Turkey's Vision"

FALLACY	DEPENDENT ARGUMENTATIVE TURN	INDEPENDENT ARGUMENTATIVE TURN
Fallacy of restricting a party's freedom of speech	2	-
Fallacy of the stick/ *argumentum ad baculum*	1	-
Argumentum ad hominem (direct personal attack)	1	-
Argumentum ad hominem, circumstantial (jumping to conclusions)	1	-
Argumentum ad hominem, circumstantial (indirect personal attack)	3	-
Mistaking an argument as a personal attack	3	-
Fallacy of evading the burden of proof: Giving a personal guarantee for the correctness of a standpoint	1	-

Table 14

Fallacies Committed in Dependent and Independent Argumentative Turns in "Budget of the Citizens" and "Turkey's Vision" (continued)

FALLACY	DEPENDENT ARGUMENTATIVE TURN	INDEPENDENT ARGUMENTATIVE TURN
Fallacy of evading the burden of proof: Making a standpoint immune to criticism	3	-
Fallacy of evading the burden of proof: Reiterating the claims without providing evidence for the claims	5	-
Fallacy of shifting the burden of proof	2	-
Fallacy of *ad populum*	-	1
Fallacy of the *straw man*	5	1
Fallacy of *ignoratio elenchi*	11	6
Pathetic fallacy	-	2
Fallacy of biased generalizing	-	1
Fallacy of self-contradiction	-	2
Fallacy of irrelevant conclusion	-	4
Fallacy of magnifying an unexpressed premise	7	1
Fallacy of denying an unexpressed premise	1	-
Fallacy of unnecessary self-defense	2	1
Fallacy of forcing a proposition as an accepted starting point	1	1
Fallacy of composition	1	1
Logical invalidity	3	1

Table 14

Fallacies Committed in Dependent and Independent Argumentative Turns in "Budget of the Citizens" and "Turkey's Vision" (continued)

Fallacy of hasty generalization (*secundum quid*)	1	1
Fallacy of false analogy	1	-
Fallacy of concluding that a standpoint is true because it has been defended successfully.	1	-
Ambiguity	2	1
Fallacy of unclarity	-	1

Table 15

Total Number and Percentage of Fallacies Committed in Dependent and Independent Argumentative Turns

Dependent Turn	**Percentage**	**Independent Turn**	**Percentage**
Number of fallacious acts: 58	69,9%	Number of fallacious acts: 25	30,1%

The findings regarding the frequency of fallacies in dependent and independent argumentative turns reveal a significant difference in their occurrence in the relevant turns. Participants tend towards unreasonable argumentative moves far more often when they construct argumentation that is dependent on other parties' arguments, such as replying to the claims of other participants in accordance with obligation-to-defend rule and criticizing or casting doubt on other participants' arguments. The percentage of fallacies committed in such cases is 69,9 while on independent argumentative turns the percentage of the fallacies committed is 30,1. These findings show us that debaters can be involved in fallacious moves in both dependent and independent argumentative turns. However, when argumentation becomes mutual, that is, when it is

constructed in relation to other people's argumentation, it becomes more vulnerable in terms of keeping to the reasonableness dimension of a critical discussion; therefore, failure to achieve reasonableness can be observed more frequently in this sort of argumentation.

When it comes to evaluating the prevalence of *ignoratio elenchi*, irrelevant argumentation, in the data of this study, we observe that it is committed more often in dependent turns than in independent turns (11 instances in the former and 6 instances in the latter). We can explain this prevalence by reference to the nature of these argumentative turns. Since dependent argumentative turns urge the participants construct arguments spontaneously in a debate based on the claims raised by other participants, in such turns, debaters may lack the time and means for constructing thoroughly reasonable argumentation in terms of relevance compared to independent argumentative turns in which participants present a speech that they have a prior planning for and that contains more contemplated argumentation. Due to these constraints, participants may opt for effective argumentation to achieve persuasiveness at the expense of reasonable argumentation. The fallacy of *ignoratio elenchi* occurs when their attempt to strategically maneuver with the topical potential derails and leads to irrelevant argumentation, since the topics that participants choose to defend their stands more easily and effectively may not be the ones that are relevant to the standpoint they have advanced; thus they count as unreasonable argumentative moves.

All in all, it has been observed that the institutional arrangement of the argumentative turns have an implication about the frequency with which fallacies occur in an MPTD. The more dependent an argumentative turn gets, the likelier it is to contain unreasonable moves.

5.5. CONCLUSION

The fifth chapter of the dissertation was designed to provide answers to the final research question of the dissertation, namely, the question concerning the ways in which attempts to maneuver with the reasonableness dimension go wrong in an MPTD and lead to fallacious acts. In this study fallaciousness was defined in pragma-dialectical terms as derailments of strategic maneuvering resulting from the violations of one or more rules of a critical discussion. The first step in the analysis carried out was identifying the examples of fallacies in the data of *Siyaset Meydanı,* specifically in the episodes "Budget of the Citizens" and "Turkey's Vision". The examples were provided based on the violation of the 10 rules of a critical discussion, also named as the 10 commandments. Each time an explanation was provided for the justification of the fallacy.

In the next stage, a quantitative analysis of fallacies was conducted. The aim was to find out the most widely-committed fallacy in the data and provide explanation for its prevalence. It was observed that the most frequently committed fallacy was *ignoratio elenchi*, resulting from a protagonist's defending his standpoint with irrelevant arguments. This prevalence was interpreted as an indicator that participants resort to topics that they can defend their thesis in the easiest way; however, the topics used in arguments may sometimes be irrelevant to the standpoint advanced and lead to unreasonable argumentative moves.

In order to gain further insights about the reasons why irrelevant argumentation configures dominantly in the data, a closer examination of the institutional arrangement of the argumentative turns was made. It was discovered that the more a participant constructs his argumentation depending on other participants' claims and arguments the likelier it is that he will resort to fallacious moves. In relation to the prevalence of irrelevant argumentation among other fallacies, it was concluded that in order to achieve persuasiveness, participants may choose to defend their standpoints with irrelevant arguments which are

easy to find and can be effectively communicated. In such cases, strategic maneuvering by exploiting the topical potential derails and results in the fallacy of *ignoratio elenchi*, which is observed more in dependent argumentative turns than in independent ones.

The quantitative findings in relation to the frequency analyses of fallacies in this dissertation are not generalizable due to the limited data of the study. These findings are exemplary findings which are meant to be inspiration for a future quantitative empirical study that can provide generalizable results.

CHAPTER 6. AN OVERALL DISCUSSION AND CONCLUSION

This dissertation set out to characterize MPTD as a distinct argumentative activity type by introducing the genre of communication and the institutional context that constrain argumentation in this activity type. Knowledge of the context of an activity type is essential in understanding the function and acceptability of the argumentative moves made in that activity type. This study took pragma-dialectical theory of argumentation (van Eemeren & Grootendorst, 1982; 1984; 1992; 2004; van Eemeren and Houtlosser, 2002, 2003, 2004; van Eemeren, 2010) as a theoretical and methodological framework in analyzing the argumentative discourse developed in an MPTD. The approach takes argumentation as a dialectical and pragmatic procedure that is conducted with an attempt to resolve a difference of opinion on the merits and proposes an ideal model of a critical discussion that lays down the standards of maximally reasonable argumentation against which actual argumentative practices can be compared. Pragma-dialectical approach to argumentation is adopted in this study as it provides the necessary analytic and heuristic tools to study argumentation in different contexts.

The assumption of this study was that an MPTD is a conventionalized communicative practice that has peculiar argumentative characteristics; therefore, we could characterize it as a distinct argumentative activity type. In line with this assumption, the study provided a threefold argumentative analysis of MPTD: characterizing MPTD as an argumentative activity type, identifying the conditions for strategic maneuvering in MPTD, and providing an account of the fallacies observed in the data.

Prior to argumentative characterization of MPTD, the genre of communication for MPTD was specified as deliberation, and MPTD was distinguished from other deliberative activity types that involve debating, which enabled us to claim a particular position for MPTD as a distinct argumentative activity type. MPTD

was introduced as a form of public debate that holds the institutional goal of opinion-formation.

The argumentative characterization of MPTD, which is the first step of analyses, involved distinguishing the empirical counterparts of the four stages of a critical discussion in this activity type. The parameters used for this purpose were the initial situation, procedural and material starting points, argumentative means, and possible outcome. Characterizing an activity type argumentatively is deemed as the preliminary step to analyze and evaluate the argumentative moves (strategic maneuvers and fallacies) systematically in that activity type. The argumentative characterization of MPTD was made by introducing the institutional context of MPTD that constrain argumentation.

The initial situation for MPTD was identified as follows: It is a moderated debate including multiple participants who come together to discuss controversial topics that are of certain significance for the society. The difference of opinion is mostly mixed, involving two opposing views, while there are also instances of non-mixed difference of opinion. There is no goal to resolve the difference of opinion at the end of the debate.

The procedural starting points for MPTD were stated as two sorts: explicit and implicit procedural starting points. Explicit starting points for MPTD are the relevant provisions of the RTUK Law No. 6112 on the Establishment of Radio and Television Enterprises and Their Media Services, designed to regulate and supervise radio and television broadcasting services to which an MPTD can also be related. Implicit starting points for MPTD are those concerning the rules of the debate, norms of turn taking, and roles adopted by the participants derivable from the debate itself. As for the material starting points pertaining to the propositions used for argumentation, participants tend to use scientific facts, expert opinions, and social standards of judgment to defend their standpoints.

With regard to the third parameter, argumentative means, participants of an MPTD were mostly observed to construct arguments in order to defend two opposing standpoints, in line with a mixed difference of opinion. These standpoints can be formulated as *p* and *~p*. In addition, there are also parties who agree with *p'* indicating that they agree with a variant of the proposition under discussion since they agree with these opposing standpoints from certain aspects. Though a mixed difference of opinion is most often the case in an MPTD, there are instances of non-mixed difference of opinion, too, in which a party casts doubt on an already raised standpoint or expresses criticism with regard to the arguments used for that standpoint, without claiming the opposite. The argumentation forms observed in MPTD are functional in reflecting how different points of view are represented and expressed in the societal level (opposing vs intermediate views towards controversial issues).

As for the possible outcome in MPTD, in accordance with the institutional goal of deliberation aimed at opinion-formation, no goal is pursued to resolve the difference of opinion. No winner or loser is announced; only free statement of opinions is ensured. For this reason, the discussion remains mostly open-ended, and there is a return to the disagreement defined in the initial situation.

The second step in this dissertation was to identify the strategic maneuvers employed by the participants of MPTD in an attempt to steer the direction of the discussion to their advantage by keeping to the standard of reasonableness and presenting effective argumentation. The analysis of strategic maneuvers in the context of MPTD started with an analytic framework suggesting the possible ways in which strategic maneuvering can be practiced in an MPTD. It was stated that participants of an MPTD have already adopted their stands with respect to the topic discussed in each debate and have prior planning for the arguments that they can use in their argumentation as they are informed about the topic of the debate prior to attending each. Trying to use the time they are allotted in a maximally effective way to attain persuasiveness, it is highly likely that during the debate they maneuver strategically depending mostly on these

already prepared arguments. However, based on the ongoing dynamics of the program they may need to construct more spontaneous arguments to respond to other participants' argumentation.

This analytic part was followed by a section providing actual instances of strategic maneuvering observed in the data. This analysis was conducted to show the ways in which participants of MPTD make use of the three aspects of strategic maneuvering in trying to achieve an advantageous defense or criticism. These three aspects are exploiting the topical potential, meeting the audience demand, and using the presentational devices effectively. It was observed that participants have a tendency to choose among topics that have more potential to grant them an advantageous defense or criticism. They also adapt to the audience expectations by proposing points that have more potential to be agreed by the audience. Finally, they try to use language effectively to create a rhetorically strong argumentation.

As the last part of the analyses of strategic maneuvers in MPTD, this dissertation laid stress on the effects of the institutional arrangement of turn-taking on participants' strategic maneuvers. It was argued that participants of an MPTD acknowledge their rights and obligations about turn-taking in this activity type and reflect this acknowledgement to their strategic maneuvering. They try to make the best use of the turns allotted to them by using arguments that can increase their persuasiveness. Argument from authority, argument based on verified facts, and argument reflecting personal experiences are among those that are exploited to this end.

The third and last step in this dissertation was to provide an account of fallacious acts in MPTD. A pragma-dialectical definition of fallacies was adopted in this study treating them as derailments of strategic maneuvering that come out as a result of the violation of the rules of a critical discussion. The analysis started by providing examples of fallacious moves observed in the data with a

statement of what rule-violation was involved in each. An explanation was provided for each fallacy for the sake of justifying the analysis made.

The rest of the analyses concerning the fallacies committed in the data brought forth quantitative findings. The first quantitative analysis was made to see the most widely committed fallacy. The aim was to look for explanation for its prevalence by reference to the institutional context of the MPTD. It was found that the fallacy of *ignoratio elenchi* – a fallacy resulting from putting forward argumentation that is irrelevant to the standpoint advanced – had a noticeable dominance among other fallacies. The prevalence of *ignoratio elenchi* in the data was interpreted as an indicator that participants of the debate sometimes resort to easy arguments they come up with during the debate without paying heed to their relevance for the standpoints they have advanced. The fallacy of *ignoratio elenchi* can come into scene under such a condition, and though it may sometimes sound as an effective argumentation, it hinders the resolution of difference of opinion by violating the relevance rule of a critical discussion.

In order to attain further insights about the dominance of irrelevant argumentation in the data, a further quantitative analysis was made to understand if institutional arrangement of the argumentative turns had an implication about the frequency with which fallacies were committed. Two kinds of argumentative turns were identified in the data: dependent and independent. Dependent argumentative turns are the ones in which a participant advances his argumentation in response to the argumentation raised by other participants; thus, his argumentation is said to “depend on” the claims of other participants. Independent argumentative turns, on the other hand, are the ones in which a party raises a standpoint and provides arguments in support of that standpoint independent of what other participants say about the topic of the debate. As a result of the analysis of fallacies with respect to their frequency in dependent and independent argumentative turns, it was found that the more a participant constructs his argumentation depending on other participants’ claims or arguments the likelier it is that he will resort to fallacious moves.

It was also observed that participants construct irrelevant argumentation more frequently in dependent argumentative turns than in independent ones. This was interpreted based on the institutional constraints of the debate. When participants use already thought-out arguments in the debate they are less likely to get involved in unreasonable argumentative moves; however, when they want to direct their argumentation towards others', they can produce more spontaneous arguments that may look effective at first sight but, in fact, violate the relevance rule of a critical discussion, a clear indication of a derailment of strategic maneuvering.

The analyses of argumentative discourse in MPTD serve as an empirical justification of the conclusion that an MPTD is a moderately-conventionalized communicative practice that exhibits peculiar argumentative characteristics preconditioned by the institutional constraints of the activity type; therefore, we can characterize it as a distinct argumentative activity type.

6.1. AN EVALUATION OF THE CONTRUBUTIONS OF THE PRESENT STUDY

This study is a contribution to the literature on argumentative activity types since it has introduced into the literature a new activity type that adopts the genre of deliberation. In line with the institutional goal of deliberation aimed at opinion-formation, MPTD was observed to be a special kind of argumentative context in which lay citizens voice their opinions about certain topics and construct arguments to defend their positions. It was shown in this study that this activity type contributes to the execution of deliberative democracy.

The pragma-dialectical concept of argumentative activity types served as a useful and functional tool in characterizing MPTD argumentatively. Based on this framework, this study laid the conventions of MPTD in line with the institutional constraints of the activity type. It was maintained that the

argumentative discourse in MPTD is moderately conventionalized, and it is preconditioned by both implicit and explicit norms governing the conduct of argumentation.

The conventions of MPTD identified in this study will be functional in understanding the dynamics of other moderator-controlled debates and will serve as a point of reference to make comparisons with similar or more different activity types adopting the same genre of communication.

Another contribution of this study is that it has analyzed the discourse of MPTD from argumentative aspect, as debating is an inherently argumentative phenomenon. The studies into the discourse of TV debates so far have focused on rather conversational aspects of debating discourse from a descriptive perspective. However, an approach that embraces both descriptive and normative insights was needed in order to give a more explanatory account of argumentative practices observed in an MPTD. Therefore, an argumentation theoretical framework was adopted in this study.

This study has come up with three basic argumentative forms developed in the argumentative stage of an MPTD. The first form represents a positive evaluation of the main proposition of the debate. The next indicates a negative evaluation of the proposition, and the last form represents an intermediate evaluation of the proposition without taking a strict positive or negative stand towards it. The typical argumentation forms attained in this study are implicative of how different views are represented and expressed in the societal level. That is, there are not only strictly polarized and clashing viewpoints in the society about a certain issue but there are also intermediate and more moderate stands towards that issue. These views are well-observed and embodied in the argumentation forms manifested in an MPTD, which is a good indicator that MPTD serves its institutional goal of opinion-formation embracing varied views in the society.

6.2. DIRECTIONS FOR FURTHER RESEARCH

The following remarks will address directions for future research that can extend the findings of this study or open up new insights about the argumentative features of MPTD.

The present study proposed a general framework in terms of the institutional constraints prevailing for MPTD. However, more studies can be conducted in order to investigate if the institutional constraints specified in characterizing this activity type have cultural bases or they are universally applicable. Still some studies can address if the institutional constrains that are specified for this activity type do manifest themselves in actual practice, or the practice shows deviations from them.

In this study, I have identified three patterns of strategic maneuvering, namely, strategic maneuvering with arguments from authority, strategic maneuvering with arguments based on concrete or scientific facts, and strategic maneuvering with arguments based on personal experience. These patterns need not be conclusive, so different studies taking into account more varied data can reveal further patterns with regard to strategic maneuvering in MPTD.

Additionally, in terms of the analyses of fallacious moves, this study focused only on the most typical fallacy observed in the data and tried to give an account of its prevalence. Future studies may look into the reasons why certain fallacies are committed less and why some others have the prevalence they do. This study revealed that fallacies are committed more in dependent argumentative turns than they are committed in independent ones; however, it didn’t address, for instance, what sort of fallacies are more typical of independent turns that do not involve mutual argumentation, and which ones are typical of dependent ones which involve argumentation in response to the claims of other parties. This aspect can be addressed by other studies.

Finally, the quantitative aspect in this study was kept to minimum, and the findings about the frequency analyses of fallacies can only be exemplary due to the limitations of the data used and lack of statistical means to declare significant values. However, the quantitative findings attained in this study still have noticeable implications, which can serve as a stimulation for a future quantitative empirical study designed to obtain generalizable results.

REFERENCES

Andone, C. (2010). *Maneuvering strategically in a political interview: Analyzing and evaluating responses to an accusation of inconsistency*. Amsterdam: SicSat.

Aristotle (1928). *Sophistical refutations*. (W. D. Ross, Ed.). Oxford: Clarendon Press.

Barth, E. M., & Krabbe, E. C. W. (1982). *From axiom to dialogue: A philosophical study of logics and argumentation.* Berlin: de Gruyter.

Benhabib, S. (1994). Deliberative rationality and models of democratic legitimacy. *Constellations 1*(1), pp. 26-52.

Büyükkantarcıoğlu, S. N. (2007). Reklam söyleminde yanıltıcı argümanlar ve tüketici farkındalığı. In M. Babaoğul & A. Şener (Eds.). *Tüketici Yazıları* (pp.97-114). Ankara: TÜPADEM, H.Ü. Basımevi.

Benoit, W. L. (2007). Determinants of defense in presidential debates. *Communication Research Reports*, *24*(4), pp. 319–325.

Benoit, W. L., & Henson, J. R. (2009). A functional analysis of the 2008 vice-presidential debate: Biden versus Palin. *Argumentation and Advocacy*, *46*, pp. 39-50.

Conrad, C. (1993). Political debates as televisual form. *Argumentation and Advocacy*, *30*(2), pp. 62-76.

Dowden, B. (2010). Fallacies. In *Internet Encyclopedia of Philosophy*. ISSN 2161-0002, Retrieved 1 November 2012 from: http://www.iep.utm.edu/fallacy/

Dutwin, D. (2003). The character of deliberation: Equality, argument, and the formation of public opinion. *International Journal of Public Opinion Research*, *15*(13), pp. 239-264.

Edwards, A. R. (2002). The moderator as an emerging democratic intermediary: the role of the moderator in internet discussions about public. *Information Polity, 7,* pp. 3-20.

Eemeren, F.H. van. (2010). *Strategic maneuvering in argumentative discourse: Extending the pragma-dialectical theory of argumentation*. Amsterdam: John Benjamins Publishing Company.

Eemeren, F.H. van, & Garssen, B. (2010). Constraints on political deliberation: European parliamentary debate as an argumentative activity type. *Controversia*, *7*(1), pp. 13-32.

Eemeren, F.H. van, & Grootendorst, R. (1982). The speech act of arguing and convincing in externalized discussions. *Journal of Pragmatics*, *6*, pp. 1-24.

Eemeren, F.H. van, & Grootendorst, R. (1984). *Speech acts in argumentative discussions. A theoretical model for the analysis of discussions directed towards solving conflicts of opinion*. Berlin/Dordrecht: De Gruyter/Foris Publications.

Eemeren, F.H. van, & Grootendorst, R. (1992). *Argumentation, communication, and fallacies. A pragma-dialectical perspective*. Hillsdale, NJ: Erlbaum.

Eemeren, F. H. van, & Grootendorst, R. (2004). *A systematic theory of argumentation. The pragma-dialectical approach*. Cambridge: Cambridge University Press.

Eemeren, F. H. van, Grootendorst, R., Jackson, S., & Jacobs, S. (1993). *Reconstructing argumentative discourse*. Tuscaloosa-London: The University of Alabama Press.

Eemeren, F. H. van, Grootendorst, R., Snoeck Henkemans, A. F. (2002). Argumentation: Analysis, evaluation, presentation. New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates.

Eemeren, F. H. van, & Houtlosser, P. (1997). Rhetorical rationales for dialectical moves. In J. Klumpp (Ed.), *Proceedings of the Tenth NCA/AFA Conference on Argumentation* (pp.51-56). Annandale, VA: Speech Communication Association.

Eemeren, F. H. van, & Houtlosser, P. (2002). Strategic maneuvering in argumentative discourse: Maintaining a delicate balance. In F. H. van Eemeren & P. Houtlosser (Eds.), *Dialectic and rhetoric: The warp and woof of argumentation analysis* (pp. 131–159). Dordrecht: Kluwer Academic.

Eemeren, F. H. van, & Houtlosser, P. (2003). “Fallacies as Derailments of Strategic Maneuvering: The *argumentum ad verecundiam*, a case in point”. *Proceedings of the Fifth Conference of the International Society for the Study of Argumentation* ed. by Frans H. van Eemeren, J. Anthony Blair, Charles A. Willard & A. Francisca Snoeck Henkemans, 289-292. Amsterdam: Sic Sat.

Eemeren, F. H. Van, & Houtlosser, P. (2004). “More about Fallacies as Derailments of Strategic Maneuvering: The case of *tu quoque*”. *Argumentation and its Applications. Informal Logic @ 25* ed. by Hans V. Hansen, Christopher W. Tindale, J. Anthony Blair, Ralph H. Johnson & Robert C. Pinto. CD ROM ISBN 0-9683461-2-X-3-8.

Eemeren, F.H. van, & Houtlosser, P. (2005). Theoretical construction and argumentative reality: An analytic model of critical discussion and conventionalised types of argumentative activity. In D. Hitchcock & D. Farr (Eds.). *The Uses of Argument: Proceedings of a Conference at McMaster University*, 18–21 May 2005 (pp. 75-84).

Eemeren, F. H. van, & Houtlosser, P. (2008). Rhetoric in a dialectical framework: Fallacies as derailments of strategic maneuvering. In E. Weigand (Ed.), *Dialogue and rhetoric: Dialogue studies 2* (pp. 133-151). Amsterdam: John Benjamins.

Eemeren, F. H. van, & Houtlosser, P. (2009). Strategic maneuvering: Examining argumentation in context. In F. van Eemeren (Ed.), *Examining argumentation in context: Fifteen studies on strategic maneuvering* (pp. 1-24). Amsterdam: John Benjamins.

Emmertsen, S. (2007). Interviewers' challenging question in British debate interviews. *Journal of Pragmatics*, *39*, pp. 570-591.

Interpress (2012). En çok ses getiren tartışma programı hangisi? (2012, March 9). Retrieved 7 May, 2012 from http://www.sicakgundem.com/ HD81172 _en-cok-ses- getiren-tartisma-programi-hangisi--.html

Fracchiolla, B. (2011). Politeness as a strategy of attack in a gendered political debate—The Royal Sarkozy debate. *Journal of Pragmatics*, *43*, pp. 2480–2488.

Guillot, M. N. (2008). Freedoms and constraints in semi-institutional television discussions: The case of mixed format panel discussions. *Journal of Pragmatics*, *40*, pp. 179–204.

Gutmann, A., & Thompson, D. (1996). *Democracy and disagreement: Why moral conflict cannot be avoided in politics, and what should be done about it*. Cambridge, MA: Belknap Press.

Habermas, J. (1996). *Between facts and norms: Contributions to a discourse theory of law and democracy* (W. Rehg, transl.). Cambridge, MA: MIT Press. (Original work published 1992.)

Hess-Lüttich, E.W.B. (2007). (Pseudo-) Argumentation in TV-debates. *Journal of Pragmatics*, *39*, pp. 1360–1370.

Hinck, E. A., & Hinck, S. S. (2002). Politeness strategies in the 1992 vice presidential and presidential debates. *Argumentation and Advocacy*, *38*, pp. 234-250.

Ilie, C. (1999). Question-response argumentation in talk shows. *Journal of Pragmatics*, *31*, pp. 975- 999.

Ilie, C. (2001). Semi-institutional discourse: The case of talk shows. *Journal of Pragmatics*, *33*, pp. 209-254.

Jackman, S., & Sniderman, P. M. (2006). The limits of deliberative discussion: A model of everyday political arguments. *The Journal of Politics*, *68*(2), pp. 272-283.

Lauerbach, G. (2007). Argumentation in political talk show interviews. *Journal of Pragmatics*, *39*, pp. 1388–1419.

Lawrence, J. (2012). Why debate moderators matter. *National Journal*, (Oct. 11, 2012). Retrieved 26 June 2013 from: http://www.nationaljournal.com.ezp.lib.rochester.edu/njonline/

Lewiński, M. (2010). *Internet political discussion forums as an argumentative activity type*. Amsterdam: SicSat.

Luginbühl, M. (2007). Conversational violence in political TV debates: Forms and functions. *Journal of Pragmatics, 39*, pp. 1371–1387.

Mohammed, D. (2009). *"The honourable gentleman should make up his mind." Strategic maneuvering with accusations of inconsistency in Prime Minister's Question Time*. Unpublished doctoral dissertation, University of Amsterdam.

Mondada, L. (2013). Embodied and spatial resources for turn-taking in institutional multi-party interactions: Participatory democracy debates. *Journal of Pragmatics*, *46*(1), pp. 39-68.

Morris, E., & Johnson, J. M. (2011). Strategic maneuvering in the 2008 presidential debates. *American Behavioral Scientist, 55*(3), pp. 284-306.

Proctor, K., & I-Wen Su, L. (2011). The 1st person plural in political discourse—American politicians in interviews and in a debate. *Journal of Pragmatics*, *43*(13), pp. 3251-3266.

RTUK- The Law No. 6112 on the Establishment of Radio and Television Enterprises and Their Media Services (April, 2012). Retrieved 15 January 2013 from: *http://www.rtuk.org.tr/sayfalar/IcerikGoster.aspx?icerik_id=464e2c3d-dfb6-4541-9218-21219c021aa2*

Sacks, H., Schegloff, E. A., & Jefferson, G. (1974). A simplest systematics for the organization of turn- taking for conversation. *Language, 50*, 696-735.

Siyaset Meydanı Program Arşivi. (n.d.). Retrieved 13 February, 2011 from http://www.siyasetmeydani.net/arsiv.asp

Sunay, R. (2012). The importance of public debate in democratic regimes. *European Scientific Journal*, *8*(9), pp. 34-45.

Thomas, R. J. (2012). Considering the ethical obligations of presidential debate moderators. *Media Ethics*, *23*(2).

Woods, J., & Walton, D. N. (1989). *Fallacies: Selected papers 1972-1982*. Berlin: de Gruyter.

Zarefsky. D. (2008). Strategic maneuvering in political argumentation. *Argumentation*, *22*, pp. 317–330.

APPENDIX 1: ENGLISH FORMS OF THE EXAMPLES PROVIDED IN CHAPTERS

CHAPTER 3. MULTI-PARTICIPANT TV DEBATE AS AN ARGUMENTATIVE ACTIVITY TYPE

(1) [Addressing the moderator] Mr. Kırca, believe me, the citizens are so cheerful. They are so happy with their lives. I'm frank in saying this. Look…I am frank. Now, why are they happy? Well, the government provides support to agriculture, helps with fuel oil, supports the disabled, the blind, the crippled, the old. That is, he provides monetary aid to all. How could the citizens not be happy with this? (PR1)

(2) [Addressing the moderator] Now Mr. Kırca, first let me talk about the country in general. Now, we have an export of about 120 or 130 billion dollars. And we have an import of around 320 to 330 billion dollars. Given these numbers, even mentally retarded people can tell you if our budget is good or bad. Now…coming to our own budget... I am a farmer in a village in Mersin and I am also a delegate in the Chamber of Agriculture. We had to refer 3500 of our 7500 farmer members to the court of bailiff. We had to do this, though I am a farmer myself. Why were we forced to do this?...(PR2)

(3) There are a couple of things that I will criticize as a citizen. Due to this omnibus bill, there will be a 20% deduction from green-card holders. I believe this is not fair. Furthermore, pensioners are old people and their salaries are low. If only there were no deduction of medicine and health service expenses from their salaries. On the other hand, there has been some decrease in the number of young people who are unemployed. I also favour one more policy of the government: KOSGEB is a successful project, and around 5 to 6 thousand women benefit from this. In my opinion, this is a positive development. (PR3)

(4) Turkish parliament is trying the fix the budget of the country, but what about the budget of the citizens? Is it balanced? Is there a balance between the income and the expenses? How would you evaluate the budget of the citizens? (M)

(5) SP1: I can't understand what all these compliments mean to people or the claim that our credit rating is good when the problems with current deficit, underground economy, poverty, and national security keep going.

SP2: Today we're discussing the budget of the citizens. Let's now look into the budget of students, in particular. When you consider the most basic needs of a student, the expenses for food, rent, heating, and education, you immediately come up with a price higher than the amount of the minimum wage.

SP4: Is it that we've been living in luxury or prosperity since the foundation of Turkey till this year? It is reflected as if we have lost all our prosperity since 2002 [The year AK Party was elected for the government]. We first have to consider this. A certain part of the society should get rid of the idea that whatever AK Party [the governing party in Turkey] did after 2002 was wrong.

(6) M: OK but, Mustafa Bey says the government provides a lot of economic aids.
PR2: Just a moment… I'll explain that.

(7) M: When some positive rates in inflation or positive statistical findings about unemployment are mentioned, normally citizens would reply, "On paper, there can be such statistics, but when you go out to see what the real situation is, you'll see that the inflation the citizens experience is much higher." There's such a perception among the citizens. Now, we can continue our discussion from this point.

(8) PR2: The cost of mandarin is 35 kurus. At the moment we are not even able sell it for 40 kurus in Mersin, the place where it is grown….Just a moment! No! Stop! I didn't interrupt you!
M: He doesn't interrupt you. He just took the microphone. Did he say something? OK…
HM2: Well…he is doing something there. That's why.

(9) M: Just a minute. There was an objection to PR4's words on whether minimum-waged have to pay taxes. Let her reply in one sentence.

(10) M: As far as I understand… Is everything in order in Adıyaman or in Turkey? You say everything's going well in Turkey but you constantly talk about Adıyaman [A city in the east of Turkey].

(11) M: Now…Budget of the citizens…This is our topic. We have to continue our discussion from this point, though it's been reduced to Mersin, in particular, or mandarin… Let's talk about citizens.

(12) M: Let's ask GS1. Now PR4 picturized how Turkey's economic state is reflected to the citizens. She even provided some statistical findings. How would you respond to this?

(13) PR11: Did we not buy sugar with cards in this country in the past? I couldn't experience 80's but we were all told, weren't we? It was written here and there. Money was not in use…Don't you remember? We were all told about it. Of course I haven't seen those days but we have all read about the recent history.
M: Well, there were queues then…but buying bread with cards was much earlier.
HM2: It was during the War, Mr. Kırca. He challenges me! I want to talk!

(14) GS2: Now...let me take the issue from this perspective: first, we cannot say such a thing like IMF supervision has totally been abolished or that we have spent 2 years without IMF. There is a history in Turkey that they want us to forget or not to discuss. We all remember 1980 or 2008 crisis. We also remember 1982. But there's one more date which is equally important: it is 1998. Turkey signed a 'close inspection contract' with IMF in 1998. Since that date IMF has had an office in Ankara and they are inspecting everything in detail…not only the budget but also the legal reforms, health program, inflation policies, the practices of Central Bank, which is claimed to be independent, the interest policy, and many other issues. So to speak, by signaling green or red, they hypothecate Turkey's future to international finance market.

(15) PR7: Secondly, as GS1 has stressed at the beginning, actually there's a problem in the distribution of resources. We, as economists, emphasize this to our students: maximal fulfillment of varied and limitless human needs with minimal or limited resources. In fact, the resources are not limited; the problem is with the distribution of these resources.

(16) GS1: Our neighbor, Greece went bankrupt. Well...we all see this. Following Greece, countries such as Ireland, Portugal and Spain are in a much worse state than Turkey. Now, you see…Turkey has achieved quite a good progress in terms of external debt.

(17) PR4: I absolutely don't believe that unemployment rate has decreased to a considerable extent. Or I have to say I don't believe that it has decreased at all because economists constantly emphasize that unrecorded unemployment is around 20%.

(18) Well…actually, my friend had made a wrong evaluation. She said minimum-waged are charged taxes, but it's wrong. Minimum-waged people do not pay any taxes at present. I have to correct this first…such a practice was much earlier.

(19) PR10: …You say Turkish economy is in a good state. How can you claim this? Now let's ask young people…how much hope do they have about their future or how pessimistic do they feel about future?

(20) PR13: …and unless a real social state is put into practice, after a while, international sequestrators may claim our boron reserves. Thank you.

(21) M: Dear participants, thank you all. Next week we'll be discussing the topic "the role of Turkey in EU and in the Middle-East" with the participation of two more guests. Till then, we wish you a nice week.

CHAPTER 4. STRATEGIC MANEUVERING IN MPTD

(1) PR1: Now, when we look at the budget of the country, we see that the government is unselfishly…well all the citizens have to adjust their budgets themselves…that is, for example, when the budget is spent on roads, factories or when the citizens are living in peace, then you can see that the budget [of the country] is being spent.

(2) PR5: When we come to economy… AK party government inherited wreckage due to the bankrupted banks. No one should have forgotten this.

(3) PR2: Mersin has a municipality from CHP. [Main opposition party in Turkey]. If we do not pay our electric bills, as Mersin Irrigation Union, TEDAS [the institution distributing electricity] immediately cuts our electricity. When there's no electricity there's no water. When there's no water, there's nothing. But go and make an investigation about the Unions in the East. They never have a cut. Why? Because they are the supporters of the government.

(4) SP1: They paint very appealing, rosy pictures. They have the International Credit Rating Agencies increase the credit rating of Turkey. I can't understand what all these compliments mean to people or the claim that our credit rating is good when the problems with current deficit, underground economy, poverty, and national security keep going.

(5) PR3: I have to state this first as a citizen. AK Party alone has been in charge of the government for 8 years and now the picture in front of us is not very appealing. We wish this was not the case.

(6) PR2: I am not talking through my hat. Just come and see the case yourself in the Bailiff's Office. We, as farmers, had to refer 3500 of our total 7500 farmer members to the court of Bailiff.

(7) PR4: I guess they will now claim that industrial indicators are positive. They can be positive only because of this: according to statistics, the only reason why industrial indicators are positive is that the total number of employees in this sector has decreased by 4% and the purchase power of these employees has decreased by 5%. I think this is a make-up. The civil servants and pensioners are on the starvation line.

(8) PR11: As Yetko has stated a few minutes ago, when you [pointing at one side of the studio] were talking, one part of the tribune has applauded. When you [pointing at the other side of the studio] were talking, the other part has applauded. I derive such a meaning out of this: the people who applaud for your speech are mostly left-wing people, and the other part that has applauded for you [pointing at another direction] are right-wing. This means we already evaluate issues from this perspective. This means we are not objective-minded people…When we criticize things we should not take it from either AK Party or CHP perspective; we have to stay impartial when it comes to talking about the truth.

(9) PR7: Well, definitely, in order for the budget of the citizens to be in a good state, the budget of the country has to be in a good state…In terms of debt stock and budget deficit, we have really caught up with the Maastricht criteria… There is a serious incompatibility in the east and west part of Turkey in terms of the distribution of income… As long as the political stability holds – it will be more apparent with the 2011 elections – economic stability will continue, too.

(10) PR2: Look! This is a mandarin. Ask whoever you want, ask an agriculture engineer or a professor. I am farmer myself. I am the one who produces it. Do you know what the production cost is for this? It is 35 Kuruş and we can't sell it for 40 Kuruş in Mersin, the place where we produce it.

(11) PR4: You will bring the pensioners and civil servants to the starvation line, block the production of laborers, render the condition of the farmers even worse, make the unemployed hopeless, aggrieve the teachers who cannot be appointed to any post, and just deliver a lot of macaroni to the needy people's homes. Can there be such an economy?

(12) PR8: If you encourage people to be lazy and to abuse their poverty, if you prevent them from producing and only motivate them to consume, then yes…the economy of this country is wonderful. It is wonderful for a certain part of the society. Abdullah Bey said economic crisis passed Turkey tangentially. Yes it's true. It passed tangentially the

rich who support the ideology of the government. But it wasn't the case for the craftsmen, peasants, and farmers. It has exhausted them, killed them. This is the reality of Turkey. I guess we are not living in the same Turkey as they are living in.

(13) PR13: Now it should not be forgotten that the Prime Minister [Abdullah Gül] promised the Americans that the relevant memorandum [the memorandum voted in the Turkish Parliament in relation to sending Turkish military force to Iraq in 2003 as a support to the USA troops in Iraq] will be accepted in the Turkish Parliament. The US military forces were deployed in the Mediterranean with their tanks, weapons and battle ships. But I think you shouldn't thank AK Party for this, you have to thank the Parliament. It was not AK Party but the majority of the Parliament who rejected this memorandum. That's the way it was.

(14) PR4: Turkey has never had such correct an axis as it has now since the foundation of the republic in 1923.During the rule of the previous governments, Turkey used to be a reserved country, having no bonds with the foreign countries, retired into its shell as it were. Since AK party took the charge of the government in 2002, many things have changed. There will be even more changes in the future. The numbers confirm this. I have some figures with me concerning export rates. I have documents of agreements we made with the neighboring countries.

(15) PR5: I think Turkey is making moves in multiple areas without monitoring the feasibilities and its capabilities. One of these moves concerns the Middle East. The Middle East is such an area where the problems cannot be solved for centuries and a place in which many ethnic groups and religions are situated. Turkey is trying to get involved in the affairs there. On the other hand, when there are serious problems in Iran-EU and Iran - the USA relations, Turkey is trying to intervene there, too…Well, it can be that recently Middle East has gained an economic power, and there is a considerable flow of hot money there. I can understand this. Turkey might be involved there due to this reason. But neither the countries in the Middle East nor their regimes can be an objective of Turkey. Our direction is already decided. It is the direction of the EU.

(16) PR15: In short, you cannot play a good policy game with political actors who ignore national sovereignty and national honour and who, in order to keep their political power at home stable, pursue zigzag politics determined by the global powers, acting the good cop at times and the bad cop at other times. This is the problem Turkey is experiencing.

(17) PR10: I want to begin my words with the question “What should be the vision of Turkey?” The vision of Turkey should be always taking a place in the premier league of the world and if possible becoming the champion every year. Even if it can’t qualify as the champion every year, it is the champion of our hearts.

(18) PR16: Turkey’s direction has already been decided with the foundation of the Republic. If the goal that is set for the country is reaching the level of contemporary civilization, then Turkey’s direction is the European Union. Yet, even the direction and route is towards the EU, we are also considering this: among the Western nations there is a tendency towards the East too, and this urges us to be multidimensional in the same way. Accordingly, we say that there are new concepts, new facts, voices and a globalizing new world… The program we are pursuing at the moment is being pursued all around the World.

(19) PR7: I believe that the current axis maneuvers are made precisely to create a tribune psychology [behaving in a way to please your supporters in order to gain popularity] to keep the power at hand. Why? Now you pursue a Middle-East policy by targeting at Israel, but you can also say ‘yes’ to a missile shield project on demand of the West against your neighbor Iran, a Muslim country like you are… Now you aim at Israel by saying “We call the murderer “murderer”, why didn’t you call the murderer in Afghanistan “a murderer”? When 1,5 million Muslim people died in Iraq, why didn’t you call the murderer “a murderer” then? While you claim that you are pursuing a policy that embraces the whole Middle East, why did you say that Muslim people do not carry out genocide when Sudan President Al Bashir was slaughtering his own citizens?

(20) PR19: When Ahmet Davutoğlu [Minister of Foreign Affairs in Turkey] was evaluating the foreign policy in 2009, he said “this year the Prime Minister visited 23 foreign countries and the President went to so and so many countries”. He gave the names of many countries. Similarly Ayşe Hanım [a participant of the debate] said the Prime Minister made a lot of visits to foreign countries. It doesn’t matter how many countries you visited, the public wants to know what outcome you achieved out of these visits.

(21) PR14: I’d like to congratulate the Prime Minister first. He shows such a stable and consistent position in foreign policy. He makes a good material out of the domestic policy to be used in Turkey’s foreign policy, and vice versa. While accusing Israel for being a murderer in an attempt to attain Palestinian support, he awards the defense tenders to Israel.

(22) PR10: I can't proceed to the next topic without saying a word about the issue concerning Ecevit [former Prime Minister in Turkey]. Ecevit (R.I.P) was such a courteous person. I remember this photo. It was a photo taken and served by American press as a tool for propaganda. That posture of Ecevit was not an indicator that he was feeling lowly, it rather stemmed from his very respectful and kind personality. We should see it this way. On the other hand, I know Ayşe Hanım very well from the bus [the bus that brings the participants to the studio]. And I believe she didn't mean to say this, she didn't say this.

(23) PR21: Let's assume the world as a human body. And Turkey is the heart of the world. You will ask how this could be. Turkey, with all its organs, is a country that has very close ties with other countries in the world... You know the place of heart in the body. What is its function? It organizes the whole body and collects the venous blood and transfers arterial blood to the organs. When an organ is damaged, the heart feels the damage too. Pakistan was in difficulty once like some other countries, and Turkey rushed for help, providing humanitarian aid. We reached out for many countries including Bosnia. Turkey will give a hand to many needy countries in the future as it did in the past.

(24) PR17: Now…the reason why we are in fight with Israel is that we are involved in a game played by the dominant powers...Today it is apparent that Iran will not give anything to pro-American countries, but if the US shows a pro-American [implying Turkey] as an enemy to Israel, as a country where anti-American trends are becoming popular, thus making Turkey a fellow to Iran, then the US can have [connections with Iran] via Turkey… I think it's this way [that Turkey is made a pawn in the game – conclusion of the moderator approved by the participant]. Because there is an old saying: someone says the "so and so" mayor is misusing the financial resources. The other says the guy is at least working hard. Well, he has to work hard to create a means for exploiting the resources. That's the way it is.

(25) M: Just a minute. There was an objection to PR4's words on whether minimum-waged have to pay taxes. Let her reply in one sentence.

(26) PR2: Mr. Kırca, he challenges me! I want to talk!

(27) M: PR4 made important remarks, in fact, or her viewpoints were controversial. I will also take opposing viewpoints. [Pointing an opposing participant]. What is your opinion about that?

(28) PR13: …I don't believe that there can be policies in the world, especially in our region, despite the USA. In addition, there is a man called Dr. George Friedman, a Pentagon analyst and one of the most famous analysts in the world, also called "the Shadow CIA". He wrote a book titled "The Next 100 Years: A Forecast for the 21st Century". In this book he says exactly the following: "In the year 2040 Turkey will first increase its influence on its region and then on the former lands of the Ottomans. By pursuing an expansionist policy they will get the possession of these lands." He also says that Istanbul is going to be the capital again. This guy is, I am repeating again, a Pentagon analyst. One of the most important strategists of the world. He is called "the Shadow CIA". I guess that the reason why the present government tenses the relations with Israel is that they want to gain sympathy in Middle-East countries.

(29) PR10: Now…in relation to AK Party government's performance in foreign politics and in the world arena, I want to start my words like this: It was only AK party government's 4th month in rule that they faced a memorandum issue. The US wanted to intervene in Iraq via our land and wanted to bring in their soldiers and demanded a memorandum from Turkish Parliament to put this aim into practice. But, in my opinion, AK party did a good job then by not approving it. If that memorandum had been provided, we would be living with a big shame of opening our land to American soldiers, seeing that now America is withdrawing their soldiers from Iraq.

(30) SP3: I would like to give an example about the relationship between students and economy. I will give an example from my own experiences. I live in Bahçeşehir and if I use public transport IETT in order to come here to the city center – and the right to transportation is one of my most natural rights according to a social state mentality – I have an average expense of 200 TL; that's with the most reasonable form of transportation, IETT. In a country where the minimum wage is about 600 Liras, if a student spends one third of this amount for basic transportation, then I say that there is a flaw in this economy, if not it is specifically for the last 8 years [the time of AK party rule].

(31) SP1: The prime minister might be theatrical…but the moment that you slam your fist on the table and the changes that take place afterwards are determinative in governing the countries in the present day. It's all about interests.

CHAPTER 5. FALLACIES IN MPTD

(1) PR2: No! I didn't interrupt you. Stop!

(2) PR11: Ayşe started to call Ecevit a loser. The man she calls "loser" acted like a man when the country didn't have any capabilities. He stood erect and subjugated Cyprus. Don't let her say any word about Ecevit.

(3) Just a moment. Let me talk. Watch your words!

(4) I am not very fond of listening to a man like you.

(5) GS1: Now the evaluation my friend has made is not an evaluation of an economist. It is rather an evaluation of a political spokesman…But it is all wrong.

(6) GS1: Now these things are totally nonsense. There is no such evaluation in economy literature any more. This is completely an ill-intentioned discourse.

(7) M: There is no challenge addressing you. You take everything as a challenge to yourself.
PR2: But he aimed at me.
PR2: Mr. Kırca. He is challenging me. I want to talk.

(8) PR1: I am saying what I see.

(9) PR1: Definitely [we will reduce the topic from Adıyaman to Kahta].

(10) PR4: They [businessmen bringing hot money into the country] don't pay taxes in this country, but minimum-waged, labourers, government officers, farmers, pharmacists, and doctors pay huge amounts of taxes. They even pay taxes over taxes.

(11) PR1 uses a Turkish idiom in this example that translates as "Your aim is not to eat grapes, but to beat the winegrower", which means a person wastes time on trivial things when he has a lot of important tasks to fulfill.

(12) PR6: In a country in which we assume a four-member family has 1500 TL monthly income, a single person needs 10 Liras everyday to survive. In order to understand this, we don't need to have a degree in economics. Everybody experiences this, sees this.

(13) PR9: Just stop flattering AK Party here. Enough is enough! It's not AK Party who saved this country.

(14) There is also such an understanding in Turkey. Everybody has such a view of conservative people in their minds: They think we have to live in Saudi Arabia or Iraq.

(15) PR1: I was in Adıyaman [a city in the east of Turkey] this year. I spent about 3 months there. It looks absolutely amazing. Our mayor spends more money from the budget of the country. After all, the municipality's own budget is very limited. But how nice investments were made there!

(16) PR6: What I think about Turkey's vision is this: Turkey is quite successful in evaluating Middle East countries. Well, I didn't bring it with me here, but I posted a picture on facebook. He's passed away but there was a picture of Ecevit [a former Prime Minister of Turkey] with Clinton. There is a remarkable difference between Turkey's posture in foreign politics then and its present posture [Some people claimed then that Turkish Prime Minister had an in inferior look in that picture]. I believe that we are no longer a loser country.

(17) PR1: Mr. Kırca, I went to the city [Adıyaman] for instance. I wish the governor [of Adıyaman] was as self-sacrificing as our mayor. He [the governor] can't do anything; I mean I can't see him making some contributions. The governor of the Gerger district, on the other hand, does good things. May God bless them. These are nice things.

(18) PR2: When we come to our budget… I am a farmer in Bekirli village of Mersin. I am the vise president of the Irrigation Union planting mandarins and citrus on a land of 85 thousand decares. We have 7500 members. If you take an average farmer family as consisting 6 or 7 people, I am representing 50 thousand people. I am not talking through my hat. Just come and see the case yourself in the Bailiff's Office. We, as farmers, had to refer 3500 of our members to the court of Bailiff. We had to do so although I myself am a farmer. Why were we forced to do this?

(19) PR7: At the moment there is economic stability in our country. For example, Ceylanpınar State Farm is the biggest farm in the world, and while more than 10.000 people were employed there during the 1990s, now there are 1286 employees.

(20) PR10: I am not a supporter of AK Party and I am not gonna congratulate AK party with everything. They also have a rising and falling performance. For instance, we have a

Minister of Foreign Affairs, Ahmet Davutoğlu, who is in charge for 2 or 3 years, if I am not mistaken. I also appreciate the practices of Ahmet Davutoğlu as a Minister of Foreign Affairs.

(21) IP1: We talked about many things during the Referendum process. However, Kenan Evren [a former President of Turkey who came in charge after a Military Intervention] hasn't been tried yet…

IP2: Turkey is becoming a police state. We are fast becoming part of a religious community.

(22) PR9: There's no such thing as Turkey's axis shift, but there are people who take advantage of a possible axis shift. The people who started the student protests yesterday are pros of this axis shift.

(23) PR1: You can't revive a corpse. A corpse is already dead. It's not possible to revive CHP [The Main Opposition Party in Turkey]. Don't waste your effort. Why do you put an effort in this?

(24) PR6: There's no such thing as leading towards the West is good but leading towards the East is bad. A Prime Minister should go everywhere. What are we gonna discuss here? Then no one should go to the East if we see that doing so is an indicator of lowliness.

(25) PR9: Don't do this, friends! [Addressing the student participants in the studio] This is a mistake. I said just a few minutes ago too that people who have axis shift are directing you. Don't come out with your white, black earings or such stuff and hurt people [Making reference to an egging protest made by the students of a university towards a Minister].

(26) PR2: I am representing 50 thousand people. I am not talking through my hat. Just come and see the case yourself in the Bailiff's Office.

(27) PR1: Your aim is not to eat grapes, but to beat the winegrower [A Turkish idiom that was defined in (11) above]. You should admit that this is what you want.

(28) PR21: We are now among the countries that have the top politics and economy. Everyone should accept this.

(29) PR1: I was in Adıyaman this year. I took a lot of time looking around. Inside Adıyaman there are fantastic developments, unbelievable! Our mayor spends more money from the budget of the country…The citizens are extremely dynamic and fit. They are tough and strong.

(30) PR1: Look what is written here! It says if you get your bank credit here, we give you a lottery ticket for free. Here you are!

(31) PR5: There used to be a fund called “housing acquisition fund”. I don’t know how many people became house-owners with this fund – and I believe no one benefited from it. They [Ak Party Government] also abolished it.

(32) PR4: Definitely, I have sympathy for AK Party. Therefore, Turkey is not leading to the East, North, South, or West. Turkey is leading to every direction. This is what it has to do.

(33) PR6: But if we are not gonna talk behind dead people, why are we sitting here? Are we gonna talk only about alive people? Erbakan [a former Prime Minister of Turkey] did a lot of service for this country but you know how he was sacrificed.

(34) PR6: What I want to say is this: Are we always gonna live on God’s mercy? They should first give an answer to this question. Then I will take everything as it is.

(35) PR4: Do you spend money on diamonds? Do you? No. Why? Now you say that there is no balance in the distribution of income. Why? Because you made some people so rich in this country by encouraging hot money, and what justice are you now talking about? How are you planning to correct this? You give up collecting taxes from hot money patrons. You encourage them to invest in this country, don’t you? And by this way you inflate the economy [like a balloon].

(36) There is no shift of axis in Turkey. Our direction is definitely towards EU. But the people whose axes have shifted are talking too much about a shift of axis. Some people’s axes have shifted.

(37) PR6: I think many of us here are angry with Israel. They have some unjust practices about certain issues, but there is a difference between being angry with something as a citizen and as a person in charge of the government. Governments may perhaps understand our reactions, but if our demands are not met [the demands from Israel concerning Israel’s intervention to the Turkish ship Mavi Marmara], I don’t think this will

be an indicator that our government is submissive. In other words, I don't think there is a problem with the vision of Turkey. Conversely, I think Turkey can be a leader in the Middle-East if we can evaluate the countries there in a correct way.

(38) M: Then …Things are going well with the citizens these days?

PR1: Mr. Kırca, believe me, the citizens are so cheerful. They are so happy with their lives. I'm frank in saying this. Look…I am frank. Now, why are they happy? Well, the government provides support to agriculture, helps with fuel oil, supports the disabled, the blind, the crippled, the old. That is, he provides monetary aid to all. How could the citizens not be happy with this? Now, my friend [addressing an opposing participant] was angry a while ago. Republican People's Party (CHP) [The Main Opposition Party in Turkey] is buying materials for them. You can't revive a corpse. A corpse is already dead. It's not possible to revive CHP. Don't waste your effort. Why do you put an effort in this?

M: Now, our concern is not whether CHP is dead or alive; instead, are the citizens dead or alive? Let's talk about the citizens.

PR1: The citizens are extremely dynamic and fit. They are tough and strong. I mean it. Now...Mr. Kırca, I went to the city [Adıyaman] for instance. I wish the governor [of Adıyaman] was as self-sacrificing as our mayor…The governor of the Gerger district does good things, too. May God bless them. These are nice things. There is also the district of Kahta. The census of Kahta district…

M: As far as I understand…Is everything fine in Adıyaman or in Turkey? You say things are fine in Turkey, but you talk about Adıyaman.

(39) PR9: Now, Mr. Kırca, there is no shift of axis in Turkey. Our direction is definitely towards EU…Both the Prime Minister and the President of Turkey receive various international awards in Europe and in Africa, and in many other regions of the world. Today 22 Turkish administrators manage countries, I mean, companies and corporations abroad. I don't want to name them one by one, but they are 22 in number. Now…what happened and we came to have no problems at all with our neighbours? There used to be such a tendency as "Don't be friends to Iran, or they will export their politics to us" or "Don't be friends with Greece; they are enemy to us", "Don't do this, don't do that". Our Prime Minister developed a very good dialogue with all the nations. Today our export reached 140 billion dollars. They [AK Party government] increased it from 32 billion dollars to 140 billion dollars. Our gross national product has increased to 15.361 dollars, and the total gross national product of the country has increased to 1 trillion 600 billion dollars. Still these people claim that our Prime Minister is a proponent of an axis shift. There's no such thing as Turkey's axis shift, but there are people who take advantage of a possible axis shift.

(40) PR13: Mr. Kırca, there is a point that I also wanted to make in the previous program. Especially, the students of international relations will know this very well. Being powerful in international politics rests upon your national power. If you have a weak national power, then you can only be a bit player in international politics. You can't talk about an axis or so in this case. It means that your foreign policy is without a skeleton. It is a policy that changes with the wind. What is a national power? First of all, it is the economic power. You cannot talk about an axis of international politics in real terms when Turkey's trade and industry depend on foreign input, when the national capital is melting away in the world of global powers, when there is a deficit in the balance of payments, when the external debt reached 350 billion dollars, a fact also acknowledged by Ali Babacan, the Deputy Prime Minister, and the national capital is displaced with global capital, when Turkey has lost its national identity in terms of Telekom and other production areas, when there is a lack of qualified work force in Turkey, and young people who graduate from universities have the worry about finding a job, when the transportation policy of Turkey is even implemented by paying regard to multi-national monopolies, when the railroads and maritime lines are ignored, and instead, non-existent resources are spared for motorways and highways. And you cannot talk about an axis of foreign policy when the companies of the partners of the World Bank have a free hand in Turkey. If you do so, then it will be a deception.

(41) PR8: I think we are not living in the same country as Mustafa and Abdullah are living in. AK Party has presented them a different reality that we can't see. We don't have any problem with AK Party. We have a problem with the government. Because these people elected them as the government to correct the mistakes. Their task is to correct these mistakes. We will definitely criticize them. We will say both the correct things and the wrong things. But you don't let us tell the truth. You don't utter any other word than "long live my sultan". I will not get into the details about numbers. After all, what is the criterion for these inflation and unemployment statistics? I have never understood it. Because we are the reality of life. Now the unemployment rate exceeded 20%, but it is shown as 12% in statistics. We are gradually becoming a consuming society; we consume as villagers, farmers, craftsmen, or city-dwellers. If you encourage people to be lazy and to abuse their poverty, if you prevent them from producing and only motivate them to consume, then yes…the economy of this country is wonderful. Istanbul is wonderful, too. The economy is wonderful for a certain part of the society. Abdullah Bey said economic crisis passed Turkey tangentially. Yes it's true. It passed tangentially the rich who support the ideology of the government. But it wasn't the case for the craftsmen, peasants, and farmers. It has exhausted them, killed them. This is the reality of Turkey. I guess we are not living in the same Turkey as they are living in.

APPENDIX 2. DATA OF THE STUDY: TWO EPISODES OF SİYASET MEYDANI (POLITICAL ARENA)

1. VATANDAŞIN BÜTÇESİ ("BUDGET OF THE CITIZENS")

M - Mutlu akşamlar efendim. Siyaset Meydanı'na hoş geldiniz. Sevgili seyirciler Siyaset Meydanı bu akşam da 24 sürekli katılımcısı ya da bir başka deyimle Halkın Meclisi ile yine toplanıyor ve yine Türkiye'nin çok önemli ve çok güncel bir konusunu, sorununu masaya yatırıyor. TBMM şu günlerde hatta şu sıralarda Türkiye'nin bütçesini görüşüyor. Halkın Meclisi de Siyaset Meydanı da hem 24 sürekli katılımcısı, hem değerli iki ekonomi yazarı ve hem de 5 üniversiteden öğrencilerle vatandaşın bütçesini masaya yatırıyor.

Evet. 24 sürekli katılımcımızı artık tanıyorsunuz. Giderek daha yakından tanıyacaksınız. Konuştukça onları sizlerle tanıştıracağız elbette ama ben 2 değerli konuğumuza da hoş geldiniz diyorum. Prof.Dr. Erinç Yeldan hoş geldiniz. Dr. Süleyman Yaşar hoş geldiniz ve hemen üniversitelerden gelen arkadaşlarımıza kuşkusuz ev sahibi olarak Kadir Has Üniversitesi öğrencileri, Yeditepe Üniversitesi öğrencileri, Marmara Üniversitesi, İstanbul Üniversitesi ve Yıldız Teknik Üniversitesi'nden öğrenci arkadaşlarımız hoş geldiniz programa.

Sevgili seyirciler sadece bu stüdyoda, Kadir Has Üniversitesi'nde, Haliç'in kıyısındaki bu güzel stüdyodan sürdürdüğümüz programa kuşkusuz siz de her hafta olduğu gibi evlerinizden twitter yoluyla, facebook adresimizde oralara mesajlar göndererek ve aranızda tartışarak katılabilirsiniz. O tartışmaları da biz zaman zaman programımız içerisinde yine izleyicilerimizle paylaşacağız. Ayrıca telefon numaralarından bize ulaşabilirsiniz. www.siyasetmeydani.net adresinden yine bize görüşlerinizi iletebilirsiniz. Bütün bu adreslerimiz program süresi boyunca ekrandan altyazı olarak sizlere iletilecek. Ben hemen sözü burada madem ki Halkın Meclisi dedik; önce değerli konuklarımızın da iznine sığınarak bakalım halk ne düşünüyor diye önce onların görüşlerini alalım ve soralım bakalım Mustafa Çingay ile başlayalım. Türkiye'nin bütçesini denkleştirmeye çalışıyor meclis ama vatandaşın bütçesi denk mi? geliri giderine denk mi? siz vatandaşın bütçesini nasıl görüyorsunuz Mustafa Bey?

PR1 - Efendim iyi akşamlar. Şimdi bütçeler haliyle bir devlet bütçesi vardır bir de halkın kendi mesela sivil toplum kuruluşları, gönül bütçeleri vardır. Şimdi devletin bütçesine baktığınız zaman devlet gerçekten özverili bir şekilde, bütçeyi her vatandaş bütçeyi kendisi denetlemesi gerekir yani misal bir bütçe harcanıyorsa, bir yere gidiyorsun, eğer bir yatırımlar yapılmışsa işte yollar yapılmışsa, fabrikalar kurulmuşsa, işte insanlar biraz huzur ve güven içinde yaşıyorsa bu görülüyor ki bütçe harcanıyor, bütçe tamam yani benim verdiğim vergi yerine gidiyor. Şimdi bunlara baktığınız zaman, bir illere gittiğin zaman, ilçelere gittiğin zaman işte ildeki bakıyorsunuz sokaklara, caddelere, belediye bütçesi yerine gidiyor mu? Hakikatten gidiyor. Ben bu sene Adıyaman'daydım. Gerçekten çok gezdim. 3 ay gibi bir zaman ben Adıyaman'da gezdim. Adıyaman içine baktığım zaman gerçekten şahane, o kadar olur. Belediye başkanımız gerçekten bütçe üzerinden daha fazla para harcıyor. Çünkü baktığın zaman Adıyaman belediyesinin bütçesi ne ki? Ama o kadar güzel yatırımlar yapmış ki. Bir de gönül bütçesi vardır. Sayın Mustafa Koç Allah razı olsun. Bize bir tıp fakültesi yapmış, gidin görün, görmeye layık yani. Abdülkadir Konukoğlu keza. Aynısını yapmış. Bu sivil toplum kuruluşlarının bütçesi. Bu da haliyle bir devlete bir vatandaşa ...

M - Bir katkı yani.

PR1 - Bir katkı tabi ki.

M - Peki işler yolunda mı? işler yolunda mı? Vatandaşın işleri yolunda mı bugünlerde?

PR1 - Sayın Kırca inanın ki vatandaş çok güler yüzlüdür. Çok mutludur hayatından. Şunu samimi söylüyorum. Bakınız samimi söylüyorum. Şimdi nasıl mutlu efendim? Şimdi vatandaş, devlet ürüne veriyor, mazota veriyor, sakata veriyor, köre veriyor, topala veriyor, ihtiyara veriyor, yani hepsine para yardımı yapıyor. Halk nasıl memnun olmasın ki? Şimdi arkadaşımız kızdı mesela. Cumhuriyet Halk Partisi ise bunlara malzeme alıyor. Yahu arkadaşım ölüyü diriltemezsiniz yahu. Ölü ölmüş bir kere yahu. CHP'nin dirilmesi mümkün değildir. Uğraşmayın, ne uğraşıyorsunuz?

M - Şimdi Cumhuriyet Halk Partisi değil de vatandaş ölmüş mü dirilmiş mi? Vatandaşı bir konuşalım.

PR1 - Vatandaş son derece dinamik ve dinçtir. İri ve diridir. Şunu samimi söylüyorum. Şimdi Sayın Kırca bir bütçe gittim mesela ben vilayeti gezdim, keşke gerçekten bizim Adıyaman valimiz de belediye başkanımız kadar özverili olsa. Yani yapamıyor, pek fazla bir şeyler yaptığını görmüyorum. Gerger kaymakamımız keza. Allah bin kere razı olsun onlardan. Bunlar güzel. Şimdi bir Kahta ilçemiz var. Kâhta ilçesinin nüfus sayımı...

M - Benim anladığım kadarıyla Adıyaman'da mı işler yolunda, Türkiye'de mi işler? Türkiye'de işler yolunda deyip Adıyaman'ı anlatıyorsun.

PR1 - Ben gördüklerimi söylüyorum. Şimdi Kâhta ilçesinde 70 bin nüfus var. Nüfus sayımı ne zaman yapılıyor? Sonbaharda yapılıyor. Sonbaharda Kâhta nüfusunun aşağı yukarı nerede baksan %20'si tarım işçisi olarak dışarıdadır. Sayım yapılmıyor. 70 bin nüfus var. Şimdi orada resmi rakamı 70 bin. Ama 100 bin nüfusu var. Belediye başkanı o bütçeyle ancak oraya hizmet yapıyor ama yetmiyor. Çünkü Kâhta çok gelişiyor. Çok büyük gelişmeler var. Belediyenin buraya katkı yapması lazım.

M - Adıyaman'dan da Kâhta'ya indirgedik.

PR1 - Gayet tabi ki.

M - Gayet tabi ki. Hayır Türkiye'nin bütçesini bir konuşsak. Türkiye'nin bütçesi derken, Türkiye genelindeki vatandaşların bütçesini siz nasıl görüyorsunuz baktığınız zaman Türkiye'ye?

PR1 - Ben bütçeyi çok yerinde görüyorum. Bütçe harcanıyor. Bütçe tamamdır. Benim ödediğim vergiler yerine gidiyor. Kuruşuna kadar yerine gidiyor.

M - Siz memnunsunuz yani?

PR1 - Çok memnunum.

M - İşler yolunda?

PR1 - Çok yolunda.

M - İri ve diri vatandaş?

PR1 - Vatandaş iri ve diri.

M - Öyle dediniz demin de onun için.

PR1 - Evet. Teşekkür ediyorum.

M - Peki. Bülent Korucu?

PR2 - Efendim Ali abi?

M - Bir şey yok. Ben öyle bir sorayım dedim halini sana. Ya vatandaşın halini hatırını soruyorum senin değil.

PR2 - Şimdi vatandaşın halini ben anlatacağım da biz burada halimizi anlatacağız da CHP'nin bunda ne, CHP ile ilgili ne var burada da yani bu emmi ha bire CHP, CHP, CHP. Yahu CHP diye diye çarpılacak bunlar bir gün. Şimdi Ali abi, önce ülkeyi genelde ben bir söyleyeyim. Şimdi 120-130 milyar dolar aralığı bir ihracatımız var. 320-330 milyar dolar aralığı bir ithalatımız var. Toplam 600-650 milyar dolar da iç-dış

borcumuz var. Yani bunu köre topala da sorsan bütçemiz iyi mi kötü mü onlar da karar verir. Gelelim bizim bütçemize. Ben Mersin Bekirli köyünde çiftçiyim ve 3000 nüfuslu köyümün Ziraat Odası delegesiyim ve Mersin'de 85 bin dönüm arazi şu mandalina narenciye yetiştiren Sulama Birliği'nin de başkan danışmanıyım. Şimdi bizim 7500 tane üyemiz var. Çiftçi ailesini de sen 6-7 kişi gör, 50 bin kişiyi temsil ediyorum. Bu 7500 üyemizin ben kafadan atmıyorum, buyursunlar İcra Daireleri'ne baksınlar, ben Sulama Birliği olarak 3500'ünü hacze verdik çiftçi olarak. Ben çiftçi olduğum halde kendi çiftçimizi hacze vermek durumunda kaldık. Niye o duruma düştük biz? Şimdi Mersin CHP'li bir belediye. CHP'li bir birlik CHP'li bir halk. TEDAŞ'a aylık sulama zamanında Haziran, Temmuz, Ağustos, Eylül döneminde, tabi rahmet yağmazsa, yağmur yağmazsa Kasım, Aralığa kadar da devam eden bir zamanda aylık biz 500 bin ile 1 milyon arası nakit enerji parası ödüyoruz. Pompayla gidiyor bu su arazilere, kanaletlere. Biz Mersin Sulama Birliği olarak paramızı ay sonunda TEDAŞ'a yatıramazsak anında elektriği kesiyor TEDAŞ. Elektrik kesilince su yok. Su yoksa hiçbir şey yok. Ama doğudaki birliklerde, araştırın hepsinin on milyonlarca borçları var hiçbirinin elektriği kesilmiyor. Niye? Onlar hükümet yanlısı. Onlar hükümet yanlısı olunca elektrikleri kesilmiyor. Doğru söylüyor amcam çok mutlu. İri ve diri. Şimdi ben sana insanların iri ve diri olmadığını nasıl göstereceğim biliyor musun? Bak bu mandalina. Görmediysen gör. Bizim bunu istediğin ziraat mühendisine sor, bunu istersen profesörüne sor, ben çiftçiyim ben üretiyorum bunu ben. Bunun kilosu kaça maliyetli bize biliyor musun? 350 bin lira eski parayla şimdiki parayla 35 kuruş ve bu mandalinanın maliyeti 35 kuruş, şu anda Mersin'de dalında 40 kuruşa satamıyoruz. 40 kuruşa satamıyoruz. Buyursunlar almak isteyen varsa... Yo ben senin sözünü kesmedim bir dur.

M - Bir şey kestiği yok. Mikrofonu aldı bir şey dedi mi? tamam.

PR2 - Orada bir şeyler yapıyor da Ali abi. Şimdi bu mandalina 40 kuruşa isteyen varsa gelsin 100 ton, 500 ton, 1000 ton 10 bin ton benim köyümde 100 bin ton narenciye yetişiyor benim Mersin'deki köyümde. 100 bin ton narenciye. Kaç ton istiyorsa 40 kuruş. Portakal kaç ton istiyorsa 35 kuruş. 40 kuruş. Kaç ton Rize mandalina istiyorsa 25 kuruş dalında şu anda Ali abi ve bir haftadır sağanak yağışlar da oluyor mal kesilmiyor, gönderin kameralarınızı şu haberlerde dizi haber yapan arkadaşı Mersin'e gönderin ben ayağıma çizmeyi giyeceğim, belime kadar çamura gireceğim o mandalinayı çeksin, bir mandalina ağacında 300 kilo meyve varsa, o mandalinanın 100 kilosu zaten gitti ve hala 25 kuruş. İstanbullular 2-3 milyon liraya yiyor olabilirler. Samimi söylüyorum mandalina Mersin'de 25-30 kuruş aralığında.

M - Üreticinin cebine oradan bir şey girmiyor yani. İstanbul'daki istediği kadar o fiyata alsın.

PR2 - Alıyor. Aradakini aradaki aracılar alıyor.

M - Mustafa Bey itirazın mı var?

PR2 - Ama bir bitireyim lütfen.

M - Bir dakika, bir dakika.

PR1 - Bir dakika müsaade et. Dikkatli konuşun. Şimdi size orada sübvanse vermiyor mu devlet, gübre vermiyor mu, mazot vermiyor mu, ürün bedeli vermiyor mu ayriyeten sübvanse etmiyor mu? Niye bunları dile getirmiyorsunuz? Yani 40 kuruşa satılıyormuş. Merak etme o sana 1 milyona satılıyor.

PR2 - Bu. Bizim köyümüzde?

PR1 - Tabi ki, tabi ki.

PR2 - Sen köyüme gelme Mersin'de git ...

PR1 - Senin gayen üzüm yemek değildir bağcıyı dövmektir. Sen öyle istiyorsun tamam mı?

PR2 - Yahu bağcı mı kalmış ta döveceğim Allah'ını seversen.

PR1 - Sen öyle demek istiyorsun aslında ama o değildir.

PR2 - Bir dinler misin beni, sorduğun soruya cevap vereceğim sana amca.

PR1 - Meraklı değilim o kadar dinlemeye seni.

PR2 - Şimdi bak sen diyorsun ki sübvansiyon veriyor, gübre yardımı veriyor. Nedir biliyor musun dönüm başına bize verdiği destekleme? 16 lira.

PR1 - Hiç vermese ne olacaktı?

PR2 - Ya bir dinler misin lütfen.

PR1 - Ya mecbur mu devlet sana bakmaya.

PR2 - Ya bir dinler misin? Sen bir dinler misin?

PR1 - Dinliyorum.

PR2 - Dinle sus o zaman. Bir dinle. Senin yaşına saygım var amca lütfen. Şimdi bak dönüm başına 16 lira veriyorlar Ali abi. Dönüm başına. Mersin'de en kral çiftçi, Adana demiyorum ha, Adana zaten ova. Zaten ağaların elinde onlar. 3 bin dönüm 5 bin dönüm arazisi olan var. Fabrikacı adam zevk içinde narenciyeyi dikmiş, kaça satarsa satsın.

M - Tamam da Mustafa Bey diyor ki devlet bir sürü yardım yapıyor diyor.

PR2 - Bir dakika ben onu söyleyeceğim Ali abi. Şimdi benim 30 dönüm bahçem var.

PR1 - Ali Bey ilaç parası veriyor, gübre parası veriyor, mazot parası veriyor, sulama parası veriyor.

PR2 - Yalan, yalan.

PR1 - Allah gözünüzü doyursun. Hayret bir şey.

PR2 - Ben belgeli konuşuyorum bakın kardeşim, Ziraat Bankası'na bütün Mersinli çiftçilerin borcu var. Gidin Ziraat Bankası'na sorun. Ziraat Bankası dönüm başına 16 lira veriyor. 30 dönüm bahçem var. Ne yapar. 46 lira Ali abi yılda verdiği destek. 460 bin lira yani 460 TL. çiftçi zaten köyünden gelip de bankadan onu alıp köye gidene kadar o para bitiyor. 460 lira yahu.

M - Peki tamam teşekkür ederim. Döneceğiz yine. Ayşe Baykal ile devam edelim. Hemen mikrofonu verelim. Şimdi Vatandaşın Bütçesi. Sorumuz belli. Yani bu çerçeveden gidiyoruz. Gerçi böyle Adıyaman, Mersin özeli ya da mandalina çerçevesinde oldu ama. Vatandaşı bir konuşalım.

PR3 - Ben fındığa girmeyeceğim Ali Bey. Vatandaş olarak tabi ilk önce şunu söyleyeyim. Ak Parti hükümeti 8 yıldır iktidar ve tek başına tabi pek böyle olunca mazeret yok ve tablo da pek güzel değil. Böyle olmamasını arzu ederdi gönlümüz. Benim vatandaş olarak eleştireceğim birkaç şey var. Bir torba yasasıyla bu yeşil kartlılardan %20 bir kesinti olacak, bunun çok acımasız olduğunu düşünüyorum. Bir de emekliler zaten maaşları çok düşük ve yaşlı insanlar. Bunlardan kesilen ilaç ve tedavi masraflarının geri alınmasını çok arzu ediyorum tabi ki. Bir de özellikle belki bunu gözden kaçırıyoruz ama intiharlar çok ülkemizde ve %23'ü erkeklerin ekonomik sebeplerden dolayı intihar ediyor. Mustafa Bey bir şey söyledi, gerçekten belediyelerimiz çok yardım yapıyor. Devlet de özellikle bu Refah Partisi dönemiyle bu yardımların daha çok olduğunu düşünüyorum ama devletin asli görevi, muhtaca yardım etmek değil de o vatandaşı yardıma muhtaç olmayacak şekle getirmektir, yani bu güzel bir şeydir, ama asli hedef değildir. Bunun böyle olmamasını gönlümüz arzu ederdi. Bir de önümüzde seçim var. Bir önceki seçimlerde yurtiçi hasılamız 6 yıl içinde çok düzenliyken seçimlerden dolayı hazine iç borçlanması çok fazla oldu ve bu seçimde durumumuz daha vahimken önümüzdeki seçimlerde yine masraf olacak, yine gider olacak, ben hükümetin bu konuda genel olarak bir tutumluluk politikası uygulamasını arzu ediyorum. Bir de ben güzel olarak sadece gördüğüm bir şeyi söyleyeceğim, çok karamsar olmasın. Türkiye İstatistik Kurumunun raporlarına göre son Eylül ayındaki işsizlik biraz daha düşmüş ve gençlerin özellikle işsizlik alanında daralma olmuş, bir de hükümetin şu politikasını beğeniyorum. KOSGEB çok başarılı bir proje ve 5-6 bine yakın kadınımız bundan faydalanıyor. Bunda olumlu bir gelişme olarak görüyorum kendi adıma.

M - Hem nalına, hem mıhına, hem siyahı, hem beyazı söylediniz peki.

PR3 - Yani kendi açımdan böyle görüyorum.

M – Deniz Muslu ile devam edelim. Şimdi Ayşe Baykal en son işsizlik rakamlarının düştüğünden söz etti. Türkiye'de bu işsizlik istatistikleri hatta enflasyonla ilgili oranlar istatistikler konuşulduğunda vatandaş der ki "kâğıt üzerinde öyle görünüyor ama sokakta öyle değil. Sokağın enflasyonu başka". Aynı şekilde işsizlik rakamları düşüyor görünüyor denir ama sokakta öyle değil. Nereye gitseniz bir işsize dokunursunuz gibi bir takım söylemler var. Oradan devam edelim.

PR4 - Ben kesinlikle işsizliğin sevindirici boyutta düştüğüne inanmıyorum hatta düştüğüne inanmıyorum, çünkü kayıt dışı işsiz sayısının %20'lere yakın olduğu her zaman ekonomi çevrelerinde konuşulan bir şey. Zira ekonominin iyi yönde gittiğini söyleyen herkesin de ben şu an şişirilmiş bir balona üfliediklerini düşünüyorum ama bu patlayacak. Bu bilinen bir gerçek. Şimdi siz iş patronlarına yönelik yani bu serbest piyasa ekonomisi bir şekilde seyrediyorsunuz bu politikayı izliyorsunuz ve iş patronlarına siz bu ülkede vergisiz, sıcak para teşvikinde bulunuyorsunuz ama asgari ücretliden siz vergi alıyorsunuz. Ondan sonra kalkıyorsunuz sizin şu an ithalatınız pardon ihracatınız ithalata bağlı. Yani siz ithal girdiyle tüketim mallarını üretip, sonra da onu kalkıyorsunuz Avrupa pazarına, Rusya pazarına, Ortadoğu'ya satmaya çalışıyorsunuz. Bu ne demek? Bu şu demek; üretemiyorsunuz. Üretiminizi bitiriyorsunuz. Tarımı bitirdiniz. Hayvancılığı bitirdiniz, sanayide küçüldünüz, sanayi rakamlarının iyi olduğunu söyleyecekler şimdi tahmin ediyorum. Şöyle iyi olabilir sanayi rakamları; verilere göre sanayi rakamlarının düzgün gitmesinin tek nedeni buradaki işçi sayısının yani toplam çalışan total kesimin işçi kesiminin sayısının %4 oranında düşmüş olmasından aynı zamanda bu işçi kesiminin alım gücü oranının da %5 düşmüş olmasından kaynaklanıyor. Şimdi siz memur ve emekli kesimi yoksulluk sınırında yaşayan memur ve emekli kesimini, bunun da bir makyaj olduğunu düşünüyorum, açlık sınırındadır. Bakanımız Mehmet Şimşek şöyle bir açıklama yapmadım diyor ama eğer yaptıysa da ben bunu özellikle altını çizmek istiyorum, emekli maaşlarının çılgınlık olduğunu söyledi. Emekli maaşlarının yüksek olduğunu söyledi. Benim kendisine şöyle bir teklifim var. Benim annem emekli. 800 küsuratı var ama bu kadar astronomik bir rakamın küsuratı ile uğraşmaya gerek yok söylemeyeceğim. Ben de bakan maaşlarını çok düşük buluyorum ve şunu öneriyorum kendisine. 1 aylığına benim annemin maaşıyla lütfediyorum kendi maaşını yer değiştirmesini istiyorum, yani değiş tokuş öneriyorum ona, samimiyetine güveniyorum çünkü ona inandığım için bunu da reddetmeyeceğini düşünüyorum çünkü reddedilecek bir teklif olduğunu da düşünmüyorum. Dolayısıyla siz asgari ücretliden vergi alacaksınız, iş patronlarından almayacaksınız. Siz eczacıyı veznedar yapacaksınız, doktoru tüccar yapacaksınız. Emekliyle memuru açlık sınırına dayandıracaksınız, işçiyi üretimden menedeceksiniz, çiftçiyi harap edeceksiniz, işsizi umut fakiri yapacaksınız, atanamayan yüzbinlerce öğretmeni mağdur edeceksiniz, yoksulu da makarna zengini yapacaksınız diyeyim artık. Böyle bir ekonomi olabilir mi? biz bugün benzin fiyatlarından konuşuyoruz, %66'sı vergi. Verginin de vergisini alıyoruz. Yani bu vatandaşın derisi daha ne kadar yüzülecek. Neden sıcak para akışı için büyük sıcak para sermayedarlarından neden vergi alınmıyor? Niçin vergi alınmıyor ve şu an devlet tahvilinin faiz oranı %16. Yanılıyorsam hocalarım beni düzelteceklerdir ama bu kadar müthiş bir rakamla Türkiye'yi bu kadar cazip hale getirip kendi üretiminizi ve kendi vatandaşınızı mahvetmeye ne hakkınız var? Yani biz neredeyse altın fiyatına et yiyoruz. Domatesin rakamını hepimiz biliyoruz, yani böyle ekonomi olabilir mi? hangi ekonomi güzel. Herkes bu şişirilmiş balonu üflemekte, şekerden bir pasta yaptılar hep beraber onu yiyoruz ve ben kesinlikle bu rakamların gerçeği yansıtmadığını düşünüyorum.

M - Peki teşekkür ediyorum. Tekrar sizlerle devam edeceğim. Halkın Meclisi vatandaşın bütçesini konuşmaya devam edecek ama Dr. Süleyman Yaşar'a soralım. Şimdi en son Deniz Muslu kardeşimizin

anlattığı bir takım Türkiye'nin vatandaş tarafından görünen tablosuna ilişkin fotoğraflar var. Rakamlar verdi hatta. Ne diyorsunuz?

GS1 - Şimdi şöyle; Türkiye'de gelir dağılımı bozuk. Yani belli bir sınıf nüfusun %20'si toplam gelirin %55'ini alıyor, kalan %80'i %45'ini alıyor. Dolayısıyla adaletli bir gelir dağılımı söz konusu değil. Fakat bunu tabi mukayeseli olarak ele almak gerekiyor. Daha önce neydi? Şimdi baktığınız zaman Türkiye'de 92-2002 yılları arasında bir ahbap-çavuş kapitalizmi vardı. Bankaların içi boşaltılmıştı. Kamu bütçesi açıkları %20'ye ulaşmıştı. Kamunun borç yükü de %94'ler civarındaydı ve Türkiye 1961 yılından beri IMF ile 19 anlaşma yaptı ve bu anlaşmalar halkın bütçesini yapamamasına ve ekonomiyi yönetememesi anlamına geliyor, çünkü IMF direktifleriyle siz ekonomiyi yönetiyorsunuz, dolayısıyla hükümetler bir anlamda kendi bütçelerini yapamadılar, bütçeler IMF vesayetindeydi. Bunun yanında yine bütçeyi IMF vesayeti içinde sürdürebilmeniz için de asgari vesayet hukuki olarak siyasette de perçinlenmiş durumdaydı. Şimdi son döneme geldiğimizde bakıyoruz son 2 yıldır mevcut hükümet IMF ile anlaşma yapmadı biliyorsunuz, dolayısıyla mevcut bütçe tasarımı, yani bütçe açısından olayı ele alırsak konumuz bu olduğuna göre, baktığımız zaman son 2 yıldır ve 2011 bütçesi IMF'siz bir bütçe olarak ortaya çıkıyor ve referandumun arkasından da %58 oyla bir demokratik anayasaya geçiş süreci başladığı için burada asgari vesayetin sona erdirilmesi, ardından IMF vesayetinin IMF ile anlaşma yapılmayarak sona erdirilmesi, halkın yararına bir bütçe tasarımının bundan sonra bize oluşacağını gösteriyor. Nedir bu halkın yararına bütçe? Birincisi kamu giderlerinde eğitim ve sağlık harcamalarının toplam bütçe içerisindeki ağırlığının arttırılması.

M - %17'ye mi çıkmış görünüyor?

GS1 - Evet şimdi bakıyoruz 2002 yılında Türkiye'de savunma ve iç güvenlik harcamaları yani iç ve dış güvenlik harcamaları alırsak toplam bütçe içerisindeki payı %12, bu 2011 bütçesinde %10'a indiriliyor. Bunun yanında eğitim ve sağlık harcamaları 2002 yılında bütçenin %12 ve %17'ye çıkıyor. Şimdi bakıyoruz demek ki harcamada halkın yararına bir gelişme var. Neden? Çünkü eğitim ve sağlık insana yapılan bir yatırımdır. Daha fazla eğitim alırsanız, daha iyi beceri kabiliyetiniz arttığı için iş bulma ve daha çok para kazanma imkanınız artıyor, sağlık hizmetlerini iyi aldığınız takdirde de yine refahınız artıyor. Bunun yanında bütçenin gelir tarafına baktığınız zaman burada da vergi yani bütçeyi finanse edecek, bu harcamaları finanse edecek vergiler hangi sınıfların üzerine yükleniyor, burada tabi ki bir adaletsizlik var, burada da nasıl bir adaletsizlik var, dolaylı vergiler toplam vergi gelirlerinin %65'ini oluşturuyor ve dolaysız vergiler %35. Dolayısıyla yüksek gelir gruplarından vergi alamıyorsunuz, bu da gelir bütçesinin adaletsiz olduğunu gösteriyor. Yalnız burada da mevcut hükümetin tabi yaptığı olumlu bir gelişme var, bakıyorsunuz mesela burada işte kim düşük gelir grupları, en çok mağdur olanlar, özürlüler mesela bunların ödeneklerini 2011 bütçesinde %70 oranında arttırıyor.

M - Bunun da düzeltilmesi, bu gelir dağılımındaki dengesizliğin düzeltilmesi yolunda da adımlar atılıyor diyorsunuz siz? Ve genel olarak da 2002'den bu yana izlenen ekonomi politikaları başarılı ve halkın yararına buluyorsunuz.

GS1 - Şimdi evet şöyle, bütçe tasarımı açısından baktığınız zaman eğitim ve sağlık harcamaları artıyor, silah alımlarına ve IMF'nin vesayetinin kaldırılması yoluyla yine bu zengin ülkelere aktarılan silah satışlarından paraların kısılması yoluyla bir bakıyorsunuz burada halk yararına bir harcama kompozisyonu oluşmuş oluyor.

M - Peki devam edeceğiz. Prof.Dr. Erinç Yeldan'a soralım. Daha iyimser veya işte kullanılan deyimle pembe bir tablo çizdi Süleyman Yaşar. Siz katılıyor musunuz bu tabloya genel çerçevesi içinde?

GS2 - Şimdi efendim ben şöyle bir perspektiften bakayım her şeyden önce. Bir defa IMF vesayetinin ortadan kalkması veya IMF'siz 2 yıl geçirdiğimiz diye bir durum söz konusu değil. Türkiye'de unutturulmak

istenen pek tartışılmayan bir tarih var. 1980'i biliyoruz. 2008 krizini biliyoruz. 1982'yi biliyoruz. Bunlar kadar çok önemli bir tarih var. 1998. Türkiye 1998 yılında IMF ile beraber bir yakın izleme anlaşması imzaladı. Bu yakın izleme anlaşmasından bu yana artık IMF heyetleri Ankara'da bir ofis açtılar. Türkiye'yi sadece bütçe değil özelleştirme programı, hukuki reformları, sağlıktaki dönüşüm programları, enflasyon programı, bağımsız olduğu iddia edilen Merkez Bankasının uygulamaları, faiz politikası, her şeyle her şeyle didik didik ediyorlar ve deyim yerindeyse bir yeşil ışık veya kırmızı ışık sinyali vererek, Türkiye'nin geleceğini uluslararası finans sermayesine ipotek ediyorlar. Şimdi 1998'den bu yana imzalanan bütün bütçeler sadece AKP hükümetinin değil farklı hükümetler tek siyaset üzerine gidiyor Türkiye makroekonomisi. Mevcut bütçeye de bu seneki iyileştirmelerin ben doğrudan doğruya bir seçim yatırımı, popülist bir makyaj olarak görüyorum. Çünkü AKP'nin ilk yıllarına bakarsanız 2003, 2004, 2005, milli gelire oran olarak vereceğim, kamunun eğitim harcamalarına milli gelire oranı, Süleyman Bey bütçe harcamalarına oranlarını verdi, ikisi çok farklı bir seyir izlemez, 2002'de %3.2 eğitim harcamalarının milli gelire oranı. 3.1, 3, 2.9, 2.8 diye giderek iniyor, o zamanlarda da milli gelirde de çok hızlı artışlar olduğunu vergi gelirlerinin çok hızlı arttığını buna rağmen eğitim harcamalarının azaldığını düşünelim. Niye böyleydi? Çünkü o yıllar Türkiye'nin doğrudan doğruya uluslararası finans sermayesine entegre olduğunu, uluslararası finans sermayesi ne diyorsa onu yapmaya koşullandırıldığı yıllardı. Şimdi bir tolerans tanındı hükümete. Öyle ki bir yükselen toplumsal muhalefet var. 2008-2009 krizinin baskıları hissediliyor, bir sosyal patlamaya yol açabilir, bu yüzden deyim yerindeyse bir parça bağımsız hareket edebilecek bütçede enflasyonda memur maaşlarında sosyal harcamalarda fakat emin olun 2012 bütçesi bir sene sonra gene burada tartışıyor olursak kamu eğitim harcamalarının niye bu kadar daraldığını, memur maaşlarının niye enflasyona karşı erozyona uğradığını, sosyal yardımların niye kesildiğini, bütçenin niye bir faiz bütçesi olduğunu tekrardan tartışıyor olacağız. Bu bakımdan ben bu seneki makyajı geçici bir makyaj olarak ve IMF'nin izniyle yapılmış bir geçici makyaj olarak...

M - IMF'nin hala izni var diyorsunuz yani hükümetin IMF ile bağlarını kopardığı tezine katılmıyorsunuz hem Süleyman Yaşar söylüyor hem de kamuoyunda kanaat önderlerinin bir bölümü de konuşuyor.

GS2 - IMF ile olan ilişkimiz 1998 yılından bu yana artık yakın izleme içindedir. IMF ile pratik olarak bir stand-by imzalamış olup olmamamız bu gerçeği değiştiren bir husus değildir. Hatta artık IMF ile imza yapmamıza gerek olmadan biz zaten IMF programı izliyoruz.

M - Hala bir IMF gerçeği var. Katılıyor musunuz?

GS1 - Onu açıklayalım. Dünyada 186 ülke IMF üyesidir. Zaten üye oluyorsunuz, dolayısıyla IMF'nin ana sözleşmesine göre sizin ekonomik programlarınızı izleme hakkına sahip oluyor. 186 ülke de buna üye. Şimdi burada tabi arkadaşımızın söylediğini eğer dikkate alırsak IMF'den çıkmamız gerekecek. Yani 185 ülkeye indirmek gerekecek. Türkiye tek başına IMF dışında kalacak gibi bir tez ileri sürüyor. Bu doğru değil.

M - Ama ondan daha ötesi. Kontrol ediyor diyor.

GS1 - Efendim şöyle, sizin dış ödemeler dengenizde bir problem varsa ve probleme yönelik bir takım gelişmeler varsa IMF bunları sinyallerini zaten almak zorunda. Yani bu küresel ticaret akımı, para akımlarının sağlıklı işleyebilmesi açısından yapılan bir eylem ve dolayısıyla böyle bir organizasyona zaten gerek var. Siz bundan ben çıkıyorum, böyle bir oluşa...

M - Ama kamuoyunda öyle bir algı var da iktidar tarafından oluşturulan onun için hani biz IMF'siz artık ekonomiyi götürüyoruz gibi.

GS1 - Buradaki fark şu. Türkiye IMF ile herhangi bir yardım anlaşması ve koşul kabul etmedi. Çünkü IMF biliyorsunuz Türkiye ile anlaşma yapmak istedi ve hatta kim istedi IMF'yi. IMF'yi İstanbul'un statükocu

zenginleri, zengin sınıfı istedi değil mi? TÜSİAD çıktı dedi ki, bir de kriz lobisi oluştu 2008'in eylül ayından itibaren, bunlar Amerikan kaynaklı krizde para kaybetmişlerdi ve paralarını alabilmek için döndüler Türkiye'ye dediler ki "efendim biz para kaybettik, paralarımızı ödeyemeyiz, dış borçlarımız var dolayısıyla gidin IMF ile anlaşın 35 milyar dolar alın bize verin" dediler. Hükümet şimdi buna karşı çıktı. Burada bu karşı çıkmayı o zaman doğru değerlendirmek gerekiyor. Niye karşı çıkıyor hükümet? Eğer bu 35 milyar dolar alınıp bu kriz lobisinin temsilcilerine verilseydi bunu halk ödeyecekti. Hükümet bunu yapmadı demek ki halkın yararına bir karar almış oldu IMF ile bu anlaşmayı yapmayarak.

M - Peki katılıyor musunuz Sayın Yeldan?

GS2 - Şimdi bu 35 milyar dolar miti ben bildim bileli neredeyse 20 senedir devam ediyor. Türkiye Tahkim Yasasını çıkartacaktı, bir 30 milyar dolar gelecekti, Türkiye Irak'ta Amerika'yla beraber müdahale edecekti bir 25-30 gelecekti. Bir 30 milyar dolar rakamı sürekli bir demoklesin kılıcı gibi Türkiye'nin karar alma mekanizmasının önünde duruyor. Şimdi IMF'den çıkmak başka şey, IMF ile yakın izleme anlaşması imzalamak başka bir şey.

GS1 - Ama siz öyle anlattınız. Olayı öyle koydunuz. Yani IMF'ye 186 ülke üye. Siz şimdi buradan çıkmayı mı öneriyorsunuz yoksa bir anlaşma yapmamayı mı öneriyorsunuz? Şu anda hükümet bunu yapmadı. Bir de demin söylediğiniz de yanlış. 35 milyar dolar anlaşmayı 2008 yılının biliyorsunuz eylül ayında Lehman Brothers bankası battı, yatırım bankası, ardından Türkiye'de bir lobi oluştu. Bir çok akademisyen köşe yazarı da dahil IMF'ye gidilip 35 milyar dolar alınmasını istedi. Bunu herkes biliyor. Burada duymayan var mı bunu? Yani bu realite. Bu 35 milyar doların alınıp bu gruba verilmesi istendi hatta TÜSİAD'ın istişare kurulu başkanı çıktı dedi ki "ucuz para bulmuşsunuz niye almıyorsunuz" dedi hükümete. Kendi alma imkanları varken devlete aldırarak bunu halkın sırtına yıkacaklardı. Şimdi siz daha önceki hükümetler döneminde 2001 yılında çıkan krizde 72 milyar dolar devletin sırtına yüklenmedi mi? IMF'den alınan 45 milyar doları vatandaş ödemedi mi? bugün benzinin üzerinden arkadaşımızın söylediği %65 dolaylı vergiyi ve diğer dolaylı vergileri yüksek oranda ödememizin nedeni nedir? İçi boşaltılan bankalara IMF'den alınarak verilen paralardır. Dolayısıyla bu hükümet bir yerde geçmişten koptu ve halkın yararına olarak IMF ile anlaşma imzalamadı. Bir de şu var; bütçe açığını gördüğünüz gibi %2.8'lere indiriyor. Borç yükünü de düşürdü.

M - Peki burada bir noktalı virgül koyalım. Bir kısacık ara vereceğiz. O aradan sonra hem sürekli katılımcılarımız hem de öğrenci arkadaşlarımızla Vatandaşın Bütçesi'ni konuşmaya devam edeceğiz. Görüşmek üzere.

M - Siyaset Meydanı devam ediyor sevgili seyirciler. İlk bölümde hem hükümetin 2002'den buyana izlediği politikaların vatandaşın bütçesine, vatandaşın cebine daha yalın bir ifadeyle nasıl yansıdığını konuşmaya çalıştık hem de şu anda görüşülmekte olan 2011 bütçesinin neler içerdiğini ve vatandaşa neler getirdiğini ya da getireceğini. Şimdi konuklarımızla tartışmaya devam edeceğiz ama bizim 24 sürekli katılımcımızdan Abdullah Avcı'nın görüşlerini alayım hemen buyurun.

PR5 - Öncelikle konuklarımıza hoş geldin diyorum. Aşure gününde tüm Müslüman aleminin aşure gününü de kutluyorum bu arada. Ekonomiye gelince Ak Parti hükümeti bir enkaz devralmıştı. Batık bankalardan dolayı. Bunu kimsenin unutmaması gerekiyordu. Ak Parti hükümeti döneminde hiçbir banka batmadı çok şükür olsun. Dünyada Citigroup batarken, Amerikan hükümetinin desteğine ihtiyacı varken bizim ülkemizdeki bankalar kâr üstüne kâr açıklıyorlar. Tasarruf teşvik fonlarını tasfiye etti, bunlara kimse değinmiyor. Milyonlarca insan bu kanundan dolayı mağdurdu. Paraları kesiliyordu bankalarda. Ak Parti hükümeti bunu da halletti. Konut edindirme fonu diye bir fon vardı. Kim ne kadar konut sahibi oldu o fondan

o da tartışılır, bence kimse faydalanmamıştır, bunu da tasfiye etti. Bütün dünyada krizle boğuşurken ülkeler sayın Başbakan ülkemizi teğet geçecek dedi, insanlar güldü, bence şimdi onun söylemine saygı gösteriyorlar.

M - Teğet geçti mi sizce?

PR5 - Kesinlikle teğet geçti. Mutlaka etkisi oldu. Zaten teğetin anlamı da odur, yani az etkilenmiş olması demektir. Standart and Poors ve diğer kredi derecelendirme kurumları Türkiye'nin kısa sürede notlarını yükseltti. Araba satışları tavan yaptı, araba bulamıyorsunuz.

M - Bulamıyorsunuz?

PR5 - Evet size süre veriyorlardı. 3-4 ay sonrasına süre veriyorlardı. Beyaz eşya satışları rekor kırdı. 15 milyonun üzerinde temel ihtiyaç maddesi olan beyaz eşya satışları rekor kırdı. Bizi hep uyutmuşlar sanayimizle ilgili. Türkiye'ye sadece lehim sanayini salıvermişler. Biz sadece lehim yapmışız, montaj yapmışız, bunun dışında başka bir şey yapmamışız. Sonra da tutmuşuz 80 yıllık sıkıntıyı Ak Parti hükümetine yüklemeye çalışmışız. Merkez Bankasının şu anda 80 milyar dolara yakın döviz rezervi var. TC tarihindeki ilk defa ulaşılan bir rakamdır bu. Bence bunlar hepsi teferruat. Her şeyden önemlisi nedir biliyor musunuz? Türk Lirasının namusunu kurtardı Ak Parti hükümeti. Nasıl diyeceksiniz? 6 sıfır ataraktan kimsenin olmaz, hayır, asla, başaramazsınız diyeceği bir şeyi gerçekleştirdi, hayata geçirdi ve şu anda herkes paşa paşa kullanıyor ve herkes de bundan memnun. Yanımda Bülent Bey var. Yaklaşık 1,5 aydan beri portakal ve mandalinadan bahsedip duruyor. Türkiye'de portakal ve mandalinanın dışında başka sıkıntılar da var elbette. Biz de ticaretle uğraşıyoruz, bizim de sıkıntılarımız var. Ben her şey dört dörtlük Almanya ekonomisine sahibiz demiyorum. Amerikan ekonomisine de sahip değiliz diyorum ama bir şeyler de iyi gidiyor. Bülent Bey ve Mersin halkına benim tavsiyem şudur: Madem ki bu sıkıntılar kendisi biraz evvel söyledi, CHP belediyesi olduğundan dolayı söylüyor, kurtulsunlar, yakında seçim var, verin Ak Parti'ye kurtulun olsun bitsin.

M - Peki için ver mikrofonu ama bir cümle ver bakayım.

PR2 - Şimdi Ali abi bu arkadaşım başka bir Türkiye'de mi yaşıyor yoksa biz başka bir memlekette mi yaşıyoruz. Yahu 2003'den bu yana Bülent Korucu benim yerim yok, babamın adına Ruhi Korucu'nun Ziraat Bankası'ndaki borcuna baksınlar, yalnız benim değil bütün çiftçiye baksınlar, biz hep borçla. Ziraat Bankası Allah razı olsun yine faizini ödeyebiliyoruz sadece.

M - Yok yok sataşma için söz verdim sadece. Tamam devam ederiz.

PR2 - Ama Cumhuriyet Halk Partisi'ne, Cumhuriyet Halk Partisi belediyeden kurtulsun diye. CHP belediyesiyle ne işi var. Ben geçen programda da söyledim. Burada 3-4 kişinin CHP'den alıp veremediği ne. Yani başlarına taş düşse CHP'den bilecekler. Ha biz öleceğiz CHP'den gene vazgeçmeyiz, vazgeçmeyeceğiz de.

PR5 - Sayın Bülent Bey ve Bülent Bey gibi düşünenlerin en doğal hakkıdır vazgeçip geçmemeleri onları ilgilendirir ama Türkiye'de bir gerçek var, Haziran ayında seçimler var ve Ak Parti'nin en az %45 ile %50 oy alacağını Sayın Kemal Kılıçdaroğlu dahi biliyor.

PR2 - Onu göreceğiz. Onu göreceğiz.

M - Orhan Halis Demir.

PR6 - İyi akşamlar herkese. Tabi bütçe dediğimiz şeyler ekonomik veriler, biraz teknik konular aslında.

M - Yoo o tekniğe girmeden biz zaten onun için Halkın Meclisi vatandaşın cebini konuşuyor.

PR6 - Onlara hiç girmiyorum. Teknik konuda şunu söylemeye çalışıyorum. Şimdi biz çok güzel bir bütçe yaptık. Açıklandı bütçe. Bütçe dediler ki 279 milyar TL girdimiz olacak, 312 milyar çıktımız olacak. Yani açığımız yine olacak. Cep delik cepken delik, kevgir misin be kardeşim. Şimdi bu gelir dedikleri şeyi bütçe

yaparken nereden alıyorlar bu geliri? Ben işçiyim. Çalışıyorum. Devlet benden peşinen bütün yıl boyunca gelir vergisini aldı. Dolaylı yoldan ÖTV'den özel tüketim vergisini aldı, KDV'yi aldı, şunu aldı bunu aldı. Bu 279 milyar TL'lik gelir 160 milyar TL'si alt sınıf işçi ve orta sınıf işçi grubundan memurlardan alınan paradır. Yani bu bizim sırtımıza binen insanlar ne zaman inmeyi düşünüyor çok merak ediyorum bunu. İkinci bir şey, bu bütçeyle ilgili girdilerden bahsedilirken sıcak para, işte Türkiye'de yabancı sermayenin bir girdisi var, bu çıktığı zaman balon patlayacak. Yani bu kadar dünyaya entegre olabilmek için bu kadar birilerinin kucağına oturmaya gerek yok. Bunu söylemek gerekir birinci hususta. İkinci bir husus olarak şunu söyleyeyim. Biz şu anda açlık sınırında yaşıyoruz. İşte şairin dediği gibi şarabımızı vermek için üzüm gibi eziliyorduk bir dönemler, şimdi fotosentez yaparak bir bitki kıvamında yaşamaya çalışıyoruz. 4 kişilik bir ailenin 1500 lira bir eve girdi olduğunu farz ettiğimiz bir ülkede sadece bir kişinin günlük ihtiyacını, sadece yaşamak için ihtiyacını karşılayabilmesi için 10 liraya ihtiyacı var. Bunun için ne iktisat okumak gerekli ne başka bir şey. Bunu herkes yaşıyor, görüyor. Benim söylemek istediğim şu; biz her şeyi Allaha emanet mi yaşayacağız önce bunun cevabını versinler ben her şeye amenna diyeceğim.

M - Peki Abdülkerim Gök.

PR7 - Efendim tabi vatandaşın bütçesinin iyi olması için öncelikle devletin bütçesinin iyi olması gerekir. Tabi ki teknik kavramları da konuşacağız vatandaşın bütçesi için. Dolayısıyla baktığımızda aslında arkadaşımız yanlış bir bilgilendirme de yaptı, asgari ücretten herhangi bir vergi alınmıyor, özellikle belirtmek istiyorum, bayan arkadaşımız asgari ücretten vergi alındığını söyledi. Asgari ücretten herhangi bir vergi alınmıyor onu düzeltelim daha önceydi o. Başka bir konu daha var o da özellikle Türkiye'nin AB sürecindeki bir arifede Maastricht kriterleri var. Bu Maastricht kriterleri içerisinde, ekonomik, siyasal ve müktesebat çalışmaları var. Ekonomik kararlar bizim için önemli. Bu ekonomik kararların başlığı içerisinde borç stoku, faiz oranı, enflasyon oranı, bütçe açığı, borçların gayrisafi yurtiçi hasılaya oranı, bir de devalüasyonun gerçekleşmemesi vs. gibi sayılıyor. Maastricht kriterleri AB'ye girişimizi istiyorsa bunlara uymak zorundayız. Borç stoku ve bütçe açığında gerçekten Maastricht kriterlerini yakalamış durumdayız. Onu belirtelim. İkincisi şu anda sayın Dr. Süleyman Yaşar'ın başta belirttiği gibi aslında özellikle kaynakların dağılımında sıkıntı vardır. Kıt kaynakla biz iktisatçılar öğrenci arkadaşlarımıza tanımlama yaparken şöyle yaparız; kıt olan kaynaklarla sınırsız ve değişken insan ihtiyaçlarının maksimum düzeyde karşılanmasıdır. Aslında kaynaklar kıt değildir, kaynakların dağılımında sıkıntı vardır. Bölgesel gelişmede sıkıntı vardır. Örneğin ben buraya çekmek istiyorum, Türkiye'nin doğusu ve batısındaki gelir dağılımında çok ciddi sıkıntı vardır. Dolayısıyla önümüzdeki yıllarda bu gelir dağılımının bölgesel dağılımı içerisinde de etkin bir rol almasını istiyorum ve ben bir çözüm noktasında şunu da söylemek istiyorum, tabi ki bu benim duygularım. Türkiye'nin işsizlikle ilgili problemi önümüzdeki yıllarda çok önemli bir faktör olarak karşımızda duruyor. Siyasal istikrar sürdükçe, ki bu siyasal istikrarın sürmesi önümüzdeki 2011 seçimiyle daha da netlik olarak ortaya çıkacaktır, siyasal istikrar sürdükçe ekonomik istikrar da devam edecektir. Şu anda ülkemizde gerçekten ekonomik istikrar manasında da vardır. Örneğin dünyanın en büyük çiftliği Ceylanpınar Devlet Üretme Çiftliği. Orada 1990'lı yıllarda 10 binin üzerinde insanlar istihdam olurdu ve çalışırlardı. Şu anda 1286 insan çalışıyor.

M - Neden?

PR7 - Oraya getireceğim, özellikle hayvancılık noktasında yüzbinleri aşan büyükbaş ve küçükbaş hayvanlar vardı. Dolayısıyla bölgesel gelişme politikasında, işsizlik noktasında önemli bir yatırım olsa gerek diye düşünüyorum ki bugün için bir karar ve düzenleme yapılırsa çağdaş ve teknik donanımda bir tarım yapılırsa Türkiye'nin şu anda tarımla uğraşan nüfusu %27. Dolayısıyla biz tarım yaparak kalkınmak

zorundayız, üreterek kalkınmak zorundayız. Evet ticaret de yapacağız ama üreterek yaparak kalkınmak zorundayız.

M - Üretebiliyor muyuz?

PR7 - İşte üretemediğimizi Ceylanpınar Devlet Üretme Çiftliğindeki sayı zaten gösteriyor. İstiyorum ki Türkiye Cumhuriyeti ekonomisinde çok ciddi manada Ceylanpınar Devlet Üretme Çiftliği gündeme alınıp istihdam noktasında, bölgesel gelişme politikaları noktasında tarıma girdi noktasında gerek Türkiye ve gerekse bölge ekonomisine ciddi katkı sunacak. Şimdilik bu açıklamalarla yetiniyorum ancak başka açıklamalarım olacaktır.

M – Bir dakika asgari ücretten vergi alınıp alınmama hususunda Deniz Muslu'nun sözlerine itiraz etmişti. Bir cümle cevap versin.

PR4 – Ekmeğe, suya siz %8 vergi ödüyor musunuz? Bir dakika beyefendi ben sizi dinledim. Asgari ücretli bunlarla yaşıyor biliyorsunuz. Veriyorsunuz. Pırlantayla elmasa veriyor musunuz? Veriyor musunuz? Vermiyorsunuz. Neden? Şimdi diyorsunuz ki gelir dağılımındaki eşitsizlik. Neden? Çünkü sıcak parayı teşvik ede ede siz bu ülkede bir takım insanları o kadar zengin yaptınız ki şimdi hangi adaletten bahsediyorsunuz? Bunu nasıl düzeltmeyi planlıyorsunuz? Yani siz sıcak para babalarına vergiyi kaldırıyorsunuz, teşvik ediyorsunuz değil mi bu ülkede yatırım yapmaları için? Ve o sayede bu ekonomiyi şişiriyorsunuz. Onlar bu ülkede vergi vermiyorlar ama asgari ücretli, emekli, işçi, memur, çiftçi, eczacı, doktor bu ülkede deliler gibi vergi veriyor, üstelik vergi üzerinden vergi veriyor. Bunu nasıl açıklıyorsunuz?

PR7 – Son olarak da şunu söyleyeceğim. Cevap olarak da değil ama düşünebiliyor musunuz bugün karşınızda çok ciddi manada ağır yaralanmış ve trafik kazasında her yönüyle bitmiş bir hasta geliyor, ben bu ekonomiyi makro ve mikro düzeyde bu örneğe uyarlayarak açıklamak istiyorum. Karşımıza hasta geldiği andan itibaren kalbi, beyni, ayak tırnakları, her tarafı haşat bir vaziyette duruyor. Tabiki siz ne ile başlarsınız, ana motordan başlarsınız. Elbette ki vatandaşın bütçesinde de sıkıntı vardır. Umut ediyorum ki 2011 yılı da gerçekten vatandaşın bütçesinin iyileşmesi noktasında …

M – İyimsersiniz. Peki Bitlis'ten Ezel'e soralım. Biraz farklı yerlere açılalım da.

PR8 – Başta Mustafa Bey ve Abdullah Beyin sunduğu Türkiye'de biz yaşamıyoruz herhalde Ak Parti onlara ayrı bir ülke sunmuş ki biz o gerçekleri görmüyoruz. Artı bizim Ak Parti ile hiçbir sorunumuz yok. Bizim iktidarla sorunumuz var. Çünkü bu halk yanlışları düzeltmek için Ak Parti'yi iktidar yapmıştır, onun görevi de bu yanlışları düzeltmektir. Elbette ki eleştireceğiz. Doğruları da söyleyeceğiz, yanlışları da söyleyeceğiz. Ama siz bize doğruları söyleme fırsatı vermiyorsunuz ki. "Padişahım çok yaşa"dan başka sizin söylediğiniz hiçbir şey yok. Ben fazla da rakamlara girmeyeceğim. O enflasyon rakamları ve işsizlik rakamları neye göre yapılıyor? Onu hiçbir zaman anlayamadım. Çünkü hayatın gerçeği biziz. İşsizlik bugün %20'nin üzerine çıkmıştır ama rakamlarda %12 gösteriliyor. Şunu söyleyeceğim, biz üretimde tüketen bir toplum olma yönünde yol alıyoruz. Köylümüzle tüketiyoruz, çiftçimizle tüketiyoruz, esnafımızla tüketiyoruz, şehirlimizle tüketiyoruz. Her şeyimiz tüketme üzerine kurulmuş ve tüketen bir toplum dışa bağımlı bir toplum olmak zorundadır ve biz her şeyimizi tüketiyoruz. Ben işin açıkçası farklı illerden ya da ülkenin bütçesinden demeyeceğim, ben Bitlisliyim. Bitlis'in gerçeğini söyleyeceğim. Gerçeği de bu ülkenin gerçeğidir. Bitlis'in gerçeği, Adıyaman da gerçeğidir, Samsun'un da gerçeğidir, Maraş'ın da gerçeğidir. Nedir Bitlis'in gerçeği? Ortaokul ve liselerde öğrendik coğrafya kitaplarında Bitlis'in geçim kaynağı tarım ve hayvancılık. Ülkenin %60'ı da bununla geçiniyor. Şimdi Mustafa Beye soruyorum; Bitlis'in tarım ve hayvancılıkla geçinen bir ilin şu anda geçim kaynağı ne söyler misiniz? Tarım tütün ve şeker pancarı. Bitti. Üretemiyoruz, niye üretemiyoruz? Bir ilin tek bir fabrikası vardı. Tütün fabrikası. Bakın bir ilde sadece bir fabrika var. Devletin kurduğu sadece bir fabrika var, tütün fabrikası o da kapatıldı ve şu anda tütün üretimi

yok, şeker pancarı üretimi kota sistemiyle üretilmiyor, hayvancılık İstanbul'da etin kilosu 35 milyon, Bitlis'te 25 milyon tavanına yaklaştı. Hayvan üreten bir yerde etin kilosu 25 milyon. Yani et yiyemiyoruz. Üreten bir durumda biz hayvancılık yaptığımız halde eti yiyemiyoruz, tavan yapmış. İkincisi şunu söyleyeceğim, başbakan 1995'te 5 köye bağlı baraj yapılacak ve sular kesilecekti, bunların içinde benim köyüm de var. Yaklaşık 6 bin dönümüne yakın bir arazi var. Baraj yapılacak diye sular kesildi ve 2004'de yanılmıyorsam, rakamda yanılabilirim, başbakan açılışını yapmıştır. Pazar günü de başbakan ilimizde. Şunu soruyorum başbakana lütfen o barajın durumunu sorsun ve hala baraj bitmemiştir, o köylere hala su gelmediği için köylü tarlasını ekemiyor. Ekemediği için de üretemiyor. Açılışı yapıldı, sinevizyonla açılışı yapıldı ve hala üretilemiyor, çünkü su gelmiyor. Destekleme veriyor, evet devlet yoncaya çok güzel destekleme veriyor. O desteklemeyi ben de aldım, arazim olduğu için aldım ama 5 sene destekleme yonca destekleme parası alanlar geçen sene hepsi yoncasını yaktı, niye yaktı biliyor musunuz? Herkes yonca ekti, destekleme parası almak için, çünkü ekecek başka bir şey yoktu. Yonca para etmediği için herkes tarlasında yoncasını yaktı. Siz vatandaşı tembelliğe iterseniz, fakir edebiyatına iterseniz vatandaşı üretmekten alırsınız, tüketime yönlendirirseniz bu ülkenin ekonomisi çok güzel evet, İstanbul'da çok güzel, belli bir kesimin ekonomisi çok güzel, başbakan Abdullah Bey dedi ki kriz teğet geçti. Kriz doğrudur iktidarın ideolojisine yakın zenginleri teğet geçmiştir, iş adamları teğet geçmiştir ama esnafı, köylüyü, çiftçiyi teğet geçmemiştir. Bitmiştir, öldürmüştür. Bu Türkiye'nin gerçeği. Sanıyorum ki biz aynı Türkiye'de yaşamıyoruz herhalde çok farklı Türkiye'de yaşıyoruz. Bağ-Kur işçisi ayda 250 milyon prim yatırıyor, hastaneye gidiyor, uzman doktora göründüğü için 10 TL'ye yakın ücret ödüyor, artı eczaneye geliyor bir de ilaç katkı payı ödüyor, 300 TL'ye çıkıyor. Zaten adam ölmüş, biraz da mizahi yönden yaklaşayım, belki anlarsınız. Almanya, Fransa, Türkiye başbakanları bir araya geliyor, Almanya başbakanı diyor ki işte ben ayda 1000 Euro veriyorum vatandaşıma, bunun 500'ünü yiyor, harcıyor, 500'ünü biriktirip tatile gidiyor. Fransız da aynı diyor. Türkiye başbakanımız da diyor ki ben ayda 600 milyon veriyorum, benim açlık sınırım da 1500, ötekini vatandaşım nereden buluyor onu anlamıyorum diyor. Bu da bizim Türkiye'mizin bir gerçeği.

M – Peki Mustafa Çingay hemen kısacık bir cümle hemen cevap verin.

PR1 – Ufacık bir şey söyleyeceğim. Şimdi canım kardeşim, bir ilin, bir bölgenin kalkınması için bazı gerekler, unsurlar lazım. Ilıksu barajı yıllar yılıdır yaptırılmıyor. Ilıksu'nun barajının yapılması o bölgeyi kalkındırmak için daha ondan güzel bir şey olur mu? Neden bunu engelliyorsunuz. Hasankeyf'teki 3-5 tane eski eserin nedir ki bunlar, bunlar devlet taşıyabilir de devlet her şey yapabilir bunları. Ilıksu barajı sürekli engelleniyor. Engelledikçe Bitlis'in kaderi değişmeyecek. Bunu iyi bilin.

PR8 – Amcam engelleyen yok. Size diyorum ki 7 yılda tamamlanması gereken bir baraj 15 yılda tamamlanamadı. Başbakan açılışını yaptığı halde tamamlanamadı. O halk tarlasına ne ekip, biçebilecek. Susuz ne ekebilir size soruyorum. Siz susuz bir şey ekebilir misiniz? Su gelmediği halde ne ekecek, ne üretecek bu vatandaşımız.

PR1 – Su gelsin bak bakalım neler ekiyorlar.

PR8 – Ben sadece şunu söyleyeceğim. Ak Parti eskiden bazı iktidarlar sadece kendine yakın üste zengin ideolojisine yakın zengin işadamları yaratmıştır ama Ak Parti sadece üstte değil tabanda da kendi parçacılarını yaratmıştır.

PR1 – Ya Ak Parti kimsenin cebine para koymadı kardeşim. Herkese kredi verir. Gidin alın ya. Niye almıyorsunuz? Hayvancılığa kredi veriyor niye almıyorsunuz, tarıma kredi veriyor, niye almıyorsunuz? Düşük faizli kredi veriyor niye almıyorsunuz? Esnaf kredisi, KOBİ kredisi, her şey veriyor, niye almıyorsunuz o zaman? Kendinize güvenemiyorsunuz ki.

PR8 – Gittim gittim. Söyleyeyim size. Ali Bey şunu söyleyeyim, kredi almaya gittim. Ben geçen gün Tarım Kredi Kooperatifine kredi almaya gittim hayvancılık kredisi. 100 milyar için kredi alacağım, şimdi size söylüyorum siz açıklayın. 5 milyar önceden üyelik parası nakit yatırmam lazım 100 milyar kredi alabilmem için. Ondan sonra ipotek edeceğim, 100 milyarın %18'ini Tarım Kooperatifi benden nakit alıyor eğer kredi onaylanırsa. 82 milyar bana veriyor, 100 milyar beni borçlandırıyor, 100 milyar olarak bunu geri ödemem 3 yılda ödemem lazım. Ben 25 milyar kazanacak mıyım 3 yılda geri ödeyeyim.

PR1 – Valla kardeşim bu dönem böyledir. Devlet parasını sokağa atmıyor.

M – Bu dönem böyledir diyorsunuz.

PR1 – Devlet parasına sahip çıkıyor, devlet vatandaşına sahip çıkıyor. Devlet bütçesine sahip çıkıyor. 21 tane banka fona devredildi. 4 tane bankanın içi boşaltıldı. 50 milyar dolar bu vatandaş sırtına yüklendi. Siz o zaman neredeydiniz.

M – Mustafa Bey tamam. Devam edeceğiz, devam edeceğiz. Kısa bir ara. Gerçekten Halkın Meclisi vatandaşın bütçesini konuşmayı sürdürecek Siyaset Meydanı'nda. Görüşmek üzere.

M – Siyaset Meydanı'nda halkın meclisinde vatandaşın bütçesini biz de konuşmaya devam ediyoruz. Şimdi önce şu ana kadar ikinci bölümde özellikle konuşulanlardan sonra ben hocalarımıza kısaca söz vermek istiyorum, Erinç Yeldan'a. Herkes durduğu yerden mi bakıyor, mensup olduğu siyasi parti bulunduğu yer, yoksa farklı farklı herkes bu ülkenin vatandaşı ama işte demin de söyledi ya arkadaşlar, başka ülkede mi yaşıyor arkadaşımız diye. Siyasi görüşlere göre mi değişiyor, yoksa yansıtılan tablonun bu farklılıkları yansıtması neden?

GS2 – Çok güzel bir noktaya geldik aslında. Hangi Türkiye'den bahsediyoruz diye. Bir tane Türkiye var elbette. Bu Türkiye'nin rakamları var. Şimdi hiç konuşmadık ama Türkiye'nin 2000 sonrası borç durumu üzerinden ben bir gideyim. Bu halkı olduğu iddia edilen ve adaletli iddia edilen hükümetin. Bakın Adalet Kalkınma Partisi 2003 sonunda iktidar oldu. 2003'ten 2009'a kadar. Toplam 213 milyar TL'lik bütçe açığı verilmiş bu 2010'u saymıyorum. 2003-2009 arası. Bu 213 milyar TL'lik bütçe açığının yaklaşık 200 milyar yeni iç borç alarak bir bölümünü kapatmış. İç borçtaki artış miktarını. 200 milyar TL. Bu yetmemiş bunun üzerine başta TÜPRAŞ olmak üzere bir dizi kamu varlığı elden çıkartılmış, özelleştirme gelirleri bütçeye yama yapılmış, bunun dışında öğrenci arkadaşlar lütfen bunu not etsinler, 2003'ün başında Türkiye'nin dış borç stoku dış borçları 130 milyar dolar. 2008 Eylülünde kriz başlamadan evvel Türkiye'nin dış borçları 285 milyar dolar. Yani bütün cumhuriyet tarihi boyunca 130 milyar dolarlık dış borç 5.5 sene içinde 285 milyar dolara çıkmış. Aradaki fark yaklaşık kabaca 155 milyar dolar dış borç. Şimdi bunun faizlerini ödüyoruz. Bu dış borcun bir bölümü sağ olsun Abdullah Avcı arkadaşımız aslında çok güzel özetledi. Bankalar kâr üzerine kâr elde ediyorlar dedi. Sorun burada. Bankalar kâr üzerine kâr elde ediyorlar. Bunun faizleri vergi yine bizden çıkıyor kuşkusuz.

M – Vatandaşa yükleniyor.

GS2 – Elbette. Bu vergi gelirlerinde kompozisyondan biraz evvel arkadaşımız bahsetti. Bahsedilmeyen bir rakam var. ÖTV, KDV'nin toplamı 2011'de örneğin 128 milyar TL'ye ulaşacak. Toplam vergi gelirleri 232 milyar TL. Gelirden alınan vergiler var bunun üzerinde, işçiden memurdan alınacak vergiler var. Bir de sermaye kesiminden alınacak vergiler var. Kurumlar vergisi adı altında. Miktarı 23 milyar TL. Yani sermaye üzerinden 23 milyar TL vergi alıyoruz, ÖTV, KDV ile gelir farkına bakılmaksızın yaklaşık 130 milyar TL vergi alıyoruz, bunun üzerine bir de gelir vergisi alıyoruz, bunu da yaklaşık %80'ini işçi ve memurdan direk kesilen vergiler oluşturuyor, o da 47 milyar TL. En son olarak da bir rakam daha vereceğim müsaade ederseniz. Sadece doğru rakamları kullanmak için. Açlık, yoksulluk, 4 kişinin ihtiyacı diye sık sık dile

getirildi. DİSK'in geçenlerde bir araştırması elime geçti. Disk Araştırma Dairesi'nin. TÜİK verilerinin, resmi verilerden çıkıyorlar, kasım itibarıyla eşi çalışmayan 2 çocuklu bir aile. 4 kişilik bir ailenin açlık sınırı 934 TL, yoksulluk sınırı 2952 TL. Buradaki varsayım günlük gıda harcaması 31 lira 12 kuruş. Türkiye'de asgari geçim indirimi dâhil olmak üzere 626 liralık bir aylık maaş bu aileyi ancak 10 gün idare ediyor. Gerisi biraz evvel arkadaşımızın bahsettiği fıkrada gizli. Gerisi hane halkı borçlanması, kredi kartı borçlanması, muazzam bir borç yükü ve bunların altında da işte bir Türkiye artık kaçıncı sıra olduğunu bilmiyorum, yeni bir lale devrine giriyor, tekrardan sıcak parayla yeni bir dış borç birikimi, yeni bir borçlanma ve bu...

M – Lale Devrinin sonu gibi mi olur bu da?

GS2 – Yani birinci lale devrini benim tarih hocam bağışlasın hatırlayamıyorum 1800'lü yıllar ama ikinci lale devri, 1990-93 arasıdır. 94 kriziyle bitmiştir. Üçüncü lale devri 2000 yılıdır, 2001 kriziyle bitmiştir. Dördüncü lale devri 2003-2008 arasıdır. 2008-2009 kriziyle bitmiştir. Türkiye dünyada OECD ülkeleri arasında krizden en şiddetli etkilenen ikinci, üçüncü ülkedir. İşsizlik sanayi üretimindeki daralma ve milli gelirdeki daralma bakımından. Ama bankalar iflas etmemiştir, doğru.

M – Bankalar mı teğet geçti bir tek?

GS2 – Onun nedenleri için başka rakamlar vereceğim, ben fazla vaktinizi almak istemiyorum. Bu rakamları hazmedelim. Teşekkür edelim.

M – Süleyman Bey sizin.

GS1 – Şimdi evet arkadaşımızın söylediği değerlendirme bir ekonomist değerlendirmesi değil bir politik sözcü değerlendirmesi, bir iktisatçısı, hayır ama hepsi yanlış. Neden yanlış bakın. Neden yanlış. Çünkü nominal rakamları veriyor. Halbuki bir ekonomide performans ölçümü milli gelire oran olarak verilmesi gerekiyor. Şimdi diyor ki arkadaşımız borçlar arttı diyor. Şuradan şuraya geldi. Şimdi bakın 2002 yılında kamu borç yükü %94. Yani borçların milli gelire oranı %94. Şimdi ne kadar %42. 2011 bütçesinde de %40 oluyor. Kamu bütçe açığı %20, 2011 bütçesi de 2.8 oluyor. Şimdi siz bunları bu şekilde vermezseniz bu tamamen totolojidir, insanları kandırmak üzerine kurulmuş bir yapıdır. İki. Ben şunu söylüyorum bakın. Şimdi arkadaşımız hiçbir zaman asgari vesayetten ve IMF vesayetinden bahsetmiyor, o konulara girmekten de kaçıyor. Şimdi bütçenin kompozisyonuna baktığınızda cumhuriyet döneminde ilk defa...

M – Ama IMF vesayetinin hala sürdüğünü söylüyor.

GS1 – Ama o zaten tamamen yanlış, orada şöyle yanlış, bütün 186 ülke IMF'nin üyesidir.

M – Peki ona tekrar döneceğiz. Ben sadece vesayeti söylediğiniz için ben hatırlatayım dedim. Bu rakamların siz nominal olduğunu dolayısıyla kıyaslanarak ancak bir anlam taşıyacağını söylüyorsunuz.

GS1 – Hiçbir anlamı yok. Dolayısıyla şunu söyleyeyim bakın, bütçe içerisinde savunma harcamalarını ilk defa 2004 yılında eğitim harcamaları aşmıştır ve

M – Seçim yatırımı dedi ona.

GS1 – 2011 bütçesinde de sağlık harcamaları aşıyor. Şimdi siz ne yapıyorsunuz? %12'ymiş 17'ye çıkarıyorsunuz bütçe içerisindeki payını. Silah alımlarının ve savunmanın payını iç güvenliğin payını %12'den 10'a düşürüyorsunuz. Şimdi bunu söylemezseniz siz, bunları görmezseniz o zaman değerlendirmelerimiz tümüyle yanlıştır. Dolayısıyla burada şimdi bir de şundan bahsetmeniz gerekiyor. Şimdi her şey güllük gülistanlıktı da mevcut siyasi iktidarlar bunu yapamadı mı? Şöyle bakın, bir de mukayeseli bakmanız gerekiyor. Şimdi Avrupa'da ve Amerika'da bankalar batmış, 2.5 milyon insan Amerika'da evsiz kalmış, Türkiye'de herhangi bir banka batmamış. Bankaya giden emekli maaşını almış, Avrupa'da emekliler maaşlarını alamadılar biliyorsunuz. Yanımızdaki Yunanistan battı. Yani bunu hepimiz görüyoruz. Bunun ardından İrlanda, Portekiz, İspanya gibi ülkeler Türkiye'den çok kötü durumda. Hatta İtalya bile Türkiye'den çok daha kötü durumda. Şimdi bakıyorsunuz borç yükü açısından Türkiye çok iyi bir

duruma gelmiş. Maastricht kriterleri söylendi, %60'tır. Türkiye bunun altına inmiş, %42, hatta 39'a kadar geriletti biliyorsunuz. Bütçe açığı %3'ün altına kadar indi. Şimdi siz bunları bütün görmezden gelip her şey kötüdür derseniz bana göre bu siyasi bir söylemdir, taraflı bir söylemdir, o açıdan burada objektif olduğunuz zaman demokrasinin tarafında olduğunuz zaman mevcut hükümet bütün darbe teşebbüslerine rağmen kapatılma teşebbüslerine rağmen, halkın seçtiği bir hükümettir. Ancak seçimlerle iktidarın değişmesine inanıyorsanız o zaman mevcut durumu kabul edip bu hükümetin de ekonomideki bu rakamlarını doğru yorumlamanız şart. Ama aksi taktirde hayır efendim mesela bir iktisatçı var yine benzer şekilde değerlendiriyor, nominal bütçe açıklarını alıyor efendim bu kadar olmuşmuş. Şimdi bunlar çok anlamsızdır ve dünyada artık böyle bir iktisat literatüründe de değerlendirme yoktur. Tamamen kötü niyetli bir söylemdir. Oransal almamız gerekiyor.

M – Bir dakika hocam kötü niyetli mi?

GS1 – Kesinlikle. Yani bu da, kesinlikle yani saptırıyor şimdi. Oransal olarak verilmesi gereken rakamı nominal olarak veriyor.

M – Peki buna bir cevap ister. Kötü niyetli olmak yani sadece rakam çarptırma değil de çarpıtma değil de kötü niyetli sıfatı yakıştırıldı.

GS2 – Şimdi her şeyden önce ben tavrımı çok açık olarak söyledim. Ben IMF üzerinden yürütülen emperyalist saldırıya karşı bir insanım. AKP'nin de başından beri bundan evvelki mevcut hükümetler gibi, farklı hükümetler tek siyaset izleniyor Türkiye'de, AKP'nin de şu anda sermayenin has partisi olduğunu görüyorum. Dolayısıyla kötü niyetim emperyalizme ve sermayeye karşı oluşumdan kaynaklanıyor. Yoksa benim özel olarak yok.

M – Peki bunu belirtelim.

GS1 – Şimdi IMF ile anlaşmayı imzalamayan bu hükümet. Bir de şunu belirtmek gerekiyor, burada yani Ak Parti, parti üzerinden gitmek de yanlış. Ben iktisatçı olarak konuşuyorum. Partilerle de hiçbir alakam yok. Şimdi objektif olarak rakamları yorumladığınız taktirde ve IMF bazında da olayı ele aldığımız taktirde ve bütçeyi de hakikaten harcama tasarımı açısından ele aldığımızda halkın yararına eylemlerin bu hükümet döneminde yoğunlaştığını görüyoruz. IMF ile anlaşma yapmayan bu hükümet. Askeri vesayeti kaldıran bu hükümet. Gelir dağılımında düzeltici bütçe harcamalarını yoğunlaştıran bu hükümet. Şimdi siz tutup da emperyalizmin hizmetinde derseniz anlamsız, çünkü bakın silah alımlarını bütçe içerisinde savunma harcamalarını azaltıyor. Nedense arkadaşımız bütçenin bu tarafına hiç bakmıyor ve sağlık harcamalarının, eğitim harcamalarının artışına hiç değinmiyor. Askeri vesayete değinmiyor. Fakat şimdi baktığınızda emperyalizmden bahsediyor. Emperyalizme hizmet eden nedir? IMF güdümünde bir bütçe tasarımıyla zengin ülkelerin silah üreticisi ülkelerin sattığı silahları almaktır. Şimdi bu adam bunu durdurmuş. Şimdi hala tutup da bu hükümet efendim emperyalizmin hizmetindedir, IMF'nin hizmetindedir demek bana göre doğru değil.

M – Bimen.

PR9 – Ben bir şey soracağım hocam, şimdi siz anlattınız, ben hocamla aynı fikirdeyim, IMF'nin 186 ülke değil 200 ülke de olsa içinde olmaması gerektiğini düşünüyorum Türkiye'nin. Çünkü IMF'nin niye kurulduğunu demek ki siz hocamdan daha iyi biliyorsunuz. Merkez Bankası sisteminin nasıl kurulduğunu bir iktisatçı olarak dünyada daha iyi bilirsiniz. Amerika'da bir dönem niye Merkez Bankası'ndan vazgeçilmeye çalışıldığını siz benden çok daha iyi bilirsiniz. Merkez Bankası'nın da IMF'ye bağlı bir kurum olduktan sonra bağımsızlığını tartışırım ben. Ayriyeten bir şey soracağım. Dediniz ki İtalya'da ekonomi, bakın benim Allaha şükür yurtdışında yaşayan akrabalarım var. Orada insanlar 3000 Euro ile yaşıyorlar. Burada 600 lirayla idare eden bir insanın yaşayacağı ekonomik kriz tabi ki teğet geçer. Krizde olan bir

ülkede ekonomi kriz tabi ki teğet geçecektir. Zaten biz yıllardır krizdeyiz. Şimdi sizin konuştuğunuz şeyler daha böyle ekonomik, veriler üstüne konuşuyorsunuz. Ben çok basit bir şey sormak istiyorum size. Türkiye'nin şu andaki borcu 266 milyar dolar. Doğru mudur? Sadece buna bir evet der misiniz? Bu civarda bir borcu var. Ben devam edeceğim.

GS1 – Ama bir dakika yanlış rakam veriyorsunuz. Özel sektörün borcuyla devletin borcu farklıdır. Devletin dış borcu 84 milyar dolar, özel sektörün borcu 170 milyar dolar. Bunları ayırmazsanız hiçbir anlamı yok konuşmanın.

PR9 – Ben bir şey soracağım. Dünyada en yüksek faizle borç alan ülke şu anda Türkiye mi? Biraz önce dediler ki Türkiye'nin parasının itibarı kurtarıldı. 6 sıfır atıldı. Bir dakika. Yunanistan para bulamadı çünkü Yunanistan'da 3000 Euro'ya adam emekli maaşı alıyordu, en düşük emekli. Biz 600 lira alıyorduk. Bırakın şimdi Yunanistan'la yarışmayın beyefendi. Burası Türkiye. Ben Türkiye'de yaşıyorum. Siz Ak Parti'nin burada şakşakçılığını yapmaktan biraz vazgeçin lütfen ya. Allah Allah ya yeter ya, burayı Ak Parti kurtarmadı. Bakın bu ülkede bütün hükümetler ve bütün iktidarlar bu ülkede insanların gelirlerini adaletsiz olarak vergilendirerek bugün bu ülkenin bu hale gelmesini sağladılar. Baştaki iktidar uluslararası kartellere peşkeş çekmek için bize ekmek kırıntısı dağıtıyor ve biz bu ekmek kırıntısıyla mutlu olmaya çalışıyoruz. Siz de o kırıntıyı biraz daha fazla aldığınız için daha mutlusunuz.

M – Peki. Yetko.

PR10 – Şimdi dikkat ediyorum da hocalarımın birisi konuşuyor bir kısım alkışlıyor, diğerleri konuşuyor, başka bir kesim alkışlıyor. Hocam neden herkesin alkışlayacağı bir şey söyleyemiyorsunuz? Neden sizin fikirlerinizi herkes alkışlayamıyor? Şimdi işte Türkiye'nin gerçeği burada. 98 yılında sizin de bahsettiğiniz gibi IMF ile bir anlaşma yapıldı. Enflasyon düşürülecek diye. Fakat dünyanın hiçbir ileri ülkesi enflasyonu birkaç senede düşürmemiştir. Enflasyonu hızlı düşürmek için önce gelir dağılımını güzel bir yayarsınız, ondan sonra enflasyonu düşürmeye başlarsınız. Gelir dağılımı yayılmadan enflasyonu düşürürseniz, şimdi soralım vatandaşa sokakta dolaşalım, diyelim ki enflasyonlar %50'lerde 60'larda dolaşırken mi daha rahat hareket ediyordunuz, yoksa şimdi 5'lerde 6'larda iken mi? Emin olun o zamankini diyecekler. İşte bu nedenden dolayı. Çünkü enflasyonun hızlı düşürülmesi sadece sermayeye ucuz para bulmaya yaramıştır. Yoksa sokaktaki vatandaşın hiçbir işine yaramamıştır. Yine aldığı 3-5 kuruş asgari ücretle emekli maaşıyla pazara gittiği zaman yine hala ucuzu, işte akşamüstünü tercih etmeye devam etmektedir. Bazıları da çöpleri karıştırmaya devam ediyorlar. Hatta diyorlar nerede karıştırılmış, işte sizin haberlerde gösterdikleriniz herhalde mizansen mi bilmiyorum. Şimdi endüstriyel psikolojinin 3 önemli faktörü var. Eğitim, demokrasi ve ekonomi. Şimdi demokrasi olduğu zaman eğitim olur. Geçenlerde gördük öğrenciler bir takım maddi sıkıntılarını dile getirmek için bir eylem yaptılar veya başbakana sunmak için, yöntem yanlıştı, doğruydu bilemiyoruz, işte o arada nasıl bir şekilde karşılandıklarını, İstanbul'a daha yaklaştırılmadan gördük. Orada öğrencinin psikolojisi yerlerde süründü, kafasına kaskla vuruldu, işte hamileymiş, çocuk karnında öldü, kimisi dedi ya zaten o çocuğun haberi bile yoktu hamile olduğundan veya evli de değilmiş, bunlarla uğraşıldı, ama bu hale o çocuk nasıl geldi, niye oraya gitti, polisin önüne attı kendini, o nedir bunun nedeni? Belli ki maddi. Onun dışında işte şimdi öğrencilerin çoğu devletin eline bakıyor, devletten burs alacak, bilmem ne olacak, giderlerini karşılamaya çalışacak, çünkü eğitim sistemimizden kaynaklanan çocuğun kendi kendine yeter olmaya alıştırılmış bir şekli yok. Ben 14 yaşında kızımı Kanada'ya göç ettirdiğim zaman, ocağın birinci haftasında dediler, bu kızın çalışma raporları nerede? Dedim ne çalışması? Dediler çalışmadı mı Türkiye'de. 14 yaşında çocuk nasıl çalışacak. Git dediler bunu 8 hafta bir yerde çalışsın, ondan sonra getirsin o raporunu okula devam etsin. Dedik okul kalacak. March break var o zaman March sömestr mart ayında ona daha çok var. Bunu yapacak, bunu

yapmazsa karne alamaz dediler. Ondan sonra ben sizin de bildiğiniz gibi fast food açtım ve çalıştığım çocukların tamamına yakını öğrenciydi. Şimdi bu zaten verilmemiş. Şimdi devlet almış istihdam edecek KPSS diye bir sınav yapmış. Orada bir sürü çocuk bekler, bitirmiş okulunu, atama bekler ya da onda bir takım numaralar olmuş, kim bilir kaç senedir o numaralar olmuş, şimdi çıkmış ortaya belli değil. Kıyamet kopar. Daha suçlular belli değil. Ne olacağı belli değil. Böyle belirsizlik. O insanların umutsuzluğu. Şurada şu gençlere soralım. Ekonomi gayet güzel. Simit 1 lira olmuş benzin 4 lira olmuş. Ekonomi güzel. Neresi güzel. Şimdi soralım gelecekleriyle ilgili ne kadar ümitliler, ne kadar karamsarlar.

M – Onları birazdan onlara soracağız cevaplarını verecekler. Burak Saltan?

PR11 – İyi akşamlar, iyi geceler herkese. Ben öncelikle hükümetin makro ekonomik politikasını biraz kendi gözümle değerlendirmek istiyorum. Makro ekonomi politikalarını ben hükümetin açıkçası benim şahsi görüşüm, ben iktisat fakültesi kamu yönetimi mezunuyum. Makro ekonomi politikalarını ben pozitif buluyorum. Mikro ekonomi yani ailelere olayı indirgersek, yani ailelere şirketlere biraz daha çemberi daraltırsak evet hükümetin bazı sıkıntılı halka karşı sıkıntılı tavırları olmuştur ama bunu bilemem politikacı değilim sonuçta, yapmak zorunda oldukları için mi yaptılar hani bir saattir angus mangus diyoruz ya bazen Bülent Bey falan bahsediyor ya ben şimdi o kadar detayları bilemiyorum politikacı olmadığım için ama şimdi sadece bir gerçek var ben buraya evde de özellikle Wikipedia'dan bakmıştım. Eksi 9.5 küçülme ile devralındı şimdi hükümet. Yanlış mı? Doğru. Demek ki 2001'deki kriz o teğet geçti diye eleştirdiğimiz krizin çok daha üstündeydi. Şimdi bizim cebimizden 10 lira düşse ne oldu diyoruz. Bizim 9 katrilyonumuz nerede arkadaş o zaman bize bunun birisi söylesin bakalım. 9 katrilyonun hesabını bize kim verecek. Bir saniye. 9 katrilyon benim Merkez Bankamdan benim diyorum çünkü benim, annemin, babamın, sizlerin hepinizin ailesinin alın teri çalındı. Çalınmadı mı? Yani bunu bu kadar örtbas edebiliyoruz, bu kadar da böyle çabucak geçebiliyoruz da o zaman şu teğet geçti tamam o kriz diye biz krizi büyük bir şekilde teğet geçmedi bana göre, aslında baya etkilendik. Onu da eleştirmeliyiz. Sonuçta mikro ekonomiye bu çok negatif yansıdı. Bunu kabul ediyorum ama bana kalırsa biz birazcık ikiye bölündük. Yani bu benim bir TC vatandaşı olarak hiç hoşuma gitmiyor. Nasıl ikiye bölündük. Az önce Yetko Beyin dediği gibi siz konuşurken atıyorum bir tribün alkışladı, siz konuşurken bir tribün. Ben buradan şu tabloyu çıkartıyorum, sizi alkışlayanlar daha çok sol kafadaki arkadaşlarımız, sizi alkışlayanlar da sağ kafada. Demek ki biz zaten her konuyu bu çerçevede değerlendiriyoruz. Biz hiç objektif kafalı insanlar değiliz demek ki. Yani ben şunu beklerim insanlardan, CHP'li de olsa BDP'li de olsa, AKP'li de olsa ...

M – Sana yok sataşma. Bütün sözleri kendine sataşma olarak alıyorsun.

PR2 – Bana söyledi ama.

M – Öyle mi peki?

PR11 – Bir insanın sağcı solcu, Türk Kürt ne olduğuna ben şu an bakmıyorum. Ağzından çıkan kelime benim için önemlidir. Biz objektifsek şayet 9 katrilyonumuzu çalan hükümetten hesap sormuyoruz da şu anda konuştuğumuz bu mikro ekonomide bize yansıyan o hani cebimizde para yok ya bizim şu an, tamam doğrudur, sıkıntılı günler yaşıyoruz bunu hiç kimse inkar etmiyor zaten, yani ben AKP'nin her politikası çok güzel, yerindedir falan bunu hiç kimse diyemez zaten, eminim AKP'ye gönül veren insanlar da bunu diyemezler, fakat biz bir şeyi eleştirirken sadece buna CHP ve AKP olarak bakmamalıyız, biz ortada doğruları konuşmalıyız. Şimdi şunu söylemek istiyorum, biz şimdi önceki hükümetler çok mu pembe bir tablo çizdiler bize. Bakın AKP çok pembe bir tablo çizdi de diyemiyorum. Sıkıntılar var tabi ki de. Ama önceki hükümetler çok pembe tablolar mı çizdi, biz müthiş günler yaşadık ta şu anda yerlerde sürünüyoruz anguslara mı muhtaç kaldık. Yani biz burada şekeri karneyle almadık mı? Ben yetişemedim 80'ler

dönemine ama biz karneyle ekmek almadık mı bu memlekette? Yazılmıyor muydu? Para geçmiyordu da, bize hep anlatılmaz mıydı, ben görmedim tabi ki de ama yakın siyasi de okuduk çok şükür.

M – O kuyruklar vardı da karneyle ekmek almak biraz daha eski.

PR2 – Savaş dönemindeydi savaş. Ali abi sataşma var ben konuşmak istiyorum.

PR11 – Ama bir saniye ben konuşurken üst üste binmesin konuşmalar, bir saniye ben bitireyim zaten daha konuşmayacağım.

M – Ama bitir artık.

PR11 – Kısa vadeli ekonomik planlar halkın cebine çok çabuk girmez. Bana okuduğum bölümde bu öğretildi. Uzun vadeli ekonomik planlar, yani 5 yıllık kalkınma planları halkın cebine biraz daha uzun vadede girer. Peki biz şu anda 2001 krizinden çıktık az önce siz bahsettiğiniz gibi bir lale devri yaşadık, şimdi tekrar bir kriz yaşandı, bakın ben ne CHP ne AKP söylemi şu anda söylüyorum. Ben vatandaş olarak benim hissettiğimi yaşadığımı söylüyorum. O zaman biraz daha pozitif, pozitif olmazsak çünkü bu bizim devletimiz, biz yaşıyoruz burada ve biraz daha objektif olmalıyız, yani CHP'li birisi de doğruyu söylediğinde onu da alkışlamalıyız, AKP'li biri de bir şey söylediğinde onu da alkışlamalıyız. Bu kadar bölünmeyelim. Bu hiç tasvip etmediğim bir şey.

PR2 – Sataşmaya bir cevap Ali abi bir cümle.

M – Bir dakika. Ercan Yılmaz'a verelim mikrofonu. Yok sataşmayı sonra cevaplandırırız da teşekkürler hemen.

PR12 – Çok teşekkür ederim Ali Bey sağ olun. Şimdi ben arkadaşları dinlediğim zaman bir ters köşe yapmaya ihtiyaç duydum. Şimdi bu ülkedeki sorun AKP, CHP, MHP gibi partilerin çözebileceği bir sorun değil. Bunların hiçbirisi de ben ne suçlarım, ne överim, ne de öyle böyle derim. Bu ülkede gerçek problem düzen problemi. Bu ülkede düzen bozuk. Düzen kökünden bozuk. Şimdi burada bir parantez açarak bundan 30 yıl önce kaybettiğim bir dostuma vefa borcumu ödeyebilmek için bir cümle kullanacağım. 13 Aralık 1980 tarihinde bu ülkede Erdal Eren idam edildi. Erdal Eren benim dostumdu, arkadaşımdı. Haksız yere yakalandığında işkence altında ifadesi alındı, mahkeme düzmece bir mahkemede düzmece delillerle avukatlarının bütün sunduğu suçsuzluk kanıtlarına rağmen Erdal Eren idam edildi. Bunu protesto ediyorum ve kınıyorum. Şimdi düzene lafı şöyle bağlayacağım. Erdal Eren de düzene itiraz ediyordu. Bu ülkede düzen bozuk. Düzen nasıl bozuk? Bu ülkede sermayeyle emeğin bir çelişkisi var. Bütün dünya üzerindeki kapitalist toplumlarda olduğu gibi bu ülkede de aynı şey yaşanıyor. Sorunun kökü buraya iniyor. Bu devletin tüm yapılanması sermayenin korunması üzerine kurulmuş. Sermayeye göre kurulmuş bir devlet yapısı bu. Bu devlette şimdi ben size bir örnek vereceğim. Hocalarımdan özellikle de bir cevap rica edeceğim. Şimdi milyonlarca çaresiz insan var bu ülkede. Milyonlarca ve bu ülkede yanılmıyorsam bir yerden edindiğim bir rakama göre 50-60 milyon kişi aileleriyle beraber emeğini satarak emeğinden başka da verebileceği hiçbir şeyi olmayan insanlar yaşıyor. Şimdi ben bir soru soracağım. Soru hocalarıma. Bir insanın yaşamını devam ettirebilmesi için sağlık, eğitim, barınma ve beslenmeyle ilgili tüm problemlerini çözmesi lazım. Ondan sonra da sosyal bir varlık olarak yaşamını devam ettirebilmesi lazım. Bir insanın emeğinin değeri bana göre sabah kalkıp akşama kadar 8 saat 10 saat neyse çalıştıktan sonra elde edeceği gelir o insanın tüm sağlık, eğitim, barınma, beslenme gibi problemlerini çözebiliyor olması lazım. Bunlar için o adama o insana kaç para gerekiyorsa o çalışmasının karşılığında bu ücreti alması lazım. İşte bütün meselenin temelinde yatan olay bu bana göre. Eğer insanlar bu ülkede yani bütün dünyada çaresiz kalmazlarsa ne ekonomik problem olur, ne ihracat ithalat, altın, döviz bunların hiçbirisi hepsi dengesini bulur. Hiçbiri problem olmaz diye düşünüyorum. Tekrar ediyorum. Bir insan emeğini satarak yaşıyorsa onun emeğinin karşılığı ihtiyaçlarının tamamını karşılayan bir para olması gerekir. Bir ülkenin ekonomisi bu

temelin üzerine kurulması gerekir diye düşünüyorum ve hocalarıma mümkünse bu soruma bir cevap verebilirler mi beni aydınlatabilirler mi?

M – Peki o cevapları topluca alacağız tekrar hocalarımıza döndüğümüzde. Evet buyurun.

PR13 – Efendim öncelikle şunu söylemek istiyorum. Sayın Süleyman Yaşar diğer sayın hocamızın iktisatçı gibi değil siyasetçi gibi konuştuğunu söyledi. Oysa eğer yanlış biliyorsam düzeltsinler, ekonomi bizatihi siyasetin ta kendisidir. Çünkü sizi bir ülke ekonomisinde ürettiğiniz değerleri kime ne kadar dağıttığınızla ilgili bir siyasal karar verme sürecidir. Bakınız sağlık hizmetlerine ve eğitime pay arttırıldığını söylüyor sayın hocam, ama insanlara öncelikle hastalanmayacak kadar sağlıklı ve dengeli beslenebilecek bir düzeye getirmek gerekir. Ama Türkiye'de bugün özel sağlık kuruluşları adeta yepyeni bir Pazar bulmuştur ve sosyal güvenlik kurumlarının ilaç giderleri füze gibi artmıştır. Eğitime gelince; okulları işadamların himmetine, okulların doğalgaz, elektrik, su giderlerini velilerin himmetine bırakan bir anlayış eğitime ne yatırım yapacaktır çok merak ediyorum, tabi hocamızın söylediği bu bütçenin bir yıla kalmadan revize edilecek olması hariç. İkincisi Abdullah Bey komşum, 80 yıllık sıkıntıdan söz etti. Ama cumhuriyetin Mustafa Kemal dönemindeki 15 yılını şöyle bir kronolojik olarak görürseniz bugün tek tek satarak bitiremedikleri birçok varlığı yabancıların elinden para karşılığı geriye alan demiryollarını geri alan, limanları geri alan, elektrik idarelerini, Şirket-i Hayriye'yi geri alan Mustafa Kemal dönemini yok sayarsanız, siz bu ülkenin çocuğu olmayı hak etmiyorsunuz demektir. İkincisi; bu ülkede yapılan bir başka yanlış var. Sosyal devlet ile sadaka devleti karıştırılıyor. Benim bildiğim köleci devlet düzeni ilkel devlet yapısıdır. İlkel devlet yapısı yeniden bu ülkeye getiriliyor. Bu ülkenin insanları sadakaya muhtaç olmamalı. Bu ülkenin insanları alın teriyle kazanmalı, onurlarıyla yaşamalıdır. Bunun için de sosyal devletin yapması gereken yapılmalıdır. Herkes elini vicdanına koysun. Bu ülkede sosyal devleti öldürmüşlerdir. Çünkü bu ülke 1947'den itibaren batı emperyalizminin çıkarları doğrultusunda borçlandırılmış ve bütün kaynakları adeta sömürülmüştür. Bu ülke bilinçli bir şekilde borçlandırılıyor. Bakın ben söylemiyorum, Odalar ve Borsalar Birliği başkanı söylüyor, ülkeler artık askerlerle değil, şirketlerle işgal ediliyor diyor. Ve aynı adam 8 yıldır beklenen bu siyasal iktidardan beklenen perakende yasasını beklerken, Türkiye'de alışveriş merkezleri çok uluslu alışveriş merkezleri 226'yı geçti. Demek ki büyük sermayenin çok uluslu sermayenin çıkarlarına hizmet eden bir siyasal iktidarla karşı karşıyayız, ama bunu söyleyen Odalar Birliği başkanı perakende yasasının olmayışı vahşi kapitalizme yol açıyor derken arkasından Odalar Birliği'nin şirketleri baskına uğruyor. Bu ekonomik yönden yapılan siyasal bir baskıdır ve susturma baskısıdır. Tıpkı Ankara Ticaret Odası Başkanını susturdukları gibi. Odalar Birliği Başkanını da böylesine bir siyasi tecavüzle susturmuşlardır. Bu ülkenin kalkınması için her şeyi bir kenara bırakın karayolu taşımacılığı denilen ve dünya otomotiv sektörünün çıkarlarına hizmet eden bu ülkeye zarar veren karayolu ağırlıklı taşımacılıktan vazgeçilmeli, demiryoluna, denizyollarına önem verilmelidir. En basiti budur. Ve sosyal devlet, gerçek anlamda hayata geçirilmezse bir müddet sonra borçları kapısına dayanan alacaklılar gibi uluslararası haciz memurları Türkiye'nin geleceği olan bor madenlerine bile el koyabilirler. Teşekkür ediyorum.

M – Mustafa Küpçü'ye de teşekkür ediyoruz. Evet duyulduğu gibi Siyaset Meydanı'nın 24 sürekli katılımcısı ya da bir başka deyimle Halkın Meclisi her hafta olduğu gibi başka konularda olduğu gibi bu hafta ekonomi konusunda da çok farklı ve gerçekten altı çizilesi özgün görüşlerini Siyaset Meydanı'nda dile getiriyorlar. Devam edeceğiz 24 katılımcımızla konuşmaya ama programın başında da söylemiştim, Siyaset Meydanı facebook ve twitter üzerinden de yani bu stüdyo dışından da canlı tartışmalarla devam ediyor. Şimdi bizim twitter grubundan arkadaşlarımız stüdyodalar onlara söz vereceğim, kimlerin adına Haritacı70 adına, İbrahim İzgi adına ve ikizv adına Volkan Ekiz şu anda neler konuşuluyor twitter'da Siyaset Meydanı'nda tartışmalar nasıl sürüyor.

PR14 – Bu akşam öncelikle sosyal medyanın gündemi facebook değişikliğiydi. Facebook arayüzü değişti herkes onu konuşuyor ama bizim programımız ekseninde smeydanı anahtar sözlüğü altında yorumlar birikti. Ben bunları not aldım. İzin verirseniz onları aktarayım. İzleyicilerimiz, takipçilerimiz doğu ve batı arasında sosyal yardımlarda bir ayrım olduğuna inanıyorlar. Devletin doğuya daha fazla yardım ettiğine inanıyorlar. KPSS sınavı ve öğretmen adayları bayağı yoğunluklu mesajlarla bizim sonumuz ne olacak, öğretmen atamaları ne durumda diye bir şey yapmışlar mesaj yazmışlar. Gene bu sosyal yardımlar konusunda insanları muhtaç bırakmak daha sonra yardım etmek bir çözüm olmamalı, insanları muhtaç duruma düşürmemeli hükümet demişler, gençlerimiz çok fazla şey yazmışlar twitter ve facebookta. İşsizlikten dem vuruyorlar. Hatta bir veli de yüksek lisans yapan birkaç ta sertifika programına üye olan kızının yarın 700 milyon maaşla bir call center'de işe başlayacağını, bundan çok memnun olmadığını dile getirmiş. Referandumdan sonra ne değişti? Diye soranlar var. Referandum sürecinde o kadar fazla şeyden bahsettik, geldi geçti. Kenan Evren hala yargılanmadı diyenler var. Medyanın tekelleşmesinden bahsedenler var. Balyoz davası başlamadan 48 saat önce hakim değişikliğinin nasıl yorumlanması gerektiğini soranlar var. Türkiye bir polis devleti mi oluyor, hızla cemaatleşiyor muyuz diyenler var. Ekonomide hocamın belirttiği olumlu görüşlerle ilgili bunlar acaba Derviş politikalarının sonucu ve hükümet Derviş'in yaptığı o ekonomik düzeltmelerin kaymağını mı yiyor diye soranlar var. Tekstil, turizm, hayvancılık ve tarım konusunda bu sektörlerin can çekiştiğini söylüyor takipçilerimiz. Bu arada size de saçlarınızın 10 numara olduğuna dair bir yorum gelmiş.

M – Güzel.

PR14 – Karadenizliler fındığın ne olacağını, ne zaman para edeceğini soruyorlar. Bu arada bir izleyici, bu ilgimi çekti, vergi gelirlerinin %76'sının tüketici vergilerinden geldiğini söylüyor. Bu hocamdan merak ediyorum bu doğru bir rakam mıdır? Ve sağlıklı ekonomik bir şey midir? Bir de OECD gelir adaletsizliğinde dünya üçüncüsü olduğumuza yönelik bir istatistiki bilgi var. Bunlar yorumcularımızın aktardıkları. Müsaade ederseniz bir konuk olarak da ben bir takım takipçilerimizin dışında kendi gözlemlerimle ilgili bir şeyler söylemek istiyorum. AKP'nin ekonomideki olumlu gelişmeler diye propagandası yaptığı şey ben Türkiye'nin başına geçirilmiş bir peruk gibi düşünüyorum. Hafif bir rüzgarda bu peruk ortadan kalkacak ve çok büyük ihtimalle de kel ortaya çıkacak. Çünkü kökü olmayan, nihayetinde peruk kökü olmayan bir şey, bu ekonomik rakamlar ekonomik anlamda kökü olmayan şeyler, onun dışında Türkiye'de rutubet gibi bir siyasal İslamcılık olduğunu düşünüyorum. Bunu hissediyorsunuz ama bu rutubet gibi elinizle tutamıyorsunuz, hepimiz hissediyoruz ama örnek veremiyoruz. Türkiye'de gençler bir cemaate üye olmazlarsa eğer mutsuzluk içerisinde olduklarını düşünüyorlar. Türkiye'de kariyer bir cemaate üye olmaktan geçiyor, böyle bir durum. Devletin yurt dışına gönderdiği öğrencilerin hemen hemen tamamı tarikatları ile gidiyor. Çünkü burada yazılı sınavın dışında yapılan sözlü sınavlarda hangi gazeteyi okuyorsunuz gibi sorular var. Tekrar söylüyorum dindar olmayan gençlerin Türkiye'de bir umut sorunu var. Alevi gençlerde özellikle bu daha da yoğun. En azından Sünni biriyseniz cemaate numaradan da olsa bir mensubiyet bağı duyduğunuzu söyleyebilirsiniz ama Alevi biriyseniz bunu da yapamazsınız. Türkiye'de askeri vesayet gitti bunun yerine bir polis vesayeti geldiğini düşünüyorum. En son yumurta atan gençlere biber gazıyla müdahale eden polisimize yakında domates atan milis kuvvetlerinin katılması bir menemen olacağını bekliyorum. Türkiye'de fişleyenler değişti. Fişlenenler değişti ama fişleme değişmedi. Bence karşı çıkmamız gereken şey fişlemenin kendisi. Teşekkür ediyorum.

M – Teşekkür ediyorum Volkan Ekiz. Twitter grubumuz adına twitter'da bize iletilen ve bizim dışımızda, stüdyo dışında gelişen tartışmaları aktardı sosyal medyada. Hem de kendi görüşlerini de paylaştı. Bu arada mutlaka siz de görmüşsünüzdür twitter'den, ben de böyle özel mesajları buradaki konuşmacılarla

ilgili söyleyeyim de moral olsun diye. Pelinepeline ne diyor? O Bitlisli Ezel Özkan'ın alnından öperim diyor söyledikleri için. Peki Bitlis'teki Ezel'i takdir ediyorlar da acaba Şırnaklı Ata Altın'a ne diyecekler onu da konuşmasını dinledikten sonra bekleyelim görelim.

PR15 – Şimdi biz halk olarak, esnaf olarak, işçi olarak, memur olarak, emekli olarak alın terimizin, verdiğimiz emeğin karşılığı bizi doyuruyorsa ekonomi iyidir bizim için. Doyurmuyorsa, beklentilerimizin karşılığını alamıyorsak ekonomi makro olsa ne yazar, mikro olsa ne yazar. Bizi bağlamaz orası. Onun dışında Türkiye'de şu anda işsizlik deniyor. İşsizlik 2010, 2011 ve 2012'de ortalama %12 olarak öngörülüyor. Bu da 3 milyon 470 bin küsur işsiz demek. Yani 3 milyon 470 bin işsizimiz olduğunu öngörüyorlar ve öyledir. Şimdi işsizlik tehdidi işçiyi her türlü düzenlemeye rıza göstermek zorunda bırakıyor. Yani öncelikle işçilerimizin çalışma saatleri ve ücretleri gözden geçirilmeli. Onun dışında emek yoğun işkolları açılmalı. Bundan sonra ihracat yapma imkanı olan sektörler desteklenmeli. Ben şimdi birkaç örnek vereceğim ve özellikle söylediğim bir nokta da Türkiye'nin genelini ilgilendiriyor. Şimdi biz attığımız çöplerden biogazın üretildiği, taştan çimentonun üretildiği bir çağda yaşıyoruz ve maalesef üretemiyoruz bir türlü. Kaynak var ama üreten yok. Çünkü arkadaşların dediği biz başka Türkiye'de mi yaşıyoruz diyenler var. Kimisi için güllük gülistanlık, kimisi için eziyet bunlar. Neden kaynaklanıyor bu? Bu sadece AKP ile sınırlı bir durum değil. Bu başa gelen her hükümet kadrolaşma, adam kayırma ve kendi çevresinde kendi ideolojisinde olanlara bir fırsatlar, bir şanslar tanımasıdır ve sonra gelen hükümet öncekinin yaptıklarını temizlemeye, kendi adamlarını koymaya uğraşırken Türkiye ilerleyemiyor. Türkiye'nin ilerleyebilmesi için bana yetki verilsin. Tarım alanında ben 5 senede Türkiye'ye ekonominin en canlısını yaşatırım. Nasıl yapacağım? Şimdi ben Şırnaklıyım. Şırnak'ta teşvik veriyor veyahut kredi veriliyor, kime veriliyor, kendine yakın kesim alıyor bunu. Bir kesim yararlanabiliyor. Halk yararlanamıyor. Halkın yararlanabilmesi için özellikle hükümetler ve valilerden ricam şu; ben giderim, köy köy gezerim, kasaba kasaba gezerim, şehir şehir gezerim, şunu yaparım; orada bir amca şunu diyor. Diyor ki ben gittim oradan fidan almak istiyorum. Çiftçilik belgen veya tarım sigortan olmadığı için bunu yapamıyorsun diyor. Adam da diyor ki, ben gittim bir çiftçilik belgesi çıkartayım dedim, gittim memurlar bana bir sürü şey söyledi. Ta buradan İstanbul'a kadar uzun bir şey anlattılar diyor. Ben tamam istemiyorum fidanınızı dedim, kafam karıştı diyor. Şimdi adamlar bilgilendirilmeli bu konuda. Adamların evine gidip, gerekirse o belge neyse verilmeli, o insanlara teşvik edilmeli bunlar. Türkiye tarımda üretmeli. Hayvancılıkta destek vermeli. Şimdi dünyanın ben şöyle düşünüyorum dünyada tarımsal üretimin bir alternatifi olamaz. Üretim şart diyorum.

M – Peki teşekkür ediyorum. Esra Erten. Mikrofonu oraya bıraktı bak. Üretim şart diye bitirdin. Hani eğitim şart diyor ya Cem Yılmaz üretim şart.

PR16 – Ben de o eğitim şarttan bir bağlama yapayım. Evet oradan gideceğim bir öğretmen olarak.

M – Bu "eğitim şart" mevzuunun nereden çıktığını biliyor musunuz? Cem Yılmaz'ın o meşhur esprisinin, reklamlara bile konu oldu. Siyaset Meydanı'ndan çıktı yine. Cem Yılmaz'ın çok klasik bir Siyaset Meydanı esprisidir o. Siyaset Meydanı'nda her konuşmacı 90'lardan 2000'lere kadar konuşmasının sonunu mutlaka finalini "eğitim şart" diye bitirirdi. Değişen bir şey yok. Demek ki hala o şart yerine getirilmemiş ki Esra Erten de sözüne öyle başladı.

PR16 – Şimdi 2011 bütçesinde sağlık ve eğitime çok büyük bir pay bırakıldığı söylendi. Kağıt üzerinde de böyle. Ama bu nasıl uygulamaya geçecek? Bunu bekleyip göreceğiz, çünkü bu hükümet maalesef çok işte öyle olacak böyle olacak cek caklarla çok fazla hareket ediyor. Sözgelimi en son 24 Kasım'da da öğretmenlere bir maaş prim daha ödeneceği söylenmişti hani bunu basından duyanlar belki der ki "vay bu hükümet gerçekten işte öğretmene değerini veriyor" ama maalesef bu gerçekleşmedi. Bunu buradan belirtmiş olayım. Şimdi bütçeyle ilgili olarak şunu söylemek istiyorum. Evet eğitime, sağlığa büyük bir pay

ayrıldı dendi, o zaman ben şunu merak ediyorum. Bu kadar atanamayan, ataması yapılmayan öğretmen niçin hala bekliyor. Madem böyle bir bütçe var. Ve de sadece tabi ki bu bütçe öğretmen maaşı olarak değerlendirilmeyecek tabi ki. Okullaşma oranları vs. en son dün haberlerde izledim, Diyarbakır'ın bir köyünde okul adı altında maalesef ahırdan bozma bir yerde çocuklar eğitim öğretim görmeye mahkûm bırakılıyor. Şimdi biz eğitime bu kadar büyük bir pay bıraktıysak, bu okullaşma oranları sadece kâğıt üzerinde mi uygulamada böyle bir şey yok mu? Bu da tabi ki bilmiyorum ekonomi yazarlarımız mı buradan cevap verir yoksa da nasıl olur bilemiyorum. Bir de şunu söylemek istiyorum. Milli gelirdeki adaletsiz dağıtımdan bahsedildi.

M – Yani %17 nereye gidiyor ya da şu ana kadar %12 nereye gitti diye soru. Peki.

PR16 – Bir de milli gelirdeki adaletsiz dağılımdan bahsettik. Hatta bunun en büyük örneği işte biz başka Türkiye'de miyiz derken bile ortaya çıkıyordu. Bir taraf gayet memnun bir taraf maalesef değil. Bununla ilgili olarak benim naçizane şöyle bir önerim olabilir. Dolaylı vergiler şimdi işsiz bir birey de iş patronu da aynı şekilde bu vergi kendilerinden kesiliyor. Bunda bir sıkıntı yok. Bugün ekmeğe ben ne kadar vergi ödüyorsam, bir iş patronu da aynı vergiyi ödüyor. Ama benim dil eğitimi için bulunduğum Almanya'da gözlemlediğim şöyle bir şey vardı. Belki bir örnek olarak gösterebilirim. Orada nasıl bizde yeşil kart var sağlık alanında. Orada da sağlık değil ama gıda gereksinimlerini gerçekleştirmek adına geliri düşük ya da hiç geliri olmayan kesime yeşil kart benzeri kartlar veriliyor, bunlarla normal bir kesim ekmeği 3 liraya alıyorsa o kartla giden kişi kuruşlarla alıyor, 80 kuruşla, yani lira bile değil. Bu naçizane bir örnek olabilir. Bilmiyorum uygulamaya geçirilebilir mi böyle bir potansiyelimiz var mı? Sadece gözlemlerime dayalı bizde de böyle bir şey yapılabilir mi vergi dağılımı açısından adaletli dağılım açısından.

M – Peki. Şimdi biliyorum 24 sürekli katılımcımızdan hala görüşlerini belirtmeyenler var ve değerli görüşleri olduğunu da biliyorum. Birkaç dakika beklesinler, çünkü genç üniversiteli arkadaşlarımıza da sorular yöneltildi. Onların ne durumda olduğu soruldu veya nasıl karşıladıkları. Onlardan söz almak isteyenler var ise hemen mikrofon orada zaten Kübra verirsen.

SP1 - Öncelikle iyi geceler diliyorum herkese. Ben kendim de uluslararası finans öğrencisi olduğum için biraz rakamlarla konuşacağım. Çok derin şeyler değil. Sadece özünde. Yalnız ona geçmeden önce ben bir şey söylemek istiyorum. Ben 81 ilimin fakirini de İstanbul'da tanıdım. Tesadüftür ki geçenlerde bir tanesi doktorların %45 deri kanseri şüphesiyle yaklaştığı benden 3-4 yaş büyük bir abimdi. Amcasından Adıyaman'dan 30 TL borç istedi ve amcası olumsuz cevap verince otobüste benim kollarıma yığıldı. Adıyaman'da durum nasıl bilmiyorum, görmedim ama Adıyamanlının durumu benim gördüğüm kadarıyla İstanbul'da pek iyi değildi. Bir de bir akademisyen hocamızın vesayetçi dediği ordudan alınan artırılmaların kesilmesiyle, silah masraflarının kesilmesinden bahsetti. Yeni gelen silah yasasıyla insanlar belinde 2 tane, işyerinde 3 tane, evlerinde de 4 tane silah saklayabiliyor. Acaba vesayet kimden alındı kime verildi. Bu tartışma konusu. Genel özellikleri itibariyle baktığımız zaman Türkiye ekonomisi borca dayalı bir tüketim endeksi ekonomi modeli sergiliyor ve borçlanma kesildiğinde hemen krize sürüklenen bir yapıya sahip. Ben burada olay biraz sığ siyasi partilerin kavgasına dönüştü. Olayı biraz da oradan çekmek istiyorum. Şimdi isteyenlere kaynakları reklam arasında gösterebilirim. Yıllık enflasyonu en yüksek ülkelere baktığımız zaman Türkiye 8.6 ile 8'inci sırada dünyada. Aralık 2010 verileri. İşsizlik oranı en yüksek ülkelere baktığımız zaman 13'üncü sırada %10,6 ile. Cari açığının gayrisafi yurtiçi hasılasına oranı en yüksek ülkelere baktığımız zaman da Vietnam, Portekiz ve Yunanistan'dan sonra eksi 5.4 ile dördüncü sırada. Baktığımız zaman sürekli büyümeyle övünen iktidarlar görüyoruz. Ben olayı sadece 2002'den sonrasıyla özetlemiyorum. Sürdürülebilir bir büyüme söz konusu değilken, istihdam yaratılmazken ve ücret ya da maaşlarda herhangi bir artış sağlanamazken neden hala ülke ekonomisiyle ilgili pembe tablolar çizip

bunun üzerine alkışlayabiliyoruz. Çok kısa bir ekleme daha yapacağım. Tüm bu Aralık 2010 verilerinden bahsettik. Türkiye en son Wall Street'te çıkan 2 yazıda işte otomotiv sektörünün Ortadoğu'daki en büyük ülkesi ve bölgesel süper güç olarak addediliyor. Çok güzel pembe tablolar çiziliyor. Uluslararası değerleme şirketlerine kredi notları yükseltiliyor. Cari açık, işsizlik, kayıt dışı ekonomi, yoksulluk ve ulusal güvensizlik sorunlarımız sürerken, istikrarsızlık sürerken acaba tüm bu övgüler ve kredi notlarımızın yükselmesi insanlarımız için ne ifade ediyor ben bilemiyorum. Teşekkür ediyorum tekrar.

M – Peki teşekkür ediyorum. Hemen kendinizi tanıtın ve üniversitenizi elbette.

SP2 - Kadir Has Üniversitesi İletişim Fakültesi 3.sınıf öğrencisiyim bu arada. Sorumu sormadan önce sadece bir lafa müdahale etmek istiyorum. Mersinli arkadaşımıza, abimize bir laf söylendi. Madem CHP belediyesindesiniz, işte AKP'ye verin de kurtulun. Bu işte AKP'nin yaratmak istediği Türkiye. Sadece bunu şöyle özetlemek istiyorum. Konuyu politik yönden daha çok ekonomik bütçeye dayandırmak istiyorum. Bugün gelgelelim öğrencilerin bütçesini tartışıyoruz, halkın bütçesini tartışıyoruz. Bir de öğrencilerin bütçelerine bakalım. Şimdi bir öğrencinin en temel ihtiyaçlarını göz önünde bulundurduğunuzda yemek masrafı, kira masrafı, doğalgaz, eğitim masrafları ortaya koyduğunuzda zaten asgari ücretten daha fazla bir miktar ortaya çıkıyor. Böyle bir durum var ortada. Değerli hocamız dedi ki milli gelir dağılımını milli gelir oranına göre hesaplamamız gerekiyor. Doğru benim babamın aldığı parayla Koç'un elde ettiği para aynı, haklısınız o konuda. Size katılıyorum. Ayrıca çoğu hocalarımdan duyuyorum, profesörlerden duyuyorum, devlet üniversitesinde okuyan çoğu öğrenci derslere katılmıyor diyorlar. Bunun sebebinin, çoğunun dışarıda evde kirasını ödeyebilmek için çalıştığını biliyorlar mı acaba? Bunu da çok merak ediyorum. Onun ötesinde Yunanistan için bir değerlendirme yapıyor herkes. 3000 euro emekli maaşı olduğu söylendi. Yunanistan'da bir özel üniversitede okuyan öğrencinin senelik koyduğu para 2000 Euro'yu geçmiyor. Biz burada 8000 Euro para ödüyoruz.

M – Peki teşekkür ediyorum. Evet siz hemen tanıtın kendinizi ve üniversitenizi. Buyurun.

SP3 - Herkese iyi akşamlar. Ben Kadir Has Üniversitesinden Alper müsaade ederseniz. Rudi arkadaşımızın da söylediği gibi öğrencinin ekonomiyle arasındaki ilişkiye birkaç örnek vermek istiyorum. Bir öğrencinin mesela ben kendimden örnek vereceğim. Ben Bahçeşehir'de oturuyorum ve buraya şehrin merkezine gelmek için İETT'yi kullanırsam, sosyal bir devletin anlayışına göre ulaşım hakkı benim en doğal haklarımdan biri bir öğrenci için İETT de en ekonomik ulaşım yolu. 200 lira gibi bir harcamam oluyor. 600 küsur lira bir asgari ücretin olduğu bir ülkede bir öğrenci minimum düzeyde ulaşımını sağlamak için üçte birini harcıyorsa ben bu ülkedeki son 8 yıl için demiyorum da yani ekonomide bir aksaklık var diyorum. Son 8 yılda çok fazla ekonomi dağıldı bozuldu, küçüldü, hayır daha öncesinde de küçülüyordu eyvallah ama son 8 yılda niye bu 3'e 5'e katlandı. Son 8 yılda gene 2003'den beri kapanan kasap sayısı kaç. İsmini vermek istemiyorum ama ben evime gidene kadar 10 tane market varken ortaokul yıllarında şu anda bakıyorum 30 tane 40 tane görüyorum ve fiyatları gerçekten ciddi aşağı çekiyor. Bir esnafla sohbet ettiğimiz zaman "abi neden böyle oluyor" dediğimde bana geri dönen cevap şu oluyor. Büyük markete gidiyorum ve oradan aldığım fiyat onların fiyat benim alışımdan daha düşük. Bu neden gittikçe 2 yılda 3 yılda katlana katlana gidiyor. Bunu merak ediyorum. Bir de yenilikle ilgili bir şey söyleyecektim. AKP'nin yaptığı Türk parasının kariyerini değiştirdi denen 6 sıfır olayı. 2 yıl arayla paramız değişti. Kaç milyon lira harcandı sadece basımında. Yani bir kariyer uğruna biz bu kadar para harcadık, bu kadar zenginiz bu kadar rahatız. Biraz da makyaj yapalım dedik. Bunu düşünmelerini istiyorum sadece.

M – Peki teşekkür ediyorum. Rastlantı oldu her tribünden bir arkadaş konuştu. Evet son tribünden de 4 öğrenci tribününden de son tribün.

SP4 – Öncelikle ben herkese iyi akşamlar diliyorum. Burada şöyle bir açıdan bakmamız lazım. Türkiye kurulduğundan 2010 yılına kadar her şey güllük gülistanlıktı, bir elimizde yağ bir elimizde bal yaşıyorduk da 2002'den sonra mı bir elimizdeki yağ bir elimizdeki balı aldılar. Yani buna öncelikle bakmamız gerekiyor. Belli bir kesimin şundan kurtulması gerekiyor. 2002'den sonra "Ak Parti ne yaptıysa yanlıştır" zihniyetinden artık belli bir kesimin kurtulması lazım. Ak Parti'nin yaptığı her şeye yanlış gözüyle bakma yanlışından kurtulmaları gerekiyor. İşsizlik sorununa baktığımız zaman insanlar üniversiteden mezun olduktan sonra eğer iyi bir bölümden mezun olduysa, hukuk, inşaat mühendisliği falan 3-4 milyar maaşla işe başlayacağını düşünüyor. Böyle bir dünya yok ne Türkiye'de ne başka bir yerde. Alacağı maaşı beğenmiyor insanlar ve o yüzden işe başlamayı erteliyorlar. Alacakları maaş 1,5 milyardan başlarsa belli bir kademe atladıktan sonra maaşı artacaktır ama üniversiteden mezun olan arkadaşlarımız ilk başladıklarında alacakları maaşı beğenmedikleri için işe girmiyorlar ve işsizlik sorunu çözülmüyor. Ekonomide askerin önemine değinecek olursak 60 yılında bir darbe yapıldı ve o darbeden sonra rahmetli Adnan Menderes'in başlattığı bir sürü fabrikalaşma, bir sürü tesiste askeri darbeden sonra ne yazık ki yarım kaldı. 80 darbesinde aynı şekilde. 27 Nisan e-muhtırasını genelkurmay internet sitesinde yayınladıktan sonra bir gecede 5 milyar dolar para bu ülkeden çıktı. Çünkü neden insanlar korktukları için dışarıdan gelen insanlar korktukları için bu parayı alıp gittiler. Yani o yüzden son 8 yılda yapılanları bütün cumhuriyet kurulduğundan beri yapılmış gibi bakmamak gerekiyor.

PR2 – Evet ondan mı 1 trilyona o muhtırayı veren genelkurmay başkanının altına 1 trilyon liralık araba verdi.

SP4 – Ya Bülent Beye de bir şey söylemek istiyorum. Sen CHP grup toplantısında bir şov yaptın, tuttu ondan sonra geldin buraya burada da şovların tutuyor. Sana yarın bir gün bir de reklam yaparlar. Oradan yürür gidersin. Yani sen burada şov için buradasın. Ben senin gerçekten çiftçi olduğuna da inanmıyorum. İşin gücün şov. Geldin tuttu yaptığın şov, ondan geldin burada şovuna devam ediyorsun. Sana bir de dizi yaparlar, sen yürür gidersin buradan. Hepinize teşekkür ediyorum.

M – Peki. Son öğrenci arkadaşlarımızdan, hayır, bir saniye hemen kısacık alalım, kendinizi tanıtın. O fasıl bitti çoktan. Tamam.

SP5 – Kadir Has Üniversitesi Halkla İlişkiler 3.sınıf öğrencisiyim. Öncelikle Türkiye'nin gerçeklerinden ve Ak Parti hükümetinin başarısından biraz bahsetmek istiyorum. Şimdi her şeyi Ak Parti hükümetine mal etmek tabi ki yanlış. Burada arkadaşlarla hemfikirim. Fakat 2002 yılından beri terör hızla devam ederken, özelleştirmeler alıp başını gitmişken, insanlar 2 işte çalışıyorken, kredi kartı yüzünden intihar etmeler halen devam ediyorken, dünyanın en pahalı benzinini kullanıyorken, hamdolsun eğitimde, sağlıkta hala daha aksamalar varken Ak Parti hükümetinin nasıl hala başarılı görebiliriz ve Ak Parti hükümetinin tutumunu hala nasıl destekleyebiliriz. Ben sevgili başbakana şöyle sesleniyorum. Soframızda yiyeceğimiz yiyecekleri bize sağlayan çiftçilere "ananı da al git" dedi. Ben de başarısızlıklarından dolayı kurmaylarını da al git diyorum.

M – Aysen Şen tekrar bizim 24 sürekli katılımcımıza cevap hakkı mı? Bir saniye.

PR1 – Arkadaşın çiftçi diye nitelendirdiği kişi polis tarafından yapılan sorgusunda provokatör çıktı. Çiftçi değil, gerçekten çiftçilik yapmıyor. "Anasını al git" dediği adam gerçek çiftçi değil. Gerçekten çiftçi değil. O orada provokatör yani.

PR9 – Bir şey söyleyemiyoruz. O kadar çok şakşaklıyorsunuz ki Ak Parti'yi biz de iyisini söyleyemiyoruz.

M – Peki tamam.

PR2 – Ali abi provokatör diyor bana bak. Polis tarafından yapılan sorguda, doğru doğru Sayın Tayyip Erdoğan'ın bakın Ali abi, sayın başbakanın korumaları beni çok sorguladılar doğru. Çiftçi olup olmadığıma

gelince, yeğenim gel seninle beraber benim köyüme bir motora traktöre takalım çift sürelim bakalım tamam mı? Biraz mandalina keselim, portakal keselim sana tapuları göstereyim sana. Gel yeğenim gel başımın üstünde yerin var seni misafir ederim Mersin'de.

M – Peki Aysen Şen.

PR17 – Şu ana kadar söz alan herkese sanıyorum söyleyecek bir şeylerim var. Yazdım not aldım. Bugün akşam da söz almasaydım sanıyorum çok üzülecektim. Enkaz devraldık söylemi Cumhuriyet döneminin bitmesiyle beraber bana göre bütün hükümetlerin var olan dillerine pelesenk ettiği bir söylem ne yazık ki. Tüm hükümetler için konuşuyorum. Şu an var olan iktidarda olan hükümet için söylemiyorum bunu, bu daha çok soru olacak. Kurtuluş savaşından sonra devralınan durum çok mu parlaktı da o kadar başarı elde edildi. Sonrasında hemen şunu eklemek istiyorum, diğer ülkelerle hocam bizi kıyaslamayın ilk önce devlet memuru olarak bizim standartlarımız Yunanistan'daki, İspanya'daki ya da Almanya'daki öğretmenlerin standartlarına ulaştırın sonra aynı krizin etkilerini nasıl yaşadığımıza bakalım teğet geçip geçmediğine biz karar verelim diyorum. Bütün bunlar yaşanırken devlet politikasında şöyle de bir şey oldu. Bunu söylerken de çok korkarak da söylüyorum bir devlet memuru olarak ama yapılan 18'inci eğitim şurasında Milli Eğitim Şurasında şöyle bir sonuç çıktı. Öğretmenlerimiz tembelleşmiştir, kadrolu oldukları için bu olmuştur. Sözleşmeliye geçirip biz bunların biraz ayağını denk alalım demişlerdir. Bu koşullarda 1200-1300 gibi maaşlarla ki bu hani yüksek rakamdır söyledim, bununla başlatılmaz öğretmenler. Bu maaşlarla öğretmenin geçinmesi, yemesi, içmesi, ulaşımı, üzerine başına kıyafet alabilmesi dışında kitap alabilmesi, haftada bir sinemaya, bir tiyatroya gidebilmesi mümkün değildir. Tembelleşmemişizdir, içimiz boşaltılmıştır. Bizim koşullarımız düzeltilmediği sürece bizim durumumuz düzelmediği sürece eğitim düzelmeyecek, bu yüzden de sürekli bir geriye gidiş olacaktır. Şimdi arkadaşlara da yine geleceğim ama hemen oradaki arkadaşım katılımcı arkadaşımın söyleyeceği bir şey vardı. "sırtımızdan ne zaman inecekler". Sırtımızdan ne zaman atacağız diye sormak istiyorum. Hükümete değildir bu söylemim.

M – Orhan Halisdemir'in söylediği mi?

PR17 - Arkadaşım söylemişti. Evet sırtımızdan ne zaman atacağız. Çünkü ekonomik kalkınma toplumsal örgütlenmeye bağlıdır der Kaczynski. Sonuna kadar katıldığım sağ olan bir anarşisttir.

M – Bir dakika siz de mi bir anarşist misiniz? Net ve açık bir soru. Peki.

PR17 – Evet. Geçen 1.5 ay içerisinde Fransa'da 7 kez birer günlük genel grevler oldu. Saygıyla izledim. Bu grevlere 3.5 milyondan fazla kişi katıldı ve tam o dönemde yine çok sevdiğim Eric Cantona futbolundan dolayı sevdiğim Eric Cantona çok ütopik bir şey istedi. Dedi ki "tüm dünyadaki insanlar bankalardaki paralarını çeksinler, böylece bir kansız ekonomik devrim yapalım". Ütopikti, çünkü bankalarda zaten işçinin, esnafın, memurun parası yoktu. Kimlerin vardı. Kapitalist güçlerin vardı, tröstlerin vardı, o yüzden bizim zaten olmayan paralarımızı çekmemiz mümkün değildi. 12 yıldır devlet memuruyum. 12 yıldır bitmeyen banka borçlarım ve kredi kartları borçlarım var. Sıcak para girdiği zaman yalvarıyorum hükümetten ne olur biraz da bizi o sıcak paradan nasiplendirsinler.

M – Peki. Anarşist bir devlet memurunu böylece Siyaset Meydanı'nda dinlemiş olduk. Adnan Şensoy.

PR18 – Sayın Kırca teşekkür ediyorum öncelikle. 3 maddede bir konuyu arz etmek istiyorum. Birincisi arkadaşlarımızdan bir tanesi gençlerin dindar kesimden olduğu zaman özel bir business class, özel bir VIP hizmetle karşılaşarak özel bir toleransa tabi olduğunu söylediler. Ben bir din adamı olarak tabi ki çevremde gördüklerime göre bir yorum yapmam gerekecek. Ona göre bir hitabette bulunmam gerekecek ve söyleyeceğim şey de şu olacak ki ne ben, ne kendim ne çevremdekiler, ne tanıdıklarımda ne bildiklerimde böyle dindar olduğu için özel muamele, business class hizmet gören birisi özel toleransla eğitim hakkı tanıyan birilerini görmedim, ki görmemeli de. Eğer böyle bir şey olursa o zaman dindar olduğunu iddia

edenlerin iman ettikleri peygamberlerinin “iş ehline verilmediği zaman kıyametin kopmasını bekleyin” sözü gerçekleşmiş olur. Kıyametin kopmasını gerçekleştirmesinler, biraz daha uzaklaştırsınlar. O yüzden işi ehline versinler. Dinine, diyanetine bakarak değil, ne olursa olsun önce insan olsun bu bir. İkincisi ise ben aslen Samsunlu olduğum için Samsun’dan, Siirtlilerin eniştesi olduğum için Siirtlilerden ya da şu anda ikamet ettiğim Fatih Karagümrük’ten değil de sokakta sizin Salı günü ana haber bülteninde mikrofonla dolaşırken çarşıda pazarda halka sorduğunuz zaman ekonomi durumu nasıl diye verdikleri cevabı ben söylemek istiyorum. Eğer şu anda açlık sınırı asgari ücretin üstündeyse ekonominin konuşulacak bir şeyi zaten yoktur. Eğer şu anda şu görmüş olduğumuz sandviç her eve kolaylıkla girmiyorsa o zaman ekonomik aile ekonomisiyle alakalı pek bir şey yoktur. Peki ne gerekiyor? Gereken şeyi belki şöyle arz etmem gerekir. İşsizlik ve zam üzerinden çalışmaların yapılması. Peki bunu kim yapacak. Bunu ben yapmayacağım. Bunu arkadaşlarım yapmayacak. Milletin kendilerini temsil ettiği düşüncesiyle meclise toplamış olduğu o muhterem, o kutsal, o mübarek vekillerimiz toplandıkları zaman sadece yumurta olaylarına girmezlerse, halkı düşünürlerse, oy çokluğundan ziyade, kavga ve kargaşadan ziyade oybirliğiyle çözüm için gayret ederlerse sanıyorum ki bu zam sıkıntısı da çözülür, işsizlik de çözülür. Çözülmese bile halk eğer çözülme yolunda olduğunu görürse destekler. Netice değil gayret belki bizi daha çok memnun ediyor. Belki böyle bir toplumuz. Teşekkür ediyorum.

M – Peki. Ülkü Aksun’la devam edelim. Daha doğrusu ondan sonra hocalarımızla bir değerlendirme yapacağız. Diğer arkadaşlarımızdan sözlerini, heveslerini ve mesajlarını gelecek haftaya çok özel yine iki konuğumuzla yapılacak olan “Hangi Türkiye” programına saklamalarını isteyeceğim. Ülkü Hanım buyurun.

PR19 – Sevgili arkadaşım, ben “12 senelik öğretmenim. Hayatım boyunca kredi ödedim” dedi. Mustafa Bey de Ezel’e kredi al arkadaşım, korkaklık yapma, kredi al dedi. Ben çok çarpıcı bir rakam vermek istiyorum. 2005 yılında ferdi kredi borcunu ve kredi kartı borcunu ödeyemeyen kişi sayısı 96.178 imiş. 2009 yılında 1.129.985 kişi kredilerini ödeyemiyor. Yani kredi al, al ama ödeyemedikten sonra hiçbir işe yaramıyor. Bu ülkede eğer yoksulluk sınırı 2900 liraysa bu ülkenin hemen hemen yarısı yoksulluk sınırının altında yaşıyor demektir. Dolayısıyla bu iyi giden ekonomi kime iyi gidiyor bilmiyorum. Kişi başı düşen milli gelir 15392 dolar. Ama bunun benim payıma yarısı düşüyor. Tabi büyük bir gelir adaletsizliği var. Onun için bir kısmımız işte ülke diri ve iri diyor. Bir kısmımız da biz ancak kredi borçlarımızı ödeyebiliyoruz diyor. Bunun nedeni bu gelir adaletsizliğinden ileri geliyor diye düşünüyorum. Açlık sınırı 860 lira buldum ben, hocam daha farklı söyledi. 4 kişilik bir aile için bu söylediklerim. Yani 2900 liralık yoksulluk sınırı 4 kişilik aile için. Açlık sınırı da 860 lira o da 4 kişilik aile için. Bu 4 kişi 860 lirayla nasıl geçinir bilmiyorum. Bu arada ben hocama bir şey sormak istiyorum. Bizde hep diyorlar ki “yaşasın borsa yükseldi, Türkiye’nin ekonomisi çok iyiye gidiyor” borsa düşerse kötüye gidiyor demek. Ama bu borsa benim ekonomimi hiç etkilemiyor. Ne yükselmesi beni ilgilendiriyor, cebimi ilgilendiriyor, ne düşmesi, bize bunun etkisi nedir acaba açıklayabilir misiniz?

M – Peki teşekkür ediyorum.

PR1 – Ali Bey lütfen. Şimdi Hanımefendi diyor ki Ezel Beye krediyi al al demişsin. Şunu okur musun ne diyor bu? Allah’ını seversen.

M – Niye okuma yazman yok mu senin?

PR1 – Bir dakika. Bak diyor ki “krediyi alana milli piyango bileti de bizden” diye mesajlar geliyor. Buyrun.

M – Ne diyor ne diyor bir daha söyle anlaşılmadı.

M – Bir dakika lütfen. Demek istediğim. Okur musun?

PR1 – Bir bankadan geliyor, ismini vermeyeceğim. “kredi alan herkese piyango bileti hediye, düşük faizli, küçük taksitli ve dosya masrafsız kredilere başvurmak için kredi yazın 3390’a gönderin.”

M – Peki tamam. Onları gelecek haftaya saklayın çünkü 2.30'da bitirmemiz gereken programı bir hayli aştık, ben hocalarımızdan halkın meclisinin söyledikleriyle ilgili değerlendirmelerini birkaç cümleyle alalım ve bitirelim.

GS1 – Şimdi şunu belirteyim, Türkiye ekonomisi iç ve dış şoklara dayanıklı hale gelmiştir. Bu küresel düzeyde de örnek gösterilen bir ekonomidir ve dünyada da trend belirleyen 7 tane gelişmekte olan ülke arasındadır. Dolayısıyla bu açıdan mevcut icraatı ekonomik anlamda başarılı bulmamız gerekiyor iktisadi açıdan. Şimdi gelelim siyaset kavramına. Şimdi burada konuşan arkadaşlar kendilerini sol olarak ifade ettiler bir kısmı, fakat bana göre solda değiller. Solda olan bir kişi Türkiye Odalar Birliği'ni, TÜSİAD'ı savunmaz. Dolayısıyla mevcut iktidar aslında Türkiye'de kendisini sol diye tanımlayanlardan daha solda bir iktidar. Çünkü bütçe tasarımına baktığınızda düşük gelir gruplarına daha yüksek aktarma yapıyor. O açıdan sol ve sağ kavramlarını da iyi değerlendirmek gerekiyor ve biliyorsunuz Sosyalist Enternasyonal'e üyelik konusunda, Sosyalist Enternasyonal Ak Parti'yi davet etmişti üyeliğine. O açıdan bir de demokrasi açısından olayı değerlendirirsek son dönemde biliyorsunuz Hrant Dink öldürüldü. Rahip Santoro öldürüldü. Malatya'da 3 tane misyoner öldürüldü. Ardından Danıştay baskınları yapıldı ve bir darbe girişimi vardı seçilmiş iktidarlara karşı. Dolayısıyla bu davalar açıldığında baktığımızda ve bu kişiler yargılanmaya başladıktan sonra Türkiye'de cinayetler durdu. Demek ki seçilmiş iktidara karşı bir istikrarsızlık yaratmak ve böylece ekonomik kriz çıkarmak amacı da vardı ve bu kimle yapıldı işte o kriz lobisi demin söylediğim gibi IMF ile anlaşın, para alın, bize verin, bütçe vesayetini IMF yürütsün, siyaset de askeri vesayet tarafından yürütülsün fakat bütün bunlara Anayasa Referandumunda da halk "Hayır" dedi. Dolayısıyla bu TÜSİAD'dan da TOBB'dan da Türkiye'de devletçi soldan da ileri olduğunu gösterdi. Dolayısıyla şu anda mevcut iktidar bana göre ben soldayım diyenlerden çok daha solda, sol tanımı demokrasiyle olur ve solun kısaca özeti de fakirden yana olmaktır. Mevcut iktidar da fakirden yanadır. Ama bakıyorum ben soldayım diyen de Türkiye Odalar Birliğini ve TÜSİAD'ı övüyorlar burada. Dolayısıyla çok garip bir durum. Farklı bir solculuk ve devletçi bir solculuk. Buna da ben sol diyemiyorum kusura bakmasınlar.

M – Teşekkür ederim Süleyman Yaşar. Erdinç Yeldan.

GS2 – Şimdi konudan konuya geçtik. Ben kendi düşüncelerimi burada öğrendiklerimle duyduklarımla şöyle özetlemek istiyorum. Sorun hiçbir şekilde ben kendi konuşmamda da bunun altını özenle çizmeye gösterdim. AKP hükümetinin 2002 sonrası icraatı olmamalı bence. Ben çözüme o yüzden 1998'den başladım. Bir şeyin farkında olmamız lazım yani bu benim solculuğum, ben kimseye ne kadar solcu olduğumu ispatlamak zorunda değilim. Nasıl yorumluyorsanız o şekilde yorumlayın. Ben bir Türkiye vatandaşı ve Türkiye'nin çıkarlarını her şeyden önce masanın üzerine koymak istiyorum. Türkiye'de 1980'den başlayarak çeşitli ara adımlarla 1989, 1998, 2000 IMF programı gibi ara adımlarla desteklenen neo-liberal bir proje yürütülüyor. Farklı hükümetler aynı siyaseti yürütüyor. Bu projenin amacı Türkiye'yi bir ucuz istihdam deposuna çevirmek, taşeronlaştırılmış, sanayisi dışa bağımlı hale getirilmiş bir ithalat cennetine çevirmektir. Bu ne şimdiki hükümetin eseridir, ne 2000'deki koalisyon hükümetinin eseridir. Bu 1980'den hatta Mustafa arkadaşımın bahsettiği gibi 1947'den beri yürütülen bir projenin parçasıdır. İşsizlik konusunda bir çarpıcı rakam vereceğim bu taşeronlaşma boyutu için. Resmi rakamlar. Türkiye'de eylül ayı istihdam verileri yayınlandı daha dün. Yılbaşından bu yana 1.811.000 kişiye yeni istihdam yaratılmış durumda. 1.811.000 kişiye yeni istihdam yaratılmış. Bunun 1.153.000 kişisi TÜİK tarafından herhangi bir sosyal güvence sağlanmadan kayıt dışı olarak çalışan kesim olarak nitelendiriliyor. Yani Türkiye'nin istihdam artışı sosyal güvencesiz, parçalanmış, dışlanmış, herhangi bir sosyal güvenceden yararlanmayan kayıt dışı biçimde çalışıyor. O yüzden ki rakamları görüyorsunuz %5 Türkiye büyümüş, işsizlik oranı düşmüş, niye bu halka yansımıyor. Çünkü halka yansıyan bölümü bu kayıt dışılık, sosyal güvensizlik,

parçalanmışlığın içinde olan bölümü. O yüzden. Bunun dışında formal ekonomi yurt dışında bağlantıları sayesinde ister TÜSİAD'ı ister Anadolu sermayesi ne olursa olsun uluslararası sermayeyle bütünleşmiş bir yerli sermaye var karşımızda. AKP'nin beğenmediğimiz yanı beğendiğimiz birçok tarafıyla beraber beğenmediğimiz yanı bu rejimi, bu projeyi aynen devam ettiriyor olması. IMF programının %6.5'luk faiz dışı fazla hedefini IMF 2000 yılında Türkiye'ye güçlü ekonomik geçiş programına koydu. AKP ısrarla 2008'e kadar bunu uyguladı. Şimdi bundan sonra da aynı mantıkla mali disiplin, mali kural mantığıyla, 2010'lu yılla taşıyacak Türkiye'yi. Dolayısıyla burada halk bütçesi değil doğrudan doğruya uluslararası sermayeye bir hoş geldin partisi verecek bir rejim söz konusudur. Burada AKP özel olarak suçlu veya özel bir unsur değil, bu programı uygulayacak bir aktörüdür. Bundan sonra gelecek olan partilerde bu düzen değişmediği sürece gene aynı neo-liberal program bağlılığını devam ettireceklerdir. Bizim gördüğümüz bu.

M – Peki çok teşekkür ediyorum. Bu arada twitter'dan gelen mesajlarda bir şey dikkatimi çekti. Şöyle bir soru var. Diyorlar ki birkaç kişi birden sormuş. Yahu nasıl iş sizi karşı komşudaki 32.gün programında da aynı anda görüyoruz. Ne sihirdir, ne keramettir diye. Sihir ve keramet yok. 32.Gün bugün öğleden sonra çekildi. Yan yana komşu iki programız aynı saatlerde yayınlanan. Onlar banttan biz canlıydık ama şunu söyleyeyim, ben öğleden sonra o programa katıldım. Birand ve oradaki 32.Gün'ün 25 yıllık yolculuğuna emek veren sevgili arkadaşlarımla birlikte biraz nostalji yaptık, biraz anılarımızı tazeledik. İzleyenler onları izlemişlerdir. Banttan ekranlara geldi. Bizimle aynı sırada o program. Ben bu vesileyle tabi onu izleyen olmuştur, olmamıştır, umarım hep bizimle olmuşsunuzdur program boyunca ama 32.Gün de benim programımdır. Benim sevdiğim, özümsediğim ve hala içinde olduğum programdır. Çünkü 25 yıl önce Birand ile birlikte başlangıç startını vermiştik ve daha sonra 32.Gün yolcuları çoğaldı. Bugün medyada gerçekten hepinizin yakından tanıdığı çok iyi gazeteciler, çok iyi televizyoncular 32.Gün okulundan Birand'ın okulundan mezun olup geldiler. Ben bu vesileyle karşı komşuya 32.Gün'e de daha nice uzun yıllar diliyorum. Siyaset Meydanı'na da dilediğim gibi. Siyaset Meydanı da sonuçta 18'inci yılı, 7 yıl sonra biz de çeyrek asrımızı sizlerle birlikte Türkiye ile birlikte kutlarız umarım. Bu duygularla katılan bütün dostlarımıza, arkadaşlarımıza teşekkür ediyorum. Gelecek hafta 2 çok özel konukla birlikte "Hangi Türkiye" başlıklı programda buluşuncaya dek hepinize mutlu sabahlar, mutlu haftalar diliyorum.

2. TÜRKİYE'NİN VİZYONU ("TURKEY'S VISION")

M – Mutlu akşamlar efendim. Siyaset Meydanı'na hoş geldiniz. İyi bir tartışma şu dakikadan sonra sizleri bekliyor Siyaset Meydanı'nda. Siyaset Meydanı bu akşam yıllar önceki ruhuna bir anlamda aslına dönüyor. Türkiye'nin halk meclisini topluyor yeniden ve Türkiye'nin gündemini tartışmaya açıyor. Siyaset Meydanı'nın bundan önce olduğu gibi son günlerdeki programlarında olduğu gibi önümüzdeki dönemde de sürekli olarak yer alacak 24 sürekli katılımcısıyla birlikte Türkiye'nin her kesiminden sürekli katılımcılarımızla birlikte Türkiye'nin gündemini ve bu akşam için de Türkiye'nin vizyonunu belki de Türkiye'nin karnesini tartışacağız yıl sonuna doğru her anlamda ve her alanda. Evet biraz sonra onları görüşleriyle tanıyacaksınız. Heyecanlı bir tartışma olacak onlar arasında geçecek olan ama aynı zamanda Türkiye'de İstanbul'dan 6 üniversitenin öğrencileri de bizimle birlikte olacaklar. Ben önce 24 katılımcımıza hoş geldiniz diyorum ve hemen yine bizimle birlikte olacak olan öğrenci arkadaşlarımıza Kadir Has Üniversitesi, Bahçeşehir Üniversitesi, Yıldız Teknik Üniversitesi, İstanbul Üniversitesi, Yeditepe Üniversitesi ve Marmara Üniversitesi'nden arkadaşlarımıza da hoş geldiniz diyorum. Biraz sonra gerçekten de son Wikileaks ile gerilen Türk dış politikası ve Türkiye'nin dış siyaseti nereye gidiyor, gerilen ilişkiler bundan sonra hangi yönde akacak bunu tartışacağız ama elbette yine son günlerin gündemdeki belki en önemli konularından biri olan öğrenci olayları ile gelinen Türk iç siyasetindeki durumu da konuşacağız. Evet dış politikaya geçmeden önce çünkü arkadaşlarımız çok hazırlıklı o konuda. Çok farklı görüşler var. Önce öğrenci olayları ile ilgili olarak bizim 24 sürekli katılımcımızdan arkadaşlarımıza ben söz vermek istiyorum, onlar arasında öğrenci olan arkadaşlarımıza söz vermek istiyorum. Bu arada hemen hatırlatayım, sizler programımıza ekranlarınız başında telefonlarınızla, twitter ve facebook sayfamızda katılabilirsiniz. Adreslerimiz ekranın altından sürekli geçiyor olacak ve yine program boyunca yapacağımız bir anketin sorularını da yine ekrana yansımış olarak bulacaksınız. Şimdi ben sözü uzatmadan bizim katılımcı arkadaşlarımızdan öğrenci olanlara hemen sözü vereyim. Son öğrenci olayları ile ilgili olarak görüşlerini alalım. Önce Burak Ali Irmak, Hukuk Fakültesi öğrencisi buyurun.

PR1 - Öncelikle iyi akşamlar diliyorum herkese. Ali Bey demokrasi bana göre en zor yönetim şeklidir. Komünizmde parti vardır, polis vardır ve halka baskı vardır. Monarşide ise kral vardır, aynı şekilde halka baskı vardır. Ancak demokraside özgürlük vardır. Ama özgürlüğün getirdiği sınırlar vardır. Eğer biz bu sınırları aşarsak, yani ben kendi sınırımı aşarsam, karşı tarafın özgürlüğüne tecavüz etmiş olurum. Ben İsviçre'de doğup büyüdüm. Orada çok protesto gördüm ama hiç polisin zor kullandığını veyahut da öğrencilerin camları kırdığını görmedim. İnsanlar Pazar günü olur, hafta içi olur ailesi ile çocukları ile giderler, bir kişi çıkar işte bir şey okur, bizim protestomuz şu şu nedenledir, biz bunu protesto ediyoruz derler ve huzurlu bir şekilde ayrılırlar. Ne bir cam devrilir ne bir cam kırılır, hiçbir şey olmaz. Ama eğer polis sınırını bilmezse, zor kullanırsa, öğrenci de sınırını bilmezse, zor kullanırsa bu tabi böyle boyutlara gelir.

M - Siz her iki tarafın da sorumlu mu olduğunu düşünüyorsunuz bu olaylarda?

PR1 - Kesinlikle evet.

M - Polisin de, öğrencinin de. Evet peki bakalım diğer öğrenci arkadaşlarımız ne düşünüyor tabi bu tartışmanın sonrasında tribünlerde oturan öğrenci arkadaşlarımıza, üniversite öğrencisi arkadaşlarımıza söz vereceğiz ama yine bizim katılımcılarımızdan 24 sürekli katılımcımızdan Dilara Arıkan'a sözü bırakalım. O da bir öğrenci çünkü, o da bir hukuk öğrencisi buyurun.

PR2 - Herkese iyi geceler diliyorum öncelikle ve bu olaylar kesinlikle öğrenci olayları şeklinde bahsedilmesini istemiyorum bir öğrenci olarak. Bu demokrasiye tahammülsüzlüğün olayı, hoşgörüsüzlüğün

olayı ve polisin zor kullanmasının olayıdır. Meydanlara çıkıp ileri demokrasi diye bahseden, üstünlerin hukuku değil, hukukun üstünlüğü diye bahseden başbakanın bugün çıkıp da öğrencilere bu zulmü yapması kendisinin demokrasiye karşı olan saygısını yitirdiğini gösterir. Bugün başbakan Türkiye'nin bütün imkanlarını elinde bulundurmak suretiyle yoluna devam ederken, kendisinin başbakanlığının 8'nci, sözde ileri demokrasisinin de ikinci yılında böyle olayların olması kesinlikle hepimiz açısından utanç verici ve üzüntü vericidir. Kesinlikle arkadaşlarımın yanındayım.

M - Burak'ın görüşlerine katılmıyorsun o zaman. Öğrencilerin de bu işte sorumlu olduğunu söyledi çünkü.

PR2 - Öğrencilerin de yapmış olduğu da hoş değildir belki. Belki yumurta atılmayabilirdi ama insanları bu duruma kadar getirecek şekilde bir şeyler yapılıyorsa bunda insanların da haklılık payı vardır. Ben öğrenci olarak çıkıp hiçbir şekilde hakkımı savunamıyorum, harca isyan edemiyorum, yurdumda rahatsızım diyemiyorum. Ben öğrenci olarak madem ki bu ülkenin geleceğiyim. Bana söz verilmedikten sonra, kendimi ifade edemedikten sonra bir şekilde ben de polise karşı zor kullanmak durumunda kalırım. Onun dışında bir defa protesto hakkı anayasal güvence altına alınmış bir haksa eğer ve ben bu hakkımı kullanmak istediğimde polisin iktidara bir şekilde yalakalık yapmak amacıyla onların gözüne şirin görünmek amacıyla yapmış olduğu kaba kuvvet beni son derece üzen bir durumdur. Onun dışında bugün ileri demokrasiden bahsettiğimiz şey her görüşe eğer saygılı olmaksa çıkıp da öğrencilere yol kesmeler, öğrencileri İstanbul'a sokmamalar, bunlar son derece ilkel davranışlardır, Türkiye bunları hak edecek durumda değildir, öğrenci olarak da bunları hak ettiğimizi düşünmüyorum. Bize hiçbir şekilde söz hakkı verilmiyor ve söz hakkı verildiğinde de ancak türban üniversiteye girsin, bu dendiği zaman evet girsin, öğrencinin hakkı eline alınsın, bu öğrenciler de okusun deniyor. Her olaya değişik açılardan bakmak da gerekir. Onlar sadece kendi açılarından olaya baktıklarından dolayı bu böyle bu hale gelmiştir.

M - Peki Dilara Arıkan teşekkürler. Burak Ali farklı biraz görüşler söyledi senden Dilara.

PR1- Tamamen şu an hükümet işte sanki bu olayları ayarlamış gibi bir konuşma sezdim ben. Ben öyle anladım. Ama öğrenci dediğim gibi öğrenci eğer çıkıp gerçekten eğer protesto yapmak istiyorsa yaparlar. Yani huzurlu bir şekilde güzel bir şekilde protesto...

M - Barışçı bir biçimde huzurludan çok daha çok herhalde kastettiğin.

PR1 - Evet aynen ama bu farklı bir boyuta girdiğinde dediğim gibi karşı tarafın özgürlüğü kısıtlandığında yani karşı taraf ben size gelip sizi itsem veyahut da taş atsam, siz de karşılık verir misiniz? Verirsiniz. Bu bu kadar doğaldır. Ben işte bunu öğrenciler başlattı polis başlattı diye girmeyeceğim olaya. Hoşgörülü bir şekilde eğer protesto yapılacak olursa bence bu olaylar bu kadar büyümez.

M - Peki bizim 24'ün içinde 3 öğrencimiz var. Tuğba'ya da söz verelim. Tuğba Musaoğlu da hemen iki farklı görüş gibi biraz nüansları olan görüşler oldu buyurun.

PR3- Ben de şunu söylemek istiyorum. Üniversite sorunlarıyla ilgilenmeyenlerin değil bu ülkede üniversite öğrencilerinin sözü dinlenecektir, bu söz kısılamaz, bu sözü kısmak isteyenler de protesto edilecektir. Bu en doğal haktır. Bunun yanında üniversiteye gelip demokrasi dersi vermek isteyenler de benim görüşüm naçizane, kafalarına yumurta yemek zorunda kalabilirler, yani bu benim görüşüm. Bunun yanında üniversitede polisin ne işi var? Protesto insanın en doğal hakkı değil mi? yani protesto edilmeyen bir düzen yok zaten. İşte sayın Hüseyin Çapkın demiş ki "polis yasal yetkisi gereği zor kullanır". Böyle bir dünya yok. Dünyanın hiçbir yerinde hiç kimse düşünceleri yüzünden yerde yatan, yazık günah ya. İnsan yani. Hani hamileliğini, kadınlığını geçtim, yerde yatan bir insana, insan evladı 5 kişi vurmaz yani. Kasıklarına vurup yapılmaz bu diye düşünüyorum. Yani bence hak edilmiştir kafalarına yumurta yemeleri. Çünkü bizim üniversitemizde oldu bu olay. Sonra işte yok dekanımız rektörümüzün istifa etmesi istendi, biz rektörümüzü çok severdik, bu zamana kadar alçakgönüllülüğü, işte bizim yanımızda olmasıyla sonra dedi ki

"üniversiteler özgürlük eylem alanı değildir". Mutlaka bizi savunmak için söylemiştir diye masum bakıyorum ama yanlıştı. Bunu da söylemek istiyorum.

M - Peki Ankara Üniversitesi'nden Tuğba Musaoğlu'nun görüşlerini dinledik. Şimdi şöyle yapalım; biz giriş yaptık bu konuya; farklı bir şey mi söyleyeceksiniz.

PR2 - Ben Burak'a bir şey demek istiyorum. Burak İsviçre'de doğup büyüdüğü için Türkiye'nin şartlarını bence tam olarak kavrayamamış buradaki öğrencilik şartlarını. Türkiye'de öğrenciler her zaman bir şekilde isyan etmişlerdir, bunu biz 80 dönemlerinde de 60 dönemlerinde de gördük yaşadık, belki bizler yaşayamadık, yetişemedik ama annelerimiz, babalarımız onu da gördüler. Bugün Tayyip Erdoğan'ın yapmak istediği şey kendisini yolda görünce televizyonda bile görünce çok yaşa padişahım demek, herhalde o bunu istiyor. Fatih Sultan Mehmet İstanbul'u aldı tarihe geçti. Kendisi de bu gidişle İsviçre'yi alıp zaten tarihe geçecek. Hayırlısı diyorum. Yazıktır, günahtır.

M - Burak Ali mi alacak İsviçre'yi? İsviçreli olan o. Bir dakika Burak yanıtını versin. Konuyu biz bu öğrenci meselesini bir sonraki konu başlığımıza aktarmak üzere parantezi kapatacağız şimdilik. Sadece Burak'ın yanıtını alalım. Sonra çok daha önemli bir tartışma konumuz var ona geçeceğiz. Burak kısaca.

PR1 - Dilara 2006'da buraya öğrenci olduğumu, buraya öğrenci olarak geldiğimi biliyor musun? Yani lise 1 öğrencisi olarak burada başladığımı biliyor musun?

PR2 - Ben 1996'dayken ilk andımızı okumuştum. Arada çok fazla yıl var.

PR1 - Ben seni dinledim. Senden de onu rica ediyorum. Ben 2006'da buraya geldim 4 sene lise okudum, şu an üniversite öğrencisiyim değil mi? yani seninle aynı kaderi paylaşıyoruz. Sen de üniversite öğrencisisin, ben de üniversite öğrencisiyim. Ben senin görüşüne katılmayabilirim, sen de benim görüşüme katılmayabilirsin. Ama bunun yüzünden beni yargılayamazsın. Ben görüşümü bildirdim, sen de görüşünü bildiriyorsun.

PR2 - Zaten yargılamak gibi bir lüksümüz yok şu anda birbirimizi. Ben de sadece düşüncemi söylüyorum ama sen hükümetin savunucusu olarak bir öğrenci olarak düşünceni söylediğin için ben bunu dedim.

PR1 - Nereden çıkardın bunu?

PR2 - Yani hükümet bunu yapmamıştır demek değildir. Polise o yetkiyi veren sonuçta hükümettir. Bir şekilde hükümet bunun önünü kesebilir. Öğrencilere nasıl davranılmasını gerektiğini....

PR1 - Benim konuşmalarımdan bunu çıkarabiliyorsan bunu ben sana bırakıyorum.

M - İkiniz arasında tartışma geçerse eğer katılımcılarımıza ve konuklarımıza haksızlık edeceğimizi siz de düşünün lütfen ve şimdi şöyle Abdullah Avcı'ya geleceğim ben ama konu başlığımızı yavaş yavaş değiştirerek geleceğim, şöyle. Bu konuda birkaç cümleyle belki girişinizi yapabilirsiniz, siz de görüşünüzü belirtebilirsiniz ama sonrasında asıl bizim geçen Siyaset Meydanı'nda da konuştuğumuz ve Türkiye'nin haftalardır konuştuğumuz bir konu var. Bu Wikileaks belgeleriyle birlikte Türkiye'nin dış politikası nereye gidiyor, bunun içerisinde İsraille ilişkiler var, Türkiye'nin Ortadoğu eksenine kaydığı, Avrupa Birliği vizyonundan ayrıldığı gibi, ki programın adı da zaten "Türkiye Vizyonu". Bunları konuşacağız ama isterseniz, sanıyorum elinizi orada da kaldırmıştınız, birkaç cümle söyleyin ve asıl konumuza ilişkin görüşlerinizi alalım Abdullah Avcı.

PR4 - Üniversitelerdeki öğrencilerimizin haklarını demokratik haklarını kullanmaları en doğal hakkı. Buna söyleyecek hiçbir sözümüz yok. Ama demokratik hak kullanmak demek de anarşi çıkartmak asla değildir. Sonuçta sizin yumurta attığınız insanlar hükümeti yöneten insanlar, devleti yöneten insanlar. CHP genel sekreteri de sayın Kuzu'dan önce konferans yapmak istedi, gitti, nedense ona bir tane dahi yumurta atılmadı sadece sözü kesilmeye çalışıldı, ama işin içine iktidar partisinin bir üyesi geldiği zaman havalarda yumurtalar uçuştu, üstüne üstlük bir de pankart açıldı "yumurta piknik şölenine vs." bunun gibi saçma

sapan bir pankart açıldı. Böyle bir şey açtılar. Ya böyle bir şey nasıl yapar bu öğrenciler. Öğrenciler kaldı ki bu üniversite öğrencileri yarının valileri, kaymakamları olacak insanlar. Nasıl böyle bir şeye cesaret edebilirler. Ben bunu bir Türkiye Cumhuriyeti ferdi olarak "saygısızlık" addediyorum.

M - Peki, noktalı virgül diyoruz. Alkışın olacağını bilseydik diğer arkadaşlarımızı da öteki konuşmacıları alkışlardı.

PR4 - Alkışlayan arkadaşlarımıza da teşekkür ediyorum ayrıca.

M - Peki tamam. Abdullah Avcı şimdi devam edelim. Hayır bir saniye arkadaşlar, bu konu ikinci bölümümüzün konusu olacak çünkü orada biliyoruz ki öğrenci arkadaşlarımız da, üniversite öğrencisi arkadaşlarımız da katılacaklar ama biz sizlerle Türkiye'nin vizyonunu tartışmaya Abdullah Avcı ile başlayalım ve diyelim ki şu anda hükümetin izlediği dış politikayı tutarlı buluyor musunuz? Dış politikaya sınırlı kalmadan da Türkiye'nin vizyonu diyelim daha genel anlamda, Türkiye nereye gidiyor? Durduğu yer sağlam mı? Tutarlı mı?

PR4 - Türkiye 1923 Cumhuriyetinden bu yana hiç olmadığı kadar ekseninde şu anda. Bundan önceki hükümetlere baktığımız zaman içe kapalı, dış ülkelerle hiçbir bağlantısı olmayan, kendi kabuğuna çekilmiş bir ülkeydi Türkiye Cumhuriyeti. 2002 Ak Parti iktidarından bu yana çok şeyler değişti. Daha da çok değişecek. Rakamlar onu gösteriyor. Elimde ihracat rakamları var. Elimde komşu ülkelerle yapmış olduğumuz anlaşmalar var. Bunlarla ilgili daha ileriki dakikalarda mutlaka konuşacağız, şu anda mikrofon aldım diye de herkese vermemezlik yapmak istemiyorum tabi.

M - Sizin mesleğiniz neydi? İzleyicilerimiz zaman zaman sizi de tanısınlar diye söylüyorum.

PR4 - Benim mesleğim orman ürünleri malzemelerinin toptan satışını yapıyoruz, yani halk dilinde sunta MDF diye tanımlanan...

M - Siyasetle ilgilisiniz?

PR4 - Siyasetle vatandaş olarak ilgiliyim. Elbette Ak Partiyle bir gönül bağımız var mutlaka. Dolayısıyla Türkiye ne doğuya kayıyor, ne kuzeye, ne güneye, ne batıya. Türkiye her tarafa kayıyor ve kaymak zorundadır.

M - Ya da en başta söylediğinizi ben tekrarlayayım ve bir başka arkadaşımıza geçeceğim. Eksen kayması deniyor ya siz tam tersine Türkiye'nin şimdi asıl eksenine geldiğini söylüyorsunuz.

PR4 - Elbette, elbette.

M - Peki. Emre İmamoğlu ne diyor buna?

PR5 - Ben sevgili arkadaşıma katılmıyorum. Türkiye bence imkan ve kapasitelerini doğru değerlendirmeden bir anda bir çok dalda birçok hareketler yapıyor. Bir tanesi Ortadoğu. Ortadoğu neredeyse yüzyıllardır sorunların çözülemediği, çok fazla etnik grubun ve dinin yer aldığı bir yer. Oraya müdahil olarak girmeye çalışıyor. Diğer taraftan İran, İran-Avrupa Birliği İran-Amerika arasında çok ciddi dengeler ve sorunlar varken oraya müdahil olmaya çalışıyor. Hem bir taraftan sınırlarımızda ve komşularımızda sıfır sorun politikası derken ama hiç sınırımız olmayan başka ülkelerle başka sorunlar yaşıyor. Ha şu olabilir, bunu anlayabilirim. Son dönemde finans ağırlığı Ortadoğu'ya, para ağırlığı Ortadoğu'ya kayıyor.

M - Sıcak para orada var çünkü.

PR5 - Evet yani o anlamda finansal bir giriş olabilir Ortadoğu'ya. Ama sonuçta Ortadoğu'da hiçbir ülke ne Türkiye için bir hedef olabilir, ne oradaki rejimler bizim için hedef olabilir, bizim yönümüz bellidir ve AB üyelik başvurumuz ve girişimimiz de bu yöndedir.

M - Oradan ayrıldık mı ayrılıyor mu Türkiye?

PR5 - Bence ayrılmıyor. Bence devam ediyor. Şu dönem biraz yavaşladığını düşünüyorum ama sonuçta her şey referandumdan veya seçimlerden çıkan %48'lerle, %58'lerle anlatılmıyor. Sonuçta Türkiye'nin alıştığı bir yaşam şekli var ve bu yaşam şeklinden hepimizin vazgeçeceğini düşünmüyorum.

M - Peki. Ayşe Baykal.

PR6 - Evet ben de Türkiye'nin vizyonuyla ilgili şöyle düşünüyorum. Türkiye gerçekten Ortadoğu ülkelerini değerlendirme konusunda başarılı. Ben tabi buraya getiremedim ama, Face'de bir resim yayınlamıştım. Rahmetli oldu gerçi ama Bülent Ecevit'in işte biliyorsunuz Clinton'la görüşmesindeki pozu ile şimdiki pozu arasında çok fark olduğunu düşünüyorum. Yani bir ezik ülke durumundan çıktığımıza inanıyorum. Tabi şöyle bir şey var. Şimdi İsrail'e hepimiz burada hemen hemen kızıyoruzdur. Bir takım şeyler konusunda çok adaletsiz davranışları var ama bir şeye vatandaş olarak kızmakla, hükümetteki bir yetkili olarak kızmanın arasında fark olduğunu düşünüyorum. Hükümetler bu konuda belki bizim tepkilerimizi anlayacaklardır ama bizim istediğimiz şeyler olmayınca hükümet buna boyun eğdi anlamına da geldiğini düşünmüyorum. Yani Türkiye'nin vizyonu ile ilgili bir sorun olduğunu düşünmüyorum ve tam aksine Ortadoğu'daki ülkeleri değerlendirebilirse aslında Türkiye onların lideri olabilir. AB noktasında da şunu söylemek istiyorum. Avrupa Birliğine Türkiye 28 Şubat sürecinden önce katılmak istenmesi %18 iken, 28 Şubat sonrasında %44'e çıkmıştır. Bu da daha çok muhafazakar kesimlerin 28 Şubat sürecindeki baskılardan dolayı Avrupa Birliğine girmek istemesidir. Yani muhafazakar kesim şu anda AB'ye girmeyi herkesten daha çok istiyor. Böyle düşünüyorum.

M - Şu anda istiyor?

PR6 - Evet, evet. 28 Şubat sürecinden sonra, ki bunu da zaten yapılan araştırmalarda da rakamları var.

M - Yani özgürlüklerin güvencesi olarak gördüğü için.

PR6 - Evet, öyle gördüğü için daha çok zaten biliyorsunuz başörtüsü olayından dolayı bir sürü genç kız Avrupa'ya gitti, oradaki ülkelere gitti. Avrupa Birliği'ne muhafazakar kesim şu anda hiç olmadığından daha yakın. Türkiye'de bir de şu var; mesela hani muhafazakar kesimi herkes kafasında şeye yakıştırıyor, Arabistan'a. İşte Arabistan'a gidin, Irak'a gidin ama böyle bir şey yok. Onlar bize özeniyorlar. Türk insanını, Türk kadınını özeniyorlar. Niçin? Çünkü Suud'da olsun, diğer İslam ülkelerinde. İslam ülkeleri diye yaşıyoruz diyen ülkelerde bütün baskılar kadın üzerinden gidiyor. Bir tane ben şeriatçıyım diye gelen kadınları kapatmaya çalışıyor, öbürü biraz daha şöyle yap. Ben bütün dünyadaki baskılar her ne üzerine olursa olsun, kadın üzerinden yapılıyor. Onun için ben İslam ülkelerinin de Türkiye'yi model aldığını ve bizler gibi olmak istediğini düşünüyorum. Buna da inanıyorum.

M - Peki bir kadın dayanışması olsun. Mikrofonu Deniz Muslu'ya uzatır mısınız?

PR7 - İyi akşamlar diliyorum öncelikle, herkese ve öğrencilere. Şimdi beyefendi elimde ihracat rakamları var dedi. Evet Abdullah Bey, umarım ithalat rakamları da vardır. Kaldı ki şimdi şöyle. Bakın biz 60 yıldır batının ekonomik sultası ve savunma şemsiyesi altında yaşayan bir milletiz ve şu anki eksen manevralarının ben tamamının kesinlikle iktidarda kalma çabası içerisinde bir tribün psikolojisi oluşturma adına yapıldığını düşünüyorum. Neden? Şimdi siz İsrail hedefli bir takım Ortadoğu politikaları izliyorsunuz, hedef alıyorsunuz, ama bakın aynı zamanda siz, sizin gibi Müslüman olan yine, üstelik komşunuz olan bir İran'a batının emriyle kendi topraklarınızda bir füze kalkanı projesine de evet diyorsunuz. Bunun yanı sıra aynı zamanda siz Danimarka'da dininizle dalga geçen Rasmussen için NATO Genel Sekreterliğinde bir takım şartlar öne sürüyorsunuz ki zaten kabul edilmiyor daha sonra bunlar, "evet" şeklinde oy kullanıyorsunuz. Şimdi siz diyorsunuz ki Sarkozy'den yola çıkıp İsrail'i hedef alan "biz katile katil deriz", Afganistan'da niye katile katil demediniz. Irak'ta 1.5 milyon Müslüman ölürken neden katile katil demediniz? Madem Ortadoğu'yu kucaklayan bir politika izliyorsunuz siz, Müslüman ya da İslam alemini

kucaklayan bir politika izliyorsunuz, bakın Sudan lideri El Beşir kendi vatandaşlarına kıyarken onun için Müslümanlar soykırım yapmaz, El Beşir Müslümanları öldürmez gibi bir cümle kullanıyorsunuz. Yani Türkiye Batı'nın güdümünden asla kurtulamaz. 1920 cumhuriyetinden beri diyorsunuz, Avrasya politikasını ilk benimseyen Mustafa Kemal Atatürk'tür. Mustafa Kemal Atatürk 1936 yılında Balkan antantı ve Sadabat paktıyla beraber, çünkü Sevr zihniyetini bilen ve yaşayan bir lider olarak Türkiye'nin çevresine aynı zamanda Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği ile dostluk anlaşması ile adeta çembere alıp tekrar bir batı işgali ya da batı tehdidinden korumaya çalışmış çok zeki bir liderdi. Şu an yapılanın bununla alakası yok. Yani siz hem tarihin en fazla ABD ziyaretini gerçekleştireceksiniz, ondan sonra da biz Ortadoğu'da mükemmel rüzgarlar estiriyoruz, ilk defa komşularımızla yakınlaştık, böyle bir şeyin varlığına asla inanmıyorum. 1992 yılında Amerikan uçak gemisi Saratoga muvameti taammüden vuruyor. Sonra kafamıza çuval geçiriliyor bizim. Daha sonra Danimarka'da karikatürlerle bizim dinimizle dalga geçiliyor. Ondan sonra birçok şartımız yerine getirilmiyor ama biz aynı insanı NATO genel sekreteri kullanmak için olumlu yönde oy kullanıp hiçbir tutarlı ya da güçlü Türkiye'ye yakışacak bir duruş sergilemiyoruz. En sonda biz Ortadoğu'da harika ilişkiler yaşıyoruz şu an harika bir işte ilk defa tarihte böyle bir şey oluyormuşçasına kalkıp İran aleyhine kendi ülkemizde bütün diğer ülkelerin Rusya bunu kabul etmedi, neden kabul etmedi? Biliyorsunuz önce Polonya ya da Çek Cumhuriyeti'ne kurulması gündemdeydi Rusya bunu iki sebepten kabul etmedi. Birincisi nükleer serpintiydi.

M - Sonunda İran ile dost ve müttefik ya da daha yakın görünmemize rağmen Türkiye kabul etti.

PR7 - Kesinlikle yani bu kadar tutarsız, tabi ki çok fazla, eksen zigzag çizmektedir biz asla batıdan çıkamayız.

M - Deniz Muslu teşekkür ederim. Tabi buna karşı çıkacak, yani farklı görüş koyacak ya da sizi destekleyecek arkadaşlarımız vardır ama şimdi bu İsrail meselesine gelince facebook'daki katılımcılarımızdan biri, sürekli facebook ve twitter'de de izleniyoruz ve görüşler geliyor onu da söyleyeyim, Derya Kumlucu demiş ki geçen haftaki tartışmamız sırasında bizim 24 sürekli katılımcımızdan sevgili Yetko'nun söylediklerini kutluyor aslında, diyor ki; önemli bir öngörüde bulundu ve İsrail'in özür dileyeceğini söyledik. Bakınız göreceksiniz İsrail bir hafta içinde özür dileyecek dedi Yetko gerçekten de Derya Hanım da onu hatırlatmış facebook'da. Şimdi herkes merak ediyor, Yetko bunu nasıl bildi diye? "Yetko bunu nasıl bildi"nin cevabından önce biz zaman zaman programımızda bunu yapacağız, sadece geçen haftaki programımızda önceki programlara dönerek değil aynı program içerisinde sizin söylediğiniz cümleleri eğer söylemedim diye inkar yoluna giderseniz yönetmen arkadaşımız Can Sarıcan hemen geriye sarıp filmi gösterecek, ona göre hazırlıklı olun, inkar yoluna sakınola gitmeyin ama Yetko'nun geçen hafta söylediklerini bir hatırlayalım, ondan sonra Yetko'ya soralım nereden bilmiş?

"YETKO - Lübnan'da, Libya'da ve İngiltere'de birtakım onur belgeleri alıyoruz, Arap dünyasında bu ara durumumuz iyi görünüyor, ancak liderler İsrail ile hemfikirse aynı cephedeyken, halk bizim başbakanımızın bayraklarını ve resimlerini taşıyor. Dolayısıyla en sonda bu alacağım mesaj da şu; seçimlere gidiyoruz. Ben şöyle 6 ay içerisinde İsrail'in bu gemi olayından dolayı özür dileyeceğini tahmin ediyorum. Belki de tazminat da öderse şaşırmayacağım."

M - Evet geçen geçen hafta aynen böyle söyledi ve geçtiğimiz günlerdeki gelişmeler gösterdi ki İsrail özür dilemeye ve hatta tazminat ödemeye hazırlanıyor. Evet Yetko bu öngörü nasıl gerçekleşti?

PR8 - Aslında ben kahin filan değilim. Ancak zeka yoluyla değil akıl yoluyla bakıyorum olaylara. Şimdi biraz Amerika'yı tanımak lazım. Mesela bu tezkere geçerken Bush bir laf etmişti. Dedi ki "Türkiye at

pazarlığı yapıyor". Bizim yetkili birisine sordular "At Pazarlığı nedir" diye. O da dedi ki "çok sıkı pazarlık yapıyoruz". Aslında "At Pazarlığı" orada kültürü iyi bilen bilir, kovboy bankayı soymuş, arkasında şerif ve adamları geliyor, at yorulmuş, bir yerden atları alacak bakıyor adamın güzel bir atı var "bu atı alıyorum" diyor 400 dolar uzatıyor, atın sahibi diyor "400 dolara ben bunu satmam zaten 400 dolara da vermem bunu" diyor. Kovboy 100 dolar daha alıyor 300 dolar diyor, ya dalga mı geçiyorsun diyor, adam vuruyor at satıcısını, alıyor atları gidiyor. Şimdi böyle bu hikayeyi anladığımız zaman olaya bakış farklıdır Amerikan mantığını çözmek için. Mesela ben Bağdat'ta görev yaparken El Reşid otelinin kapısına Bush'un...

M - Bağdat'ta ne görev yaparken?

PR8 - STFA adına temsilci olarak görev yapıyordum, orada proje takip ediyordum. Orada da bir şey bildim mesela savaş çıkacak dedim, savaştan önce gittim. 25 milyon

M - İran-Irak Körfez savaşından önce mi?

PR8 - Evet. Ama ben İran ile savaşacak dedim Sezai Beye de dedim, orası çok kötü durumda, savaş çıkacak buradan biz makine göndermeyelim oraya dedim. Göndermediler o zaman bölge müdürü geldi bana yemekhanede hatta fırça da attı. Buradan güzel selam söyleyelim kendisine. Yahu dedi biz 3 senedir oradayız geldin 3 ayda ne anladın oradan dedi kafaları karıştırdın. Ben dedim şirkette daha 3 yıllık proje müdürüyüm. Siz 15-20 yıldır bu şirkettesiniz. Sezai Türkeş benim raporumu kaale alıyor sizinkini almıyorsa gidin onunla konuşun dedim. Sonra savaş çıktı biz de bayağı orada sıkıntıya düşmekten kurtulduk. Bu sefer de benim tabi ismim bayağı bir flash oldu nereden anladın diye. Oradaki ortamı biraz farklı bir adım geriden bakarsanız olaylara, mesela masanın içine gömülürseniz masanın üstündekileri anlayamayabilirsiniz. Çok yukardan giderseniz masayı da görmezsiniz ama belli bir mesafeden baktığınız zaman masanın üstündeki her şeyi görürsünüz. Bunun için akıl yürütmeniz lazım. Burada da Bush'un resmine basıyordular orada El Reşid otelinin kapısında. Biliyorsunuz seçimlerde Algore 400 bin oy fark atmıştı. Sonra dediler bir dakika yeniden sayılacak öyle oldu böyle oldu bir baktık Bush 400 bin oyla başkan seçildi.

M - Alavere dalavere mi oldu?

PR8 - Ne oldu onu söylemeyelim. Şu mantık var burada da tam kovboy mantığı. Yani babasının intikamını alacak olan kişi Bush olmalıdır. Babasının orada başına üstüne basıp basıp geçildi otele. Şimdi bu mantıkları yürüttüğümüz zaman Amerika'nın geçen siz de bir soru sordunuz ben soruyu almadım fazla uzatmayayım diye hani bu internet sistemiyle Hotmail ile ilgili bir şeyler söylemeye çalıştım. Şimdi bu sistem bu kadar Amerika'ya bağımlı iken, oradan Wikileaks bilmem bir tane el gitmiş iki tane tuşa dokunmuş oradan 251.873 tane dosyayı indirmiş, kaç hafta kaç ay sürmüş belli değil, oradan size öyle bir açık bırakırlar, doğrudur, size oradan bir açıksa oradan içeriye girersiniz, oradan bilgileri de sızdırırsınız ama sizin dünyaya duyurmak istediğiniz bilgileri sızdırırsınız oradan, mesela 130 senedir bir Cola adını söylemeyelim, formülünü kimse bulamaz, çıkaramaz, çalamaz, ne bileyim uzay sanayi ile ilgili hiçbir tane bilgi sızmaz bir yerden ama böyle dünyaya mesaj veren bilgiler zaman zaman sızdırılır ve daha ilginç bir şey, dışişleri bakanı Clinton da diyor ki, şöyle de diyebilirdi "ya bazıları doğru olabilir doğru da olmayabilir" demedi. Hepsi doğru dedi daha kafadan, hemen ertesi gün. Buradan alınan mesajlarla dünyaya bir çekidüzen verme durumu var.

M - Burada bizim konumuza gelelim. Şimdi onu tartışıyoruz. Deniz Muslu çok çarpıcı aslında ifadelerde bulundu ya da görüşleri burada tartışılacak görüşlerdi ona karşı görüşleri de alacağım. Siz ne düşünüyorsunuz o konuda?

PR8 - Şimdi Avrupa Birliği bizim için sadece o ilk başlarda yani bundan 8-9 sene evvel mevcut iktidarın halkın da sempati duyduğu bir argümandı o zaman kullanıldı. Şimdi dikkat ederseniz gittikçe AB'ye aynı

sempati duyulmuyor. Zaten bizim oraya girmemiz de mümkün değil. Bugün Cumhurbaşkanımız da Türkiye şimdi eksenine oturdu derken zaten bunu ima ediyor. Ben şurada hemen size kısacık bir şey göstereyim. Demokrasi bir kültür işi.

M - Reklamları izliyoruz değil değil mi? Geçen programda öyle olmuştu çünkü de.

PR8 - Yok değil. Burada sayın başbakanı ben eleştirmek için bunu koymuyorum. Bakın şöyle bir resim vardı. Bunu basında görmüşsünüzdür. Bir vatandaş Merkel ile beraber başbakanımız gezerken o da sigara içmeye çıkarken dışarıya, karşılaşıyor ve sigarayı başbakanımız alıyor böyle eline sonra da kırıyor. Kırdığı zaman Merkel'in yüz ifadesine bakar mısınız?

M - Bakalım. Yüz ifadesini anlatalım.

PR8 - Oradan bir bakalım yüz ifadesine. Merkel felaket şaşırmış. Dehşete düşmüş, neden, vergisini vermiş, parasını ödemiş bir vatandaş sigara almış. Bunu içecek. Başbakanımız burada çok iyi niyetle sigaraya karşı olduğunu göstermeye çalışıyor Merkel'e ama. Merkel'in burada dehşete düştüğü bir vatandaşın elinden sigarayı kırmak. Şimdi bunu anlayabildiğimiz zaman işte demokrasi buralarda gizli. Şimdi geçenlerde basında...

M - Peki Yetko burada bir virgül atalım. Mustafa Çingay.

PR9 - Herkese iyi akşamlar.

M - Son iyi akşamlar olsun bu artık yani gecenin ilerleyen saatlerinde ortak dilek. Herkese iyi akşamlar arkadaşlar ben hepinizin yerine söyledim. Evet Mustafa.

PR9 - Şimdi sayın Kırca bugün Türkiye'li bir eksene baktığımız zaman Türkiye'nin hiçbir eksen kayması yok. Kesinlikle bizim eksenimiz AB'ye yöneliktir. Ama ekseni kayanlar eksenden çok bahsediyorlar. Bazılarının ekseni kaymış.

M - Öyle mi?

PR9 - Şimdi bugün dünyada Avrupa'da olsun gerek de Afrika'da olsun her tarafta Sayın Cumhurbaşkanımıza, Sayın Başbakanımıza sürekli ödüller veriliyor. Bugün dünyada 22 tane yöneticimiz bugün ülkeleri yönetiyor yani ülke kurumları, kuruluşları yönetiyorlar. İsimleri şimdi saymak istemem. 22 kişidir. Şimdi ne olmuş da şimdi 0, komşularımızla 0 bir problemimiz yok. Vay efendim sen İran'a yanaşma bize siyaset ihraç eder. İşte Yunan'a yaklaşma bize düşmandır, şuna yaklaşma, buna yaklaşma. Sayın Başbakanımız herkesle gayet güzel diyaloglar kurdu. Bugün bizim ihracatımız 140 milyar dolara çıkmış. 32 milyar dolardan almış 140 milyar dolara çıkartmış. Bugün gayri safi milli hasılamız çıkmış 15.361 dolara, ülke gayri milli safi hasılamız çıkmış 1 trilyon 600 milyar dolara çıkmış. Beyefendiler hala bakıyorlar ki Sayın Başbakan eksen kaymasından yanaymış. Türkiye'nin eksen kayması kesinlikle yoktur ama bu eksen kaymasından nemalananlar var. İşte o dünkü öğrenci olaylarını başlatanlar da onlar eksen kaymasından yanalar.

M - Peki ona geleceğiz. Peki Ercan Yılmaz'da mikrofon.

PR10 - Türkiye'nin vizyonu ne olmalıdır diye söze buradan başlamak istiyorum. Türkiye'nin vizyonu dünyanın her zaman birinci liginde oynamak olmalıdır ve mümkünse her yılda şampiyon olmalıdır. Her yıl şampiyon olamasak bile dereceye girmeliyiz.

M - Peki Ercan Yılmaz burada virgül değil noktalı virgül atalım bir reklama gideceğiz. O reklamdan sonra mikrofon sende kalmaya devam etsin. Devam edeceğiz görüşmek üzere.

M - Evet Siyaset Meydanı devam ediyor sevgili seyirciler Ercan Yılmaz'daydı mikrofon devam edeceğiz ama bu arada söylemiştim hem facebook'tan hem twitter'dan hem de telefonlar aracılığı ile sizin mesajlarınız geliyor gelmeye devam ediyor. Ben onlardan zaman zaman okumak istiyorum sadece Emine

Akkaş Hanım facebook'dan Ayşe Baykal'a bir eleştiride bulunuyor aynen şöyle söyleyeyim. Merhabalar diyor sayın Ecevit'in Clinton ile görüşürken ezik bir ülke imajı çizen şeklinde fotoğrafı olduğunu söyledi. Şimdi durum daha farklı dedi. İlk olarak TC'nin merhum başbakanlarından birine ezik demek saygısızlıktır, ayrıca ülkenin konjonktürü ve ABD başkanının değiştiğini hatırlatalım. Sayın Başbakanımızın Bush ile çektirdiği fotoğrafla Obama ile çektirdiği fotoğraf arasında da fark vardır. Görüşler farklı olsa da bu ülkeye hizmet etmiş tarihimizde yer etmiş sayın Ecevit'e "ezik" demek büyük haksızlık ve saygısızlıktır dedikten sonra özür dilemesini rica ederiz diyor. Ne diyor Ayşe Baykal.

PR6 - Şimdi şöyle söyleyeyim yani biz hiç kimseyi konuşmayacaksak burada o zaman eleştirmeyeceğiz. Orada Ecevit'in şahsını değil sonuçta duruş olarak Türkiye olarak o resim çok da tartışılmıştı bunu hepimiz biliyoruz ben onu kastettim. Yani bir Türkiye başbakanının o şekilde olmaması gerekiyordu, neticede Bülent Ecevit'in zaten o dönemde aslında başbakanlık yapması da uygun değildi. Çünkü rahatsızlıkları vardı, hastalıkları vardı. Türkiye'de sırf İslam adına korkular olduğu için Ecevit orada tutulmaya çalışıldı. Ecevit'in şahsıyla ilgili benim bir sorunum yok. Ecevit bu ülkeye çok hizmet etmiş bir insandır ayrı bir şey.

M - Bu programın özü eleştiri de ben facebook ile katılan konuğumuz adına söylüyorum bunu sadece "ezik" kelimesi sözcüğü üzerinde duruyor.

PR6 – Yok ben özür dilemiyorum çünkü Ecevit'in ona bakarsanız Bülent Ecevit Merve Kavakçı'yı meclisten kovmuştur. Bu da kınadığım ve eleştirdiğim bir harekettir. O zaman söylemeyelim geçmişteki yaşamış başbakanlarımız hakkında hiç konuşmayacağız. Yani onun şahsıyla ilgili bir şey değil. Onun için özür dilemiyorum.

M – Ercan Yılmaz'a gelmeden önce buna yanıtı olan var mı? öyle mi? Peki Bülent hemen söyle.

PR11 – Şimdi Ayşe Hanım yine türbandan girdi, Ecevit'e rahmetli Ecevit'e ezik mezik demeye başladı. Ayşe Hanım önce ezik politikacı sureti görmek istiyorsa başbakanına baksın, ezik politikacı suretini görür, resmini. O ezik dediği rahmetli Ecevit ülkenin imkanları sıfırken hiçbir imkanı yokken erkek gibi durdu, dimdik durdu Kıbrıs'ı fethetti. Ecevit'e laf söylemesin. Yani ezik surette Amerika'daki, İsrail'deki Yahudi konfederasyonlarından üstün liyakat madalyası alan başbakan ezik politikacı görmek istiyorsa baksın, görsün, ondan sonra Kıbrıs'ı Türkiye'ye bağlamış olan Ecevit'e laf söylemesin. Lütfen.

M – Peki Bülent Korucu teşekkürler. Ayşe Hanım kısacık cevap.

PR6 – Ecevit o şeyde biliyorsunuz başka koalisyondu, bir de başörtü olayına girmiyorum, bir kere şunu netleştirelim. Benim Ecevit'in duruşunu dış politika olarak söyledim ama Bülent Ecevit bu ülkeye hizmet etmiş bir insandır fakat ona ek olarak o olayını da tasvip etmediğimi söyledim, yani ölmüş insandır, Allah rahmet eylesin. Ama ölmüş insanların arkasından duruşunu konuşmayacaksak o zaman niye burada oturuyoruz, hep sağları mı konuşacağız? Erbakan da çok hizmet etmiştir ama biliyorsunuz ne şekilde harcandığını?

PR11 – Şimdi türbandan bahsetmiyorum diyor, Merve Kavakçı'dan bahsediyor. Anayasadaki değişmez hükümlerdeki anayasal kanunları çiğneyecek bir bayan meclise milletvekili seçildi diye meclise girecek. Ecevit anayasayı uyguladı orada. Merve Kavakçı olayı gelmiş geçmiş 10 sene önceki olay, niye pişirip pişirip temcid pilavı gibi önümüze koyuyorlar Ali abi ya.

M – Peki. Bimen.

PR12 – Ben bir tek şey ekleyeceğim. Niye başbakan Ecevit'in üstünden gittik? Allah rahmet eylesin. Ben Erbakan'ın üstünden gideyim hala yaşıyor. Ben çadıra girmedim, ben Kaddafi'nin elini öpmedim. Ben Türkiye'yi Libya'nın önünde boynumu eğdirmedim. Bunu yapan Erbakan'dır. Bunu Bülent Ecevit yapmamıştır.

M – Peki Bimen Zartar teşekkürler.

PR6 – Doğuya gidince kötü batıya gidince iyi olmaz tamam mı? Bir ülke başbakanı her yere gitmelidir. Yani burada neyi konuşacağız. O zaman doğuya hiçbirisi gitmesin, doğuyu bir eziklik olarak görüyorsak. Benim burada kastettiğim şey, bir resim olayıydı. Yani ben Erbakan o zaman Libya'ya gitmesi eleştirilebilir. Ama bu Erbakan'ı kaka yapmaz. Erbakan bu ülkeye çok hizmet etmiş bir insandır. Hükümet dönemindeki politikalarıyla ilgili konuşacağız birazdan nasıl olsa. Etmemiştir demiyorum ama Bülent Ecevit bu ülkede başörtüleri yok saymıştır.

M – Peki şimdi görülüyor ki sadece stüdyodaki konuklarımızla tartışma geçmiyor. Siyaset Meydanı'nın bundan sonraki ruhu böyle olacak. Hem facebook hem twitter üzerinden gelen görüşler de tartışmaya açılacak. İşte facebook'ta söylenen bir cümle Siyaset Meydanı stüdyosunda başka açılımlara yol açtı diyelim. İstersen biz o noktalı virgülden devam edelim. Ercan Yılmaz'daydı birinci bölümün sonunda o devam etsin bitirsin sözlerini sonra diğer konuklarımıza geçeceğiz.

PR10 – Teşekkür ediyorum Ali Bey, ben Ecevit ile ilgili konuya çok kısa bir cümleyle değinmeden diğer konuya geçmeyeceğim. Rahmetli sayın Bülent Ecevit çok efendi bir insandı. O fotoğrafı hatırlıyorum. O fotoğraf Amerikan basınının belki de dünya basınının bir propaganda amacı olarak çektiği ve yayınladığı bir fotoğraftı. Ecevit'in o duruşu bir ezikliğin sonucu değil, çok efendi, çok saygılı bir insan olmasından kaynaklanıyordu. Ben bunu böyle değerlendiriyorum. Fakat Ayşe Hanımın da ben kendisini serviste yakından tanıyorum, Ayşe Hanım da öyle demek istememiştir, dememiştir diye düşünüyorum. Müsaade ederseniz şimdi demin kaldığım yerden devam edeceğim. Demin şöyle demiştim. Türkiye dünya liginde birinci liginde oynaması gereken bir ülkedir, her sene de şampiyonluğa oynamalıdır. Her sene şampiyon olamasa bile bizim gönüllerimizin şampiyonudur. Şimdi AKP hükümeti ile ilgili dış politikası dünya arenasındaki icraatları ile ilgili şuradan söze başlamak istiyorum. AKP hükümeti iktidara geldiğinin daha 4.üncü ayında kucağında bir tezkere olayını buldu. Amerika bir tezkere istedi, bizim ülkemizin toprakları üzerinden Irak'a müdahale edebilmek için askerlerini geçirmek istedi. AKP burada bence çok doğru bir iş yaptı. Tezkereyi geçirmedi. Eğer o tezkere geçseydi aradan 7 yıl geçtikten sonra Amerika şimdi Irak'tan çekiliyor, biz alnımızda bir kara leke olarak Amerikan askerlerine topraklarımızı açmış olarak kalabilirdik. Bunu yapmadığı için AKP hükümetine teşekkür ediyorum bir Türk vatandaşı olarak. Ondan sonra devamında şunu söyleyeceğim, dünya üzerinde ilk defa nükleer silah bulunduran ülkelere yine AKP hükümeti şöyle bir söylemde bulundu. Eğer nükleer silaha karşıysak herkesin elindeki nükleer silaha karşı olmalıyız. Nükleer silah kötü bir şeydir, iyi bir şey değildir, bunu kimse bulundurmamalı. Ha birileri bulunduruyorsa, İran da bulundurabilir, bir başka ülke de bulundurabilir. Bence bu da çok doğru bir politikaydı. Türkiye adına güzel bir davranıştı. AKP'yi burada da kutluyorum. AKP'li değilim, AKP'yi her şeyde kutlamayacağım elbette ki. Çok inişli çıkışlı grafikleri de var AKP'nin. Mesela son yanılmıyorsam 2-3 yıldır Ahmet Davutoğlu isminde bir dışişleri bakanımız var. Ahmet Davutoğlu'nun dışişleri bakanı olarak yaptığı icraatları da çok beğeniyorum. Dik bir duruşu var, diklenmeden saygısızlık etmeden dünya halklarına karşı dik bir duruş sergiliyor. Mesela ben Ahmet Davutoğlu'nun bir açık oturumda bir konuşmasından bir bölümü burada dile getirmek istiyorum. Açık oturumda Ortadoğu ile ilgili konuşuyorlar. Oradaki gazetecilerden birisi Ahmet Davutoğlu'nun konuşmaları üzerine, Ahmet Davutoğlu işte Ortadoğu'da halkların eşitliği, özgürlüğü, huzuru gibi bir takım şeyler konuşuyor, gazeteci Ahmet Davutoğlu'na dedi ki, siz dedi o zaman dedi eski köye yeni adet getirmek gibi bir meyiliniz var dedi. Ahmet Davutoğlu eski köy dediğiniz neresi, yeni adet dediğiniz nedir dedi. İşte eski köy Ortadoğu oluyor, Ahmet Davutoğlu'nun fikirleri de yeni adet olmuş oluyor. Ahmet Davutoğlu şöyle bir cevap verdi. "Burası eski köy evet doğru ama burası bizim köyümüz" dedi. Amerika işte 10 bin kilometre öteden gelip burada bir şeyler

yapmaya çalışıyorsa yeni adet budur, siz buna karşı olmalısınız dedi. Ahmet Davutoğlu'nun bu davranışını da ben doğru buldum, tebrik ediyorum.

M – Peki öteki davranışlarını saymaya başlarsak kitaplar dolabilir. Onun için şöyle yapalım, burada da yine ben bu programın söz kesme söylemi olarak ya da editörü olarak noktalı virgülü koyayım.

PR10 – Sofradan aç kalkıyorum Ali Bey.

M – Ve Ülkü Aksun'a geçelim. Buyurun.

PR13 – Şimdi unutulmamalı ki başbakan o tezkere geçmeden önce Amerikalılara tezkereyi geçireceğine dair söz verdi, Amerika'dan tanklarıyla, tüfekleriyle, gemileriyle Akdeniz'e gelip park ettiler fakat bunun için herhalde Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne teşekkür etmeniz gerekiyor. AKP'ye değil, meclis olarak geçirmediler. Bu konu böyle. AKP'nin bir kısmı geçirmek istedi, bir kısmı geçirmek istemedi. Başbakan özel çaba harcadı tezkere geçsin diye, çünkü söz vermişti.

M – Başbakan?

PR13 – Evet evet başbakan geçirmek.

M – Kimdi başbakan? Onun için söyledim. Hayır şimdi konuşurken tarihsel hayır hayır doğru bir şey başbakan tabiki. Ben sadece tarihsel gerçeklerin tam olarak bilinmesi açısından o dönemde başbakanın Abdullah Gül olduğunun herkes tarafından bilinmesini istedim. Gül hükümetinin aslında almış olduğu bir karardı tezkerenin geçmesi doğrultusunda. Aslında meclisteki çoğunluk meselesinde orada meclis aritmetiği ile ilgili başka bir sorun çıktığı için tezkere geçmemiş oldu aslında. Onu hatırlatalım. Siz onu söylemiş oldunuz. Sadece bunun altını çizdik ve devam edelim.

PR13 – Peki şimdi ben tabi Yetko gibi kahin değilim ama 87 yıllık Türk dış politikasının çizgisinin dışına çıkıldığı muhakkak. AB'ye endeksli politikalar yapmıyor artık Türkiye, fakat Türkiye'nin yeni vizyonu neo Osmanlıcılık. Zannediyorum İsrail ile geliştirilen bu gerginliğin sebebi de bu neo Osmanlıcılık politikaları doğrultusunda gerçekleştiriliyor. Ve herhalde ABD de buna cesaret veriyor. Çünkü ben dünyada ve bilhassa bölgemizde ABD'ye rağmen politikalar yürütülebileceğine inanmıyorum. Ayrıca bir CIA'nin gölge adamı denilen Pentagon analizcisi dünyanın en ünlü analiz uzmanlarından biri var, Dr.George Friedman. Bu "21.yüzyıl için öngörüler" diye bir kitap yazmış. Bu kitabında aynen şunu söylüyor. "2040 yılında Türkiye önce bölgesinde sonra Osmanlı topraklarında etkisini arttıracak ve yayılmacı bir politika ile Osmanlının eski topraklarına sahip olacak. İstanbul da yeniden başkent olacak" diyor. Bunu diyen adam tekrarlıyorum Pentagon'un analizcisi. Dünyanın en önemli strateji uzmanlarından. CIA'nın gölge adamı diye anılıyor. Sanıyorum mevcut hükümetin de bu doğrultuda İsrail ile ilişkileri gerginleştirmesinin nedeni Ortadoğu ülkelerinde sempati kazanmak. Ortadoğu ülkeleriyle bu kadar sıcak ilişkiler kuran başbakan Irak'ın kuzeyine gittiği zaman "Türkiye'ye Kürt kedisi bile vermem" diyenlere amca, birader, kardeş diyebiliyor. Fakat orada Türkmenlerin feryatlarını duymuyor, onlara bir selam bile göndermiyor. İki devlet tek millet diyecek kadar kendilerini Türkiye ile özümsemiş olan kendilerini Türkiye ile bir gören Azerbaycanlılara rağmen dış dünyanın baskısı ile Ermenistan ile sınır kapılarını açmaya kalkıyor fakat onu da bir Ermenistan açılımı getiriyor ama onu da beceremiyor o da maalesef eline yüzüne bulaşıyor, böyle bir takım belki hatalar yapıyor fakat işte hepimiz burada deminden beri konuşuyoruz, bunun adı arkadaşlar neo Osmanlıcılık. Nitekim dışişleri bakanımız da bunu Osmanlı milletler topluluğu olarak zaten ifade ediyor.

M – Peki çok teşekkür ederim. Ezel.

PR14 – Öncelikle başbakanı kutlamak istiyorum. Çok dik bir duruş gösteriyor dış siyasette. İç siyaseti dış siyasete çok güzel kullanabiliyor. Aynı zamanda dış siyaseti de iç siyasete çok güzel malzeme yapabiliyor. Filistin'i kazanmak için İsrail'e katil diyen bir başbakan aynı zamanda savunma sanayinin ihalelerini İsrail'e

verebiliyor. Azerbaycan'a gidip gönülleri almak uğruna arka bahçede Ermenistan'a göz kırpabiliyor. İran'ın sırtını sıvazlarken, İran'a karşı füze kalkanlarını savunmasını Türkiye'de kurabiliyor. İşin açıkçası anlayacağımız şunu söyleyeyim, ABD güdümlü bir dış siyasetten çok dışa bağımlı bir iç siyasete doğru yol alıyoruz. Son sözlerimi de şöyle söylemek istiyorum. Başbakan çok güzel mavi boncuk dağıtabiliyor. Hem içte hem dışta.

M – Evet. Peki Mustafa Küpçü.

PR15 – Sayın Kırca geçen programda da değinmeye çalıştığım bir husus var. Bunu özellikle uluslararası ilişkiler bölümünde okuyan bütün genç kardeşlerimiz bilirler. Uluslararası politikada güçlü olmak, ulusal gücünüze bağlıdır. Ulusal gücünüz zayıfsa siz dış politikada figüransınız. Onun ekseni mekseni de yok. Kemiksiz bir dış politika demektir. Rüzgara göre değişen bir dış politika demektir. Nedir ulusal güç? Önce ekonomik güçtür. Dışa bağımlı bir ticaret ve sınaisi olan, küresel düzenin egemenlerinin kök saldıkları bir Türkiye'de ulusal sermaye günden güne erirken, ödemeler dengesi açık verirken, bütçe açık verirken bizzat sayın başbakan yardımcısı Ali Babacan'ın söylediği dış borç toplamı 350 milyar doları bulmuşsa ve Türkiye'de Türkiye'ye ait ulusal sermayenin yerini küresel sermayenin efendileri almışsa, Telekom'dan tutun, diğer üretim alanlarına kadar, Türkiye'nin ulusal bir kimliği kalmamışsa, Türkiye'de nitelikli insan gücü yetişemiyor, üniversitelerden mezun olan gençlerimiz bile yarın nerede iş bulacağız kaygılarını taşıyorlarsa, eğer Türkiye'de bir ulaşım politikası bile çok uluslu tekellerin çıkarına göre yapılıyor, demiryolları ve deniz yolları ihmal ediliyor, buna karşılık karayolları ve otoyollar için, köprüler için olmayan kaynaklar ayrılıyorsa ve Dünya Bankasının ortaklarının şirketleri Türkiye'de at oynatıyorsa Türkiye'de gerçek manada bir dış politika ekseninden söz edemezsiniz. Bu aldatmaca olur. Aynen arkadaşımın söylediği gibi dışarıda iç tribüne yönelik şovlar görürsünüz ama dış politika da şovlarla yapılmaz. Adamlar 50 yıl sonrasını hesaplıyorlar. 50 yıl sonrasına göre dış politika düzeni kuruluyor ve Avrupa Birliği'ne Türkiye'yi almayacaklarını çok iyi biliyorlar. Avrupa Birliği uyum yasaları çerçevesinde örneğin Türk siyasal hayatında lider egemen demokrasi özürlü siyasi partiler yasasının değişmesini istiyor, seçim yasasının %10 barajı utancından kurtulmasını istiyor, sendikalar yasasının iş yasalarının değişmesini istiyor, gıkı çıkmıyor siyasal iktidarın ama domuz kasaplık hayvan oluyor. İlk alınan kararlardan bir tanesi. Domuzun kasaplık hayvan olması öncelikli miydi? Avrupa Birliği'ne uyum yasaları çerçevesinde öncelik bunda mıydı? Ezcümle ulusal egemenlik kavramını yok sayan ulusal onur kavramını yok sayan, sırf içerde siyasal iktidarını sürdürmek adına dünyanın egemeni olan küresel egemenlerin çizdikleri rotada zigzag çizen bazen kötü polisi, bazen iyi polisi oynayan siyaset sahnesinin aktörleriyle iyi bir siyaset oyunu çıkmıyor ortaya. Türkiye'nin yaşadığı sorun bu.

M – Peki teşekkür ederim. Abdülkerim Gök. Şanlıurfalıyız değil mi?

PR16 – Evet Abdülkerim Gök. Şanlıurfa Harran Üniversitesi'nde öğretim görevlisiyim. Efendim tabiki ben burada Türkiye'nin vizyonu diye başladık. Vizyon kavramı kavram itibariyle gelecekle ilgili bir unsuru da taşıyor beraberinde. Burada önemli olan bir faktör daha var. O da şu. Biz sanıyorum buradaki tartışmalarımız içerisinde daha çok hatıralarımızı konuştuk, geçmişle ilgiliydi bunlar. Realiteyi konuştuk, içinde bulunduğumuz anla ilgiliydi. Biraz da ben aslında başka bir mantığı eklemek istiyorum, bu da hayallerimizle ilgili yani vizyonun geleceğiyle ilgili kavramın içerisinde neler yer alabilir? Bakıyoruz, evet uluslararası ilişkilerde eğer siz söz sahibi olmak istiyorsanız gerçekten içerdeki siyasal istikrarla ilintilidir, bağlantılıdır bu. Bu ne demek? Neden Türkiye'de son yıllarda özellikle Türkiye'nin eksen kaydı mı kaymadı mı tartışması var? Niçin son 10 yıl içerisinde bu daha fazla oldu? Bana göre nedenlerini sıralamak istiyorum. Eğer bugün Türkiye ürettiğini sadece bugüne kadar pazar konumunda olan ve genç ve dinamik olan bir nüfusa sahip olan cep telefonunun değiştirme süresi bizde şu anda 3 ila 8 ay arasında iken

dinamik bir nüfus. Avrupa'da ise 2 ila 5 yıl arasında değişiyorsa biz hep pazar konumunda olduk. Öyleyse Türkiye artık Ortadoğu ülkelerine ürettiğini satabilen, dolayısıyla gelecekte de Türkiye için bir pazar oluşabilecek bir yerler var. Birileri şunu koyuyor. Diyor ki biz artık sadece biz ürettiğimizi satabilmeliyiz. Mücadele biraz da buradan başlıyor. Biz biraz da şu hatayı yapıyoruz. Haklı olduğumuz davamızda üslup hatası yaparak haksız duruma düşüyoruz. Bu ne demek? Biz aslında uluslararası ilişkilerde sadece bizim eksen kayması unsuru içerisinde tek yönlü bir siyaset yoktur ve duygusallık da yoktur. Bugün için Türkiye'nin yönü Cumhuriyetle beraber bellidir. Bu muasır medeniyet seviyesine çıkmaksa dolayısıyla Avrupa Birliğidir. Ancak yön ve rota Avrupa Birliği iken biz şuraya bakıyoruz. Halen bunun içerisinde doğuya koşan mantaliteler vardır. Bu da bize bir manada patinaj yaptırıyor. Dolayısıyla diyoruz ki yeni dünyada yeni bir takım kavramlar, yeni bir takım unsurlar ve yeni ağızlar küreselleşen bir dünya var. Bilgi var. Şu anda yapmış olduğumuz program bütün dünyada aynı anda izleniyor. 1923'ün Türkiye'si değildir. Yeni bir ufkumuzu açmalıyız, genç arkadaşlarımızla beraber ürettiğimizi satabilmeliyiz. Buradan da şu özellikle bir noktada da dikkat çekmek istiyorum. Son nokta. Düşünebiliyor musunuz şu anda asfalt tamamı ithal ve asfaltın üzerinde yürüyen bütün aksamlar ithal. Böyle bir ekonomi kalkınmamıştır. Biz elbette ki güllük gülistanlık değildir ülkemizde sıkıntılar da vardır ancak Türkiye'de son 10 yıldır gerçekten Türkiye'nin ekonomik, politik, sosyal ve siyasal gelişmişliği daha önceki yılların çok ama çok daha önünde yer almaktadır. Bunu özellikle belirtmek istiyorum.

M – Peki Abdülkerim Gök böyle söyledi. Tamam. Buna itirazları olan var ama mikrofon Sedat Sözüdoğru'da dursun mikrofon orada, iyi sahip çıkın mikrofonunuza, çünkü kısa bir ara var, o arada kaptırmayın kimseye. Tamam mı? Birlikte olacağız, görüşmek üzere.

M – Evet sevgili seyirciler Siyaset Meydanı devam ediyor. Son bölümde birlikteyiz. Sizlerle tartışmamızın iki ana konusu olduğunu söylemiştik ama birinci konumuzla tartışmayı sürdürüyoruz Türkiye'nin vizyonu meselesinde. Sedat Sözüdoğru mikrofonu almıştı eline kaptırmadı değil mi arada kimseye? Tamam peki.

PR17 – Şimdi demindenki arkadaşlarımın bazılarının görüşlerinden ele alarak bir açılım yapacağım. Dünyada her şey bir iktidar savaşı, herkes pastadan ne kadar büyük pay kapacağım ve ne kadar daha büyük bir interlanda sahip olacağım ve onu yöneteceğim kavgası. İktidar kavgası ve bunun için egemen güçler stratejilerini arkadaşlarımın da dediği gibi 50 senelik bir projeksiyon çerçevesinde yapıyor. Bizimki gibi sadece biliyorsunuz biz zamanla DPT'miz vardı. 5 yıllık kalkınma planlarımız hazırlanırdı. Şimdi böyle sadece duruma göre vaziyet almaktan ibaret politikalar üretmeye çalışıyoruz. Tabiki dışarıda dışarı karşı güçlü durabilmek için içerde bir kere kendi kendimize güçlü, o gücü içerde kendimiz hissetmemiz lazım. Hocamın da dediği gibi güçlü Türkiye ancak ekonomisiyle, kültürüyle güçlü Türkiye'de. Ağır sanayiler asla hafif kültürler oluşmazlar. Yani bir ülkenin o kadar çok haseti varken hani vizyondan bahsediyoruz, yola çıkmaktan bahsediyoruz, hedeflerden bahsediyoruz. İnsan yola çıkarken bohçasını akşamdan hazırlarmış ve bohçasının içerisine de akşamdan hazırladığı için yani daha öncesinden neler almam yanıma, bu yolda bana neler gerekli ve gideceğim yerde ne ihtiyacım olacak o türlü şey yapar. Türkiye'de hatta öyle bir cümle vardır, Türkiye Türklerin olacak kadar

M – "Türkiye Türklere bırakılamayacak kadar önemli bir ülke derler de yanlış derler.

PR17 – Şimdi öyle ki memleketimiz hakikaten hem siyasi hem coğrafik hem politik arenada en önemli stratejik merkezlerden birisini oluşturur. Batı Avrupa'yı Asya'ya bağlayan köprü açısından. Şimdi biz kendi kendimizi bilmez isek, kendimize sahip çıkmazsak birileri gelir bize sahip çıkar. Birileri gelir bu dünya tiyatrosunda bize rol biçerler.

M – Şimdi öyle mi? Birileri sahip mi çıkıyor, birileri rol mü biçtiler?

PR17 – Evet bize rol biçiliyor. Neticede egemen güçler bugün Ortadoğu'daki ve tüm dünya üzerindeki egemenlik ideallerine kavuşmak için Türkiye'ye burada büyük Ortadoğu projesi çerçevesinde gayet güzel bir oyun rol biçmişlerdir. Bu rolün de kişi tarafından kabul edilmesi için biraz daha normalde daha öncesinde oyunda çok az figüran kalan Türkiye'ye biraz daha böyle sempati kazandırmak ve rolüne ısındırmak için biraz daha büyük rol biçilmiştir ki bu hem Türkiye bu anlamdaki üzerine yüklendiği role daha çok sahiplensin ve dolayısıyla da rolünü çok iyi oynayabilsin diye. Burada şöyle bir baktığımızda Büyük Ortadoğu projesi çerçevesinde şimdi daha öncesinde Wikileaks ile ilgili bahsettiğimiz zaman, denildi ki ben orada da şunu bahsetmiştim, her iktidar ve her güç kendi hasmını kendi karşı tarafını kendisi yaratır diye. Wikileaks şimdi her türlü şeyi gayet güzel özgür bir şekilde ifade ettiği için dünyada ne kadar gizli şeye sahip olan herkes daha kolay daha güzel açıklayacak diye bilgileri oraya gönderecektir der. Yani bu da Amerika bir tarafta yönetmesini istediği ve hükümranlığını korumasını istediği bölgelerde kendisine yakın en iyi yandaş arar ve o yandaşı kendisiyle ilgili politikalara alet etmeye çalışır. Bugün İsrail'e biz vurduk ne oldu, mahallenin kabadayısına hani mahallede İsrail nedir Ortadoğu'da bir kabadayı kesilmiştir ama siz alelade bir insana heyt çekseniz isminizden bahsedilmez ama mahallenin kabadayısına böyle bir heyt dediğiniz zaman adama valla helal olsun adama derler. Şimdi bu çerçevede bizim İsrail ile bu türlü dalaşmamızın sebebi de tamamiyle bir bence egemen güçlerin bir oyunu gereğidir. Bugün İran'a Amerika belli ki zaten Amerikan yanlısına İran hiçbir zaman şey vermeyecek, ama Amerikan yanlısını İsrail'e düşman gösterip anti Amerikan akımların güçlendiği bir Türkiye gibi gösterip İran ile dost ettirirse Türkiye'yi, Türkiye'yi İran üzerinden yani Türkiye üzerinden İran'la da

M – Yani büyük bir oyun var. Türkiye'yi bu oyunun bir parçası yapmak istiyorlar diyorsun.

PR17 – Ben onun öyle olduğunu düşünüyorum, çünkü evvelden şöyle bir tabir vardır; ya adam bayağı yiyor kardeşim işte bu belediye başkanı yiyor falan, öbürüsüne derdi ki yahu kardeşim adam hiç olmazsa bir işler yapıyor yani o yüzden yiyor. Yani adam zaten yemesine vesile etmek için zaten iş yapmak zorundadır. Bu da böyle bir şeydir.

M – Peki tamam teşekkür ederim. Adnan Şensoy'a hemen mikrofonu verelim hazır bu tribündeyken, sonra geleceğim orada konuşmayan dostlarımız var.

PR18 – Teşekkür ederim sayın Kırca. İlahiyatçı yazar Adnan Şensoy. Sedat Beyin sevgili Sedat Beyin söylediği sözcüklerde gizli olan bir sırrı katkıda bulunmak istiyorum ki o da güçlü devlet sözcüğüyle alakalıydı. Tabiki şimdi devlet yönetmek sorumluluk gerektiren bir şey. Mesuliyet gerektiren bir şey. Kabiliyet gerektiren bir şey. Herkes tribünden saha hakkında konuşur ama sahaya çıkanlar için hadise farklıdır, durum farklıdır. Yine bir zaman bir seyahatimiz esnasında şu anda bir partinin genel başkanı olan bir beyefendi ile sözgelimi bir konu açıldığında şöyle demişti naçizane ve demişti şöyle demişti ki çok şaşırmıştım o konuya.

M – Sizin seyahat deyince turizm göreviniz var. Daha çok da hac turizmi galiba.

PR18 – Din görevlisi olduğum için tek vazifem o zaten başka bir vazifemiz yok o konuyla alakalı. Kendisinin şöyle bir sözü vardı, demişti ki; biz hep konuşuyorduk siyaset hakkında, işte şöyle yapılmalı, böyle yapılmalı diye konuşuyorduk. Sonra başbakanlık da yapmış birisi koalisyonla beraber ama, demiştir ki kapıdan içeri girdik bizi bir odaya aldılar, o odadan çıktıktan sonra ne kapıya uzatacak bir elimiz kaldı, ne oturacak bir halimiz kaldı demişti kendisi bana. Böyle bir deyimde bulunmuştu.

M – Peki niye adını saklıyorsun ki başbakanın.

PR18 – Çünkü bunlar tatlı sırlardır diye söyleyeyim. Baş başa birebir yapılan görüşmelerde...

M – Söylediğinde bir şey yok ki yani Wikileaks sırrı değil, yani herkesin söyleyebileceği bir değerlendirmede bulunmuş.

PR18 – Şimdi hükümetin güçlü olması için ya da vizyonunu güçlü yapması için gereken bazı şeyler var, bunlar sadece siyasette yapacağı, sergileyeceği oyunlar, planlar, tiyatrolar değil elbette ki. Söylendiği gibi ekonominin düzeltilmesi lazım, ülke ekonomisinin bağımsız olması lazım, bölge ekonomisinin olması lazım, şehir ekonomisinin olması lazım ve hepsinin temelinde aile ekonomisinin üzerinde bir planlama olması lazım. Açlık sınırı ve oranı gözetilerek yaşam şartları ve açlık sınırı halkların paylaşımına, halkların kârlarına, kazançlarına göre ayarlanmalı. İç siyaset adalet, demokrasi, karşıt görüşlerin kendi fikirlerini açıklamalara karşı saygı, gençlerin problemleri, gençlerin vizyonunu düzenleme, sağlık, eğitim, sanat, spor, dini ve kültürel değerler, bağımsız bir diyanet gibi kendi alanımla alakalı devam etmiş olayım en azından. Nüfus politikası, hukuk devleti, sosyal devlet, güvenlik kuvvetleri, insan hakları, işsizlik, bunlarla beraber güçlü bir devlet olur. Bu güçlü devleti de herkes sahada görür. Bunun için de illa sağ parti sol parti ön parti, arka parti olmasına gerek yok. Gerektiğinde doğuya, gerektiğinde batıya, gerektiğinde kuzeye, gerektiğinde güneye ama her şeyin başında ve öncelikte insanına yönelik bir siyaset yapacak bir parti.

M – İlle de yönünü tek bir tarafa çevirmesi gerekmez. Mustafa Bey buyurun.

PR9 – Demin Hanımefendi Kürt kedisinden bahsetti. Biz kediye kedi demeyiz. Biz kediye "pıssık" deriz. Aynı zamanda biz yumurtaya da heg deriz.

M – Şimdi yumurta meselesine giriyorsun ama.

PR9 – Tabi biz yumurtaya heg deriz. Şimdi o değerli öğrencilerimiz, geçen gün Dolmabahçe'de sayın başbakanımızın rektörlerle yapmış olduğu toplantıyı ülkenin yarası olan bir terör eylemlerinin sona ermesi için sayın rektörlerden bir katkı istiyor. Fakat değerli öğrencilerimiz geliyor, bir Hanımefendi diyor ki ben sabah kahvaltısına geldiklerini biliyorum, onlara yumurta getirdim, ne kadar da misafirpervermiş, çok teşekkür ederiz ona. Şimdi bu değerli gençlerimize şunu soruyorum. Evet özgürlüktür, eylem hakkı herkese anayasal haktır, kapı kırmak, cam kırmak, araba kırmak da anayasa hakkı mıdır? Ben bunu da sizlere soruyorum, sol öğrencilere sesleniyorum, arkadaşlar eğer bizler de birgün bir miting yaparsak, yemin ediyorum, 50 tane Çağlayan da yetmez, bin tane Kızılay da yetmez, ancak bizim eğitim alanımız, bizim toplantı alanımız Ankara-İstanbul arası olur. Bakın biz bunları her zaman için sükunet içerisinde bu insanlarımızın, bu gençlerimizin hele özellikle yumurta atması, geçen gün hele hele bu bir siyasal bilgiler fakültesi öğrencileri sözkonusuysa vay bu ülkenin haline. Yahu bunlar yarın vali olacaklar, bunlar kaymakam olacaklar, bunlar diplomat olacaklar, ya bunları kim bizi yönetecek bunlar? Arkadaşlar bunu yapmayın. Bakın bu yanlıştır, demin de söyledim ekseni kayanlar sizi yönlendiriyorlar. Öyle uzun saçlarla, beyaz küpelerle, siyah küpelerle, yani böyle şeylerle ortaya çıkıp da insanları rencide etmeyin. Sizin her attığınız bir yumurta Ak Partiye bin oy getirir, yüz yumurta atsanız yüzbin oy gelir bu da 4 tane milletvekili yapar. Ona göre şimdi sevgili gençler...

M – Bugünlerde bu aritmetik biraz hızlandı. Sayın Bahçeli de biliyorsunuz ilginç seçim aritmetiklerinde bulundu, onun gibi değil mi?

PR9 – Sayın Kırca, inanın dün siyasal bilgiler fakültesinde olan eylemi tüm vatandaşlarımız derinden üzmüştür. Biz öğrencilerimize üzülüyoruz, biz gençlerimize üzülüyoruz. Biz gençlerimizi üniversiteye gönderiyoruz gayet güzel bir şekilde, oraya gidip geldiklerinde Mao, Lenin, Stalin'den bahsediyorlar. Yahu kim bunları yönetiyor, kim bunlara ne öğretiyor anlamıyorum ki bunları.

M – Peki teşekkür ederiz. Ata orada, Ezel burada karıştı.

PR19 – Şimdi beyefendi diyor ki; sakalı şöyle, saçı böyle. Kimsenin yaşam tarzına karışma gibi kimsenin bir hakkı yoktur.

PR9 – Ben onu kastetmiyorum, lütfen.

PR19 – Onun dışında diyor ki birilerinin ekseni kaydı. Dış politikada her ülkeyle komşunuzla, Ortadoğu'ya, Kafkaslarla serbest ticaret anlaşmaları yapmaları gerekiyor. Yapmalılar. Ticaret yapmak demek başka ülkelerle eksenin kaydığı anlamına gelmiyor, fakat yaşam tarzlarına model olarak kendi yaşam tarzlarını uygulamaya başlarlarsa ve İslam ülkelerinin liderliğine soyunurlarsa ekseni de kaydırırlar dış politikada, iç politikada da halk bunların ayağını kaydırır ben ona inanıyorum.

PR9 – Haksızlık yaparlarsa ayaklarını kaydırırlar. Ama bugüne kadar hiçbir haksızlık yapmadılar.

M – Bir dakika sen mikrofonu kapmışsın kimseye vermeden devam edip gidiyorsun. Bu ikili bir söyleşi ya da polemik üstünde geçmesin de tamam.

PR19 – Ben özellikle Türkiye'nin vizyonuna yönüne değinmek istiyorum. Şimdi Türkiye'nin vizyonu, yönü, bir yönü var, birçok yönü yok. Şimdi bizde yönüyle diğer devletlerle kurduğu ilişkileri birbirine karıştırıyorlar. Değişik kulvarlarda çok boyutlu bir dış politika izleyebilir, izlemelidir de. Ama yönü hocamın dediği gibi muasır medeniyetler seviyesine ulaşmaktır Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne gelecek olursak, ben Avrupa Birliği üyeliğini destekleyen bir insanım. Avrupa Birliğiyle ilişkilerini daha sıkı bir hale getirmeli, daha da geliştirmeli fakat 3 tane örnek vereyim. Avrupa Birliği Türkiye'den kötü bir şey istemiyor. 3 tane madde vereceğim örnek olarak ve benzeri diyeceğim. Şimdi diyor ki %10'luk barajı kaldırın, milletvekillerinin dokunulmazlıklarını kaldırın, basın ve medya üzerindeki siyasi baskıyı kaldırın diyor. Bunlar kötü şeyler değil. Bunları ve benzeri maddelerini biz yaptığımız zaman bizim zaten Avrupa Birliği'ne girme gibi bir ihtiyacımız olmayacak. Biz kendi kendimize yetinmiş olacağız. Bunları kendimiz yapmamız lazım. Avrupa bize dayattığı için biz bunları yapmamalıyız. Onun dışında sayın başbakan sürekli dış politikadaki başarısızlığını İslam ve din üzerinden aklamaya çalışıyor. Ne yapıyor? İşte bu saydığım ve benzeri maddelerin hiçbirini yerine getiremeyen başbakan ondan sonra çıkıp da vay efendim halka şöyle sesleniyor. Ne diyor? Biz İslam olduğumuz için bizi almıyorlar. Hayır efendim sen öğrenci dövüyorsun, sen basına karışıyorsun. Sen her yere saldırıyorsun. Sen sana sivilleşme diye bir hesaplaşmaya gidiyorsun ülkede. Sana muhalif olan herkesi cezaevine tıkıyorsun. Bu mu yani senin demokrasin bu mu? Bir de Ayşe Hanıma şunu sormak istiyorum. Diyor ki Ahmet Davutoğlu'nun da şöyle Ayşe Hanıma benzer bir ifadesi olmuştu, diyor ki başbakan bu yıl 2009 yılı dış politika değerlendirmelerini yaparken, işte başbakan 23 ülkeye, cumhurbaşkanı bilmem kaç ülkeye böyle bir sürü ülke saydı, Ayşe Hanım da diyor ki başbakan da bir sürü ülkeye gitti. Bir sürü ülkeye gitmesi önemli değil. Ablacığım onun gidişinin sonucunda ülkeye ne kazandırdı, neticesi ne oldu halk bunu istiyor.

M – Peki. Şırnaklı Ata'ya Bitlis'li Ezel mi yanıt verecek.

PR14 – Ata'ya yanıt değil, Ata'nın dediklerine katılıyorum. Sadece şunu söylemek istiyorum. Gönül isterdi ki öğrencileri kınayan, yumurtayı kınayan, polislerin orantısız gücünü de kınayabilseydi.

M – Şimdi konuşmayan bir iki arkadaşımız kaldı bizim. 24'ümüzün hepsine bir mikrofonu vermiş olalım da ondan sonra öğrenci arkadaşlarımızın da sabırsızlandığını biliyorum evet.

PR20 – Ne acıdır ki biz burada vizyonla ilgili düşüncelerimizi açıklarken eksen kaymasıyla ilgili cümleler kurarken, aslında toplumumuzun feriştahının kaydığını, yavaş yavaş unuttuğumuzu anlıyorum. Şöyle bir algılamayı ben burada yanlış buluyorum. Mustafa abi diyor ki oradaki öğrenciler diyor yumurtayı attılar diyor, lanet olsun diyor, işte Marksistler, Leninistler. Ya ben sosyalist bir adamım. Biz bu ülkede bir saniye bir saniye. O tabire getirdin ağabeycim. Ben lafımı bitirmeme izin verirsen ben tamamlayacağım. Tamam sözümü geri alıyorum. Şunu söylemeye çalışıyorum. Burada konuşan herkes dış politikayla ilgili, küresel ekonomiye entegrasyon, işte dış politikalarda sermaye etkenli politikalar, işte biz şuna uyarsak, buna uyarsak 50 seneden itibaren böyle gelir şöyle gelir. Ya kardeşim bu ülkede sosyalist dediğiniz, Leninist, Marksist dediğiniz adamlar bir avuç adam. Biz seçimlerde %1 bile oy alamıyoruz. Nedir bu korkunuz? Bu

ülkede 50 sene boyunca siz Erdal Eren'leri asıp arkasından mağdur edebiyatı yaptınız, Deniz Gezmişleri asıp mağdur edebiyatı yaptınız. Ya düşün bir yakamızdan yahu. Oradan adam rektörlerle birlikte efendim Türkiye'nin politikalarını, ya öğrencilerin olmadığı bir yerde rektörler hangi bir fikri açıklayarak kendini ifade edebilir. Bu mudur ileri demokrasi? Şunları unutuyoruz arkadaşlar, biz şunları unutuyoruz, bakın Türkiye'de bu 8 senelik her şey değerlendirilirken, bakın unuttuğumuz bir şeye bakın. Özelleştirmeler. Türkiye'nin %80'i satıldı. Devlet ihaleleri tabela şirketlere verildi, yandaşlara peşkeş çekildi. Özgürlükler biber gazı polis copu, açılım siyaset hareketleri dediler, PKK'ya terör örgütü ilan etmeyen parti ile ben görüşmem diyen başbakan bir yıl sonra ben bu ülkede PKK'yı siyasallaştırırım dedi sonra da arkasından insanları çağırdı, buyurun gelin dedi, hadi siz de bir destek olun. Ben Büyük Ortadoğu'nun projesinde üçüncü dünya ülkelerini yöneteceğim, hadi gelin bu pastayı birlikte yiyelim dedi. Bu mudur sizin anlayışınız? Bu mudur vizyon? Böyle bir vizyon olmaktansa ben Mustafa abinin toplumunu, onun 1 milyon oyuna 1 tane bildik adamı tavsiye ederim, tercih ederim.

M – Şenol.

PR21– Öncelikle herkese iyi geceler diliyorum. Bugün çoğu arkadaşımın görüşlerini dinledim. Herkesin kendine göre ve görüşlerinin hepsine saygı duyuyorum. Neticede hepsinin özgür görüşüdür. Yalnız şöyle bir şeyi unutuyoruz. Türkiye'nin aslında kişisel sorunlara değil, dünya çapındaki kişisel yerinedir. Şöyle benim üniversitedeyken tarih hocamın bir lafı vardı; Türkiye diğer dünya ülkeleri adında kalpgah derlerdi, yani dünyanın kalbi anlamına gelir. Ben şöyle konuya yaklaşmak istiyorum, bu dünyanın kalbi olayından. Bana göre Türkiye dünyada yeri olarak eksen kayması diyorlar, dünyadaki yeri diyorlar, dış politika olsun, ekonomisi olsun her şeyiyle, şu örnekle açıklamak istiyorum ki herkes çok iyi anlayacaktır kısa ve öz. Dünyayı bir insan vücudu olarak varsayalım. Türkiye de dünyanın kalbi. Diyeceksiniz ki nasıl oldu, nasıl kalbi yaptınız? Türkiye bütün organlarla diğer bütün dünya ülkeleriyle içli dışlı olan bir millet. Doğru mu? Herkes bunu görüyor değil mi? Dünyanın öbür ucuna kadar gidiyor vekillerimiz, başbakanımız olsun. Kimi insanlar kabul etmese de başbakanımızı kötülese dahi o bu ülkenin halkının oyunu almış bir başbakan. Bunu herkes bir kere kabul etmiş. Kanunen kanun kabul etmiş biz kabul etmesek de ve o organlarda kalbin vücuttaki yerini bilirsiniz görevi nedir? Bütün vücudu organize eder ve kan, pis kanı toplar temiz kan uygular değil mi bütün organları? Bir organ zarar gördüğünde kalp de zarar görür. Diğer ülkeler gibi Pakistan zarar gördü Türkiye hemen yardımına koştu insani yardım. Ve birçok ülke peşinde koştuk, Bosna olsun geçmişte gelecekte de birçok ülke peşinde yine koşacak Türkiye yardımlarıyla. Şu an şöyle bir şey demek istiyorum, Türkiye'nin şu anki boyutu gerçek anlamda bu şekilde mecazi olarak yaklaşırsak bizler niye hani ülkemizi kendi insanlarımızı, kendi topraklarımızı bizim atalarımız milyonlar demiyorum milyarların kanını döktüğü bu topraklar için bu sınırlar için niye bu kadar kötümser yaklaşıyoruz her şeye. Bütün dünyanın gıpta ettiği bu topraklara, bütün dünyanın oyunlar oynadığı, siyaset diyoruz, bizim siyaset özgür siyaset mi zannediyorsunuz. Hani biz burada konuşuyoruz hepimiz bir şeyler biliyoruz söylüyoruz. Okuyoruz kitaplardan görüyoruz, özgür siyaset mi yapılıyor zannediyorsunuz. Bir yandan Amerika baskı kuruyor, biryandan İsrail baskı kuruyor, İran baskı kuruyor, Rusya, dünyanın öbür ucundan bütün ülkeler baskı kuruyor bu siyasette. Kimse özgür bir siyaset yapmıyor. Hepimiz takmışız yumurtadır, coptur, sopadır, en basit örneği maçlarda bira şişeleridir, yani bunlar aslında bizim kendi kişisel sorunlarımız. Bunlar çözülebilir. Bunlar çok basittir. Bunlar hani bizim elimizde olan bir şey. Önemli olan bizim Türkiye'nin geleceği. Bizim değil, bizden sonrakiler, bizim evlatlarımız, torunlarımız için bir gelecek yapabilmek, oluşturabilmek en azından. Dünya o güne varırsa eğer bundan bir 50 yıl sonrasını Türkiye'nin yeri nedir? Türkiye'nin yeri dünyada gerçekten dünyanın kalbi olacaktır, bütün dünya merkezi Türkiye olacaktır. Bu İstanbul ya da Ankara'dır. Bilemem. Ülke olarak Türkiye'den yönetilecektir. Şu an siyaseti de

ekonomisi de en üst seviyede giden ülkelerin başındayız biz bunu herkes kabul etsin. Tamam zamlardır, şudur bunlar hep bizim kişisel sorunlarımız olacak bir şeydir. Bu hep ekolojik dengeyle alakalı olan bir şey. Artısı da olacaktır eksisi de olacaktır.

M – Ama bugünkü siyasal iktidar bu anlamda doğru yolda gidiyor diyorsunuz siz?

PR21 – Doğru yolda derken olması gereken en yakını bu. Şu an göremiyorum başka hani seçim olduğunda bana diyebilecek bir var mı? Şu kişi gelsin başa, desin ki bu kişi Türkiye'yi daha iyi yerlere getirecek. Kelimeyle değil. Kimse kelimelere kanmasın. Ekranlardan konuşmak çok basit. Ben şunu yaparım, köprü yaparım deyin, şunu yaparım bunu yaparım diyeyim. Bana da oy verin o zaman. Ben de yapayım, ben de konuşuyorum. Ben de zekiyim. Ben de akıllı bir insanım kendime göre. Ben de yaparım niye? Orada çıkıyor birileri herkes birbirini kötülüyor yani çocuk kavgası derler ya misket kavgası, sen benim misketimi çaldın, hayır sen çaldın, şudur budur. Olayları saptırmamak gerekiyor. Genel anlamda da şunu demek istiyorum. Konuyu toparlayayım. Türkiye dünyanın kalbidir, insan vücudunun kalbidir, bütün her şey bizim üzerimizden olur. Bizim insanlarımız, Türk milleti, Türkiye'de yaşayan insanlar o kadar kutsal bir millet ki, bu dünyada seçilmiş bir insanız biz. Biz bunun bilincinde olalım ve birbirimizle kavga etmeyelim, kardeş olalım, niye ki yani kavga ediyoruz. Ve şunu da bir alt yazı geçmek istiyorum, belki merak edenler olacaktır dünyada insan vücudunda her yerin bir işlevi var değil mi? Her yer bir ülke demektir, şimdi de bir alt yazı geçeyim belki Amerikayla İsrail'in yerini merak edenler olabilir, ben de buna tabiri caizse mecazi anlamda bir yer koydum. Bana göre Amerika insan vücudunda dışkının atıldığı yerdir, İsrail de onun çıkarttığıdır.

M – Tamam peki. Ülkeler hakkında daha saygılı ifadeler kullanalım ne olursa olsun. Esra Erten.

PR22 – Şimdi öncelikle ben bu ileri demokrasinin getirildiğinin söylendiği bir dönemde çok yakın geçmişte hafta sonundan beri yaşadığımız öğrencilere tepkiler akabinde yumurtalı protestolar, bunlar aslında bize söylendiği gibi ileri demokrasinin pek de getirilmediğini hatta neredeyse sahip olduğumuz demokrasiyi bile kaybetme aşamasında olduğumuzu gösteriyor. Ben kendi adıma bu korkuyu yaşıyorum. Neden yaşıyorum? Şimdi bakın; üniversiteli öğrenciler yumurtalı protestoda bulundu. Bu sanki üniversiteyi ne bileyim silah girmiş ya da bir şeyler olmuş gibi abartı tabirler, işte onların kim oldukları belli, onlar kadrolu militanlar vs. bunlar bir dönem bu ülkenin Milli Eğitim Bakanlığı yapmış bir kişinin ağzına yakışmıyor. İşte bunların montları bile bellidir. Hani biz insanları kılık kıyafetlerine göre değerlendirmiyorduk. Nerede kaldı o zaman bu özgürlükler? Şimdi bu öğrenciler hafta sonunda takip ettiğimiz kadarıyla bize verildiği kadarıyla basından, öğrenmemiz istenildiği kadar öğreniyoruz çünkü bir şeyleri, bu öğrenciler protestolarını daha gerçekleştiremeden bir orantısız güce maruz kaldılar. Akabinde pazartesi günü hayır dün çok özür diliyorum biraz heyecanlandım, yumurtalı saldırıya maruz kaldı bir takım kişiler. Bu sanki az önce söylediğim gibi sanki üniversitelere böyle bir silah girmiş, üniversiteler bir korku potansiyeli yaratan bir yermiş gibi algılandı. Bu aslında bize özgürlük anlayışımızın ne kadar kısıtlandığını gösteriyor. Alt tarafı – tamam ben bunu çok hoş bir şey gibi karşılamıyorum yumurta atılmak- ama neticede bir protesto, dile getirecek bir şekilde ifadesini. Bugün siz bunu alkışla da yaparsınız, susarak da yaparsınız, o anki ruh haliyle yumurtayı tercih etmişler, ama bu bile sanki çok büyük bir şey var, ne oluyor? Bu bana demokrasinin kısıtlandığının en somut örneği. Bir diğer açıdan şunu da söylemek istiyorum. Şimdi başbakan çıkıp da işte ön yargılarla yaklaşmayın, şöyle yapmayın, böyle yapmayın diyor ama ben geçtiğimiz hafta bilmiyorum bu haberi izleyen okuyan var mı? şöyle bir şey okudum. İmam Hatipliler Mezunu Derneği diye bir dernek tam adı bu olmalı, Türkiye'de karma eğitime bu kadar ısrarcı olmayın, kız ve erkek öğrenciler ayrı alanlarda eğitim görebilecek şekilde, hani buna imkan sağlansın gibi bir talepte bulunuyor. Ben bunu okuduğum zaman bir eğitimci olarak benim ilk hissettiğim endişe ve korku. Ne oluyor

niye böyle bir ihtiyaç duyuyoruz? Neden kız ve erkek öğrenciler ayrı ayrı eğitim gereği duyuyor? Bugün buna maruz kalıyoruz, yarın daha hangi taleplerle karşılaşacağız? Geçmişte Atatürk'ün resimleri kaldırılsın, bugün andımız, İstiklal Marşı okutulmasın. Nereye gidiyoruz? Bunları lütfen birisi bana somut bir şekilde açıklasın ki ben de bileyim. Çünkü ben basından sadece benim öğrenmem istenildiği kadarını öğreniyorum ve maalesef ki biz Türk toplumu olarak çok fazla okuyan, araştıran, sorgulayan bir toplum olmadığımız için, sadece bize verilenle yetiniyoruz, gördüğümüz kadarıyla yetiniyoruz. Ama en önemli sorun vizyon meselesi ise eğitim sorunudur. Bugün eğitimle siz mesleki anlamda yetiştirilmiş bireyler, daha özgür düşünebilen, araştıran kişiler yetiştirebilirsiniz. Çok da dağıtmak istemiyorum konuyu. Söyleyecek aslında çok şeyim vardı. Genç bir öğretmenim.

M – Daha çok konuşacağız merak etmeyin.

PR22 – Genç bir öğretmenim. Şunu söylemek istiyorum. Genç bir öğretmenim gelecek nesilleri yetiştiriyoruz ve bu baskı ortamından biz öğretmenler de nasibimizi almayalım inşallah. Sadece bunu söylemek istiyorum.

M – Peki teşekkür ediyorum. Bir saniye. Şimdi 24 arkadaşımızın, 24 sürekli katılımcımızın görüşlerini şu ana kadar dinledik. Tabi ki aralarındaki tartışmalar devam edecek. Bundan sonraki programlarda da devam edecek. Tabi biz aslında bu programda halk meclisini oluşturduğumuz, öyle tanımladığımız bu programda onları biraz daha tanıyasınız istedik. İlerleyen programlarda her birinin çok farklı özellikleri olduğunu, geldikleri yer itibariyle, kökenleri itibariyle çok farklı zenginlikleri olduklarını da göreceksiniz, her birini daha yakından tanıyacaksınız. Bunun altını çizeyim dedim önce onları tanımak açısından ama şimdi programımız facebook ve twitter'dan da devam ediyor tartışmalar paralel olarak. [Burada twitter kurtları diyebileceğimiz 3 arkadaşımız yan yana oturuyorlar, "dokunmatikekran" kod adlı Emin Ali Sağlam ve Veli Şen var. Ali Sağlam'a mikrofonu vereyim ben.Ali Sağlam şu anda nasıl gelişiyor bizim dışımızdaki tartışmalar yani stüdyo dışındaki.

ALİ SAĞLAM – Birkaç tebrik var ve beğenilen 24 konuğumuzdan beğenilenler var, özellikle dile getirilenler var, bunları söyleyebilirim hızlıca.

M – Karne mi vereceğiz şimdi konuklarımıza.

ALİ SAĞLAM – Gibi. Bir karne.

M – Heyecanlı mısınız?

BÜLENT ÖZKAN – Konuşmadık ki daha.

M – Bülent senin karneye ihtiyacın yok. Sen kendi karneni yazmışsın hepsi pekiyi. Tamam.

ALİ SAĞLAM – Özler Şeyda "bu akşam kızları çok beğendim" diyor. Söz Meydanı ne zaman bizde olacak diye arkadaş sormuş, İlker Öçer. Biraz ortam gerginleşiyor deniliyor. Kısaca böyle]

M – peki genel özeti bu. Ben de okuyorum buradan da istedim ki bu işin kurdu olarak değerlendirmeyi Ali Sağlam yapsın. Peki şimdi öğrenci arkadaşlarımızdan devam edelim buradan hemen. İsim tanıtalım kendimizi.

SP1 – Merhaba ben...

M – Sen de gediklisi oldun bu programın. 25'inci sürekli katılımcı peki. Biraz torpili var kendisi Kadir Has'tan öğrencim olur.

SP1 – Halkla İlişkiler okuyorum Kadir Has üniversitesinde. Ben öncelikle bir şeyi hatırlatmak istiyorum, Cemil Meriç'in kitaplarından birisinde o muhteşem sözlerinden biriyle başlamak istiyorum. "İdeolojiler zihinlerimize giydirilmiş deli gömlekleridir" diyor Cemil Meriç ve sanırım bu tartışmanın tüm yörüngesini değiştirebilecek bir şey. Problem bence şu buradaki tüm katılımcıların, konukların ve bizlerin de bakamadığımız tüm Türk halkının yapamadığı şey ideolojilerimizi üzerimizden çıkarıp, yani deli

gömleklerimizi üzerimizden çıkarıp gömleksiz bakamıyoruz bir çok olaya. Ben şurada en baştan beri dinliyorum. Hükümet muhalifi olan insanlar sanki Nihal Adsız'ın o oğluna Yağmur Adsız'ın kitaplarının başında yapmış olduğu o muhteşem bir şey vardır. Benim de lise yıllarında okuduğum bir adamdır Nihal Adsız ve Adsız 72 milletten daha fazlasını sayar belki. Yağmur Adsız'a şöyle der: Evladım yukarıda saydığım hiçbir millet senin dostun değildir ve dostun olamaz. Bunlardan ne dost edin ne de bunlarla irtibatın olsun der. Dış politika artık küresel dünyada bu tarz düşmanlıklar üzerine yürümüyor ve artık ülkeler menfaatlerle yönetiliyor. Ne 68'in romantik idealizmiyle ülkeler yönetiliyor, ne daha sonraki darbe kuşaklarının romantik idealizmiyle yönetiliyor yani. Artık ülkeler sadece ve sadece menfaatlerle yönetilmeye başladı. Yani ben şurada aslında değinmek istediğim konu şuydu; üniversite öğrencilerinin protesto hakkına karşı hakikaten kullanılan orantısız güçtü. Burada bizim unuttuğumuz şey şu; herkes sürekli olarak kendi penceresinden baktı ama orada o 19 yaşında hamile kızın kaybettiği çok önemli bir şey vardı. O hiç doğmamış, hayata gelmemiş bir bebek, masum bir bebek kaybı oldu. Ve Kuranı Kerimde şöyle bir şey diyor bu cahiliye devrinde doğduktan sonra öldürülen bebekler için; o çocuk o masumlara sorulduğunda siz hangi suçla öldürüldünüz diye onlara sorulacaktır diyor Kuranı Kerim. Bence işin bu noktasından bakmamız lazım. Biz masumiyetimizi ne kadar kaybettik ya da protesto yapanlar protestoya o şekilde karşılık verenler masumiyetlerini ne kadar kaybettiler ve masumiyetin neresindeler? Bence bu noktadan yani vicdan noktasından yaklaşmak gerekiyor diye düşünüyorum. İkinci bir şey mesela, bundan uzun yıllar önce 28 şubat sürecinden önceki bu yaşanan başörtüsü olaylarında yine aynı şekilde protestocu gençlerden birisi dövülerek polis tarafından çocuğunu kaybetmişti Canan Bezirgan. Daha sonra birçok televizyon programlarına katıldı ünlü falan oldu. Hiç o yıllarda benim hatırlamadım yani ben o yıllarda çocuk yaşta değildim ama hatırladığım bir şey yok yani. Bu kadar çok yaygara koparılmamıştı yani. Niye bu kız da bebeğini kaybetti, niye bu kız eğitim hakkını kaybetti, şu oldu bu oldu gibisinden. Belki o zaman değişikti ülkenin şartları. Şimdi özgürlüklerden dem vururken sürekli olarak bakıyorum ki romantizmden böyle ciddi manada kendi duygularıyla sıradan kahvehanede yaptığımız muhabbetlerle, dost ortamında yaptığımız şeylerle ülke siyaseti noktasında söz sahibi olmaya çalışıyoruz, tamam. Başbakan belki hakikaten yapmacık davranıyor olabilir, bu da olasılıklar içerisinde ama, artık ülkeler elimizi masaya vurduğumuz anki ile daha sonraki anda değişen durumlarla yönetiliyor. Tamamen menfaatler. Mesela İsrail ile hala süren bir sürü ilişki falan var. Ama buna rağmen şu var; Türkiye ben 22 yaşındayım ve bugüne kadar 22 yıllık hayatımda belki benden daha önceler tüm düşman olduğumuz komşu ülkelerle yani Irak'taki Saddam Irak'ı ile olsun, Suriye ile olsun su problemi yaşadığımız, İran bize rejimi ithal etmek istediğini varsaydığımız İran'la, Ermenistan'la aramız kötü iken de Türkiye'nin sürekli olarak ben bunları tartışıyorduk. Çocukluğumdan Siyaset Meydanı'nda olsun, diğer tartışma programlarında izlediklerim hep bunlar. Değişen bir şey yok. Biz sadece onlarla barışınca bir şeylerin değişeceğine, irticanın geleceği, ciddi manada bir tehlikenin olacağı bir korku ortamının oluşacağı falan yok yani. Bundan 10 sene 15 sene önce de hemen hemen aynı şeyleri tartışıyorduk, aynı şeyler yazıyordu gazete köşelerinde. Ben mesela füze kalkanından dem vuruldu en çok. Füze kalkanında Türkiye'nin çok ciddi bir şeyi vardı, sayın Davutoğlu gitmeden önce şunu söylemişti ve Abdullah Gül de şunu söylemişti: Biz eğer orada İran direk olarak tehdit olarak söylenirse biz bunun arkasında durmayacağız dedi ve bence füze kalkanı hakkında konuşmak için henüz çok erken.

M – Bir dakika Bülent. Genç arkadaşlarımıza bir saygı gösterelim. Evet burada mikrofonu kim alacak, hemen kız arkadaşımıza verelim, tanıtın kendinizi önce, üniversitenizi de.

SP2 - Merhabalar ben Yıldız Teknik Üniversitesi'nden Hande Ersayoğlu. Ben öğrenci eylemleri hakkında konuşmak istiyorum. Öncelikle söz konusu toplantı üniversitelerin geleceği ve değişimi üzerine bir

toplantıydı ve öğrencilerin dahil olmadığı bir toplantıda ben şunu anlıyorum ki AKP kuklası olmayan kendi hegemonyasını gütmeyen alternatif üniversite anlayışlarına tahammül edemiyor ve burada öğrencilerin yapması gereken kendi geleceğini, çocuklarının geleceğini ve özgürlüğünü korumak için gerektiğinde yumurta da atmaktır. Bu nedenle ben diyorum ki biz özgürlük istiyoruz ve bunu ne meclis ne hükümet ne de asker bize verecek. Biz bunu meydanda kendi kendimize alacağız ve bu yüzden AKP'nin yaptıklarına her türlü şekilde karşı göstermeliyiz.

M – Peki teşekkür ederim.

SP3 – Kadir Has Üniversitesi. Ben öğrenci hareketleri hakkında konuşmak istiyorum. Ankara Siyasala gelen bütün siyasetçiler herhalde protesto edilmeyi göze alıp geliyor ama hiçbiri kafasına yumurta atılmasını...

M – Ayağa kalkmanızı istiyorlar, sanıyorum kamera açısından engel var.

SP3 – Ankara Siyasala gelen siyasetçiler kesinlikle protesto edileceğini biliyorlardır.

M – Böyle mi olur Ankara Siyasala gelen herkes protesto edilir.

SP3 – Ankara Siyasala siyasetçiler giremez diyelim. Böyle bir yaklaşım var. Ben bunu da yanlış görüyorum. Bütün sorunların siyasetle çözüleceğine inanıyorum. Öğrenci hareketlerinin bazı merciler kendi çıkarları için kullanabileceğini düşünüyorum. Buradaki bütün arkadaşlarla hemfikirimdir herhalde bu her öğrenci hareketinden sonra bu ülkede bir darbe oldu. Bizim davranışlarımız olsun, yapacağımız hareketler olsun okul içinde okul dışında eylemler olsun, birilerinin iştahını kabartıyor. Postal sesinden medet umanlar gitgide daha ümitleniyor. Eylemlerimizi yaparken ne bileyim biraz daha uysal mı olsak nasıl olsak onu da bilemiyorum. İlk defa televizyona çıktım onun da biraz heyecanı var. Nasıl görünüyorum şimdi onu da bilmiyorum. Bir yandan gözüm de televizyonda.

M – Bir de ayağa kaldırdık seni, bir de mikrofonu yakın tut filan iyice. O kadar da uysal değilim diyorsunuz.

SP3 - Bir de ayağa kaldırdınız, hiç sormayın. Arkadaşlarım adına tek bir tavsiyem olabilir. Bizi her darbeyle 20 sene 30 sene geriye götüren özgürlüklerimizi elimizden alan darbecilere statükoculara fırsat vermeyelim. Konuşarak tartışarak her sorunun aşılabileceğine inanıyorum. Eğer ben okulumda biraz uç örnek olacak ama bir arkadaşımla anadilde eğitimi tartışabiliyorsam biz bazı şeyleri aşmışız demektir. Bu fırsatları değerlendirmemiz gerekiyor. Sağolun.

M – Peki teşekkür ederim. Bu tribünden konuşmak isteyen var mı?

SP4İyi akşamlar Kadir Has Üniversitesi Mühendislik Fakültesi son sınıf öğrencisiyim. Bu birkaç gündür gelişen öğrenci olaylarıyla ilgili bir şey söylemek istiyorum. Bu öğrenci olaylarında bir şeyleri protesto eden arkadaşlarla kesinlikle siyasi görüş açısından ve ideolojik görüş açısından aynı fikirlere sahip değilim. Fakat bu arkadaşların bir şeyleri gerçekten ve özgürce eleştirebilme haklarını hepimizin sonuna kadar savunması gerekiyor. Çünkü bu arkadaşlar eğer bir şeyleri eleştirebilme haklarını kaybederlerse, yani biz bu arkadaşların bastırılmasına ve sindirilmesine izin verirsek korkarım bir gün elimizde sadece bir polis devleti kalacak. Ben böyle bir korku güdüyorum ve hepimizin inanmasak bile bu arkadaşların bir şeyleri gerçekten özgürce protesto etme hakkını savunmamız lazım.

M – Peki teşekkür ediyorum. Sen genç misin Bülent? Bir dakika hangi üniversitede okuyorsun?

PR23 – Ben mi? Hayat üniversitesinde.

M – Hayat üniversitesi beklesin biraz. Kadir Has var, Yıldız Teknik var, İstanbul Üniversitesi var, alsın mikrofonu arkadaşımız.

SP5 - Ben İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümü öğrencisiyim. Biz öğrencilerin istediği konu şudur aslında. Gazze ve Filistin halkına gösterilen ilginin ve özeninin çok değil onda birini biz öğrencilerin sorunlarına, okuldaki sıkıntılarımıza Ak Parti hükümetinin ayırması ve ilgililer kimse. Bizler

çatılarımızda baz istasyonu istemiyoruz. Sağlıklarımızı etkileyen, bizim değil öğretim üyelerimizin de sağlıklarını etkileyen depremlere dayanıklı olmayan binalarda eğitim görmek istemiyoruz. Ayrıca biraz önce çok güzel çok iyimser senaryolar açıklandı ekonomik durumlarla ilgili. Konuşulması gereken konu şu. Bu ekonomik tablo, bu iyimser tablo sokaktaki vatandaşın cebine ne kadar yansıyor. İnsanların alım gücü gün geçtikçe düşmekte. Zaten verilen vergiler insanların belini bükmekte. Söylemek istediğim kolay anlaşılır bir şekilde öğrencilerin de aşırıya kaçmadan tepkilerini demokratik tepkilerini düzgün bir şekilde öğrenciye yakışır bir şekilde devrimci ruha inandıkları her şeye, neye inanıyorlarsa ona göre devam ettirmeli. Çok teşekkür ediyorum.

M – Teşekkür ediyorum. Burada bir arkadaşımız var. Buradan isteyen. Sırasıyla geleyim çünkü programımızın da yavaş yavaş sonuna yaklaşıyoruz. Ona göre sözlerinizi de daha kısa tutarsanız.

SP6 - Öncelikle kendimi tanıtayım. Yıldız Teknik Üniversitesinden geliyorum. Genel olarak tartışmanın başından beri bir iktidar ve yani iktidarın vizyonu ve öğrenci hareketi üzerine tartıştık, ancak iktidarın özelleştirmeler olsun, üniversitelere de yansıdı bu biliyorsunuz, YÖK başkanı değiştikten sonra ağza ilk gelinen şey üniversitelerin parasallaşmasıydı. Dolayısıyla...

M – Bir dakika üniversitelerin parasallaşması?

SP6 - Üniversitelerin özel üniversite olmasıydı yani bunu değişik modelleri baz alıyorlardı. Önce size belirli bir para veriyorlar başlamadan, daha sonra bunu faiziyle birlikte geri alıyorlar. Baktığımızda iktidarın böyle değişimlerine üniversite öğrencisi de bir tepki duydu yani bunları açık olarak görebiliyoruz ve üniversite öğrencisinin bir noktada patladığı bir yerdir bu nokta. Zaten bunu da genel olarak gördük medyada. Tabi bunların yanı sıra şunları da belirtmem gerekiyor yani yumurta mevzularını söyledik. Yumurtanın ne kadar masum veya olmadığını söyledik. Ama ben şunları da eklemek istiyorum. Bundan yaklaşık 2 yıl önce Yıldız Teknik Üniversitesi'nde olduğum için oradan örnek vereceğim. Polisin üçüncü kata girip afiş asan öğrencileri oradan gözaltına alması, ondan sonra üniversitede yine aynı yıl içerisinde üniversitede biber gazı kullanması, bu da yetmiyormuş gibi öğrencilerin üzerine plastik mermi sıkması ne kadar adildir? Bunları sadece bir üniversite için söylüyorum. Tabi bu örneklerimiz de çoğaltılabilir. Bununla beraber üniversitelerde gerçekten demokratiklik adına ne olduğunu ben üniversite arkadaşlarıma sormak istiyorum. Hangi karar hangi değişim öğrencilerin önerileri üzerine olur veya olmuştur. Öğrenciler doğal olarak değişiklik üzerine bir tepki belirtiyorlar. Bu tepkiler tartışılabilir, yöntemler tartışılabilir ancak maalesef ülkemizde bu tepkiler zaten artık oluşmamakta, sonuç vermemektedir, niye çünkü üniversite öğrencilerinin önerileri dikkate alınmamaktadır. Bunları tabiki görmeleri gerekiyor ve yumurta olayını da buradan hareketle değerlendirmenizi istiyorum, yani yumurta olayı orada da olayları değerlendirirken şunu da söylemek gerekiyor, öğrencilere atfedilen şey onlar belirli bir eylemi daha radikal göstererek belirli bir portre biçiyorlar, öyle bir şey çizerek sunuyorlar. Oysa üniversite öğrencileri bir noktadan bir noktaya yürümek istiyor. Bakın aynısına 1 Mayıs. 1 Mayıs bu zamana kadar sürekli olayların geliştiği yer olarak gösterilir. Nedeni nedir? Halkın, emekli halkın istediği noktaya çıkmasına polis hatta polis devleti diyebilirim izin vermiyor. Peki çıktığında ne oldu hepimiz gördük. Hiçbir şey olmadı. Demek ki Taksim Meydanında olaysız bir şekilde miting yapılabiliyormuş. Biz bunu kaç yıl sonra gördük, 30 yıl. Üniversite öğrencileri içinde 30 yıl beklememiz mi gerekiyor.

M – Kısa kısa gidelim de farklı arkadaşımızdan daha farklı düşünen.

SP7 - Hayırlı akşamlar. Kadir Has Üniversitesi son sınıf İktisat. İlk önce şöyle başlamak lazım. Hani siyasal fakültesinde okuyan arkadaşımız söyledi. Gelince yumurta yerler. Bize onlar geldiler kimseye yumurta atmadık, sucuk da atmadık, hatta sucuklu yumurta yapıp ikram edebiliriz. Yani öğrenci dediğimiz, talebe dediğimiz, talep eden, öğrenen hocaların peşinde gezen ama oturup efendi gibi konuşmasını bilen,

nerede ne protesto yapacağını bilen insan olmalı. İdeal olan Anadolu kültürüyle yetişmiş, doğu kültürüyle yetişmiş insanın bu şekilde düşünüp bu şekilde hareket etmesi gerektiğini hissediyor ve düşünüyorum ve uygulamaya çalışıyorum. Sonra sosyalist arkadaşımız kendini tanımlayan dedi ki %1'iz. Niye korkuyorsunuz? Niye korkalım ki? Biz bu ülkenin vatandaşı değil miyiz? Oturup konuşuruz, muhabbet ederiz, bu zamana kadar kötülenen Kürt halkıyla nasıl şu anda devlet belli noktalarda görüşmeler yapabiliyorsa şimdi de bu zamana kadar zaten olmadı şimdi de nasıl Taksim Meydanı her kesimden insanı ağırlayabiliyorsa hiç kimse hiç kimseden korkmasına gerek yok. Yeni şeyler söyleme zamanı. Düşüncesine inanan, düşüncesinin doğru olduğuna inanan ne kimseye yumurta atar ne kimseye sucuk atar, ne kimse benden korkuyor der. Ve bu iddiasını sürdüren insan, Ortadoğu'da, Balkanlarda, Avrupa'nın ne kadar büyük bir çöküş içinde ahlaki yönden, siyasi yönden, ekonomik yönden yaşlandığını gören devlet büyükleri de nasıl ki Amerika'daki ting tang kuruluşlarına inanıp doktor bilmem kim çok iyi biliyor diyorsa evet biz de iyi biliyoruz. Ahmet Davutoğlu da yüzbinlerce think tank kuruluşundan daha fazla şey biliyor. Evet gurur duyuyorum, Ecevit ile de duyuyorum, başbakanımla da duyuyorum. Başbakan da diğer devletlerin liderlerinden de daha çok şey bilip daha çok şey uygulayabilecek güçte kapasitede. Niye özgüvenimiz bu kadar eksik. Niye biz hep birileri daha iyi biliyor, hep birileri daha iyi bu işin mutlaka arkasında başka bir şey var. Yok bundan sonra Türkiye Cumhuriyeti var. Biz varız, okuyoruz, çalışıyoruz, kimseyi dışlamıyoruz, herkesle aynı yakınlıkta, aynı idealde dünyanın süper gücü olma yolunda ama adalet, hak, hukuk merkezi olarak devam ediyoruz.

M – Peki teşekkür ediyorum. Tamam geliyoruz, geliyoruz.

PR12 - Çok özür dilerim bir cevap vermek istiyorum. Biraz önce bir şey dedi. Niye biz insanların bizden daha iyi yaptığını düşünüyoruz. Çünkü sen üniversitede hala lise öğrencisi olduğunu düşünüyorsun. Üniversite senin fikir ürettiğin, özgürce kendini ifade edebildiğin yerdir. Türkiye vizyonunda ben ne görüyorum biliyor musun? Ak Partiden çok daha farklı bir şey. Türkiye'de üniversitelere girmek yasak. Yurt dışında üniversitelerde isteyen her insan üniversiteye girer, oturur dersi dinler, fikir verir ve fikir alır. Burada herkes Kadir Has'ta okumuyor evladım. Bu ülkede Kadir Has'ta okumayan çocuklar var. Burada güzel kantinlerde oturamayan, okuyamayan, hocasını bulamayan. Sen bana demokrasiden paye biçiyorsun. Liselerde şu anda ajan müdürler var bu ülkede. Ajan müdürler var. Hangi demokrasiden bahsediyoruz. Yumurta atmak radikal bir protestodur. Çünkü bu çocuklar o kadar çok dayak yediler ki ve o kadar çok dinlenmediler ki belki yumurta atarsak duyarız dediler. Ve çok da güzel bir espri yaptılar. "Yumurta şenliğine hoş geldiniz". gelmeseydin Kuzu. Kuzucuğum sen gelmeseydin. İstemediler seni orada. Orası üniversite, orası öğrencinin yeri, seni istemiyorsa saygı göstereceksin, gelmeyeceksin, kuzu kuzu gideceksin. Çünkü bu memlekette profesörlük payesini almak iktidar koltuğunu almak değildir. Fikir üretmektir, zikir üretmektir, gençten de öğrenebilmektir, saygı gösterebilmektir. Saygı görmezsen yumurtayı kafana yersin beyninde omlet pişirir bu millet.

SP7 - Aslında biz ne zaman daha iyi bir yola gireriz diye sorarsanız ilk önce böyle siyasetçiler gibi meydanda olmadığımızı hissederek.

PR12 – Evladım Anadolu milleti küfür...

M – Bimen tamam, tamam. Bimen söyledin söyleyeceklerini.

SP7 - Ben açık ve net söyleyeyim, ben bu ülkenin en fazla zulüm çekmiş öğrenci grubunda okudum. Kartal Anadolu İmam Hatip Lisesi'nde. İmam Hatip Liselerinde hocalarım başörtüsü yüzünden atıldıkları, başka nedenlerden dolayı sürüldüğü okullarda okudum. Küçücük kantinlerde, Balıkesir'de küçücük kantinlerde veya hocalarımın olmadığı dersliklerde büyüdüm. Bu okulu da devletimin bana verdiği imkanlar sayesinde burslu kazandım. Ama benim bursum, bunu da görmem lazım. 80-90 milyondan 250 milyona

çıktı. Aynı hükümet zamanında ve ben bu sıralarda İstanbul Üniversitesi'ne, Bahçeşehir üniversitesine gittiğim zaman artık özgür bir şekilde Ali Kırca hocam derse girdiği zaman ben ona 28 şubat sürecindeki yayınlarını da eleştirebiliyorum artık. Ama ben bu programda artık Ecevit'in Merve Kavakçı'yı dışarı yolladığı o çok yanlış davranışını da eleştirebiliyorum. Ama ben aynı zamanda olumlu şeyleri de görebiliyorum. Çünkü ben artık Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlığını ve bu milletin kendine olan güveninin yeşerdiğini düşünüyorum. Yani böyle yok şu oldu, yok bu attı, yok bu gitti. Hadi tamam boş bardaktan bakalım. Nerede dolusu. Hiç mi yapılmıyor? 39'dan 46'dan veya 37 milyar dolardan 140 milyar dolara gelinmedi mi? Bu ülkede Taksim meydanı 30 sene sonra ilk defa özgürlüğe açılmadı mı? Hıristiyan arkadaşımın sınıfta söylediği söz: "Eskiden biz ikinci millettik şimdi bize birinci sınıf muamele yapılıyor". Eskiden başörtüsü zulmü olurken şimdi başörtülü arkadaşımla başı açık arkadaşım aynı anda bırakın gezmeyi, artık gezme zamanı değil, sayın şişman abim bir saniye.

PR23 – Çiftçi baş tacıydı. Çiftçinin anasına küfrediliyor. Ali abi ama hiç konuşmadım.

SP7 – Öğrenciyim ya polisler, siz de beni dövmeyin.

PR23 – Yeğenim benim seni dövdüğüm yok. Sen şimdi bana AKP'nin propagandasını yapıyorsun da eskiden çiftçi bu milletin efendisiydi ama AKP döneminde bu çiftçinin anasına sövüyorlar anasına. Sen ne konuşuyorsun be.

SP7 – Ben bu ülkenin başbakanı ve dışişleri bakanıyla hepsiyle gurur duyuyorum. Ama şu var; propaganda zamanı değil iş üretme zamanı.

PR23 – Propaganda yapıyorsun.

SP7 – Hep birlikte. Hayır ben sosyalist arkadaşımla, Kürtçe arkadaşımla her türlü muhabbeti yaparım. Şimdi yeni şeyler söyleme zamanı ve biz bunu becereceğiz size rağmen.

M – Peki. Teşekkür ediyorum. Hadi Bülent, arkadaşların bekliyor ama senin sabrını daha fazla zorlamayacağım. Hayır hayır söyle cümleni de. Ne diyeceksen de bir iki cümleyle. Tamam çoktan bitirmiştin söyleyeceklerini. Tamam.

PR23 – Şimdi abi dış politika diyoruz değil mi?

M – Dış politika demiyoruz başka şeye geçtik.

PR23 – Ya geçeceğim ben onlara öğrencilere de söyleyeceğim ama müsaade buyurun. Şimdi dış politikada eksen kaymasından bahsediyorsun. Türkiye'nin ekseni meskeni kalmadı Ali abi. Türkiye büyük bir dev transatlantik gibi dümenini kaybetmiş, çıpasını kaybetmiş, okyanusta karanlıklara gidiyor. Ya Titanic gibi bir saatte batacak ya da bir kayaya vuracak ya da gidecek dolu dizgin. Ne olacağı belli değil. Yani dış politika diye bizde bir şey kalmadı. Eksen kaydı.

M – Geldik yumurtaya.

PR23 – Yumurtaya geldik. Şimdi herkesin atladığı bir tek şey var. O öğrenci arkadaşımı tebrik ediyorum. O cenin karnındaki rahmetli olan cenini dile getirdi o bacıma geçmiş olsun. O rahmetli olan cenine de Allah rahmet eylesin diyorum ve başbakan yardımcısı, arkadaşlar gülmeyin ben ciddi bir şey konuşuyorum, o başbakan yardımcısı Bülent Arınç'ı da kınıyorum. Eleştiriyorum. Ne dedi biliyor musunuz dün Habertürk TV'de? Programda spiker, Habertürk malum alıyor iktidardan parsa.

M – Yok yok yok yok, başka televizyonları öyle eleştirmek filan yok.

PR23 – Sorduğu soru şu Ali abi: diyor ki biraz ağır olmadı mı diyor. Bülent Bey de diyor ki, ya doğru diyor biraz ağır oldu ama diyor o üniversite talebesi zaten evlilik dışı bir hamilelikmiş diyor. Ya Allahın aşkına siz yaradılanı yaradandan ötürü sevmiyor muydunuz? Yalan değil bakın kayıtlara.

M – Peki Bülent teşekkür ediyorum. Tamam. Şimdi gerçekten gong vurmak üzere, bu programın bitiş gongudur, gecikmeyle vuruyor aslında. Mikrofon sendeydi. Devam et. Birkaç görüş daha alacağım ve bitireceğiz.

SP8 – Hocam ben de Halkla İlişkiler 3.sınıf öğrencisiyim. Sizin dersinize de giriyorum, benim de bu yumurta konusuyla ilgili görüşüm gerçekten eğer başbakan bir hafta öncesinden çıkıp demek ki çocukların çok parası var, yumurta atıyor gibi bir açıklama yaparsa, ondan sonra da Polis Akademisi'nden mezun olan polisler "başbakanım çok yaşa" diye slogan atıyorsa, bunlarla öğrencinin yaptığı kendini anlatamadığı belirli yerler vardır. Eğer öğrenci bunu anlatamazsa gideceği merci de olamazsa, öğrenci bir şekilde protestosunu ortaya koymalıdır ve bunun şiddetini öğrenci bazen ayarlayamayabilir, fakat asıl bunu devlet büyüklerinin nerede yanlış yaptığını düşünmesi gerekir ve düşünmüyorsa da öğrencinin bunu mutlaka protesto etmesi gerekir. Çünkü üniversite düşünme yeridir, fikir yeridir, yenilikçi yeridir. Bugün sokağa çıktığımızda eğer refah seviyesi çok iyi diyorsak gidelim bakalım bir emekliye, bakalım emekli nasıl geçiniyor? 800 milyon maaş 1 milyar maaş nasıl geçiniyor. Bakalım aidatını ödeyebiliyor mu? Yediği simidi bile 1 milyon yapıyorlar, ondan sonra benzine bile zam yapıyorlar dakikada bir. En basit ihtiyaçlara bile bu ülkede zam geliyorken dünya ülkesi oluyoruz falan gerçekten hayalde yaşamaktır bence.

M – Peki saat ikibuçuğa geliyor, gerçekten bitireceğiz. Peki hadi söyle bakalım çabuk ama.

SP9– Yeditepe Üniversitesi'nden. Ben bir şey sormak istiyorum. Bey amca Ankara'dan İstanbul'a kadar yürürsek falan dedi kimi kastetti, kimi tehdit etti anlamadım, havada kaldı o tehdit de. Birileri

M – Mustafa Çingay'ın sözlerini mi söylüyorsunuz?

SP9 – Evet.

M – Biz yürürsek daha kalabalık oluruz dedi. Biz diye kastettiği kimmiş? Mustafa Çingay kim?

PR9 – Sağ grup diyorum efendim. Sağcıları diyorum. Adres vereyim mi?

--- Yürüyün yürüyün, Ankara'da bekliyoruz.

M – Tamam cevap alındı devam.

SP9 – Birilerinin AKP ile gönül bağı olabilir. Bu gönül bağları da ticaridir. Bunu da biliyoruz. Allah herkesin işini rastgetirsin. Biraz sakin olmak lazım. Yumurta adamı öldürmez. Cinayet işlendi. Yumurtadan bu kadar rahatsız oluyorlar. O çocuk doğmadı diye mi biz cinayete bu kadar yumuşak bakabiliyoruz. Bunu gerçekten anlayamadım. Sıkıntı şurada galiba. Yasamayla geçirildi, yürütmeyle geçirildi, yargıda ayar verilmeye çalışılıyor. Bakanlıklar öyle. Biz üniversiteleri teslim etmiyoruz. Burhan Kuzu'nun ve benzerlerinin sıkıntısı da bu galiba. Birilerinin MÜSİAD'ları, TÜSİAD'ları, koltukları, makamları olabilir, bu ülkenin gençlerinin de yumurtası var. Bitmez kimse kaygılanmasın. Hak edenler de o yumurtaları yemeye devam edecektir.

M – Peki şimdi iki arkadaşımıza daha söz vereceğim. Peki oradaki arkadaşımız demin mikrofonu zorla elinden neredeyse gaspettik. O sözünü söylesin.

SP10 - İyi akşamlar. Ben Begüm Cansu Demir, Yıldız Teknik Üniversitesi'nden geliyorum. Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler öğrencisiyim ve bu akşam burada konukların hepsini dinledim ve aralarından şöyle konuşmalar duydum. İşte bunlar geleceğin diplomatları, geleceğin kaymakamları. Bunlar mı bizi yönetecek. Evet ben geleceğin kaymakamlarından, geleceğin diplomatlarından biriyim ve şunu sormak istiyorum? İlkokula başladığımız zaman bunlar bizim geleceğimiz, bunlar bizi yönetecek haydi hoppa gazla. Okula başlatılıyor, lise ve daha sonra üniversitesinde işte ilköğretimde olduğu gibi kalıp kitaplar okumayıp üniversitede farklı kitaplara farklı kitaplara yönlendiğimiz zaman farklı şeyler düşünmeye başladığımız zaman bir problem ortaya çıkıyor ve farklı görüşlere tahammülü olmayan insanlar bunu kaldıramıyor ve üniversite öğrencileri düşünmeye başladığı andan itibaren, bir şeyleri dile getirmeye başladığı andan itibaren birçok şekilde susturulmaya çalışılıyor. Burada bütün akşam yumurta konuşuldu.

Yumurta aslında bir sembol bir simge oldu artık. Simgenin arkasına saklanmamak lazım ve arkada bazı küçük detaylar var onu yakalamak lazım. Bunlar nedir? Örneğin, üniversite öğrencileri susturulmak isteniyor, evlerine kapatılmak isteniyor dedim. Bunlardan bir de birçok kişi haberdardır eminim. Kredi Yurtlar Kurumu Başkanının önerdiği bir yasa tasarısı var. Kız öğrencilerin saat 9'dan sonra yurda girmemesi gerektiğini, saat 9'a kadar ancak giriş olabileceğini söylüyorlar. Bu eşitlikçi, demokratik bir ortama kesinlikle uygun değildir. Kız ve erkek öğrenci arasında bir ayrımdır. Bunu da geçiyorum, öğrencileri susturmaya yönelik bir kampanyadır. Bunu da tepki getirilmesi gereken bir şey olduğunu düşünüyorum.

M – Peki çok teşekkür ediyorum. Gerçekten programın sonuna geldik, bitiriyoruz. Son sözleri söyledi. Farklı bir cümlen var mı? herkesin söylediğinden farklı? Şimdi söz vereceğim diyeceksin ki ben bugüne kadar söylenmemiş bir şey söyleyeceğim öyle mi? Mesela? Peki hadi bakalım problemini söyle sen ondan sonra da bitiriyorum.

SP11– Öncelikle iyi akşamlar diliyorum. Kadir Has Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü öğrencisiyim. Ben birincisi anlayamadığım bir nokta var burada dönen bir konu. Öğrencilerin yumurta atmasını güzel bir şey olarak gören insanları öncelikle anlamadığımı belirtmek istiyorum. Biz her zaman şiddetle bir şeylerin çözülmeyeceğini düşünüyoruz. Hep savunduğumuz şey her zaman bu oldu. Her ne şartlar altında olursa olsun. Yapılan bir şiddet var ortada ve biz bunun güzel olduğunu söylüyoruz, doğrudur diyoruz, öyle olursa biz de böyle yaparız vs. ikincisi bence bu vicdani bir problem, vicdani bir mesele. Hani bir polislere bağlamak ya da öğrencilere bağlamak, burada öğrenciler hatalıdır ya da burada polisler hatalıdır demek yerine bence kişisel bir problem olarak görüyorum. Ben polis olsam mesela o şekilde şiddet de uygulamam ve ben o öğrencilerin yerinde olsam yumurtayı da atmam.

M – Kurumsal ya da siyasi bir tepki ya da siyasi iradenin kararı değil tamamen o anki toplum psikolojisi ya da bireylerin psikolojisine göre gelişen olaylar. Aslında biz onu tartışıyoruz diyorsunuz. Farklı söyleyeceğiniz şey buydu. Bireysel tavır olarak söylediniz. Son söz.

SP12 – Kadir Has Üniversitesi öğrencisiyim. Öncelikle şunu söylemek istiyorum. Polisler kesinlikle ama kesinlikle bu konuda suçludur evet bundan dolayı da hükümet de suçludur ve yüzde yüz suçludur. Size sormak istediğim tek bir şey var. Aziz Güler ve Cansu Akkılıç isimli iki kişi var. Bu isimleri duyan var mı acaba aranızda. Aziz Güler 4 aralık Dolmabahçe meydanı yani bu polisle öğrencilerin çatışmasında orada provokatör. Yine Aziz Güler 6 Ekim IMF olayları. Orada provokatör. Aziz Güler 26 Ocak Burger King işgali. Orada provokatör ve yine Aziz Güler, 1 Nisan Tekel olayları yine orada ve bunların kanıtları var, fotoğrafları var isteyene gösterebilirim.

M – Şimdi bu programda biz karşılıklı olarak isimleri söyleyebiliriz, birbirimizin isimlerini söyleyebiliriz. Şimdi o ismini söylediğiniz arkadaş buraya gelip cevap hakkını kullanabilecek durumda değil. Ağır da bir ithamda da bulunuyorsunuz. Onun için ben söylenmemiş sayıyorum.

SP12 – Tamam söylememiş sayalım. İkinci olarak yine bu konuyla ilgili ama, öğrenciler meclise kabul edildi. "Öğrenciler meclise CHP sayesinde girdi" diye Hürriyet gazetesi bir başlık attı. Bu fotoğrafta Kemal Kılıçdaroğlu, Mehmet Sevigen ve az önce iki ismini andığım kişi aynı fotoğrafta yer alıyor, aynı karede poz veriyor. Şimdi burada soruyorum: Evet hükümet sonuna kadar suçlu, öğrenciler de bence kesinlikle orada öğrenciler de vardı. Sonuna kadar haklı olan öğrenciler de vardı dayak yiyenler içerisinde ama bu provokatörler yok muydu? Son olarak yumurtalı protestoyla ilgili bir şey söylemek istiyorum. Burhan Kuzu'ya atılan yumurtalı protestoları doğru bulmuyorum. Ama buna rağmen Burhan Kuzu tekrar o öğrencilerle görüşeceğini açıkladı bu akşam. Türkiye'de bu bir ilk. Bunun başka bir örneğini de görmedim.

M – Peki bitiriyoruz süremiz çok kısıtlı olduğu için mikrofonu hemen siz sanıyorum kısaca bir cevap vereceksiniz ama çok uzatmadan sonra bir anneye, öğrenci annesine mikrofonu verip öyle bitireceğiz.

SP13 – Öncelikle şunu belirteyim. Aziz Güler dediğiniz arkadaş benim bölümümde Siyaset Bilimi ve Uluslararası bölümünde benden 2 sınıf üstte 4.sınıf öğrencisidir. 1 Mayıs eylemine katıldığı için provokatör olduğunu düşünmüyorum. Tekel işçilerinin haklı sesini Taksim'de Burger King'i işgal ederek de olsa bu haklı sesi bu meşru sesi duyurmasının provokasyon olduğunu da düşünmüyorum. Yine aynı şekilde Dolmabahçe'deki eylemde öğrencilerin meşru hak ve taleplerinin duyurulmasının da provokasyon olduğunu düşünmüyorum. Bir de bir takım şeylere cevap vermek istiyorum. Bugün burada cam kırma çok döndü. Araba yakma. Molotof kokteyli. Ben soruyorum Cumartesi günkü eylemlerin videolarını hep birlikte açıp izleyelim, hangi cam kırılmış, hangi araba yakılmış, hangi Molotof kokteyli atılmış soruyorum herkese. Tayyip Erdoğan bunların elinde kasatura var dedi, Molotof kokteyli var dedi. Tekrar soruyorum görüntüleri açıp izleyelim hangi Molotof kokteyli atılmış, hangi cam kırılmış, hiçbirisi yok. Öğrencilerin silah dedikleri tek şey öğrencilerin ağızlarındaki sloganlar, haklı taleplerin sloganları ve öğrencilerin pankartlarıydı, ancak polisin elinde copları, biber gazları vardı ve öğrenciler yerlerde sürüklendi. Anne rahmindeki çocuk öldürüldü. Bugün bunu sorgulamayan zihniyeti kınıyorum. Bunu sorgulamayıp ve şuradan şunu söylüyorum. Ben gençlik muhalefeti üyesiyim. Üniversitelerin özerkleşmesi, demokratikleşmesi için mücadele eden bir gençlik örgütünün üyesiyim. Düşünüyorum, okuyorum ve mücadele ediyorum ve üniversitemizi AKP'lilere, cemaatlere bırakmayacağımıza dair buradan bir kez daha söz veriyorum.

M – Evet Hayriye Davarcı yani bizim 24 sürekli katılımcımızdan bugün konuşmamıştı ama bütün bunların sonunda konuşması bir öğrenci annesi olarak son noktayı koyması açısından.

PR24 – Ayrılmasaydı Ayşe Hanıma da cevap verecektim. Siyasetçilerimiz bu yollardan geçmediler mi? Polislerimizin yarın çocukları olup onlar yarın üniversiteye gitmeyecekler mi? Benim param yok çocuğumu Amerika'da okutturamıyorum, sponsorum yok. Boğazda köşküm yok. Dörtte bir fiyatına sponsoruma satayım. Bu kadar.

M – Peki çok teşekkür ediyorum. Bitiriyoruz programımızı, süremizi çok geçtik, gerçekten çok geçtik. Gelecek programda sevgili seyirciler Siyaset Meydanı'nda yeniden birlikte olmak umuduyla, hem 24 sürekli katılımcımıza hem 6 üniversiteden öğrenci arkadaşlarımıza, hem de ekranları başlarında bizleri izleyenlere çok teşekkür ediyoruz. Sağolun, varolun. Görüşmek üzere. Mutlu sabahlar efendim.

ÖZGEÇMİŞ

Kişisel Bilgiler

Adı Soyadı	: Yeliz Demir
Doğum Yeri ve Tarihi	: Sinop 26.06.1978

Eğitim Durumu

Lisans Öğrenimi	: Hacettepe Üniversitesi İngiliz Dilbilimi Bölümü
Yüksek Lisans Öğrenimi	: Hacettepe Üniversitesi İngiliz Dilbilimi Bölümü
Bildiği Yabancı Diller	: İngilizce
Bilimsel Faaliyetleri	:Sav geliştirme teorisi alanında çalışmalar, edimsel-eytişimsel yaklaşım çerçevesinde uygulamalar, çok katılımcı içeren TV tartışmalarında sav geliştirme süreçleri, çevrimiçi haber yorumlarındaki sav geliştirme biçimleri

İş Deneyimi

Çalıştığı Kurumlar	: Hacettepe Üniversitesi İngiliz Dilbilimi Bölümü, Araştırma Görevlisi (2008-halen devam etmekte) Atılım Üniversitesi, İngilizce Servis Dersleri Koordinatörlüğü, Okutman (2005-2008) Atılım Üniversitesi, İngilizce Hazırlık Okulu, Okutman (2003-2005)

İletişim

E-posta adresi : yelizd@hacettepe.edu.tr; ylzdemir@gmail.com

Tarih : 07.07.2014